

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ'

Τετάρτη 12 Νοεμβρίου 2003

Αθήνα, σήμερα στις 12 Νοεμβρίου 2003, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.49' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 11/11/2003 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΚΒ' συνεδριάσεώς του, της 11ης Νοεμβρίου 2003 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίου νόμων: «Α. Απολογισμός Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2002 Β. Προϋπολογισμός Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2004».)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ιωάννη Γιαννακόπουλο, Βουλευτή Μεσσηνίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Συνταξιούχων ΟΤΕ ζητεί την αναπροσαρμογή των συντάξεων των μελών του με ενσωμάτωση ποσού της ΑΤΑ.

2) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στο κυκλοφοριακό πρόβλημα της οδού Πατρών – Κλάους.

3) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην κίνηση των υπηρειακών αυτοκινήτων των Δημάρχων.

4) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στη μελέτη – κατασκευή δημοσίων έργων.

5) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στα ακίνητα της Γεροκωστοπούλου.

6) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες «ΑΛΚΥΟΝΗ» ζητεί τη στέγαση του Ειδικού Σχολείου Ναυπάκτου σε χώρο του υπό ανέγερση βου Δημοτικού Σχολείου.

7) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Λιμενικό Ταμείο Κύμης ζητεί την επαναλειτουργία θαλάσσιων συγκοινωνιών για την αξιοποίηση του Λιμένα της Κύμης.

8) Οι Βουλευτές κύριοι **ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ** και **ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι ασφαλισμένοι στον Οίκο Ναύτου Χίου ζητούν την ικανοποίηση συνταξιοδοτικών και υγειονομικών αιτημάτων τους.

9) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στη νομιμότητα λειτουργίας των ερασιτεχνικών αθλητικών σωματείων.

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στο πρόβλημα της αύξησης των ληστειών σε ηλικιωμένους.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην απαλλαγή κάποιων ιδιοκτητών από την καταβολή του ΤΑΠ 2001.

12) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στον κίνδυνο ατυχημάτων σε σημείο της οδού Ηρώων Πολυτεχνείου στην Πάτρα.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στη λειτουργία του κολυμβητηρίου της Ακτής Δυμαίων.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στο πρόβλημα της κατάληψης πάρκου, στον Άγιο Ανδρέα Πατρών από αθίγανους.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στις νησίδες πράσινου στη νέα εθνική οδό Πατρών.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στα αυθαίρετα των Δημοσίων Λειτουργών.

17) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην καθυστέρηση της άδειας λειτουργίας των εργαστηρίων του θεραπευτη

ρίου Ολύμπιον, στην Πάτρα.

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στο μέλλον των πλοίων της γραμμής Ρίου – Αντιρρίου.

19) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κων/νος Κεραμύδας, κάτοικος Καλαμπακίου Δράμας, ζητεί την ικανοποίηση συνταξιοδοτικού αιτήματος στο ΤΕΒΕ.

20) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Άγγελος Αναστασιάδης, κάτοικος Δράμας, ζητεί την επίλυση προβλήματος σχετικά με την άρση οριστικής διαγραφής αυτοκινήτου.

21) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Παρθένος Γεωργιάδου και Νικόλαος Γεωργιάδης, ζητούν την ικανοποίηση συνταξιοδοτικού τους αιτήματος από τον ΟΓΑ.

22) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Άμφισσας Φωκίδας ζητεί τη θέσπιση και εφαρμογή μέτρων ανάπτυξης της περιοχής του «Δελφικού Τοπίου».

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στη δυσφήμιση των νοικοκυριών στην Πάτρα.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 737/11-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθηνάου Φλωρίνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ 900α/3647/6678 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 737/11-07-2003 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αθηναίος Φλωρίνης, με θέμα την εφαρμογή των δικαστικών αποφάσεων από τις Ένοπλες Δυνάμεις, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Επί του ζητήματος της έννοιας και της εκτάσεως της υποχρέωσης της Διοικήσεως να συμμορφώνεται προς τις ακυρωτικές αποφάσεις των Διοικητικών Δικαστηρίων, οι οποίες αναφέρονται σε πράξεις σχετικές με την υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων του Δημοσίου, έχει αποφανθεί η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ), η οποία με την υπ' αριθμ. 2611/89 απόφασή του έκανε δεκτά τα εξής:

α) Ότι στην περίπτωση που η διοικητική πράξη ακυρώθηκε για πλημμέλειες της αιτιολογίας αυτής, η Διοίκηση μπορεί να επαναλάβει την κρίση της για την ρύθμιση της συγκεκριμένης σχέσεως αναδρομικά και να εκδώσει πράξη με το ίδιο περιεχόμενο με εκείνη που ακυρώθηκε, αιτιολογώντας όμως τη νέα κρίση της βάσει της ακυρωτικής αποφάσεως ή βάσει στοιχείων που δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο έρευνας και κρίσεως από τον ακυρωτικό δικαστή, ασχέτως αν τα στοιχεία αυτά ήταν γνωστά ή όχι στην Διοίκηση.

β) Δεν απαγορεύεται στη Διοίκηση να εκδώσει μετά από διαδοχικές ακυρώσεις για πλημμέλειες της αιτιολογίας, διαδοχικές πράξεις που να καταλήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα, με νέα αιτιολογία, αρκεί η εμμονή της Διοικήσεως να μη συνιστά - κατά την κρίση του Δικαστηρίου - κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας. Αν δε, ενόψει του αριθμού των ακυρωτικών αποφάσεων που προηγήθηκαν στην συγκεκριμένη περίπτωση και της αδυναμίας της Διοικήσεως να αιτιολογήσει νόμιμα και επαρκώς τη δυσμενή για τον υπάλληλο νέα διοικητική πράξη αυτή, τελικά ακυρωθεί για κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας, η Διοίκηση έχει την υποχρέωση να εκδώσει θετική πράξη υπέρ του υπαλλήλου, χωρίς να μπορεί να επαναλάβει την πράξη με νέα πάλι αιτιολογία.

2. Από το διατακτικό της ανωτέρω αποφάσεως της Ολομελείας του ΣτΕ προκύπτει ότι η Διοίκηση έχει την ευχέρεια να εκδίδει διαδοχικές πράξεις, οι οποίες θα καταλήγουν στο ίδιο

αποτέλεσμα, αρκεί η εμμονή της να μην συνιστά κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας, οπότε στην περίπτωση αυτή έχει την υποχρέωση να εκδώσει θετική πράξη, χωρίς να μπορεί να επαναλάβει την πράξη με νέα πάλι αιτιολογία, διαδικασία η οποία τηρείται από τα Συμβούλια Κρίσεων.

3. Οι ισχυρισμοί ότι η Διοίκηση κατακερματίζει τις κρίσεις κατ' έτος δεν ευσταθούν, καθώς δεν υπάρχει ενιαία κρίση, αλλά διάφορες, ανεξάρτητες και αυτοτελείς κρίσεις, οι οποίες δεν είναι ούτε καν συναφείς, αφού δεν στηρίζονται ούτε στα ίδια πραγματικά περιστατικά και δεν διενεργούνται εντός των πλαισίων μίας και της αυτής διαδικασίας (ΣτΕ 1533/84).

Οι κρίσεις αυτές είναι δυνατόν να αφορούν διάφορα έτη ή και το ίδιο έτος, διακρίνονται δε σύμφωνα με το νόμο σε τακτικές και έκτακτες, ενώ ανάλογα με το είδος τους διέπονται από διαφορετικές νομικές διατάξεις.

4. Οι σχετικές με τις έκτακτες κρίσεις διατάξεις της νομοθεσίας εισάγουν αυστηρότερα κριτήρια για την επιλογή και εξέλιξη των Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων στις ανώτατες θέσεις, καθώς για την κατ' επιλογήν κρίση απαιτούν ο Αξιωματικός να έχει όλα τα ιδιάζοντα ουσιαστικά του προσόντα σε εξαιρετο βαθμό. Σχετικά έχει νομολογήσει και το ΣτΕ ως εξής:

α) Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 12 του Ν. 2439/96, Συνταγματάρχες, Πλοίαρχοι, Σμήναρχοι και ανώτατοι Αξιωματικοί, προκειμένου να κριθούν προακτέοι κατ' εκλογήν, πρέπει, κατά την κρίση των αρμοδίων Συμβουλίων Κρίσεων, να συγκεντρώνουν σε εξαιρετο βαθμό όλα τα ιδιάζοντα προσόντα για την κάλυψη ανώτερης θέσης, κατά δε την παράγραφο 7β του παραπάνω άρθρου διατηρητέο στο βαθμό αυτό κρίνονται Συνταγματάρχες και Ταξίαρχοι και οι αντίστοιχοι των άλλων Κλάδων, οι οποίοι, κατά την κρίση των αρμοδίων Συμβουλίων, δεν συγκεντρώνουν μεν σε εξαιρετο βαθμό όλα τα ιδιάζοντα προσόντα για κάλυψη ανώτερης θέσης, με βάση όμως τη συνεκτίμηση των προσόντων τους σε όλη τη σταδιοδρομία τους μπορούν να τα αποκτήσουν στο μέλλον και θεωρούνται κατάλληλοι για την ενάσκηση των καθηκόντων του βαθμού τους.

β) Με τις ανωτέρω διατάξεις καθιερώθηκε αυτοτελές σύστημα προαγωγών στους ανώτατους βαθμούς (Αντιστράτηγου, Υποστράτηγου, Ταξίαρχου κλπ.) και χορηγήθηκε στα αρμόδια Συμβούλια Κρίσεων ευρύτατη διακριτική ευχέρεια προς επιλογή για την προαγωγή στους παραπάνω βαθμούς των Αξιωματικών εκείνων, οι οποίοι, κατά την κρίση των Συμβουλίων αυτών, συγκεντρώνουν τα απαιτούμενα από τη γενική διάταξη του άρθρου 12 του Ν. 2439/96 για την κατ' εκλογήν προαγωγή προσόντα, όχι όμως σε βαθμό «Λίαν Καλώς», αλλά σε «εξαιρετο βαθμό», γιατί μόνο αυτοί, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, κρίνονται προακτέοι κατ' εκλογήν στους ανώτατους βαθμούς.

γ) Το ΣτΕ έχει κρίνει επανειλημμένα ότι, «εξαιρετος βαθμός» είναι το «άριστα 10» (αποφάσεις 596/81, 1110/85, 2874/90), ενώ η κρίση του ποια ουσιαστικά προσόντα θεωρούνται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ως «ιδιάζοντα» εναπόκειται στην ουσιαστική εκτίμηση του Συμβουλίου, η οποία διαφεύγει, ως εκ τούτου, τον ακυρωτικό έλεγχο (ΣτΕ 1515/85, 4532/87, 2136/88, 2874/90).

δ) Το αυτοτελές αυτό σύστημα προαγωγών, το οποίο καθιερώθηκε με τις ανωτέρω διατάξεις, γίνεται ακόμα αυστηρότερο, αν ληφθεί υπόψη ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του ΣτΕ, οι εκθέσεις ικανότητας του κρινόμενου Αξιωματικού ως «ευδοκίμως τερματισαντος» τη σταδιοδρομία του, στις οποίες αναγράφονται Λίαν Καλές βαθμολογίες ουσιαστικών προσόντων, δεν απαιτείται να έχουν συνταχθεί στον κατεχόμενο βαθμό, αλλά αρκεί να είναι πρόσφατες.

ε) Επίσης, δεν απαιτείται ο κατώτερος βαθμός του δέκα (10) να αναγράφεται σε περισσότερες από μία εκθέσεις ικανότητας για να ληφθεί υπόψη, αφού αρκεί έστω και μία Λίαν Καλώς βαθμολογία, προκειμένου να στηρίξει την παραπάνω δυσμενή κρίση (βλ. ΣτΕ 1515/85, 3251/86 πενταμελούς σύνθεσης και 199/87 επταμελούς σύνθεσης).

5. Αναφορικά με το έγγραφο του Συνήγορου του Πολίτη το ΓΕΕΘΑ έχει απαντήσει αναλυτικά και παρείχε εξηγήσεις για τις ενέργειές του.

6. Τονίζεται, ότι το ΥΠΕΘΑ έχει θεσπίσει ένα νομοθετικό πλαι-

σιο που καθιερώνει ένα σύστημα πλήρους διαφάνειας και αξιοκρατίας, καθώς και παρέχεται στους κρινόμενους Αξιωματικούς η δυνατότητα πρόσβασης σε όλα τα στοιχεία των ατομικών τους φακέλων. Περαιτέρω, με το ΠΔ 99/2001 εισάγεται η εφαρμογή ενός νέου συστήματος αξιολόγησης, σύμφωνα με το οποίο ο αξιολογούμενος Αξκός λαμβάνει άμεσα γνώση των βαθμολογιών και των εγγράφων αξιολογήσεώς του και έχει δικαίωμα να υποβάλει προσφυγή, για οριστική αξιολόγηση.

Οι κρίσεις του Στρατιωτικού Προσωπικού των ΕΔ γίνονται κατά απόλυτα αντικειμενικό τρόπο και με προσήλωση στα κριτήρια που θέτει το σύγχρονο νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει, το οποίο διασφαλίζει την αδιάβλητη διεξαγωγή τους.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ*

2. Στην με αριθμό 622/9-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικόλαου Νικολόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1069634/87/25-7-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθ. πρωτ. 622/9-7-2003 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νικ. Νικολόπουλος, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α. Το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών ύστερα από τα αιτήματα των επαγγελματιών και κοινωνικών φορέων, τις αρνητικές επιπτώσεις του παραεμπορίου στην ελληνική οικονομία και στα δημόσια έσοδα, στα πλαίσια της φορολογικής μεταρρύθμισης μετά και από διάλογο με τους επαγγελματικούς και κοινωνικούς φορείς προχώρησε στην εφαρμογή συγκεκριμένων μέτρων.

Ειδικότερα:

Εφαρμογή του μέτρου των φορητών ταμειακών μηχανών.

Με το νόμο 3052/2002 οι λιανοπωλητές βιομηχανικών και βιοτεχνικών ειδών στις λαϊκές αγορές και γενικά στο πλανόδιο και υπαίθριο εμπόριο από 1.1.2003 τηρούν βιβλία Β' κατηγορίας (εοσδων - εξόδων) και από 1.3.2003 υποχρεούνται να εκδίδουν αποδείξεις από φορητές ταμειακές μηχανές.

Έλεγχος, παραεμπορίου

Με την εφαρμογή των νέων θεσμικών μέτρων, στις άμεσες προτεραιότητες των ελεγκτικών αρχών του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών έχει ενταχθεί και ο έλεγχος του παραεμπορίου, που αποτελεί κοινό αίτημα των εμπόρων και βιοτεχνών.

Β. Το ΣΔΟΕ έχει εκπονήσει και εφαρμόζει από τα μέσα Μαρτίου Έκτακτο Ειδικό Επιχειρησιακό Σχέδιο για το παραεμπόριο, στα πλαίσια του οποίου διενεργούνται έλεγχοι, τόσο στους χώρους διάθεσης προϊόντων από παράνομους πλανόδιους πωλητές όσο και στις πηγές εφοδιασμού.

Στα πλαίσια της υλοποίησης του Ειδικού Επιχειρησιακού Σχεδίου, που εφαρμόζεται από το ΣΔΟΕ πανελλαδικά, σας γνωρίζουμε ότι μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί:

- Φυσικοί έλεγχοι σε containers και φορητά αυτοκίνητα στα λιμάνια εισόδου σε 317 περιπτώσεις.

- Στο λιανικό εμπόριο μέσω καταστήματος, ελέγχθηκαν 521 επιχειρήσεις και διαπιστώθηκαν 72 παραβάτες με 143 παραβάσεις.

- Στο χονδρικό εμπόριο (προμηθευτές λιανεμπόρων) διενεργήθηκε έλεγχος σε 41 επιχειρήσεις, διαπιστώθηκαν 15 παραβάτες με 45 παραβάσεις δηλαδή ποσοστό παραβατικότητας 36,58%.

- Στους πλανόδιους μικροπωλητές.

Στόχος των ελέγχων ήταν και παραμένει η παρεμπόδιση της επέκτασης του παραεμπορίου που διενεργείται κυρίως από αυτούς και η απομάκρυνσή τους από τα εμπορικά κέντρα της πόλης, εφαρμόζοντας σε κάθε περίπτωση την υφιστάμενη φορολογική, και τελωνειακή νομοθεσία

- Από τους ελέγχους αυτούς διαπιστώθηκε ότι σε 206 περιπτώσεις πλανοδίων, οι 35 βρέθηκαν παραβάτες και καταλογίστηκαν 48 παραβάσεις.

- Πραγματοποιήθηκαν κατασχέσεις ειδών ένδυσης.

- Κατασχέθηκαν 6.934 CDs και εντοπίστηκε παράνομο εργα-

στήριο αναπαραγωγής αυτών.

- Άλλες ενέργειες.

Το ΣΔΟΕ διασταύρωσε και εντόπισε μέσω του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Τελωνείων (ΟΠΣΤ) και μέσω του TAXIS, 3.000 περίπου επιχειρήσεις με εισαγωγές από Τρίτες χώρες, μέρος των οποίων ύστερα από επεξεργασία των οικονομικών τους στοιχείων, θα ενταχθούν στο πρόγραμμα δράσης του ΣΔΟΕ για το 2003, ενώ οι υπόλοιπες θα διαβιβασθούν στην αρμόδια Δ/νση Ελέγχου του Υπ. Οικονομίας και Οικονομικών για σχετικό έλεγχο.

- Ήδη 33 από τις προαναφερόμενες επιχειρήσεις, ελέγχονται από τις αρμόδιες Περιφερειακές Δ/νσεις ΣΔΟΕ Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας.

- Διαβιβάστηκαν στοιχεία 40 επιχειρήσεων που έχουν καταγραφεί στα αρχεία του ΣΔΟΕ, ως προμηθευτές επιχειρήσεων λιανικής πώλησης και πλανοδίων εμπόρων (ειδών ένδυσης, υπόδησης, δερματίνων ειδών και ειδών ταξιδίου κ.λπ.), προκειμένου να διεξαχθεί σχετικός τακτικός έλεγχος από την αρμόδια Δ/νση Ελέγχου της Γενικής Φορολογικών Ελέγχων του Υπ. Οικονομίας και Οικονομικών.

- Έχουν αποσταλεί προς έλεγχο 156 Ελληνικές επιχειρήσεις οι οποίες είχαν πραγματοποιήσει μέσα στο 2002 ενδοκοινοτικές αποκτήσεις από 61 Κοινοτικές επιχειρήσεις.

Τέλος, θεωρούμε σκόπιμο να παρατηρήσουμε ότι το φαινόμενο αυτό είναι παγκόσμιο και όχι Ελληνική ιδιαιτερότητα. Απασχολεί τις αρμόδιες υπηρεσίες πολλών χωρών και ιδιαίτερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Υφυπουργός
ΑΠ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ*

3. Στην με αριθμό 628/9-7-03 ερώτηση των Βουλευτών κ. Ηλία Καλλιώρα και Βασίλειου Τσίπρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1069633/89/25-7-2003 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθ. 628/9-7-03 ερώτησης που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ. Ηλίας Καλλιώρας και Βασίλειος Τσίπρας σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Στο πλαίσιο του γενικότερου οργανωτικού, διοικητικού και τεχνολογικού εκσυγχρονισμού των Υπηρεσιών του ενοποιημένου Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, επανεξετάζεται η οργανωτική δομή και οι αρμοδιότητες της Οικονομικής Επιθεώρησης, με βάση τις σημερινές υπηρεσιακές ανάγκες και δυνατότητες καθώς και τις επικρατούσες σχετικές συνθήκες, διεθνείς τάσεις και εξελίξεις, για την αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη λειτουργία τους. Με τις διατάξεις σχεδίου νόμου που βρίσκεται στο στάδιο της ολοκλήρωσής του:

α) επαναπροσδιορίζεται ο ρόλος και η αποστολή της Οικονομικής Επιθεώρησης ως Υπηρεσίας Εσωτερικού Ελέγχου της διοικητικής λειτουργίας των Υπηρεσιών και του προσωπικού αυτών, για την πρόληψη, εντοπισμό και αποτροπή των φαινομένων κακοδιοίκησης, κακοδιαχείρισης, κατάχρησης, σπατάλης, απάτης ή διαφθοράς, καθώς και για τη βελτίωση της λειτουργίας των Υπηρεσιών και των παρεχόμενων υπηρεσιών,

β) αποδεδμεύεται η νέα Υπηρεσία από πρωτογενείς οικονομικούς και διαχειριστικούς ελέγχους, που περιέρχονται σε συνιστώμενες δημοσιονομικές Υπηρεσίες (Κέντρα Δημοσιονομικού Ελέγχου), καθώς και από ορισμένες διαδικασίες.

2. Με τις παραπάνω ρυθμίσεις:

α) η νέα Υπηρεσία θα είναι ευέλικτη και ανεξάρτητη και θα διενεργεί ουσιαστικούς ελέγχους και

β) η μείωση του αντικειμένου της Οικονομικής Επιθεώρησης επιφέρει και μείωση του απαιτούμενου αριθμού θέσεων αυτής.

3. Η δομή της Υπηρεσίας αυτής δεν έχει ακόμη οριστικοποιηθεί.

Ο Υφυπουργός
ΑΠ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ*

4. Στην με αριθμό 437/9-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Δαβάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1485-11/7/03/ΕΥΣΑΠΠ

883/25-7-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αρ. πρωτ. 437/09.07.03 του βουλευτή κ. Α. Δαβάκη και σε ότι αφορά τις αρμοδιότητές μας, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Η περιφέρεια Πελοποννήσου μετά από μια μακρόχρονη αναπτυξιακή προσπάθεια στο πλαίσιο της περιφερειακής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτυγχάνει σταδιακή άνοδο του επιπέδου ανάπτυξης της και σύμφωνα με τα τελευταία επίσημα δημοσιευμένα στοιχεία της EUROSTAT, το κατά κεφαλή ΑΕΠ της περιφέρειας για το έτος 2000 αντιστοιχεί στο 64% του μέσου μεγέθους της διευρυμένης Ευρώπης των 25 Κρατών μελών. Σύμφωνα με την ίδια πηγή το αντίστοιχο μέγεθος της συγκεκριμένης περιφέρειας το 1995 ανέρχονταν στο 52%.

Έχοντας ως βάση τα στοιχεία της ΕΣΥΕ ο μέσος ρυθμός μεταβολής του ΑΕΠ ανά κάτοικο για την περίοδο 1996-2001 στην περιφέρεια Πελοποννήσου ανέρχεται σε 9%, μέγεθος που ξεπερνά κατά μια περίπου ποσοστιαία μονάδα τον ρυθμό ανάπτυξης της χώρας, ο οποίος προσδιορίζεται σε 8.1 % για την συγκεκριμένη περίοδο.

Το ποσοστό δε ανεργίας της περιφέρειας βρίσκεται σε κατώτερα επίπεδα του μέσου όρου της χώρας κατά 2.1 ποσοστιαίες μονάδες σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT για το 2001.

Η αναπτυξιακή προσπάθεια της τρέχουσας περιόδου απεικονίζεται με λεπτομέρειες για τα επιμέρους έργα της περιφέρειας Πελοποννήσου -που σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διαδικασίες έχουν ενταχθεί για χρηματοδότηση- στο διαδίκτυο, στην ηλεκτρονική σελίδα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών για το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, www.hellaskps.gr.

Σε κάθε περίπτωση, επισημαίνεται πως τα στοιχεία που δημοσιεύει η EUROSTAT πρέπει να αντιμετωπίζονται με μεγάλη προσοχή καθώς εμφανίζουν αποδεδειγμένα υψηλή μεταβλητότητα και αστάθεια.

Ο Υφυπουργός
ΧΡ. ΑΣΤ. ΠΑΧΤΑΣ

5. Στην με αριθμό 648/9-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αναστάσιου Σπηλιόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.15/391/ΑΣ 278 δις/22-7-03 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης σας γνωρίζουμε τα εξής:

Είναι γνωστή η αρνητική πολιτική του τουρκικού κράτους απέναντι στο Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Η άρνηση αναγνώρισης του οικουμενικού του χαρακτήρα και της πνευματικής και κανονικής θέσης την οποία κατέχει, τόσο μεταξύ των Ορθοδόξων, όσο και στον παγκόσμιο χώρο, αντιστρατεύεται τον σεβασμό και την αναγνώριση των οποίων χαιρεί το Πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης σε διεθνές επίπεδο.

Η άρνηση λειτουργίας της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, ένα από τα πολλά μέτρα περιορισμού των θρησκευτικών δραστηριοτήτων του, συναντά ομοίως διεθνή κριτική.

Διάφορα άλλα μέτρα που αποβλέπουν στην παρεμπόδιση της λειτουργίας του και στην αποστέρωση των περιουσιακών του δικαιωμάτων, καταγράφονται διεθνώς ως ενέργειες περιορισμού της θρησκευτικής ελευθερίας στην Τουρκία.

Τα ζητήματα αυτά, που ορθώς τίθενται στην Ερώτηση, αποτελούν πάντοτε αντικείμενο των διμερών επαφών μεταξύ των δύο χωρών. Βασικός ωστόσο μοχλός της επιτυχούς αντιμετώπισής τους είναι η ανάγκη της ίδιας της Τουρκίας να εκδημοκρατιστεί και να ακολουθήσει μία πορεία προσαρμογής προς τα ευρωπαϊκά δεδομένα, που θα την κατατάξει ανάμεσα στα ευρωπαϊκά κράτη.

Είναι γνωστό ότι η ευρωπαϊκή πορεία της γειτονικής χώρας, την οποία επιθυμεί η συντριπτική πλειονότητα του τουρκικού λαού και την οποία φέρεται να ενστερνίζεται και το ίδιο το κατεστημένο ως μόνη οδό για την Τουρκία, απαιτεί την εκ μέρους της χώρας αυτής συμμόρφωση με τα πολιτικά κριτήρια της Κοπεγχάγης και την εναρμόνιση της νομοθεσίας και διοικητικής πρακτικής της με το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Μάλιστα, στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει υποδειχθεί σαφώς στην Τουρκία ότι αναμένεται να συμμορφωθεί προς όλες τις διεθνείς της υποχρεώσεις, ιδίως στον τομέα των δικαιωμάτων του ανθρώπου, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Οι προτεραιότητες αυτές που υπέδειξε η Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης, περιλαμβάνουν επίσης την εγγύηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναφέρονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και την εφαρμογή τους.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και η Ελληνική Κυβέρνηση παρακολουθούν με προσοχή και ενδιαφέρον τις νομοθετικές μεταρρυθμίσεις που έχει αναλάβει η Τουρκία σχετικά με το θέμα. Η τουρκική προσέγγιση σ' αυτό το ζήτημα θα αποτελέσει ένα δείγμα γραφής σε ό,τι αφορά την επιθυμία της τουρκικής Πολιτείας να προχωρήσει στις μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται ώστε να προσεγγίσει το ευρωπαϊκό επίπεδο στους τομείς της ισότιμης μεταχείρισης των πολιτών, του σεβασμού των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ιδιαίτερα των δικαιωμάτων των εθνικών και θρησκευτικών μειονοτήτων, μέσα στις οποίες ουσιαστικό ρόλο για την επιβίωσή τους και την ισότιμη παρουσία τους στο πλαίσιο της τουρκικής κοινωνίας έχει η ακώλυτη κυριότητα και διαχείριση της εκκλησιαστικής και κοινοτικής περιουσίας προς όφελος του συνόλου όχι μόνον κάθε συγκεκριμένης μειονότητας, αλλά και της ίδιας της τουρκικής κοινωνίας.

Ο Υπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

6. Στην με αριθμό 692/10-7-2003 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανάσιου Μπούρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/3535/1-8-2003 έγγραφο από τον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θ. Μπούρας, σας γνωρίζουμε ότι, κατά τις υφιστάμενες διατάξεις, η ιεραρχική κλίμακα των βαθμών των Τεχνιτών, σε αντιστοιχία με τους βαθμούς του αστυνομικού προσωπικού γενικών καθηκόντων, είχε ως εξής: Τεχνίτης Γ' τάξεως-Αστυφύλακας, Τεχνίτης Β' τάξεως-Υπαρχιφύλακας, Τεχνίτης Α' τάξεως-Αρχιφύλακας, Αρχιτεχνίτης Ανθυπαστυνόμος. Οι Τεχνίτες Α' τάξεως, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 2 του ν. 772/1978, εξομοιούνται με τους Αρχιφύλακες παραγωγικής σχολής και, με τις συναφείς διατάξεις περί μισθολογικών προαγωγών, είχαν τις ίδιες μ' αυτούς οικονομικές παροχές.

Με τη διάταξη του άρθρου 33 του ν. 2168/1993 καταργήθηκαν οι οργανικές θέσεις του Τεχνικού αστυνομικού προσωπικού και αυτό εντάχθηκε στις οργανικές θέσεις γενικών καθηκόντων με ισάριθμη αύξηση των θέσεων αυτών, ύστερα από την υπ' αριθ. 6003/1/1 από 22-11-1993 διαπιστωτική απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Για την ένταξη του προσωπικού αυτού, της οποίας η διαδικασία ρητά περιγράφεται στις διατάξεις του άρθρου 33 του ως άνω νόμου, κατεβλήθη προσπάθεια ώστε να μην απολεσθούν κεκτημένα δικαιώματά τους και ειδικότερα οι Αρχιτεχνίτες και οι Τεχνίτες Α' τάξεως, που δεν προήρχοντο από την παραγωγική σχολή Αρχιφυλάκων, εντάχθηκαν στο τέλος των αντίστοιχων επετηρίδων κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο νόμο, με ρητή πρόβλεψη ότι, αυτοί, δεν ασκούν ανακριτικά καθήκοντα και δεν δικαιούνται περαιτέρω εξελίξεως, εκτός αν εισαχθούν στην παραγωγική σχολή Αρχιφυλάκων.

Η κατηγορία των Τεχνιτών Β' τάξεως εντάχθηκε στο τέλος της επετηρίδας των Αρχιφυλάκων παραγωγικής σχολής μετά τους Τεχνίτες Α' τάξεως, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο νομό και οι Τεχνίτες Γ' τάξεως, οι οποίοι ήταν Αστυφύλακες, εντάχθηκαν στην επετηρίδα των Αστυφυλάκων.

Με τις πρόσφατες ρυθμίσεις του άρθρου 21 του ν. 3103/2003 δόθηκε η δυνατότητα προαγωγής στο βαθμό του Ανθυπαστυνόμου, των Αρχιφυλάκων που προήρχοντο από το αστυνομικό Τεχνικό προσωπικό και το προσωπικό Μουσικής της Ελληνικής Αστυνομίας, το οποίο, αν και κατά το χρόνο της ένταξής του στο προσωπικό γενικών καθηκόντων πληρούσε ή θα πληρούσε

στο εγγύς μέλλον τις προϋποθέσεις προαγωγής στους τεχνικούς βαθμούς ή στους βαθμούς του Αρχιφύλακα και Ανθυπαυστού Μουσικής, δεν προήχθη σ' αυτούς, λόγω υπαγωγής του, με την ένταξή του στο αστυνομικό προσωπικό γενικών καθηκόντων, στο θεσμικό πλαίσιο που ρυθμίζει τη βαθμολογική ανέλιξη του προσωπικού αυτού, με αποτέλεσμα να αρθεί η δυσμενής κατά τα ανωτέρω μεταχείρισή του.

Κατόπιν των ανωτέρω, οι αιτιάσεις για άνιση μεταχείριση των Τεχνικών Γ' τάξεως στερούνται νομίμου αιτιολογικής βάσεως, αφού η κατηγορία αυτή του πρώην Τεχνικού προσωπικού, κατά το χρόνο ένταξής του στο προσωπικό γενικών καθηκόντων, δεν πληρούσε τα προβλεπόμενα κριτήρια (τυπικά και ουσιαστικά προσόντα) προαγωγής σε ανώτερο βαθμό, δεν είχε ιδιαίτερη οικονομική μεταχείριση και δεν τελούσε, εν κατακλείδι, κάτω από τις ίδιες ή όμοιες συνθήκες με τους βαθμοφόρους Τεχνικούς και επομένως ορθώς αυτοί μετατάχθηκαν στην επετηρίδα των Αστυφυλάκων, διεπόμενοι, για τις βαθμολογικές και μισθολογικές προαγωγές, από το ίδιο νομικό καθεστώς που ισχύει για τους Αστυφύλακες.

Για το ζήτημα του ευεργετήματος των 5, συντάξιμων χρόνων που αναγνωρίζεται στο προσωπικό που υπηρετεί σε μάχιμες Υπηρεσίες, πρέπει να επισημάνουμε ότι η Διεύθυνση Τεχνικών Εφαρμογών δεν υπάγεται στις διατάξεις του ν.δ.142/1974, αλλά ούτε και μπορεί να ενταχθεί, καθόσον, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν.2800/2000 και του άρθρου 1 παρ. 2 του π.δ.14/2001, η Υπηρεσία αυτή αποτελεί Κεντρική Υπηρεσία της Ελληνικής Αστυνομίας και υπό καμία έννοια, δεδομένου ότι οι αρμοδιότητές της περιορίζονται σε τεχνικής υποστήριξης θέματα των περιφερειακών Υπηρεσιών, μπορεί να υπαχθεί στις Υπηρεσίες εκείνες οι οποίες ασκούν εκτελεστικές αρμοδιότητες, ώστε το προσωπικό που υπηρετεί σ' αυτή να τύχει του ευεργετήματος των ρυθμίσεων του ως άνω ν.δ.

Σε ό,τι αφορά τα οικονομικά αιτήματα του συνόλου του αστυνομικού και πυροσβεστικού προσωπικού, παρά τα σημαντικά βήματα που έγιναν τα τελευταία χρόνια, με αποτέλεσμα τη βελτίωση της οικονομικής θέσης του, πρόθεση της κυβέρνησης είναι η εξέτασή τους, μέσα από το διάλογο, τον οποίο, από πλευράς μας, είμαστε διατεθειμένοι να συνεχίσουμε με τις συνδικαλιστικές ενώσεις και η θετική αντιμετώπισή τους, αλλά σε συγκεκριμένα εύλογα πλαίσια που επιβάλλουν οι δυνατότητες της οικονομίας, σε συνεργασία βεβαίως και με το συναρμόδιο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ»

7. Στην με αριθμό 702/10-7-03 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Νίκου Γκατζή και Τάκη Τσιόγκα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 34537/23-9-03 έγγραφο από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε συνέχεια του ανωτέρω σχετικού εγγράφου μας και σε απάντηση της αριθμ. 702/10-7-2003 ερώτησης, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Ν. Γκατζής και Τ. Τσιόγκας, σας γνωρίζουμε αναφορικά με την οικονομική κατάσταση του Δήμου Σκοπέλου Ν. Μαγνησίας, τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με το ισχύον Σύνταγμα, το Κράτος υποχρεούται να λαμβάνει όλα τα μέτρα που απαιτούνται για την εξασφάλιση α) της οικονομικής αυτοτέλειας και β) των πόρων που είναι αναγκαίοι για την εκπλήρωση της αποστολής και την άσκηση των αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, με ταυτόχρονη διασφάλιση της διαφάνειας κατά την διαχείριση των πόρων αυτών. Με την Συνταγματική Αναθεώρηση του 2001, προβλέφθηκε για πρώτη φορά ότι κάθε μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από κεντρικά ή περιφερειακά όργανα του Κράτους προς την Τ.Α. συνεπάγεται και την μεταφορά των αντίστοιχων πόρων.

Με κινητήριο μοχλό το Νόμο 1828/89, το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης προώθησε την οικονομική αυτοτέλεια των ΟΤΑ, καθιερώνοντας διαφανείς και σταθερούς πόρους, οι οποίοι βοήθησαν ουσιαστικά στο σχεδιασμό και την υλοποίηση στόχων και προγραμμάτων, συμβάλλοντας στην όλη αναπτυξιακή διαδικασία της χώρας. Επίσης,

στα πλαίσια της υλοποίησης του προγράμματος «Ιωάννης Καποδίστριας», με σειρά νομοθετημάτων, δόθηκε η απαιτούμενη ώθηση στην πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση να αναλάβει πρωτοβουλίες, έχοντας την πλήρη στήριξη του Κράτους σε κάθε της προσπάθεια.

Η καθιέρωση των ΚΑΠ με το Ν. 1828/89, στοχεύει στη χρηματοδότηση των ΟΤΑ από δυναμικούς πόρους του κρατικού προϋπολογισμού, το ύψος των οποίων ορίζεται ρητά από την κείμενη νομοθεσία και δεν επηρεάζεται κάθε φορά, από τη βούληση της κεντρικής διοίκησης, αλλά μόνο από τη δυναμική των πόρων αυτών, ώστε να διευκολύνεται ο οικονομικός προγραμματισμός των ΟΤΑ.

Από το έτος 2001, αναθεωρείται ριζικά και εκσυγχρονίζεται το σύστημα επιχορήγησης των ΟΤΑ, οι οποίοι πλέον χρηματοδοτούνται, πέραν του πραγματικού πληθυσμού τους, το οποίο αποτελούσε το καθοριστικό κριτήριο κατανομής των ΚΑΠ μέχρι το έτος 2000, με βάση την έκτασή τους, τον αριθμό των δημοτικών διαμερισμάτων τους και το σημαντικότερο με βάση την ανάγκη κάλυψης του ελάχιστου λειτουργικού τους κόστους.

Επισημαίνεται ότι κατά το έτος 2002, για την χρηματοδότηση των ΟΤΑ α' βαθμού ελήφθη υπόψη ο πραγματικός πληθυσμός αυτών, όπως αυτός προέκυψε από την τελευταία απογραφή του 2001.

Ειδικότερα το έτος 2002, ο Δήμος Σκοπέλου Ν. Μαγνησίας έλαβε από τους ΚΑΠ, συνολική τακτική επιχορήγηση ποσού 405.399,65 €, ενώ επιχορηγήθηκε για λοιπές δράσεις, όπως κάλυψη των δαπανών λειτουργίας των σχολικών του μονάδων, των παιδικών και βρεφονηπιακών σταθμών του ν. 2880/2001 και την υλοποίηση του προγράμματος λειτουργίας των Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών και τη χρηματοδότησή του ως μοναδικός ΟΤΑ νησιού, με συνολικό ποσό 657.091,92 €.

Πέραν των ανωτέρω επιχορηγήσεων από τους ΚΑΠ, ο εν λόγω Δήμος χρηματοδοτήθηκε με ποσό 3.560 € από τα έσοδα των παραβόλων του άρθρου 71 παρ. 1 του ν. 2910/2001, καθώς και με ποσό 5.611,72 € από το έσοδο του άρθρου 9 του Ν.Δ. 703/70 (φόρος ζύθου), καθώς και με ποσό 7.811,68 € από την κατανομή του τέλους ακίνητης περιουσίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 19 του άρθρου 24 του ν. 2130/93.

Για το έτος 2003, τα ποσά που αποδοθήκαν στους ΟΤΑ της χώρας από τον Ιανουάριο μέχρι τον Ιούλιο τρέχοντος έτους, αντιστοιχούσαν στο 1/12 της τακτικής επιχορήγησης που αυτοί ελάμβαναν συνολικά το προηγούμενο έτος. Μετά την έκδοση της αριθμ. 33689/24-7-2003 ΚΥΑ περί κατανομής των ΚΑΠ για το έτος 2003, με την οποία προσδιορίστηκε επακριβώς το ποσό το οποίο θα δοθεί ως τακτική επιχορήγηση στους ΟΤΑ α' βαθμού της χώρας κατά το έτος αυτό, στο ποσό που διατέθηκε στους ανωτέρω Οργανισμούς το μήνα Αύγουστο συμπεριλήφθηκε μέρος των διαφορών των προηγούμενων μηνών, ενώ στους υπόλοιπους μήνες θα αποδοθεί το υπόλοιπο των διαφορών αυτών καθώς και το ποσοστό της αύξησης.

Πέραν της ανωτέρω, διατέθηκε ήδη στο Δήμο από το Υπουργείο μας συνολικό ποσό 85.973,04 € για κάλυψη των δαπανών λειτουργίας των σχολικών του μονάδων και των παιδικών και βρεφονηπιακών σταθμών του ν. 2880/2001, έναντι αυτών που θα του αποδοθούν το τρέχον έτος και ποσό 5.910,41 € από τα έσοδα του άρθρου 9 του Ν. 2880/2001 (τέλη διαφήμισης).

Επιπρόσθετα από το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΕΠΤΑ) ο εν λόγω Δήμος έχει λάβει ως οικονομική ενίσχυση έως σήμερα για δράσεις αναπτυξιακού χαρακτήρα ποσό 2.202.853 €, ενώ από την ΣΑΤΑ έτους 2002 ποσό 239.990,36 € και για το τρέχον έτος έως σήμερα ποσό 108.539,77 €.

Επίσης σύμφωνα με τα στοιχεία που μας απέστειλε η οικεία Περιφέρεια, το ύψος των εισπραττομένων ποσών από ίδια έσοδα του εν λόγω Δήμου (έσοδα από προσόδους, ανταποδοτικά τέλη, λοιπά τέλη, φόρους, προσυζητήσεις, πρόστιμα, παράβολα και λοιπά εισπραττόμενα έσοδα από Π.Ο.Ε.) για το οικονομικό έτος 2003 μέχρι την 24-7-2003, ανέρχεται σε 255.508,24 €.

Σημειώνεται ότι από την έναρξη ισχύος του ν. 2539/97 και σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 13 αυτού, απαγορεύεται η χρηματοδότηση των ΟΤΑ α' βαθμού με υπουργικές αποφάσεις από πόρους που δεν εντάσσονται στους

Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους ή στους πόρους του ΕΠΤΑ. Τονίζεται ότι η χρηματοδότηση των ΟΤΑ της χώρας από τους ΚΑΠ, γίνεται με Κοινή Υπουργική Απόφαση κατανομής αυτών κάθε έτος, ύστερα από πρόταση της ΚΕΔΚΕ, αναφορικά με τα κριτήρια και τη διαδικασία κατανομής τους, ενώ από το ΕΠΤΑ σύμφωνα με τη διαδικασία η οποία έχει καθορισθεί με τις αριθμ. 45329/27.12.99 και 25437/19.6.02 αποφάσεις του Υπουργείου μας, που έχουν γνωστοποιηθεί στους ΟΤΑ της χώρας.

Επισημαίνεται ότι προκειμένου να αντιμετωπισθούν οικονομικά προβλήματα ΟΤΑ λόγω οφειλών τους, το Υπουργείο μας αφού εξέτασε σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, την ΚΕΔΚΕ και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, το όλο θέμα, με στόχο την εξυγίανση των Δήμων και Κοινοτήτων της χώρας που παρουσιάζουν ανάλογα προβλήματα, έχει δρομολογήσει τη δια της νομοθετικής οδού ρύθμιση του θέματος.

Τέλος, σας πληροφορούμε ότι η νέα δημοτική αρχή έχει ζητήσει με σχετικό έγγραφο της από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας Θεσσαλίας την διενέργεια διαχειριστικού ελέγχου στο Δήμο και τα νομικά του πρόσωπα για την περίοδο 1999-2002.

Ο Υπουργός
Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

8. Στην με αριθμό 712/10.7.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Μιχαλολιάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1069638/100/25.7.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθ. Πρωτ. 712/10.7.03 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Μιχαλολιάκος, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α. 1. Με το αριθ. πρωτ. 1098587/172/10.12.2002 έγγραφό μας (απάντηση στην με αριθ 3047/545/20.11.02 ερώτηση ΑΚΕ του ιδίου Βουλευτή), σας γνωρίσαμε το ιστορικό της υπόθεσης και τις μέχρι τότε ενέργειες της αρμόδιας Υπηρεσίας μας (Δ/νση Επιθ/σης Υπηρεσιών), καθώς επίσης ότι η έρευνα του Προϊσταμένου της Οικονομικής Επιθεώρησης Ανατολικής Αττικής κ. Απ. Μπάτση ευρίσκει σε εξέλιξη και αναμένεται η ολοκλήρωσή της και η υποβολή της πορισματικής του έκθεσης.

2. Ο Επιθεωρητής κ. Απ. Μπάτσης, μετά την ολοκλήρωση της έρευνάς του συνέταξε και υπέβαλε στην Δ/νση Επιθ/σης Υπηρεσιών και στη Διεύθυνση Προσωπικού Δ.Ο.Υ. - Τμήμα Γ, την αριθ.ΕΜΠ.183/30.12.02 πορισματική του έκθεση και τα συνημμένα σ' αυτή στοιχεία για επεξεργασία και αξιολόγηση. Κοινοποίησε δε αυτή στην καθ' ύλην συναρμόδια Διεύθυνση Ελέγχου, καθώς και στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών Αθηνών.

3. Η Διεύθυνση Ελέγχου με το αριθ.ΕΜΠ.14008/36/ΔΕ-Β/17.3.03 έγγραφό της:

α) ενημέρωσε την αρμόδια Υπηρεσία (Δ/νση Επιθ/σης Υπηρεσιών) για τις κατ' αρμοδιότητα διαπιστώσεις της και τις απόψεις της από τη μελέτη του παραπάνω πορίσματος και β) της διαβίβασε το αριθ.100691/22.1.03 έγγραφο της Διεύθυνσης Σχεδιασμού και Συντονισμού Ελέγχων και Δίωξης της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΣΔΟΕ και την αριθ.100621/20.1.03 ανώνυμη καταγγελία με συνημμένα παραστατικά κατά της ΣΤΕΤ ΕΛΛΑΣ ΑΕΒΕ.

4. Η Δ/νση Επιθ/σης Υπηρεσιών με το αριθ. ΕΜΠ14152/248/ΔΕΥ-Β/2.4.03 έγγραφό της, διαβίβασε τα ανωτέρω έγγραφα στον Επιθεωρητή κ. Απ. Μπάτση και του ανέθεσε: α) να διενεργήσει συμπληρωματική έρευνα για την εξέταση των διαπιστώσεων της Διεύθυνσης Ελέγχου και β) να ερευνήσει τη βασιμότητα της ανωτέρω ανώνυμης καταγγελίας κατά της ΣΤΕΤ ΕΛΛΑΣ ΑΕΒΕ και γ) με βάση τα αποτελέσματα των κατά τα ανωτέρω ερευνών του να αξιολογήσει εάν συντρέχει ανάγκη διενέργειας επανελέγχου της όλης υπόθεσης και στην περίπτωση αυτή να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την πραγματοποίησή του στα πλαίσια των διατάξεων της παρ.8 άρθρου 2 ν. 2343/95.

5. Η έρευνα αυτή συνεχίζεται και αναμένεται η ολοκλήρωσή της και η υποβολή της πορισματικής έκθεσης του Επιθεωρητή

κ. Απ. Μπάτση στη Δ/νση Επιθ/σης Υπηρεσιών, στη Διεύθυνση Προσωπικού Δ.Ο.Υ. και στη Διεύθυνση Ελέγχου.

Β. Όπως προκύπτει από το με αρ.εμπ.13870/1197/0002Γ/3.3.2003 έγγραφο του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών παραπέμπεται στο πειθαρχικό συμβούλιο η υπάλληλος Αλίκη Κυριακάκη προκειμένου να δικαστεί για τα σαφώς προσδιοριζόμενα στη σελίδα 57 πραγματικά περιστατικά τα οποία κατά την διοικητική ανάκριση όχι μόνο απεδείχθησαν αλλά και ομολογήθηκαν από την παραπεμπόμενη υπάλληλο (βλ.σελ.42 περ.33, σελ.46 περ.3α και β', σελ.54 περ.18).

Όσον αφορά τα λοιπά διαλαμβανόμενα στη με αρ.ΕΜΠ.183/30.12.2002 πορισματική έκθεση του Επιθ/τή Απ. Μπάτση και στο κεφάλαιο «τελικά συμπεράσματα» όπου γίνεται και αναφορά στο φορολογικό μέρος της υπόθεσης η αρμόδια Δ/νση (Προσωπικού ΔΟΥ) δεν έχει αποδώσει μέχρι σήμερα πειθαρχικές ευθύνες σε υπαλλήλους επειδή έκρινε ότι θα έπρεπε να αναμένεται η εξέλιξη της ποινικής διαδικασίας, αλλά και τα αποτελέσματα τυχόν επανελέγχου που θα εντέλλετο από την αρμόδια προς τούτο υπηρεσία.

Ο Υφυπουργός
Α. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

9. Στην με αριθμό 706/10.7.03 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Δημητρίου Τσιόγκα, Αντώνιου Σκυλλάκου και Νικολάου Γκατζή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1073126/200/11.8.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. 706/10.7.03 ερώτησης που κατέθεσαν οι κ.κ. Βουλευτές Τ. Τσιόγκας, Α. Σκυλλάκος και Ν. Γκατζής και μας διεβίβασε το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας με τα αριθμ. Γ.Π.64857/16.7.03 έγγραφό του, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο νοσηλευτικό προσωπικό των Νοσοκομείων και το προσωπικό του ΕΚΑΒ, αντί του επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας χορηγείται το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ.7 του ισχύοντος μισθολογικού νόμου Ν. 2470/97 νοσοκομειακό επίδομα.

Με το άρθρο 31 περίπτωση α του παραπάνω νόμου (Ν.2470/97), έχει καταργηθεί το άρθρο 14 του Ν. 1505/1984 με το οποίο θεσπιζόταν επίδομα ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας, ενώ κατ' εξαίρεση διατηρήθηκαν σε ορισμένες ειδικότητες ιατρικού και λοιπού προσωπικού τα επιδόματα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας, που καταβάλλονταν σύμφωνα με το Π.Δ.904/78, κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του Ν.2470/97.

Τέλος, τα αιτήματα σχετικά με τη θέσπιση επιδόματος ειδικών συνθηκών εργασίας και την εκ νέου θέσπιση επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας με αποδέκτες Το νοσηλευτικό προσωπικό των Νοσοκομείων και το προσωπικό ΕΚΑΒ, πέραν του καταβαλλόμενου νοσοκομειακού επιδόματος, τελούν υπόψη της Υπηρεσίας μας και θα εξετασθούν στο Πλαίσιο κατάρτισης Του νέου συστήματος αμοιβών των υπαλλήλων, του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ.

Ο Υφυπουργός
Ν. ΦΑΡΜΑΚΗΣ

10. Στην με αριθμό 711/10.7.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Μιχαλολιάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1069929/99 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθ. πρωτ. 711/10-7-2003 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βασ. Μιχαλολιάκος, σχετικά με τη χορήγηση, σε όλο γενικά το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, του επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας που διατηρήθηκε με το άρθρο 14 του Ν. 1505/1984, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με το άρθρο 31 περίπτ. α του ισχύοντος μισθολογικού νόμου 2470/97, έχει καταργηθεί το άρθρο 14 του Ν. 1505/1984, ενώ διατηρήθηκαν όλα τα επιδόματα ανθυγιεινής εργασίας που καταβάλλονταν κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του

Ν. 2470/97, όπως είχαν καθορισθεί από το Π.Δ. 904/78.

Βάσει των ρυθμίσεων του ως άνω διατάγματος χορηγείται επίδομα ανθυγιεινής εργασίας σε ορισμένες ειδικότητες ιατρικού προσωπικού.

Περαιτέρω, στο ιατρικό προσωπικό των Νοσοκομείων που αμείβεται με τις διατάξεις του Ν. 2606/98, λόγω των ειδικών συνθηκών εργασίας του, καταβάλλεται το επίδομα νοσοκομειακής απασχόλησης και ειδικών συνθηκών άσκησης ιατρικού έργου, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 του Ν. 2606/98.

Εξάλλου, στο νοσηλευτικό προσωπικό των Νοσοκομείων και του ΕΚΑΒ, αντί του επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας, χορηγείται το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 7 του Ν. 2470/97 νοσοκομειακό επίδομα.

Τέλος, το αίτημα σχετικό με την θέσπιση επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας που θα χορηγηθεί σε όλο το ανωτέρω προσωπικό επί πλέον των καταβαλλομένων επιδομάτων που προαναφέρθηκαν, τελεί υπόψη της Υπηρεσίας μας και θα εξετασθεί στο πλαίσιο του καθεστώτος των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών στο Δημόσιο Τομέα.

Ο Υφυπουργός
Ν. ΦΑΡΜΑΚΗΣ

11. Στην με αριθμό 726/11.7.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Κωνσταντόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 68557/4.9.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 726/11-7-2003 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Γ. Κωνσταντόπουλο με θέμα «Κρίσεις θέσεων Διευθυντών και Επιμελητών ΕΣΥ», σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11, παρ. 10 του Ν. 2889/2001 (ΦΕΚ 37/2-3-2001), με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, μετά από εισήγηση του ΚΕΣΥ, καταρτίζεται κατάλογος Εθνικών Κριτών, ανά ειδικότητα, με σκοπό τη στελέχωση των Συμβουλίων Επιλογής και Αξιολόγησης Διευθυντών Ιατρών ΕΣΥ.

Με την αρ. Υ10α/30035/2001 (ΦΕΚ 1018/2001 τΒ) Υπουργική Απόφαση, όπως συμπληρώθηκε με την αρ. Υ10α/οικ. 7812/23-1-2002 όμοια, καθορίστηκαν η διαδικασία και τα κριτήρια επιλογής ιατρών προκειμένου για την κατάρτιση του καταλόγου Εθνικών Κριτών.

Στην κατάρτιση του καταλόγου για την ειδικότητα της Παιδιατρικής, όπως αναφέρεται στην απόφαση του ΚΕΣΥ, έγινε χρήση των διατάξεων του άρθρου Δ, εδ. β' της με αρ. Υ10α/3003 5/26-7-2002 Υπουργικής Απόφασης περί συμπλήρωσης του καταλόγου με ιατρούς της ίδιας ή συναφούς ειδικότητας, λόγω μη συμπλήρωσης του απαιτούμενου αριθμού υποψηφιοτήτων για την κατάρτιση του καταλόγου με αναγκαίο αριθμό κριτών που πληρούν και τις τυπικές και τις ουσιαστικές προϋποθέσεις.

Σύμφωνα με την προαναφερόμενη Υπουργική Απόφαση το ΚΕΣΥ αξιολογεί τους Διευθυντές και καταρτίζει πίνακα τον οποίο υποβάλλει στον Υπουργό Υγείας. Εάν ο αριθμός των Κριτών ανά ειδικότητα δεν είναι ο απαιτούμενος, το ΚΕΣΥ μπορεί να εισηγηθεί τη συμπλήρωση του καταλόγου με ιατρούς της ίδιας ή συναφούς ειδικότητας, ανεξάρτητα αν έχουν υποβάλει υποψηφιότητα, καθώς επίσης και τη συμμετοχή στον κατάλογο οποιουδήποτε Διευθυντή ανεξάρτητα αν έχει υποβάλει υποψηφιότητα. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, μετά την εισήγηση του ΚΕΣΥ, καταρτίζεται ο κατάλογος Εθνικών Κριτών ανά ειδικότητα.

Μετά την υποβολή της εισήγησης του ΚΕΣΥ, με την αρ. Υ10α/οικ.36870/10-4-2002 Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 469/16-4-2002) καταρτίστηκε ο κατάλογος Εθνικών Κριτών ανά ειδικότητα, μεταξύ αυτών και της Παιδιατρικής.

Με την αρ. Υ10α/17275/2001 Απόφαση προκηρύχθηκε θέση Παιδιατρικής στο Γ.Ν. Παίδων «ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ» και η κρίση για τη συγκεκριμένη Θέση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των αποφάσεων με αρ. Υ10α /2/03/2003 και ΔΥΙ3α/οικ. 39832/1997, με τις οποίες καθορίζονται τα κριτήρια για την κατάληψη Θέσης

κλάδου ιατρών ΕΣΥ.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ

12. Στην με αριθμό 735/11.7.03 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ασημίνας Ξηροτύρη - Αικατερινάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 48915/25.7.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του υπ' αριθμ 735/11-7-2003 εγγράφου σας με το οποίο κοινοποιείται ερώτηση της Βουλευτού κ. Ασ. Ξηροτύρη - Αικατερινάρη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για τις σχεδιαζόμενες βελτιώσεις στο καθεστώς κινήτρων των ιδιωτικών επενδύσεων που θα στοχεύουν μεταξύ άλλων στην αύξηση της απασχόλησης, στην ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη, στην απλοποίηση του συστήματος χορήγησης των προβλεπόμενων κινήτρων και γενικότερα στην περαιτέρω αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων στην χώρα, αξιολογούνται όλες οι υποβαλλόμενες προτάσεις και λαμβάνονται υπόψη η εμπειρία από την λειτουργία και αποτελεσματικότητα των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων, τα δεδομένα της νέας οικονομικής πραγματικότητας, οι δυνατότητες της δημοσιονομικής πολιτικής καθώς οι κατευθυντήριες οδηγίες κανονισμοί και περιορισμοί για τις κρατικές ενισχύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ

13. Στην με αριθμό 502/56/7.7.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Παπαδόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β1/10021/18691/3416/11/8/03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 502/56/7-7-2003 ερώτησης του Βουλευτή κ. Μιχάλη Παπαδόπουλου σχετικά με τη λειτουργία του ΙΚΑ Πτολεμαΐδας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Μεταστέγασση των Υπηρεσιών.

Για τη μεταστέγασση των Υγειονομικών Υπηρεσιών του Υποκαταστήματος ΙΚΑ Πτολεμαΐδας διενεργήθηκαν δύο (2) διαγωνισμοί μίσθωσης κτιρίου, στους οποίους συμμετείχε και ο ιδιοκτήτης του κτιρίου της οδού Παρμενώνος 11, το οποίο κρίθηκε μεν από την Επιτροπή του διαγωνισμού κατά τον πρώτο διαγωνισμό ως το καταλληλότερο, πλην όμως οι μηχανικοί της Υπηρεσίας έκριναν ότι θα πρέπει να επαναληφθεί ο διαγωνισμός, προκειμένου να προσφερθούν περισσότερα αλλά και καταλληλότερα κτίρια και ως εκ τούτου η αρμόδια Επιτροπή επανέλαβε τον διαγωνισμό (σχετική η 186/20/29-5-2003 απόφαση του ΔΣ του ΙΚΑ).

Κατά τον επαναληπτικό διαγωνισμό, επειδή προσφέρθηκαν τα ίδια κτίρια, η Επιτροπή του διαγωνισμού έκρινε άγονο και τον δεύτερο διαγωνισμό.

Κατόπιν αυτού, το ΔΣ του Ιδρύματος, με την 292/31/31-7-2003 απόφασή του, αποφάσισε την παραμονή του Υποκαταστήματος του ΙΚΑ Πτολεμαΐδας στο ήδη μισθωμένο κατεχόμενο κτίριο, στο οποίο το Ίδρυμα με δαπάνες του θα προβεί στις αναγκαίες εργασίες, βελτιώσεις των εγκαταστάσεων του κτιρίου και παράλληλα αποφάσισε να δοθεί προτεραιότητα για την ανέγερση ιδιόκτητου κτιρίου του Ιδρύματος, με δημοπράτηση του έργου εντός του τρέχοντος έτους, προκειμένου να στεγαστούν όλες οι Υπηρεσίες του στην πόλη της Πτολεμαΐδας.

2. Εξοπλισμός των Υπηρεσιών του Ιδρύματος με Η/Υ και ανάπτυνση του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος.

Η προσπάθεια του ΙΚΑ για εκσυγχρονισμό, βασισμένη στο Στρατηγικό Πρόγραμμα Πληροφορικής (Master Plan), έχει ως κεντρικό άξονα την εισαγωγή και υλοποίηση ενός Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος, του ΟΠΣ - ΙΚΑ, το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη και αναμένεται η σταδιακή εγκατάσταση και λειτουργία του.

Παράλληλα το ΙΚΑ, έχει προχωρήσει στην εκτέλεση συμπληρωματικών έργων για τον λειτουργικό Ανασχεδιασμό του Τομέα Κοινωνικής Ασφάλισης και τον λειτουργικό Ανασχεδιασμό του Τομέα Υγείας.

Πρόσθετες υποστηρικτικές και εκσυγχρονιστικές παρεμβάσεις που έχουν τεθεί σε εφαρμογή αφορούν την Υποστήριξη στη Διαχείριση των Έργων και του Ανθρώπινου Δυναμικού καθώς και την Εσωτερική Αναδιοργάνωση και Αναβάθμιση του Περιβάλλοντος Εργασίας.

Το πρόγραμμα Εκσυγχρονισμού του ΙΚΑ, αποτελείται από τα εξής βασικά έργα:

Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα (ΟΠΣ-ΙΚΑ), το οποίο προβλέπεται να αντιμετωπίζει συντονισμένα, με αυτοματοποιημένο τρόπο, μέσω ενός ολοκληρωμένου πλαισίου το σύνολο των λειτουργιών του ΙΚΑ (Ασφαλιστικές εισφορές, Παροχές, Συντάξεις, Μητρώα, Υγείας (Διαχειριστικό τμήμα), Οικονομικής Διαχείρισης). Το ΟΠΣ-ΙΚΑ αποτελείται από εξοπλισμό πληροφορικής, λογισμικό εφαρμογών, βάσεις δεδομένων, τα οποία εγκαθίστανται στις Κεντρικές Υπηρεσίες και τα κατά τόπους Υποκαταστήματα και λοιπές Μονάδες του ΙΚΑ.

Τηλεπικοινωνίες (IKANET). Ήδη έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία επιλογής «Αναδόχου» ο οποίος βάσει μιας Σύμβασης Ολοκληρωμένων Εγγυημένων Υπηρεσιών, θα αναλάβει την υλοποίηση ενός Δικτύου Πολλαπλών Υπηρεσιών (δεδομένα, φωνή κλπ.), με εγγυημένη ποιότητα υποστήριξης.

Διαχείριση Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (ΑΠΔ). Το έργο είναι σε φάση παραγωγικής λειτουργίας πανελλαδικά από 1-1-2002 και αφορά την παραλαβή και επεξεργασία των «ΑΠΔ», την δημιουργία των σχετικών Βάσεων Δεδομένων, την παραλαβή, επεξεργασία, συσχέτιση των «ΑΠΔ» με τις αντίστοιχες χρηματικές καταβολές των εργοδοτών, την τροφοδότηση του Οικονομικού Συστήματος ΙΚΑ με τις απαραίτητες πληροφορίες.

Σύστημα Διαχείρισης Ζήτησης Ιατρικών Υπηρεσιών (ΣΔΖΙΥ), το οποίο εισάγει ένα νέο θεσμό εξυπηρέτησης για την διαδικασία προγραμματισμού επισκέψεων (ραντεβού) των ασφαλισμένων σε ιατρούς του ΙΚΑ. Το «ΣΔΖΙΥ» έχει εγκατασταθεί σε παραγωγική λειτουργία από το 2000 και έχει επεκταθεί σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Κρήτη, Χαλκίδα καλύπτοντας περίπου 80 Μονάδες Υγείας του ΙΚΑ. Σε σύντομο διάστημα το «ΣΔΖΙΥ» θα εγκατασταθεί σε 50 επιπλέον Μονάδες Υγείας ΙΚΑ της χώρας.

Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες οι οποίες, αποσκοπούν στην εκμετάλλευση του Διαδικτύου (Internet) για την προς τα έξω διάχυση πληροφοριών σε όλους τους συναλλασσόμενους (Ασφαλισμένους, Εργοδότες) καθώς και στην αυτοματοποιημένη μέσω Internet της συμβατικής διαδικασίας υποβολής των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (ΑΠΔ) από τους Εργοδότες.

Κέντρα Απονομής Συντάξης (ΚΕΣΑ Αθήνας-ΚΕΣΑ Θεσ/κης). Τα «Κέντρα» λειτουργούν με λογισμικό του ΟΠΣ-ΙΚΑ το οποίο έχει τεθεί σε παραγωγική λειτουργία «Εκδοση Συνταξιοδοτικών Αποφάσεων Απονομή Συντάξης» και καλύπτει τις μέχρι σήμερα περιπτώσεις Συντάξεων Γήρατος - Θανάτου - Αναπηρίας για ΙΚΑ και ΙΚΑ - TEAM. Το ΚΕΣΑ - Αθήνας ξεκίνησε την λειτουργία του τον Ιούνιο του 2002 και καλύπτει το ευρύτερο λεκανοπέδιο Αττικής και το ΚΕΣΑ - Θεσσαλονίκης ξεκίνησε τον Σεπτέμβριο του 2002 και καλύπτει σχεδόν όλον τον νομό Θεσ/νίκης.

Σημειώνεται ότι το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα (ΟΠΣ - ΙΚΑ) βρίσκεται σε παραγωγική λειτουργία με πλήρη επιτυχία, από 23-6-2003 στις πρώτες πιλοτικές Μονάδες του ΙΚΑ (Υποκατάστημα Αλεξάνδρας, Υποκ/μα Παγκρατίου, Υποκ/μα Δάφνης). Από τον Σεπτέμβριο 2003 το ΟΠΣ-ΙΚΑ θα εγκαθίσταται σε παραγωγική λειτουργία, σταδιακά στα άλλα Υποκαταστήματα ΙΚΑ της περιοχής Αττικής.

Παράλληλα υλοποιούνται οι απαραίτητες δράσεις για την προμήθεια του απαιτούμενου εξοπλισμού των Περιφερειακών Μονάδων (εκτός περιοχής Αττικής), ώστε να επιτευχθεί η εξάπλωση του ΟΠΣ-ΙΚΑ σε όλα τα Υποκαταστήματα της χώρας.

3. Προσλήψεις Ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού.

Στην Τ.Μ.Υ. ΙΚΑ Πτολεμαΐδας προβλέπονται από τον οργανισμό του Ιδρύματος 31 οργανικές θέσεις ιατρικού προσωπικού και υπηρετούν 27 γιατροί ειδικοτήτων.

Σημειώνουμε επίσης, ότι από τον Διοικητή του Ιδρύματος έχουν υπογραφεί δύο (2) αποφάσεις πρόσληψης γιατρών, μία (1) δερματολόγου και μία (1) παθολόγου, η ανάληψη υπηρεσίας των οποίων επίκειται εντός των προσεχών ημερών.

Η κάλυψη σε υγειονομικό προσωπικό των οργανικών θέσεων στην Τ.Μ.Υ. ΙΚΑ Πτολεμαΐδας είναι ελλιπής, διότι είναι αποκεντρωμένη μονάδα, αλλά από τις προσλήψεις που έγιναν πρόσφατα μέσω προκήρυξης του ΑΣΕΠ προσλήφθηκαν και ήδη υπηρετούν, μία υπάλληλος κλάδου ΤΕ Νοσηλευτικής-Μαιευτικής και μία ΤΕ Ιατρικών Εργαστηρίων.

4. Κάλυψη βασικού ιατρικού εξοπλισμού.

Στο θέμα της έλλειψης βασικού ιατρικού εξοπλισμού για την αντιμετώπιση σοβαρών ιατρικών αναγκών στο ΙΚΑ Πτολεμαΐδας, σας ενημερώνουμε ότι το Βιοπαθολογικό Εργαστήριο της Τ.Μ.Υ. Πτολεμαΐδας διαθέτει πλήρη εξοπλισμό για αιματολογικές και βιοχημικές εξετάσεις.

Όσον αφορά τον ακτινοδιαγνωστικό τομέα, για μεν τις αξονικές και μαγνητικές τομογραφίες καθώς και τα υπερηχογραφήματα υπάρχουν συμβάσεις κατά πράξη και περίπτωση με το Κρατικό Νοσοκομείο και με ιδιωτικά εργαστήρια, οι δε υπόλοιπες ακτινολογικές εξετάσεις καλύπτονται με έκτακτη περιθάλψη.

Όταν ολοκληρωθούν οι διαδικασίες ανέγερσης του ιδιόκτητου κτιρίου του ΙΚΑ Πτολεμαΐδας, θα λειτουργήσει και Ακτινολογικό εργαστήριο.

Συμπληρωματικά αναφέρουμε ότι στη Ν.Μ.Υ. Κοζάνης ιδρύθηκε το 1991 εργαστήριο, το οποίο έχει άδεια λειτουργίας από τότε έως σήμερα και διαθέτει ακτινογραφικό, ακτινοσκοπικό μηχάνημα όπως και μαστογράφο.

Συνημμένα σας αποστέλλουμε την υπ' αριθμ 186/20/29-5-2003 απόφαση του ΔΣ του ΙΚΑ που αφορά την ματαίωση και επανάληψη του πρώτου διαγωνισμού για μίσθωση κτιρίου του ΙΚΑ στην Πτολεμαΐδα, καθώς και την από 1-7-2003 πρόταση της Επιτροπής διενέργειας επαναληπτικού μειοδοτικού διαγωνισμού για το άγρονο και του δεύτερου διαγωνισμού επειδή προσφέρθηκαν τα ίδια κτίρια που είχαν προσφερθεί στον πρώτο διαγωνισμό.

Ο Υφυπουργός
ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

14. Στην με αριθμό 763/14-7-2003 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Παναγιώτη Κοσιώνη και Σπυρίδωνα Στριφτάρη, δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6081/6-8-2003 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμ. 763/2003 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. κ. Π. Κοσιώνη και Σπ. Στριφτάρη, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το αρμόδιο Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης του Σ.Ε.Π.Ε. Αχαΐας μας γνωστοποίησε τα εξής σχετικά, με τις ως άνω αναφερόμενες επιχειρήσεις:

1. Η επιχείρηση ΕΛΠΑΚ απασχολεί 120 άτομα και απέλυσε 4 εργαζόμενους. Το γεγονός προκάλεσε αντίδραση του σωματείου που οδήγησε στην διενέργεια εργατικής διαφοράς (26-5-2003) από το Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης Αχαΐας χωρίς επίτευξη συμφωνίας. Η εργοδοτική πλευρά δικαιολόγησε τις απελύσεις στα πλαίσια μείωσης του προσωπικού λόγω οικονομικών προβλημάτων και αξίωσε «μείωση των φόρων και εν γένει του κόστους». Η εργατική πλευρά κατήγγειλε ότι οι απολύσεις έγιναν για λόγους τρομοκρατικής και αποδυνάμωσης του σωματείου, καθώς οι απολυμένοι υπήρξαν πρωτοστάτες σε προηγούμενες απεργιακές κινητοποιήσεις. Ωστόσο, όπως δήλωσε ο πρόεδρος του επιχειρησιακού σωματείου, οι 4 εργαζόμενοι δεν ανήκουν στη διοίκηση του σωματείου των εργαζομένων και δεν απολαμβάνουν της προστασίας του νόμου 1264/82 (άρθρο 14, παρ. 5). Κατά συνέπεια η υπηρεσία μας δεν μπορούσε να υποβάλλει μήνυση. Οι εργαζόμενοι προσέφυγαν μόνοι τους στα πολιτικά δικαστήρια.

2. Η ως άνω Υπηρεσία του Σ.Ε.Π.Ε. στις 1-8-2003 πραγματοποίησε έλεγχο στην επιχείρηση ΧΑΡΤΕΛΛΑΣ.

Κατά το έλεγχο διαπιστώθηκε ότι, η επιχείρηση προχώρησε στη επιβολή κυρώσεων σε δύο εργαζόμενους, βάσει του εγκεκριμένου από το 1980 Εσωτερικού Κανονισμού Εργασίας της επιχείρησης. Ο ένας εργαζόμενος (κ. Τραχάνης) τιμωρήθηκε,

διότι διαπληκτίστηκε με συνάδελφό του και ο άλλος (κ. Ντούβαλης), διότι επέτρεψε σε άτομα ξένα προς την επιχείρηση να εισέλθουν στο χώρο εργασίας.

Ο εκπρόσωπος της επιχείρησης δήλωσε ότι, το συμβάν τελέστηκε, όπως αναφέρεται και στην ερώτηση, κατά τη διανομή υλικού του ΚΚΕ και όχι ανακοινώσεων συνδικαλιστικής οργάνωσης οποιουδήποτε βαθμού.

Τα ελεγκτικά όργανα του Σ.Ε.Π.Ε. δεν κατόρθωσαν να συνομιλήσουν με τους δύο εργαζόμενους, διότι απουσίαζαν σε κανονική άδεια, παρόλα αυτά η Υπηρεσία του Σ.Ε.Π.Ε. υπέβαλε μηνυτήρια αναφορά (ΑΠ. 2338/01-08-03) στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, προκειμένου να διερευνηθεί, αν υπάρχουν παραβάσεις των διατάξεων του νόμου 1264/82 (άρθρο 16, παρ. 6).

Οι τρεις τελευταίες περιπτώσεις, που αναφέρονται δεν εμπιπτουν στις αρμοδιότητες του Σ.Ε.Π.Ε. καθώς πρόκειται για εργαζόμενους που υπάγονται στις διατάξεις του Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων, συνεπώς αρμόδιο να απαντήσει είναι του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, προς το οποίο κοινοποιούμε αντίγραφο της ερώτησης.

Ο Υπουργός ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ»

15. Στην με αριθμό 767/86 14/7/2003 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ευριπίδη Στυλιανίδη, Προκόπη Παυλόπουλου, Αθανασίου Βαρίνου, Γεωργίου Βουλγαράκη, Νικολάου Κορτσάρη, Λεωνίδα Λυμπερακίδη Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Αναστάσιο Σπηλιόπουλο, Ευγένιο Χαϊτίδη, Αριστοτέλη Παυλίδη και Πέτρο Μολυβιάτη, δόθηκε με το υπ' αριθμ. Α.Π. ΑΝΥΠΕΞ/ΑΣ 635 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Η Ελληνική Προεδρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν ένα εξαιρετικά σύνθετο και δύσκολο εγχείρημα. Η ανάγκη αντιμετώπισης της κρίσης στο Ιράκ, η ολοκλήρωση της διαδικασίας διεύρυνσης της ΕΕ και η ομαλή ενσωμάτωση των 10 υπό ένταξη χωρών, η ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης για τη νέα Συνταγματική Συνθήκη, και η αναζωογόνηση της Στρατηγικής της Λισαβόνας για την έξοδο της Ευρώπης από την ύφεση αποτέλεσαν μερικούς από τους κρίσιμους στόχους της Προεδρίας μας.

Η επιτυχία της Ελληνικής Προεδρίας είναι πλέον γεγονός που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Προκύπτει από δημόσιες δηλώσεις ηγετών και ανωτάτων αξιωματούχων της ΕΕ από τα σχόλια του διεθνούς τύπου και κυρίως από αυτά καθαυτά τα αποτελέσματα που αποδεικνύουν την επίτευξη όλων των στόχων που είχαν τεθεί.

Για να έχουμε όμως αυτά τα αποτελέσματα χρειάστηκε να καταβληθεί μια τεράστια οργανωτική προσπάθεια, πιθανότατα χωρίς προηγούμενο στα ελληνικά χρονικά. Ήλθαν στην Ελλάδα ηγέτες περισσότερων από 50 χώρες, έλαβαν χώρα εκατοντάδες διεθνείς συναντήσεις, οργανώθηκαν 4 Ευρωπαϊκά Συμβούλια εκ των οποίων τα 2 έκτακτα, μια πραγματικά ιστορική και απόλυτα επιτυχημένη τελετή για την υπογραφή της Συνθήκης Διεύρυνσης κ.ο.

Πέρα από όλα αυτά, στόχοι και πολιτική επιλογή μας ήταν επίσης:

η αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρει η προεδρία στην ΕΕ για την ανάδειξη της πολιτιστικής πραγματικότητας της χώρας μας και για το λόγο αυτό στο πρόγραμμά μας συμπεριλήφθηκαν πολλές και σημαντικές καλλιτεχνικές εκδηλώσεις που συγκέντρωσαν το ενδιαφέρον αντιπροσωπειών και δημοσιογράφων.

η γεωγραφική διασπορά των εκδηλώσεων σε περισσότερα μέρη στην Ελλάδα, ώστε η χώρα να αναδειχθεί συνολικά διεθνώς και οι τοπικές κοινωνίες να έρθουν σε πιο άμεση επαφή και να έχουν συμμετοχή στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

να αναδειχθούν περιοχές με ένα ιδιαίτερο συμβολισμό, ιδιαίτερα σε ακριτικά σημεία. Αξιοποιήσαμε περιοχές όπως το Καστελόριζο ή η Αλεξανδρούπολη για την φιλοξενία σημαντικών γεγονότων.

Λόγω της κρίσης στο Ιράκ και της γενικότερης ύφεσης είχε

παράλληλα δημιουργηθεί ανησυχία ως προς τις επιπτώσεις στον τουρισμό και η θέση πολλών πολιτικών δυνάμεων ήταν ότι έπρεπε να καταβληθούν ιδιαίτερες προσπάθειες τουριστικής προβολής. Κρίθηκε λοιπόν ότι η Προεδρία ήταν μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία και για μια τέτοια προβολή. Συνεπώς, η ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών και γενικότερα το επίπεδο της φιλοξενίας έπρεπε να είναι άνω του μέσου όρου, ώστε οι χιλιάδες συμμετέχοντες στις συναντήσεις της Προεδρίας που έλαβαν χώρα στην Ελλάδα να αποκομίσουν τις θετικότερες δυνατές εντυπώσεις.

Όλα αυτά είχαν, βεβαίως, και ανάλογο οικονομικό κόστος το οποίο θα πρέπει να το δούμε στο πιο πάνω πλαίσιο και κυρίως ως μια επένδυση για την ενίσχυση του διεθνούς κύρους της χώρας, της θέσης της στην ΕΕ και τελικά για την προώθηση των εθνικών μας συμφερόντων.

Ως προς το πρώτο και δεύτερο ερώτημα:

Στις αρχές του έτους με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας κατανεμήθηκαν πιστώσεις 72,4 εκατ. ευρώ ως ειδική ενίσχυση των υπουργείων για της ανάγκες της Προεδρίας (τακτικός προϋπολογισμός και ΠΔΕ). Οι δαπάνες της Προεδρίας της Προεδρίας καλύπτονται από τις πιστώσεις αυτές, καθώς και από αξιοποίηση υφιστάμενων σταθερών κωδικών των υπουργείων, χωρίς περαιτέρω επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η Προεδρία αποτελεί ένα μοναδικό γεγονός για κάθε χώρα, οι απαιτήσεις του οποίου σε θέματα πολιτικής, οργάνωσης ή κόστους είναι αδύνατο να προβλεφθεί με ακρίβεια εκ των προτέρων. Επισημαίνονται, ενδεικτικά, τα εξής:

α) η ανάγκη διεξαγωγής δύο έκτακτων Συνόδων Κορυφής, το Φεβρουάριο στις Βρυξέλλες για το Ιράκ και τον Απρίλιο στην Αθήνα για τη Συνέλευση για το Μέλλον της Ευρώπης. Ειδικά η κρίση στο Ιράκ προσέθεσε σημαντικό έκτακτο έργο στην Προεδρία.

β) η Ευρωπαϊκή Διάσκεψη, η οποία αναλήφθηκε από την Ελλάδα λόγω μη υλοποίησής της από την προηγούμενη Προεδρία.

γ) η συμμετοχή των 10 νέων κρατών μελών μετά τις 16 Απριλίου σε όλες τις εργασίες του Συμβουλίου και τις εκδηλώσεις της Προεδρίας προσέθεσε σημαντικό πρόσθετο κόστος που δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθεί με ακρίβεια.

δ) η προαναφερθείσα γεωγραφική διασπορά των εκδηλώσεων για την συνολικότερη προβολή της χώρας είχε επίπτωση στο αρχικώς προβλεπόμενο κόστος.

ε) η ανάγκη πρόσθετων- αυξημένων μέτρων ασφαλείας για πολλές εκδηλώσεις, λόγω της ευαίσθητης κατάστασης που επικρατούσε λόγω Ιράκ.

στ) η πολιτική επιλογή για την πολιτιστική και τουριστική ανάδειξη μέσω της Προεδρίας επίσης είχε επίπτωση στο συνολικό κόστος.

Παρά ταύτα η δαπάνη της Προεδρίας είναι απολύτως συγκρίσιμη και κατά περίπτωση χαμηλότερη από τη δαπάνη που ανέλαβαν πρόσφατες προηγούμενες προεδρίες. Ενδεικτικά αναφέρονται:

Το κόστος της Δανικής Προεδρίας (2002) ανήλθε σύμφωνα με υπολογισμούς του Κοινοβουλίου της χώρας σε 135 εκατ. ευρώ, το κόστος της Σουηδικής Προεδρίας (2001) ανήλθε σε 91 εκατ. ευρώ περίπου· το κόστος της Γαλλικής Προεδρίας μόνο για το Υπουργείο Εξωτερικών, 3 χρόνια πριν, ανήλθε στα 56 εκατ. ευρώ.

Ως προς το τρίτο ερώτημα σχετικά με την οργάνωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης το τίμημα της σύμβασης για την παροχή υπηρεσιών φιλοξενίας και λοιπών παροχών ενίσταται και εστίασης ανέρχεται σε 2,8 εκατ. ευρώ πλέον ΦΠΑ, από το οποίο όμως θα αφαιρεθούν τα ποσά που έχουν καταβάλει οι Αντιπροσωπείες και έτσι η τελική επιβάρυνση για το Ελληνικό Δημόσιο θα είναι μικρότερη. Το Ελληνικό Δημόσιο δε συμμετείχε σε ανακαινίσεις του ξενοδοχειακού συγκροτήματος, αλλά σε προσωρινές κατασκευές και διαρρυθμίσεις αναγκαίες για τη λειτουργία της λεγόμενης μπλέ και κόκκινης ζώνης, δηλαδή των γραφείων και χώρων συνεδριάσεων των μελών του Συμβουλίου της ΕΕ και των Αντιπροσωπειών των

κρατών μελών. Το τίμημα της Σύμβασης για τις προσωρινές κατασκευές και διαρρυθμίσεις ανέρχεται έως του ποσού των 5.000.000 ΕΥΡΩ, πλέον νομίμων κρατήσεων και ΦΠΑ καθώς και για την προμήθεια του κινητού εξοπλισμού υποστήριξης έως του ποσού του 1.300.000 ΕΥΡΩ, πλέον νομίμων κρατήσεων και ΦΠΑ. Θα γίνει απολογισμός των έργων και εργασιών που τυχόν δεν εκτελέστηκαν και των προμηθειών που δεν παρασχεθήκαν και το τίμημά τους θα αφαιρεθεί από το συνολικό ποσό της Σύμβασης. Τέλος, στη Σύμβαση αυτή προβλέπεται ένα ποσό 508.474 ΕΥΡΩ πλέον ΦΠΑ για τη δημιουργία υποδομής μέτρων ασφαλείας (ανάπτυξη κιγκλιδωμάτων, κατασκευή οικίσκου - φυλακίου κλπ.) σύμφωνα με τις απαιτήσεις και υποδείξεις του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, το οποίο και κατέβαλε το ποσό αυτό.

Το τίμημα για τη κατασκευή των προσωρινών εγκαταστάσεων που απαιτήθηκαν για το Κέντρο Τύπου και κάλυψαν τις ανάγκες των διαπιστευμένων στη Σύνοδο Κορυφής δημοσιογράφων, ανέρχεται στο ποσό των 6.018.205 €, πλέον των νομίμων κρατήσεων και ΦΠΑ. Ας σημειωθεί ότι οι ανωτέρω εγκαταστάσεις αποξηλώθηκαν και απομακρύνθηκαν μετά το πέρας της Συνόδου.

Ως προς τα αιτηθέντα έγγραφα, επισυνάπτεται αναλυτικός πίνακας με τις εκδηλώσεις της Ελληνικής Προεδρίας, το κόστος και τον τόπο διεξαγωγής τους ανά Υπουργείο. Για την πληρωμή των ανωτέρω δαπανών, όπως αναλύονται στους συνημμένους πίνακες, έγιναν συμβάσεις στις περιπτώσεις που αυτό κρίθηκε αναγκαίο και στις λοιπές περιπτώσεις οι πληρωμές έγιναν βάσει τιμολογίων, μετά-την παραλαβή του αγαθού ή της υπηρεσίας. Για τις περιπτώσεις που τα ποσά υπερβαίνουν τα 15.000 € και δεν αφορούν δαπάνες φιλοξενίας, ως ορίζεται από το Άρθρο 143 του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών, έγιναν διαγωνισμοί ή ακολουθήθηκε η διαδικασία της απ' ευθείας ανάθεσης με βάση τις προβλέψεις του νόμου και ειδικότερα στις περιπτώσεις που συντρέχει λόγος επείγοντος, αποκλειστικότητας, καλλιτεχνικών δικαιωμάτων κ.ο.κ. Συμβάσεις που το ύψος τους απαιτεί έγκριση του Ελεγκτικού Συνεδρίου αφορούν την οργάνωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στο Πόρτο Καρράς και επισυνάπτονται μαζί με τα σχετικά δικαιολογητικά. Όσον αφορά στις λοιπές δαπάνες που προαναφέρονται, τα σχετικά στοιχεία βρίσκονται στη διάθεσή σας αλλά επειδή ο όγκος των εγγράφων που ζητούνται προς κατάθεση είναι εξαιρετικά μεγάλος δεν μπορούν να διαβιβασθούν στη Βουλή.

Τέλος επισυνάπτονται οι Συμβάσεις που αφορούν στην οργάνωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στο Πόρτο Καρράς, οι αντίστοιχες εγκρίσεις των συμβάσεων αυτών από το Ελεγκτικό Συνέδριο καθώς και οι σχετικές γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Πλέον των ανωτέρω, σας είναι γνωστό, ότι έχετε λάβει απαντήσεις για το ίδιο θέμα σε σχέση με τις εξής ερωτήσεις βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας.

Απάντηση στην Ερώτηση και ΑΚΕ 10231/1513/30-5-03 του βουλευτή Πέλλας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιορδ. Τζαμτζή προς τον Υπουργό Οικονομίας & Οικονομικών με θέμα το Κόστος της άτυπης Συνόδου.

Απάντηση στην ερώτηση και ΑΚΕ 10232/1514/30-5-03 του βουλευτή Πέλλας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιορδ. Τζαμτζή προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας με θέμα το κόστος της άτυπης Συνόδου.

Απάντηση στην ερώτηση και ΑΚΕ 10236/1518/30-5-2003 του βουλευτή Πέλλας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Ιορδ. Τζαμτζή προς τον Υπουργό Εργασίας με θέμα το κόστος της άτυπης Συνόδου.

Απάντηση στην Ερώτηση και ΑΚΕ 10238/1520130-5-03 του βουλευτή Πέλλας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Ιορδ. Τζαμτζή προς τον Υπουργό Γεωργίας με θέμα το κόστος του άτυπου Συμβουλίου.

Απάντηση στην ερώτηση και ΑΚΕ 10083/1481/28-5-03 του βουλευτή Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ν. Νικολόπουλου προς τους Υπουργούς Μεταφορών, Εμπορικής Ναυτιλίας και Γεωργίας με θέμα το κόστος του άτυπου Συμβουλίου.

- Απάντηση στην Ερώτηση και ΑΚΕ 10240/1522/30.5.03 του

Βουλευτή Πέλλας της Ν.Δ. κ. Ιορδ. Τζαμτζή προς τον Υπουργό Πολιτισμού με θέμα το κόστος του άτυπου Συμβουλίου.

- Απάντηση στην Ερώτηση και ΑΚΕ 10590/1564/6-6-03 του Βουλευτή Μεσσηνίας της Ν.Δ. κ. Λ. Παπανικολάου προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας με θέμα τις αποφάσεις της άτυπης Συνόδου.

- Απάντηση σε Ερωτήσεις και ΑΚΕ Βουλευτών της Ν.Δ. κ.κ. Γ. Γαρουφαλιά υπ' αριθμ. 9549/16-5-03 και Ιορδ. Τζαμτζή υπ' αριθμ. 9588/1424/19-5-03 προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας με θέμα το κόστος του άτυπου Συμβουλίου.

Τέλος μετά τα αποτελέσματα και τη διεθνή προβολή της χώρας και την εξαιρετική αναγνώριση που πέτυχε η κυβέρνηση με την Προεδρία, οι παραπάνω δαπάνες κατ' ουσία αναδεικνύονται σε μια πρώτης τάξης επένδυση, μέσα από την οποία επιτεύχθηκαν απ' ενός πολιτικά οφέλη και απ' ετέρου η περιφερειακή, πολιτισμική, τουριστική και λοιπή προβολή της χώρας σε ευρωπαϊκό και όχι μόνο επίπεδο, σε ανεκτίμητη έκταση για την Ελλάδα και τους Έλληνες πολίτες.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
ΤΑΣΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

16. Στην με αριθμό 759/84/14-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 417/6-8-03 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του αριθ. με πρωτ. 759/84/14-07-2003 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή κ. Π. Λαφαζάνη που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Οι εκδιδόμενες κατά το άρθρο 13 του ν.δ. 2687/1953 «περί επενδύσεως και προστασίας κεφαλαίων εξωτερικού» (Α' 317) όπως ερμηνεύθηκε αυθεντικά με το ν.δ. 2928/1954 (Α' 163) εγκριτικές πράξεις πλοίων, σύμφωνα με το άρθρο 112 του Συντάγματος του 1952 και με το άρθρο 107 του ισχύοντος Συντάγματος είναι αυξημένης τυπικής ισχύος, δύνανται δε να περιλαμβάνουν και όρους κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, αρκεί να εξυπηρετούν το σκοπό του νόμου (σχετικές οι με αριθ. 513/7-5-1955 και 967/22-9-1956 ομόφωνες γνωμοδοτήσεις της Ολομέλειας του ΝΣΚ). Οι όροι των ανωτέρω πράξεων δεν είναι δυνατό να μεταβληθούν παρά μόνο με συγκατάθεση του ενδιαφερόμενου πλοιοκτήτη και εφόσον συναινούν προς τούτο και οι τυχόν ενυπόθηκοι δανειστές (άρθρο 3 του ν.δ. 2687/1953 και όρος 22 εγκριτικών πράξεων).

Σας επισυνάπτουμε σχετικούς πίνακες των εγγεγραμμένων πλοίων (φορτηγά, δεξαμενόπλοια, αλιευτικά) στα ελληνικά νηολόγια κατά την 17-07-2003 σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του ν.δ. 2687/1953. Τα στοιχεία αυτά προέρχονται από βάση δεδομένων που τηρείται στο ΥΕΝ και ενημερώνεται με πληροφορίες των Λιμενικών Αρχών που τηρούν νηολόγια. Στους πίνακες περιλαμβάνονται τα ατομικά στοιχεία των πλοίων, ένας σημειώνεται σε ποιά από αυτά έχει περιληφθεί ο νέος όρος 8 στις εγκριτικές πράξεις νηολόγησής τους. Σε όσα δεν υπάρχει η πληροφορία αυτή, πρόκειται για πλοία που κατά το πλείστον παραμένουν εγγεγραμμένα στο ελληνικό νηολόγιο για τυπικούς ή νομικούς λόγους.

2. Στις διατάξεις του όρου 8 της εγκριτικής πράξης νηολόγησης, προβλέπεται ότι σε περίπτωση που διαπιστώνεται από την Αρχή ότι:

α) είναι δύσκολη η γρήγορη εξεύρεση κατάλληλων και ικανών ελληνικών ναυτικών οι οποίοι να έχουν τα προσόντα που προβλέπονται από τις αντίστοιχες διατάξεις ή

β) οι έλληνες ναυτικοί που έχουν τα προσόντα και προσφέρονται για εργασία ζητούν όρους διαφορετικούς από αυτούς που καθορίζονται από τις ελληνικές διατάξεις που ισχύουν, ιδιαίτερα σε σχέση με το μισθολόγιο, τότε ο προβλεπόμενος στην εγκριτική πράξη νηολόγησης του πλοίου, ελάχιστος αριθμός ελληνικών ναυτικών θα καλύπτεται κατόπιν έγκρισής της με έλληνες ή αλλοδαπούς ναυτικούς των ειδικοτήτων που προβλέπονται σ' αυτή (παραγρ. Α1 όρου 8 εγκριτικής πράξης).

Η διάρκεια της ναυτολόγησης των ανωτέρω αλλοδαπών δεν

μπορεί να είναι μικρότερη από έξι (6) μήνες και δύναται να παραταθεί εφόσον εξακολουθούν να υπάρχουν οι ανωτέρω προϋποθέσεις.

Με έγκριση της Αρχής οι περιορισμοί των περιπτώσεων (α) και (β) μπορεί να μην εφαρμόζονται εάν αυτό επιβάλλεται από τα γενικότερα ναυτιλιακά συμφέροντα της Χώρας. Επισυνάπτεται πίνακας πλοίων στα οποία δόθηκαν εγκρίσεις σύμφωνα με τα παραπάνω.

3. Εφόσον τα πλοία είναι στελεχωμένα σύμφωνα με το νέο όρο 8, ο πλοιοκτήτης υποχρεούται να καταβάλλει τις υπέρ NAT και λοιπών Ταμείων, Κεφαλαίων και Λογαριασμών εισφορές, τις δικές του και των Ελλήνων ναυτικών που υπηρετούν στο πλοίο με βάση την ισχύουσα κάθε φορά Ελληνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Σε περίπτωση που τα πλοία δεν είναι στελεχωμένα σύμφωνα με το νέο όρο 8, ο πλοιοκτήτης υποχρεούται να καταβάλλει στο NAT τις δικές του εισφορές και των ναυτικών, για το σύνολο της οργανικής σύνθεσης και με βάση την ισχύουσα κάθε φορά Ελληνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, για το χρονικό διάστημα μη συμμόρφωσης προς τις σχετικές υποχρεώσεις του.

4. Με την εφαρμογή του νέου όρου 8 από το νέο έτος 1998 και εντεύθεν, στα φύλλα εκκαθάρισης των ναυτολογίων των πλοίων, απεικονίζεται η τυχόν παραβίαση του όρου 8 με τον όρο «Διαφορά εισφοράς νόμιμης σύνθεσης» και αναγράφεται πάντα το αναλογούν ποσόν της διαφοράς που οφείλεται, το οποίο εισπράττεται με την εξόφληση του Φύλλου Εκκαθάρισης:

Ο Υπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ»

17. Στην με αριθμό 787/15-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/17595/1180/6-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για να λάβει κάποιος ασφαλισμένος από το ΙΚΑ πλήρη σύνταξη στην ηλικία των 55 ετών, σύμφωνα με τις διατάξεις της 35ετίας, θα πρέπει να έχει πραγματοποιήσει 10.500 ημέρες ασφάλισης, εκ των οποίων οι 7.500 σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Για τη συμπλήρωση όμως των 7.500 ημερών ασφάλισης, που απαιτούνται ως ειδική προϋπόθεση για τη χορήγηση της ανωτέρω σύνταξης, δεν παρέχεται δυνατότητα εξαγοράς του χρόνου ασφάλισης που έχει διανυθεί σε άλλο ασφαλιστικό φορέα. Από τις ισχύουσες διατάξεις παρέχεται δυνατότητα εξαγοράς χρόνου στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, μόνο για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης με τις διατάξεις του οικείου Κανονισμού και όχι με αυτές της 35ετίας.

Συνεπώς, ο χρόνος ασφάλισης των μηχανικών των ποντοπόρων πλοίων στο NAT ακόμα κι αν η ειδικότητά τους έχει υπαχθεί στα ΒΑΕ, δεν μπορεί να αναγνωρισθεί από το ΙΚΑ και να συνυπολογισθεί στις 7.500 ημέρες ασφάλισης που απαιτούνται για τη συνταξιοδότησή τους στο 55ο έτος, σύμφωνα με τα ανωτέρω οριζόμενα.

Ως εκ τούτου από τα παραπάνω συνάγεται ότι, βάσει των διατάξεων της 35ετίας, οι ως άνω ασφαλισμένοι μπορούν να συνταξιοδοτηθούν, μόνο με τη συμπλήρωση του 58ου έτους και με την πραγματοποίηση 10.500 ημερών ασφάλισης.

Ο Υφυπουργός
ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ»

18. Στην με αριθμό 819/15-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Βαρίνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-4082/6-8-03 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 819/15-7-03, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Βαρίνος, σχετικά με το διορισμό προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής στη Διε-

θνή Ικάριο Αεραθλητική Ακαδημία, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Σκοπός της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής είναι η οργάνωση και προετοιμασία της υποδομής της Διεθνούς Ικαρίου Αεραθλητικής Ακαδημίας με στόχο την ανακήρυξη και καθιέρωση της Ικαρίας ως Παγκοσμίου Κέντρου του Διεθνούς Αεραθλητισμού.

Η προσωρινή Διοικούσα αποτελείται από 7 μέλη τα οποία καλύπτουν όλο το φάσμα των ειδικότητων που απαιτούνται για την υλοποίηση του παραπάνω στόχου.

Συγκεκριμένα:

1. Η Πρόεδρος κ. Γιαουτζί Μαρία είναι Καθηγήτρια του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, με εμπειρία τόσο σε θέματα Μεταφορών και Επικοινωνιών όσο και σε θέματα Οργάνωσης αντίστοιχων εταιρειών του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα στη θέση της Προέδρου (ΕΤΑ).

2. Ο κ. Μπίστας Χρήστος, Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Αεραθλητικής Ομοσπονδίας και κυβερνήτης Πολιτικών Αεροσκαφών της Ο.Α.

3. Ο κ. Ήμελλος Νικόλαος, Ταξίαρχος, Ιπτάμενος της Πολεμικής Αεροπορίας (εμπνευστής της Ικαρίου Φλόγας), Επίτιμος Δημότης Ικαρίας, Διακεκριμένο Μέλος της Ελληνικής Αεραθλητικής Ομοσπονδίας και Μέλος της Αεροπορικής Ακαδημίας.

4. Ο κ. Καράτσαλος Ιωάννης, Πτυχιούχος Πιλότος Ιδιωτικών Αεροπλάνων και Ανεμοπτερών, Διευθυντής Σχολής Ανεμοπτερίων και Εξουσιοδοτημένος εξεταστής Ανεμοπτερών Υ.Π.Α, μέλος της Ελληνικής Αεραθλητικής Ομοσπονδίας και Πολιτικός Μηχανικός Πανεπιστημίου Πατρών.

5. Ο κ. Καλαντζής Διονύσιος, Αντιστράτηγος ε.α. της Ελληνικής Αστυνομίας, Επίτιμος Γενικός Επιθεωρητής της Ελληνικής Αστυνομίας.

6. Ο κ. Παπακοσμάς Νικόλαος, Πολιτικός Μηχανικός, με εμπειρία σε μεγάλα έργα.

7. Ο κ. Γαγλιάς Κωνσταντίνος, Οικονομολόγος, Πρόεδρος Ικαρίων Επιτημόνων με εμπειρία σε θέματα Οργάνωσης Επιχειρήσεων του Ιδιωτικού και Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, με θέση Γενικού Διευθυντή στα Κέντρα Καινοτομιών (Business Innovation Centers) Αττικής.

Η Διεθνής Ικάριο Αεραθλητική Ακαδημία είναι μία πανελλαδικής εμβέλειας και όχι τοπικού χαρακτήρα δραστηριότητα, ως εκ τούτου δεν είναι απαραίτητο να κατ'άγονται όλοι από την Ικαρία, δεδομένου ότι η έμφαση δίνεται στη συμπληρωματικότητα των ειδικότητων που συμμετέχουν για την αποτελεσματικότερη επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου. Η εμπλοκή της τοπικής αυτοδιοίκησης έχει προβλεφθεί με σαφήνεια τόσο στον Ιδρυτικό Νόμο (ν. 3082/2002, ΦΕΚ 316 Α) όσο και στο καταστατικό, το οποίο συντάσσεται με την μέριμνα της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής.

Μέχρι σήμερα δεν υπάρχει καμία οικονομική απαίτηση από κανένα μέλος της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής. Το μέγεθος των πιστώσεων που θα διαχειριστεί η Ακαδημία θα εξαρτηθεί από την αναγνώριση, υποστήριξη και τη δυνατότητα καθιέρωσης του θεσμού αυτού παγκοσμίως.

Ο Υπουργός
ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ»

19. Στην με αριθμό 832/15-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη, δόθηκε με το υπ' αριθμ. Α.Πλ. 3776/6-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε συνέχεια της ερώτησης 832/15-7-03 του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

1. Το Κ.Π.Σ 1994-1999 υλοποιήθηκε κατά την περίοδο 1994-2001 ενώ η περίοδος προγραμματισμού περιορίζεται στην περίοδο 1994-99. Μέχρι 31-12-1999 είχαν αναληφθεί όλες οι νομικές δεσμεύσεις (εγκρίσεις έργων και υπογραφή συμβάσεων) για όλα τα Επιχειρησιακά Προγράμματα όπως οι κανονισμοί προέβλεπαν. Για κάθε Επιχειρησιακό Πρόγραμμα είχε προβλεφθεί η δημιουργία υπερ-προγραμματισμού (over booking) με την ένταξη έργων προϋπολογισμού 3-5% επιπλέον του εγκεκριμένου

προϋπολογισμού του, προκειμένου να καλυφθούν αστοχίες κατά την υλοποίηση των έργων την περίοδο 2000-2001 όπου οι τροποποιήσεις των έργων και των συμβάσεων δεν είναι δυνατή.

2. Οι βασικοί κανόνες που αφορούν το δημοσιονομικό κλείσιμο των επιχειρησιακών προγραμμάτων του Κ.Π.Σ. 1994-1999 περιλαμβάνονται στην Απόφαση (SEC 1316) 1999 των Γενικών Διευθυντών των τεσσάρων (4) Διαρθρωτικών Ταμείων. Με βάση την απόφαση αυτή δεν επιτρέπονται συμψηφισμοί στις πραγματοποιηθείσες δαπάνες μεταξύ Επιχειρησιακών Προγραμμάτων, Υποπρογραμμάτων και Ταμείων. Στο κλείσιμο των προγραμμάτων δεν υπάρχει δυνατότητα να ζητηθεί μεγαλύτερη κοινοτική συμμετοχή σε επίπεδο διαρθρωτικού ταμείου και υποπρογράμματος, παρά μόνο ίση ή μικρότερη από την προβλεπόμενη στην ισχύουσα απόφαση. Επίσης υπάρχουν ποσοτικοί περιορισμοί στη δυνατότητα συμψηφισμού μεταξύ των μέτρων που χρηματοδοτούνται στα πλαίσια ενός υποπρογράμματος και ενός διαρθρωτικού ταμείου και δεν είναι δυνατή η παρέκκλιση από το μέσο ποσοστό υπολογισμού της κοινοτικής συμμετοχής που προσδιορίζεται στο μέτρο. Αυτοί οι περιορισμοί οδηγούν το σύνολο των κρατών μελών της Ε.Ε. κατά το κλείσιμο των προγραμμάτων στη μη εισροή του 100% της κοινοτικής συμμετοχής.

Η Ελλάδα κατά την υλοποίηση του Κ.Π.Σ. 1994-1999 εκτέλεσε δαπάνες που υπερκαλύπτουν το 100% των διατιθέμενων πόρων του Κ.Π.Σ. Οι δαπάνες αυτές αντιστοιχούν σε αναπτυξιακό έργο που υπερκάλυψαν το 100% των προβλεφθέντων δημοσίων πόρων (εθνικών και κοινοτικών) του Κ.Π.Σ. 1994-1999. Ωστόσο η Ελλάδα λόγω της εφαρμογής των προαναφερόμενων κανόνων δημοσιονομικού κλεισίματος δεν αιτήθηκε την αποπληρωμή ποσού της τάξεως του 2,5% της συνολικής κοινοτικής συμμετοχής, γεγονός που οδηγεί σε συνολικό ποσοστό απορρόφησης περίπου 98% για το Κ.Π.Σ. 1994-1999. Αυτό το ποσοστό αντιστοιχεί σε ποσό 14,2 δις ευρώ για την περίοδο 1994-1999. Το ποσοστό αυτό συνιστά μια σημαντική επιτυχία για τη χώρα καθώς αποτελεί οριακή απώλεια και μια από τις καλύτερες ιστορικά επιδόσεις στην Ε.Ε.

Οι παραπάνω διαπιστώσεις επιβεβαιώνονται από τις δηλώσεις του αρμοδίου Επιτρόπου για την Περιφερειακή Πολιτική, κ. Michel Barnier σύμφωνα με τις οποίες το σύνολο των κρατών μελών υπέβαλαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αιτήσεις αποπληρωμής που υπολείπονται έως και 10% των αντίστοιχων δεσμεύσεων. Το 100% της υλοποίησης ενός Κ.Π.Σ. δεν οδηγεί εξ' ορισμού σε είσπραξη του 100% της κοινοτικής συμμετοχής και το γεγονός αυτό θα αποδειχθεί και για την περίοδο 1994-1999, κατά την οποία θα υπάρξουν κράτη μέλη με απώλειες ίσως και άνω του 20% ανά Διαρθρωτικό Ταμείο, ή έως και 15% του συνόλου των πόρων για την περίοδο αυτή.

3. Από το σύνολο της αποπληρωμής που έχει ζητηθεί, ήδη έχουν εισπραχθεί 291,4 εκ. ευρώ εκ των οποίων 72,9 εκ. ευρώ από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και η διαδικασία του κλεισίματος συνεχίζεται κατά πρόγραμμα.

Ο Υφυπουργός
Χ. ΠΑΧΤΑΣ»

20. Στην με αριθμό 967/18-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολάου Κατσαρού δόθηκε με το υπ' αριθμ. 765/7-8-03 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 967/18-7-03 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ν. Κατσάρος και κατά το μέρος που αφορά στο Υπ. Δικαιοσύνης, σας γνωρίζουμε ότι η διακρίβωση και η περαιτέρω αξιολόγηση των αξιόποινων κατά νόμο πράξεων ανάγεται αποκλειστικά στην αρμοδιότητα των Δικαστικών Αρχών, τα όργανα των οποίων απολαύουν

προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας. Οι τελευταίοι κρίνουν κατά περίπτωση τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των πραγματικών περιστατικών, χωρίς βέβαια να αποκλείεται η ευχέρεια στον οποιονδήποτε να προσφύγει αρμοδίως και να καταθέσει με επίκληση τα όποια στοιχεία διαθέτει και τα οποία μπορεί να συνιστούν ποινικό αδίκημα.

Κατά τα λοιπά, αρμόδιο να σας απαντήσει είναι το συνερωτώμενο Υπ. Οικονομίας και Οικονομικών.

Ο Υπουργός
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 13 Νοεμβρίου 2003.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 201/10.11.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κοσμά Σφυρίου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικώς με το διαγωνισμό κατασκευής μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στη νότια Ρόδο.

2. Η με αριθμό 194/10.11.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλτιάδη Έβερτ προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικώς με τις προθέσεις του Υπουργείου να αναθεωρήσει τα στοιχεία για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2003 που περιέλαβε στο προσχέδιο του Προϋπολογισμού του 2004 κλπ.

3. Η με αριθμό 205/10.11.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Παναγιώτη Κοσιώνη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικώς με τη στελέχωση με το αναγκαίο διδακτικό και επιστημονικό προσωπικό του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου κλπ.

4. Η με αριθμό 203/10.11.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας κ. Φώτη Κουβέλη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικώς με την εγκατάσταση και τη λειτουργία των κεραιών κινητής τηλεφωνίας κλπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 200/10.11.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Φασούλα προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικώς με τις προθέσεις του Υπουργείου να αναπτύξει πρόγραμμα ανάπλασης των λυόμενων κατασκευών των καταστημάτων στο Μικρολίμανο κλπ.

2. Η με αριθμό 197/10.11.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σωτηρίου Κούβελα προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών, Μακεδονίας – Θράκης, σχετικώς με τα λειτουργικά προβλήματα της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης κλπ.

3. Η με αριθμό 206/10.11.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικώς με την επίλυση αιτημάτων των εποχιακά απασχολούμενων στις βιομηχανίες φρούτων κλπ.

4. Η με αριθμό 204/10.11.2003 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας κ. Ασημίνας Ξηροτύρη – Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικώς με την τουριστική προβολή της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης στο εξωτερικό κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Συζήτηση και ψήφιση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Προστασία και διαχείριση των υδάτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2002» σύμφωνα με τα άρθρα 72 παράγραφος 4 του Συντάγματος και 108 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής.

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Συζήτηση και ψήφιση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Τροποποιήσεις του ν. 1388/1983 «Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης», Ίδρυση Εθνικής Σχολής Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις» σύμφωνα με τα άρθρα 72 παράγραφος 4 του Συντάγματος και 108 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της απόφασης του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 2002 και της 23ης Σεπτεμβρίου 2002 για την τροποποίηση της πράξης εκλογής των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με άμεση, καθολική ψηφοφορία, η οποία είναι προσαρτημένη στην απόφαση 76/787/ΕΚΑΧ,ΕΟΚ,ΕΥΡΑΤΟΜ, (2002/772/ΕΚ, Ευρατόμ)».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Αιγαίου.

Συζήτηση και ψήφιση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Αποκατάσταση, προστασία και ανάδειξη του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος των νησιών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Αιγαίου» σύμφωνα με τα άρθρα 72 παράγραφος 4 του Συντάγματος και 108 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Συζήτηση και ψήφιση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων: «Προστασία και διαχείριση των υδάτων-Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2002» σύμφωνα με τα άρθρα 72 παράγραφος 4 του Συντάγματος και 108 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής.

Το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή σε εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 70 παράγραφος 2 του Συντάγματος και επομένως θα συζητηθεί στην Ολομέλεια σε μία συνεδρίαση ενιαία, όπως ορίζουν το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής, μαζί με τις τροπολογίες, οι οποίες είναι μία κυβερνητική του κυρίου Υπουργού και δύο τροπολογίες συναδέλφων Βουλευτών που έχουν κατατεθεί εμπροθέσμως.

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε να διατεθεί συνολικά χρόνος πέντε ωρών, δηλαδή τρεις ώρες για τις αγορεύσεις των

εισηγητών, των ειδικών αγορητών και των εγγεγραμμένων στον κατάλογο των ομιλητών και δύο ώρες για τις αγορεύσεις του Υπουργού και των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων για τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου.

Η εγγραφή των Βουλευτών στον κατάλογο των ομιλητών θα είναι ελεύθερη και θα γίνει σύμφωνα με το άρθρο 96 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή από την έναρξη της συζήτησης έως το τέλος της ομιλίας των εισηγητών.

Κατά τη διάρκεια των αγορεύσεων των ομιλητών εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 97 και 64 του Κανονισμού της Βουλής.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος έχει ορίσει ως Κοινοβουλευτικό του Εκπρόσωπο τον κ. Γκατζή. Το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα έχει ορίσει ως Κοινοβουλευτικό του Εκπρόσωπο τον κ. Ανωμερίτη, ενώ η Νέα Δημοκρατία τον κ. Αλογοσκούφη. Ο Συνασπισμός της Αριστεράς, των Κινήματων και της Οικολογίας έχει ορίσει ως Κοινοβουλευτική του Εκπρόσωπο την κ. Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Γιαννακόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια έχει γίνει κατανοητό ότι οι υδάτινοι πόροι δεν είναι ανεξάντλητοι, ενώ παράλληλα διατρέχουν τον κίνδυνο υπαλμύρωσης και ρύπανσης, με αποτέλεσμα τα προβλήματα που σχετίζονται με το νερό να αποτελούν τροχοπέδη στην αναπτυξιακή διαδικασία.

Το περισσότερο από το μισό του ανθρώπινου πληθυσμού βασίζεται στο νερό για χρήσεις, όπως πόση, βιομηχανία, γεωργία, υδροηλεκτρισμό και άλλα. Τα επιφανειακά νερά χρησιμοποιούνται κυρίως στη γεωργία, στην αλιεία, στη βιομηχανία, στην παραγωγή ενέργειας και την ύδρευση των οικισμών. Ο κύριος όγκος, το 87% των χρησιμοποιούμενων επιφανειακών νερών διοχετεύεται στη γεωργία μέσω καναλιών, προερχόμενος από εκτροπές ποταμών στη χώρα μας, όπως ο Αξιός και ο Αλιάκμονας ή από φράγματα και ταμιευτήρες, όπως ο Πηνειός ή και λίμνες και πηγές και παρατηρείται έντονη και αλόγιστη σπατάλη. Αλλά εκτός από τη σπατάλη παρατηρείται και μεγάλη ρύπανση, αφού τα φυτοφάρμακα και τα λιπάσματα πέφτουν στους υδροφόρους ορίζοντες και έτσι η γεωργία εκτός από μεγάλος καταναλωτής, προκαλεί και μεγάλη ρύπανση.

Πρόσθετες ποσότητες παρέχονται με αύξηση των υπογείων υδροφορέων. Σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Γεωργίας η αρδευόμενη έκταση της χώρας μας είναι περίπου δώδεκα εκατομμύρια εκτάρια και αντιστοιχεί στο 31% του συνόλου της γεωργικής γης. Σύμφωνα με υπολογισμούς, οι επιφανειακοί υδάτινοι πόροι συνεισφέρουν το 65% της άρδευσης, ενώ το υπόλοιπο προέρχεται από τα υπόγεια ύδατα. Κάθε χρόνο η συνολική αρδευόμενη έκταση αυξάνεται συνεχώς και επομένως και η ζήτηση νερού γίνεται ακόμα πιο πιεστική.

Παρά το γεγονός ότι η Ελλάδα έχει τις μεγαλύτερες βροχοπτώσεις, παροχές νερού δηλαδή, από όλες τις μεσογειακές χώρες, οι παρακάτω αδυναμίες διαχείρισης των υδάτινων πόρων πρέπει να επιστημονθούν.

Οι ιδιαιτερότητες του ελλαδικού χώρου, η μη ισόρροπη ανάπτυξη της χώρας, η ξηρασία των τελευταίων ετών και δεν εννοώ των δύο-τριών ετών, που είχαμε πολλές βροχοπτώσεις, αλλά τα προηγούμενα έτη αλλά και η δυσλειτουργία του συστήματος διαχείρισης, μολοντί υπάρχει ικανοποιητική ποσότητα διαθέσιμου γλυκού νερού, παρόλα αυτά παρουσιάζει το νερό μια άνιση κατανομή εξαιτίας της μορφολογίας του εδάφους, της γεωλογικής του σύστασης και της ανομοιόμορφης κατανομής των βροχοπτώσεων χρονικά, αλλά και χωρικά.

Η έντονη αστικοποίηση κατά την περίοδο 1960-1980, ο πολλαπλασιασμός των τουριστικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων, η αύξηση του μέσου εισοδήματος και η βελτίωση των υποδομών έχει επιφέρει σημαντική αύξηση της ζήτησης σε μερικές περιοχές, όπως τα αστικά συγκροτήματα και οι τουριστικά αναπτυγμένες περιοχές.

Το ελλειπές πολλές φορές, αλλά πεπαιτωμένο, δίκτυο ύδρευσης συχνά ευθύνεται για σημαντικές διαρροές. Η αγροτική παραγωγή, όπως προείπα, έχει αυξηθεί κατά τις δύο τελευ-

ταίες δεκαετίες χάρη και στην αύξηση ποσότητας του νερού για άρδευση, όμως σύμφωνα με εκτιμήσεις της Εταιρίας Ύδρευσης και Αποχέτευσης το 30%, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του νερού που αντλεί, χάνεται από διαρροές απηρχαιωμένου δικτύου, ενώ στη Θεσσαλία πάνω από το 40% του νερού που χρησιμοποιείται για άρδευση των καλλιεργειών με τεχνητή βροχή εξατμίζεται πριν φτάσει στο έδαφος. Η λύση που ακολουθείται είναι η αξιοποίηση ανεκμετάλλευστων υδατινών πόρων και η μεταφορά τους από μια υδρολογική λεκάνη σε άλλη. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος 4,2 δισεκατομμυρίων κυβικών νερού, που χρησιμοποιείται για την άρδευση των έντεκα εκατομμυρίων περίπου εκταρίων ποτιστικών καλλιεργειών στην ελληνική επικράτεια, προέρχεται από νόμιμες, αλλά και παράνομες γεωτρήσεις, που εξαντλούν το απόθεμα του υπόγειου πλούτου στο νερό. Η έλλειψη στην πληροφόρηση αποτελεί ένα ακόμη μειονέκτημα της υπάρχουσας κατάστασης. Παρατηρείται έλλειψη αξιόπιστων υδρολογικών και οικονομικών στοιχείων σχετικά με την ορθολογική αξιοποίηση του νερού. Η πληροφόρησή παρέχεται από το υδρομετρικό δίκτυο, που όμως δεν γνωρίζει το ποσοστό του υδατίνου δυναμικού της χώρας, το οποίο καταναλώνεται τομεακά και δεν παρέχει όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, το νερό είναι φυσικός πόρος μεγίστης σημασίας για την ίδια τη ζωή και τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος και δεν πρέπει να συνδέεται η ιδιοκτησία του με τον ιδιοκτήτη γης όπως ισχύει για τα ενεργειακά ορυκτά. Η τρέχουσα διαχείριση του νερού δίνει μικρή σημασία στη σύνδεση ποιότητας του νερού με την υγεία. Ή, αν θέλετε, για να μην είμαι υπερβολικός, χρειάζεται ακόμη μεγαλύτερη προσοχή στο θέμα αυτό.

Η περιβαλλοντική υποβάθμιση και η κακή χρήση των υδατινών πόρων προκαλεί οικονομικά προβλήματα, ανθρώπινη δυστυχία και φορτώνει τις ερχόμενες γενιές με κόστος των δράσεων επανόρθωσης.

Η ανάγκη για θεσμικές αλλαγές στη διαχείριση των ποτάμιων υδάτων και γενικά των υδατινών πόρων είναι πλέον επιτακτική. Απαιτείται η εισαγωγή νέων θεσμών όσο και η αναδιάρθρωση των παλαιών. Ο ιδανικός ρόλος μιας κυβέρνησης περιλαμβάνει την αναγνώριση προτεραιότητων από τη μεριά της, τη διευθέτηση διαφορών, την επιλεκτική παροχή υπηρεσιών και τη δημιουργία θεσμών.

Έτσι, λοιπόν, με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει το καίριο θέμα της προστασίας του υδατικού συστήματος, φρονών, με διορατικότητα, σεβασμό στην αειφορία, ώστε να ανταποκρίνονται οι τρέχουσες και οι μελλοντικές ανάγκες και ενσωματώνει την οδηγία 2000/60 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Καινοτομία της οδηγίας είναι ότι θέτει ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους, όπως και το νομοσχέδιο. Ο γενικός στόχος είναι η εξασφάλιση του νερού για την ικανοποίηση των βασικών αναγκών και η επάρκεια του για τη διατήρηση των οικοσυστημάτων μέσω της ποσοτικής και ποιοτικής διαχείρισής του. Ουσιαστικά η προσέγγιση αυτή απαιτεί τη συνεχή εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, δράσεων και έργων. Προσφέρει ένα κίνητρο για βελτίωση και προτείνει την εσωτερική ευθυγράμμιση της τιμής του νερού του εξωτερικού κόστους των δράσεων σαν το καταλληλότερο μέτρο για την ποσοτική διαχείριση των υδατινών πόρων. Η οδηγία καθιερώνει τη διαχείριση σε επίπεδο λεκάνης, απορροής ποταμού και θέτει ολοκληρωμένο υδατικό σχεδιασμό. Ο σχεδιασμός συνεπάγεται την παρακολούθηση της ποιότητας και ποσότητας του νερού, το χαρακτηρισμό και τη συνολική περιγραφή της κατάστασης της υδρολογικής περιφέρειας και την ανάλυση των πιέσεων και των επιπτώσεων αυτών στην κατάσταση των συστημάτων επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, συμπεριλαμβανομένης και της οικονομικής ανάλυσης χρήσεων νερού. Την εκτίμηση υδατικών αναγκών της κοινωνίας και των επιπτώσεων που έχουν οι ανθρώπινες δραστηριότητες στα υδάτινα συστήματα. Τον καθορισμό στόχων και την εφαρμογή προγραμμάτων μέτρων για την επίτευξη των στόχων. Την παρακολούθηση της εφαρμογής της οδηγίας και την υποβολή σχετικών εκθέσεων.

Δεδομένου ότι τα υπόγεια ύδατα παρέχουν το 75% του πόσι-

μου ύδατος της Ένωσης, η ρύπανση από τοξικά απόβλητα των βιομηχανιών, τα νιτρικά άλατα που προέρχονται από την εντατική κτηνοτροφία, οι χώροι εναπόθεσης απορριμμάτων, αντιπροσωπεύουν σοβαρό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Σύμφωνα με εκτιμήσεις οκτακόσιες χιλιάδες άνθρωποι στη Γαλλία, οκτακόσιες πενήντα χιλιάδες στο Ηνωμένο Βασίλειο και δύο εκατομμύρια πεντακόσιες χιλιάδες στη Γερμανία πίνουν νερό με συγκεντρώσεις νιτρικών αλάτων άνω του επιτρεπόμενου κοινοτικού ορίου. Στην πατρίδα μας η κατάσταση των υδάτων είναι πολύ καλύτερη, θα έλεγα εξαιρετικά πολύ καλύτερη. Θα αναφερθώ σ' αυτά παρακάτω. Και ήταν άδικο αυτό που ειπώθηκε στην επιτροπή, ότι δεν υπάρχουν έλεγχοι. Ήδη έχω προμηθευτεί στοιχεία, κύριοι συνάδελφοι, για να σας πω τι ελέγχους κάνει τόσο το Υπουργείο Γεωργίας, όσο και το ΥΠΕΧΩΔΕ.

Επειδή ένα μεγάλο μέρος των ρυπογόνων ουσιών που υπήρχαν στο έδαφος κατά την προηγούμενη δεκαετία δεν έχει φτάσει ακόμα στον υδροφόρο ορίζοντα, θα χρειαστούν είκοσι πέντε έως πενήντα χρόνια, όπου είναι μολυσμένα τα νερά, για να έλθουν στα πλαίσια του επιτρεπτού οι μολύνσεις, όπου υπάρχουν στις χώρες του εξωτερικού.

Τώρα στη χώρα μας. Η Ελλάδα είναι μία μικρή σε έκταση χώρα, αλλά με έντονη, ιδιόμορφη γεωμορφολογική διάρθρωση, λόγω του έντονου ανάγλυφου της και του μεγάλου αναπτήγματος των ακτών. Περιλαμβάνει μικρές λεκάνες απορροής, που απαιτούν διαφορετική διαχωριστική πολιτική. Η πρώτη σημαντική απόπειρα για νομοθετική διαδικασία, παρ' ότι οι νομοθετικές διαδικασίες για τη διασφάλιση και την προστασία των υδάτων έχουν αρχίσει πριν το 1930, έγινε το 1987 με το ν. 1739.

Μ' αυτόν θεσμοθετήθηκε η διαίρεση της χώρας σε δεκατέσσερα υδατικά διαμερίσματα για λόγους οργανωτικούς και διαχειριστικούς. Ο νόμος αυτός εισήγαγε νέες ρυθμίσεις που αποσκοπούσαν στην ορθολογική διαχείριση και εκμετάλλευση των υδατινών πόρων, ενιαία διαχείριση των νερών, προστασία των υδατικών πόρων, ικανοποίηση με τον οικονομικότερο τρόπο των αναγκών ανάπτυξης και προστασίας των πόρων στη φύση και τέλος, τη διατομεακή αντιμετώπιση των θεμάτων προστασίας των υδατινών πόρων.

Παρά ταύτα εν τη γενέσει του ο συγκεκριμένος νόμος ήταν αναποτελεσματικός ή, αν θέλετε, δεν ήταν τόσο αποτελεσματικός, διότι για την εφαρμογή του έπρεπε να εκδοθούν μια σειρά προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων. Μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί εννιά και αναμένονταν άλλα ή άλλες είκοσι πέντε.

Άλλη αδυναμία του συγκεκριμένου νόμου ήταν η πολυαρχία, με αποτέλεσμα στην πράξη να κυριαρχεί η αποσπασματική αντιμετώπιση των προβλημάτων και να μη λειτουργούν οι ενοποιητικές διαδικασίες. Κάθε συναρμόδιος φορέας προωθούσε τομεακές ρυθμίσεις οι οποίες πολλές φορές έρχονταν σε σύγκρουση μεταξύ τους. Η πολυδιάσπαση των αρμοδιοτήτων σε φορέων που σχετίζονται με τους υδατικούς πόρους και η αδυναμία συντονισμού της δράσης των φορέων αυτών λόγω των ανταγωνιστικών δραστηριοτήτων στη χρήση νερού συντηρεί ένα καθεστώς έλλειψης συντονισμού στον τομέα διαχείρισης.

Σήμερα με το προτεινόμενο νομοσχέδιο το οποίο ενσωματώνει τις κατευθύνσεις της οδηγίας του 2000/60 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καθιερώνει τα εξής που αποτελούν σημαντικές διαφοροποιήσεις ως προς τα προηγούμενα δεδομένα. Προτείνεται και θεσμοθετείται 1) η σύσταση Διυπουργικής Επιτροπής Υδάτων για τη χάραξη πολιτικής ολοκληρωμένης προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, 2) η σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων, 3) ο ορισμός των λεκανών απορροής ποταμών και ο καθορισμός των αρμοδίων γι' αυτές περιφερειών, 4) η σύσταση στο ΥΠΕΧΩΔΕ Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων, 5) ο προσδιορισμός των δράσεων σε περιφερειακό επίπεδο, 6) η σύσταση ανά περιφέρεια του Συμβουλίου Υδάτων, 7) ο προσδιορισμός των προδιαγραφών των σχεδίων διαχείρισης, 8) ο ορισμός των οικονομικών ρυθμίσεων του νερού και η εισαγωγή των εννοιών του περιβαλλοντικού και κοινωνικού κόστους στην κοστολόγηση και τιμολόγηση των χρήσεων των υπηρεσιών του νερού. 9) Τέλος, προτείνονται διοικητικές και ποινικές κυρώσεις για την κακή χρήση, τη ρύπανση ή υποβάθμιση κάθε υδατικού πόρου. Εξάλ-

λου ως βασική αρχή της κοινοτικής πολιτικής έχει καθοριστεί η αρχή της πρόληψης, δηλαδή «ο ρυπαίνων πληρώνει».

Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η χώρα μας είναι πλούσια σε υδατικούς πόρους σε σχέση με άλλες χώρες. Όμως, στο λυκαυγές του 21ου αιώνα, αφού το νερό είναι ένα πολύτιμο αγαθό εν ανεπαρκεία, θα πρέπει να προσέξουμε πολύ, για να έχουμε και στο μέλλον, για να έχουν και οι επερχόμενες γενεές.

Και επειδή στην επιτροπή αδικήσαμε τη χώρα μας σε ό,τι αφορά τους ελέγχους των υδάτων, θα σας αναφέρω από τα στοιχεία που μου έδωσαν τα αρμόδια Υπουργεία τα εξής: Πρώτον, υπάρχει δικτυο ποιοτικής παρακολούθησης των υδατινών πόρων στο ΥΠΕΧΩΔΕ με διακόσιους έναν σταθμούς δειγματοληψίας σε εξήντα τρία ποτάμια και έντεκα λίμνες. Το σύνολο των μετρήσεων περιλαμβάνει εκατόν πενήντα επτά παραμέτρους και η συχνότητα δειγματοληψιών είναι μια φορά κάθε τρεις μήνες. Επιπλέον, σε εκατόν τριάντα δύο επιλεγμένα σημεία δειγματοληψίας παρακολουθούνται οι τοξικές ουσίες. Επίσης, έλεγχος γίνεται και για τα ύδατα άρδευσης, γιατί στην επιτροπή είπαμε ότι στα νερά της άρδευσης δεν γίνεται κανένας έλεγχος. Γίνεται και εκεί έλεγχος, αφού σε ενενήντα θέσεις γίνεται επίσης μηνιαία δειγματοληψία, σε τριάντα λίμνες γίνεται επίσης μηνιαία δειγματοληψία, σε 100 θέσεις αρδευτικής διαδικασίας υδάτων γίνεται δειγματοληψία ανά αρδευτική περιοχή.

Και επειδή ο χρόνος μας πιέζει, πιστεύω ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Έχει και στόχους και σκοπούς. Εναρμονίζεται και εντάσσει την Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Νομίζω, όμως, κύριοι συνάδελφοι, ότι ορισμένα θέματα θα πρέπει να προσεχθούν για να έχουμε καλύτερη πληρότητα στους υδροφόρους ορίζοντες και καλύτερα νερά στη χώρα μας. Και όπως είπα προηγουμένως, η Ελλάδα έχει τα καλύτερα νερά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα πάρω παραπάνω.

Πρέπει, όμως, να ασχοληθούμε με τις μικρές δεξαμενές, τα μικρά υδατοφράγματα έτσι ώστε να μη φεύγουν τα νερά, που λόγω των πυρκαγιών και της αποψίλωσης των δασών φεύγουν και πηγαίνουν στη θάλασσα μεταφέροντας μάζες με τα γνωστά αποτελέσματα. Να αποφεύγουμε να εκτρέπουμε ποταμούς αφού θα έχουν γίνει αυτές οι διαδικασίες και να προστατεύουμε τα οικοσυστήματα.

Η ρύπανση από τις άλλες χώρες, αφού έχουμε κοινές πηγές και ποτάμια, γίνονται μόνο με διακρατικές συμφωνίες.

Κύριε Υπουργέ και στην επιτροπή είπαμε ότι θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις νησιωτικές περιοχές, όπως επίσης και στη διάκριση των χρήσεων. Επίσης, θα πρέπει να προσεχθεί –και είναι πολύ σημαντικό, γιατί στη χώρα μας δεν υπάρχει αυτή η λειτουργία- η επαναχρησιμοποίηση του «κατάλληλου» για κάποιες χρήσεις νερού πλέον, αφού θα έχει επεξεργαστεί και να γίνει τεχνικός εμπλουτισμός.

Νομίζω ότι δεν είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και είναι άδικες οι αιτιάσεις της Αντιπολίτευσης ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν έχει στόχους, ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι απόψεις του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου ή των δικτύων ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ, WWF κλπ.

Νομίζω ότι το Υπουργείο, αλλά και εμείς, όταν είπαμε τις απόψεις μας τόσο στην Επιτροπή, που έγινε μία εκτενής συζήτηση, όσο και εδώ, λάβαμε υπόψη όλα αυτά τα θέματα. Αλλωστε, δεν πρόκειται για κύρωση, όπως είπαμε, αλλά για μία οδηγία εναρμόνισης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ενσωμάτωση, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και νομίζω πως εναρμονίζεται αυτή η οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Το νομοσχέδιο είναι πράγματι προς τη σωστή κατεύθυνση. Θα λύσει τις αδυναμίες του προηγούμενου νομοσχεδίου. Και ζητώ να το ψηφίσουν όλες οι πτέρυγες, γιατί είναι ένα νομοσχέδιο πάρα πολύ σημαντικό που θα βοηθήσει τη χώρα μας στον εξορθολογισμό των υδατινών πόρων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο εισηγητής της

Νέας Δημοκρατίας κ. Σωτήρης Κούβελας έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι το νομοσχέδιο δεν αποβλέπει σε κύρωση κάποιας συνθήκης, αλλά σε εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς την οδηγία. Αυτό σημαίνει ότι μας δίνεται η ευχέρεια να βελτιώσουμε την ελληνική νομοθεσία και όπου χρειάζεται να τη διαφοροποιήσουμε από την οδηγία για να καλύψουμε ειδικές ανάγκες της χώρας μας, πράγμα που δεν γίνεται με το νομοσχέδιο.

Γη, αήρ, πυρ και ύδωρ. Οι τέσσερις πηγές ζωής, κατά τους αρχαίους Έλληνες, στις μέρες μας στερεύουν και δηλητηριάζονται. Η μια επιδρά δυσμενώς στην άλλη. Η φωτιά παράγει υποπροϊόντα τα οποία μολύνουν τον αέρα και κατ' επέκταση τη γη, τη θάλασσα και τα νερά. Ο αέρας μεταφέρει τη ρύπανση, η γη ρυπαίνεται και ρυπαίνει. Το ίδιο και το νερό.

Ζούμε εφιαλτικές καταστάσεις. Η λίμνη της Κάρλας δεν υπάρχει πια. Η ιστορική λίμνη Κορώνειας στο Λαγκαδά αφού ρυπάνθηκε βαρύτατα στη συνέχεια εξαφανίστηκε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Οι αγρότες στη Θεσσαλία, στην Αργολίδα, στα νησιά αντλούν θάλασσα αντί για νερό από τις γεωτρήσεις.

Όποιοι επισκεφθεί την τάφρο της Σίνδου διαπιστώνει όχι μία στραγγιστική τάφρο που δέχεται νερά από την άρδευση, αλλά ένα ποτάμι με μαύρη πίσσα. Ακόμη και φαινόμενα καταβύθισης εδαφών παρατηρούνται σε περιοχές υπεράντησης. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση στο Καλοχώρι της Θεσσαλονίκης, όπου έχει καταβυθιστεί η περιοχή κατά δύομισι έως τρία μέτρα και είναι αναγκαία πλέον έργα προστασίας από τον κατακλυσμό από τη θάλασσα ανάλογα με εκείνα που εκτελούνται στην Ολλανδία.

Έτσι, κύριοι συνάδελφοι, τα όσα διαβάζει κανένας στην Αποκάλυψη του Ιωάννη μοιάζουν σαν ρεπορτάζ καθημερινής εφημερίδας: «Και εγένετο το τρίτο των υδάτων εις άψυνθον και πολλοί των ανθρώπων απέθανον εκ των υδάτων ότι επικράνθησαν». Μα σήμερα έχουμε ακόμη χειρότερες καταστάσεις. Αρκεί να παρακολουθήσουμε τα όσα γράφει σε πρόσφατη έκθεσή της η αρμόδια της Επιτροπής Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία έκθεση παραδίδει στην κ. Διαμαντοπούλου για να την παραδώσει με τη σειρά της στον Πρωθυπουργό κ. Σημίτη.

«Το χειρίστο δηλητήριο» -λέει η έκθεση- «το αρσενικό, ανιχνεύεται σε πολύ μεγάλες ποσότητες στην κοιλάδα του Αξιού και στη Νέα Τρίγλια της Χαλκιδικής. Ενώ το επιτρεπόμενο όριο είναι 10 ppm, στις περιοχές αυτές οι ποσότητες ξεπερνούν τα 150». Δηλαδή η συγκέντρωση του δηλητηρίου αυτού, του οποίου μάλιστα η δράση είναι προσθετική, όπως σημειώνεται στην έκθεση, είναι δεκαπέντε φορές μεγαλύτερη από τα επιτρεπόμενα όρια. Φοβάμαι πως ούτε ο Μιθριδάτης θα μπορούσε να αντέξει τέτοιες ποσότητες.

Και λέμε τώρα ότι ελέγχονται τα ύδατα. Αυτοί, κύριοι συνάδελφοι, που ελέγχουν το εντόπισαν αυτό; και αν το εντόπισαν, τι έπραξαν;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Η Ευρωπαϊκή Ένωση τι έκανε; Αφεντικό είναι. Τι έκανε αυτή;

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Η Ευρωπαϊκή Ένωση, κύριε συνάδελφε, προσπαθεί να μας ανοίξει τα μάτια.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τους αναγάγει και σε δικαστές.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Εάν εμείς δεν είμαστε ικανοί να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας, κάποιοι προσπαθούν να μας ταρκακουνήσουν και να μας ξυπνήσουν, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τους πληρώνουμε και τους έχουμε και δικαστές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν γίνεται έτσι με διακοπές συζήτησης. Παρακαλώ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Και συνεχίζει η έκθεση και αν θέλουμε να παίρνουμε τοις μετρητοίς. Αν δεν θέλουμε, τα αφήνουμε να περάσουν.

Λέει, λοιπόν, ότι από τους διακόσιους ενενήντα βιολογικούς καθαρισμούς που έχουν κατασκευαστεί στην Ελλάδα, σύμφωνα με αναφορά που έχει γίνει οι διακόσιοι εξήντα είτε υπολειπο-

γούν είτε δεν λειτουργούν καθόλου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Όλοι όμως έχουν περάσει από την Επιτροπή Παρακολούθησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να αναφέρετε τις ευθύνες τους.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κύριε συνάδελφε, είστε τώρα συνήγορος εσείς κανενός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Κούβελα.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Τρίτον, αναφέρει η έκθεση ότι από της διασπάσεως της ΕΥΔΑΠ σε δύο εταιρείες παρατηρείται έλλειψη συντονισμού, έλλειψη προγραμματισμού και αδυναμία διοίκησης.

Τέταρτον, αναφέρει η έκθεση ότι φαινόμενα όπως είναι η κακή λειτουργία του εργοστασίου ανακύκλωσης στα Άνω Λιόσια, η οποία συνδέεται με το βιολογικό καθαρισμό της Ψυτάλλειας, πρέπει να εκλειφθούν.

Και πέμπτον που αναφέρει η έκθεση –και αν θέλουμε ως το πάρουμε και αυτό στα αστεία– είναι η απαράδεκτη κατάσταση στον Κουρουπιτό του Νομού Χανίων, όπου εξευτελιζόμαστε διεθνώς από τα σκουπίδια που κυκλοφορούν ελεύθερα, από τη ρύπανση της θάλασσας, της στεριάς και των υδάτων.

Πέραν αυτών όμως ο καθένας μας γνωρίζει τι γίνεται στην Ελλάδα. Ο κύριος εισηγητής της Πλειοψηφίας θα διάβασε στο χθεσινό «ΕΘΝΟΣ» ότι η Καλαμάτα έχει ξεπεράσει όλα τα ρεκόρ, αφού όχι απλώς έχει μία παράνομη χωματερή, αλλά δεν έχει καν χωματερή.

Τα σκουπίδια τα πετάνε όπου να είναι και δεν υπάρχει τρόπος να ελέγξουν την κατάσταση αυτή. Πάνω από δύο χιλιάδες παράνομες χωματερές λειτουργούν σε όλο τον ελληνικό χώρο, που σημαίνει ρύπανση της στεριάς, ρύπανση του εδάφους, ρύπανση των υπογείων υδάτων.

Κύριοι συνάδελφοι, όλοι παρακολουθούμε και γνωρίζουμε το τι γίνεται στις αγροτικές καλλιέργειες. Μεγάλες ποσότητες –ανεξέλεγκτες και χωρίς την πρόπουσα καθοδήγηση προς τους γεωργούς– λιπασμάτων, νιτροποίηση του εδάφους, νιτρώδεις ουσίες, οι οποίες είναι καρκινογόνες, στο έδαφος, στο υπέδαφος και στα νερά. Αντλούν θάλασσα οι αγρότες στη Θεσσαλία, στα νησιά, στον Αργολικό Κάμπο, στον κάμπο της Θεσσαλονίκης και σε πολλές άλλες περιοχές. Αυτά δεν μας συγκινούν;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία ενοχλεί το συνάδελφο κ. Κεδίκογλου, με την οδηγία αυτή θέλει να βάλει σε μία τάξη τα πράγματα και η Κυβέρνηση αδιαφορεί. Σφυρίζει αδιάφορα. Πορεύεται μόνη της, δεν ακούει κανέναν, δεν ακούει τις προτάσεις και τις παρατηρήσεις της Αντιπολίτευσης, δεν ακούει τους ειδικούς, δεν ακούει ούτε την ΟΚΕ. Η ΟΚΕ με εμπειριστατωμένη έκθεση, την οποία υπέβαλε ένα χρόνο πριν τη σύνταξη του νομοσχεδίου, κάνει παρατηρήσεις, διαπιστώσεις, προτάσεις. Πέραν αυτών, το Τεχνικό Επιμελητήριο, το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο, το ΙΓΜΕ, ο Σύλλογος Ελλήνων Γεωλόγων, η Ομοσπονδία Εργαζομένων στην ΥΕΒ, τα δίκτυα WWF και SOS έχουν κάνει προτάσεις.

Τίποτα απ' αυτά δεν θέλει η Κυβέρνηση να συζητήσει. Απόδειξη ότι στην επιτροπή, όταν η Αντιπολίτευση πρότεινε να καλέσουμε εκπροσώπους αυτών των οργανισμών, που κατά τεκμήριο είναι αρμόδιοι, η Κυβέρνηση, μάλλον η πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ, αρνήθηκε με τη δήλωση ότι αυτοί έπρεπε να έρθουν να τα πουν ωριότερα: «Τώρα δεν θέλουμε να τους ακούσουμε». Δεν καταλαβαίνω τι λογική είναι αυτή.

Συνεχίζω, κύριοι συνάδελφοι, επί της οδηγίας ή μάλλον επί του νομοσχεδίου σε σχέση με την οδηγία. Το νομοσχέδιο δεν προωθεί σε τίποτα την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας ως προς την οδηγία. Ο υφιστάμενος νόμος 1739 ήταν μάλλον καλύτερος, αν κρίνουμε από τη βασική υποχρέωση για την οργάνωση του συστήματος προστασίας υδάτων, η οποία είναι σύμφωνη με την οδηγία, δηλαδή οργάνωση ανάλογα με τις λεκάνες απορροής.

Το υφιστάμενο νομοσχέδιο προτείνει οργάνωση παράλληλα με τις διοικητικές περιφέρειες. Όμως τα νερά δεν κινούνται και δεν τρέχουν όπως οι διοικητικές περιφέρειες, αλλά όπως η φύση έχει καθορίσει. Αν θέλουμε, λοιπόν, να παρακολουθήσου-

με τη ροή τους, την παραγωγή τους, την ποιότητά τους, την αξιοποίησή τους, θα πρέπει να ακολουθήσουμε τη δική τους πορεία. Και αυτό επιτάσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και η οδηγία, όμως το νομοσχέδιο το αγνοεί.

Δεύτερη επιταγή της οδηγίας, που θα ήταν και αυτή αυτονόητη, είναι η συνεργασία σε περίπτωση που έχουμε ποτάμια και λίμνες, τα οποία καλύπτουν περισσότερες από μία χώρες. Και εμείς έχουμε. Τους μεγαλύτερους ελληνικούς ποταμούς στη Βόρεια Ελλάδα και τις μεγαλύτερες λίμνες τις μοιραζόμαστε με τους γείτονές μας. Εάν δεν εξασφαλίσουμε τη συνεργασία, δεν κάνουμε τίποτα.

Τρίτον, τα σπουδαιότερα θέματα το νομοσχέδιο τα παραπέμπει σε προεδρικό διάταγμα και υπουργικές αποφάσεις. Μας είπε προηγουμένως ο αγαπητός εισηγητής της Πλειοψηφίας ότι από τα τριάντα πέντε-τριάντα έξι διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις που προβλέπονταν στο ν. 1739 εκδόθηκαν εννέα σε δεκαπέντε χρόνια. Ε, λοιπόν, αυτός είναι ο ρυθμός. Αν τώρα περιμένουμε να εκδοθούν τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις, θα χρειαστούμε τριάντα – σαράντα χρόνια για να ολοκληρωθεί η διαδικασία. Όμως η οδηγία απαιτεί μέχρι το τέλος του έτους αυτού να έχει ολοκληρωθεί όλη η διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης και της συνεργασίας με τις γειτονικές χώρες.

Πιστεύουμε ότι το νομοσχέδιο αποτυγχάνει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα γιατί δεν προβάλλει νέες πολιτικές, δε δίνει δηλαδή κατεύθυνση για την εφαρμογή νέων μέτρων.

Ο τουρισμός είναι η μεγαλύτερη βιομηχανία στην οποία μπορούμε στο μέλλον να αποβλέπουμε. Όμως, απαιτεί καθαρή στεριά, καθαρή θάλασσα επάρκεια καλής ποιότητας νερού στα νησιά μας κυρίως και στις παραθαλάσσιες περιοχές. Τα στερούμαστε και θα ήθελα να ξέρω τι προϋποθέσεις δημιουργεί το νομοσχέδιο για να τ' αποκτήσουμε.

Στη γεωργία είναι ανάγκη να αλλάξει η πολιτική. Αντί για καλλιέργειες που αποβλέπουν σε παραγωγή ποσότητας άχρηστης και κατάλληλη για τις χωματερές και απαιτεί μεγάλη κατανάλωση λιπασμάτων και νερού πρέπει να στραφούμε σε καλλιέργειες ποιοτικές, σε διαφορετικές ποικιλίες, σε βιολογικές καλλιέργειες σε ποικιλίες που παράγονται και προσφέρονται σε αγρότες όταν αυτές έχουν ζήτηση και που προσφέρονται σε εποχές διαφορετικές από εκείνες που παράγουν οι ανταγωνιστές μας.

Όλα αυτά προϋποθέτουν τεχνολογική ανάπτυξη, εκπαίδευση και νέες μεθόδους. Δεν φαίνεται πουθενά στο νομοσχέδιο ότι ευνοείται μια τέτοια τάση.

Τώρα στο πόσιμο νερό. Την ώρα που διαπιστώνουμε –άσχετα αν δεν θέλουμε να τα ακούσουμε– ότι η κοιλάδα του Αξιού από την οποία αντλεί νερό και τροφοδοτείται η Θεσσαλονίκη γιατί οι γεωτρήσεις είναι εκεί μέσα, είναι δηλητηριασμένη με αρσενικό, είναι δυνατό να το αγνοήσουμε αυτό; Τι μέτρα παίρνουμε; Και ποιες είναι οι υπηρεσίες που παρακολουθούν;

Μίλησε προηγουμένως ο συνάδελφος ότι γίνονται δειγματοληψίες στο νερό που αρδεύουν. Μα εκεί δεν χρειάζεται. Το νερό που στραγγίζεται ποιος το ελέγχει αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ελέγχεται.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Το ξέρω, ότι έτσι νομίζετε, αλλά θα σας πω ότι το Ινστιτούτο Αρδεύσεων το κατ' εξοχήν αρμόδιο γι' αυτήν τη δουλειά το οποίο εδρεύει στη Σίνδο Θεσσαλονίκης και είναι το μοναδικό στην Ελλάδα είχε μέχρι προχθές έναν επιστήμονα και τώρα προστέθηκαν άλλοι δύο. Αυτοί είναι που το ελέγχουν, εκτός αν είναι και κάποιοι άλλοι οι οποίοι δεν είναι ειδικοί και αρμόδιοι.

Τέλος, η παραγωγή νερού, ή η αξιοποίηση των υδάτων. Οι αρχαίοι είχαν πολύ εύστοχα διατυπώσει το πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται τα νερά της βροχής «και των εκ Διός υδάτων ίνα μη την χώραν κακουργεί, μάλλον δε οφελεί». Πώς αντιμετωπίζουμε εμείς αυτά τα νερά; Στην καλύτερη περίπτωση τα αφήνουμε να φύγουν. Στη χειρότερη περίπτωση κατασκευάζουμε έργα και πληρώνουμε για να τα διώξουμε. Χαρακτηριστικό δείγμα έργων είναι ο Κηφισσός. Περίπου 250 δισεκατομμύρια δραχμές δηλαδή 750 εκατομμύρια ευρώ προκειμένου να κατασκευάσουμε ένα έργο για να πετάξουμε το νερό στη θάλασσα. Αν

αυτά τα λεφτά τα διαθέταμε για έργα συγκράτησης του νερού δηλαδή, για δασοκαλύψεις, για έργα ορεινής υδρονομίας, για έργα διευθέτησης χειμάρρων, για να κατασκευάσουμε λιμνοδεξαμενές, τότε και το νερό θα συγκρατούσαμε και πολλές από τις καταστροφές θα προλαβαίναμε. Γιατί την ώρα που ένας χείμαρρος ανεξέλεγκτα ρέει και δεν έχουμε πάρει μέτρα να τον τιθασεύσουμε τότε καταστρέφονται καλλιέργειες, σπίτια, προσχόνονται θάλασσες λιμάνια, φράγματα, ταμειευτήρες.

Οι πρόγονοί μας είχαν ένα τρόπο που μας δείχνει το μέτρο και την κατεύθυνση αφού σε όλα στα σπίτια στα νησιά η τάρτα ήταν μια μικρή λιμνοδεξαμενή. Δεν μπορούμε να φτιάξουμε μεγαλύτερες λιμνοδεξαμενές και να συλλέγουμε το νερό της βροχής; Ας κάνουμε μια επίσκεψη στη Κύπρο η οποία εδώ και σαράντα χρόνια έχει λύσει το πρόβλημα της ύδρευσης και άρδευσης, με τον τρόπο αυτό. Ένα νησί πολύ πιο άνωδρο από τα δικά μας νησιά. Η φτωχή Ελλάδα έφτιαξε μεγάλα έργα πριν τον πόλεμο και μετά ύδρευσης αποστράγγισης και προστασίας από τις πλημμύρες. Η πλούσια χώρα μας που χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν εκτελεί έργα αξιοποίησης του νερού αλλά έργα απόρριψής του.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή το νομοσχέδιο δεν συμβάλλει προς την κατεύθυνση που εμείς πιστεύουμε ότι είναι ανάγκη να προχωρήσουμε, δεν θα το ψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Γκατζής εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Κούβελα, η πλούσια Ελλάδα στην οποία αναφερθήκατε, δεν διαθέτει χρήματα για την αξιοποίηση των νερών, αλλά μόνο τα πετάει στη θάλασσα. Μπορείτε να μου πείτε ποια έργα θεωρείτε επιλέξιμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση;

ΝΙΚΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Αυτά δεν είναι επιλέξιμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ξέρετε ότι τα νερά στα οποία γίνονται όλα αυτά τα έργα των εκατοντάδων δισεκατομμυρίων στη Θεσσαλία, δεν χρηματοδοτούνται ως προς την αξιοποίησή τους για την ελληνική ανάπτυξη, παρά μόνο για περιβαλλοντικά έργα;

ΝΙΚΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Αυτά γίνονται στα δάση επάνω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Σας παρακαλώ, κύριε Κούβελα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Θέλω να πω, κύριε Κούβελα, ότι αυτή η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης την οποία πρωτίστως το ΠΑΣΟΚ υλοποιεί, αλλά και εσείς και τα άλλα κόμματα της ευρωπαϊκής, όπως είναι ο Συνασπισμός, στηρίζετε, δεν έχει ως σκοπό την ανάπτυξη της γεωργίας, αλλά τη συρρίκνωσή της.

Από την άποψη, λοιπόν, αυτή κανένα από αυτά τα έργα δεν θεωρείται επιλέξιμο, όπως και άλλα έργα ουσιαστικά για την ανάπτυξη της χώρας μας. Να σας πω για την Ηλεία; Να σας πω για την αντισεισμική θωράκιση της χώρας; Όλα αυτά τα έργα θεωρούνται μη επιλέξιμα.

Πέρα αυτών, όμως, θα ήθελα να πω, κύριοι Βουλευτές ότι για το ν. 1739/1987 όλοι στις τοποθετήσεις μας στην επιτροπή είπαμε ότι είχε πάρα πολλά θετικά σημεία. Αν έρθει τώρα κάποιος να αξιολογήσει και το νόμο αυτό και τα χρόνια που πέρασαν, θα δει ότι και η Νέα Δημοκρατία, αλλά πολύ περισσότερο το ΠΑΣΟΚ, δεκαέξι, δεκαεπτά χρόνια, δεν υλοποίησαν στοιχειώδεις διατάξεις προεδρικών διαταγμάτων, για να μπορέσει να δοθεί κάποια ωφέλεια από εκεί και πέρα στη χρήση αυτού του νόμου.

Έμεινε ανενεργός αυτός ο νόμος. Γιατί; Διότι, κύριοι Βουλευτές χρειαζόταν χρήματα από τη μία πλευρά και από την άλλη εκχωρούσε ουσιαστικές αρμοδιότητες και πόρους στην περιφερειακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση. Όταν η Κυβέρνηση και όλες οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα θέλουν την Τοπική Αυτοδιοίκηση και την περιφέρεια ένα εκτελεστικό όργανο υλοποίησης της κυβερνητικής πολιτικής, πώς είναι δυνατόν να εκχωρήσει τέτοιες αρμοδιότητες και ιδιαίτερα πόρους; Επίσης, διαιωνίστηκε το καθεστώς αυτών των καπιταλιστικών αναδιανομήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να περάσει και αυτή η πολιτική στη χρήση του νερού, στην εκμετάλλευση δηλαδή και μέσα στους κανόνες της αγοράς.

Δεν είναι τυχαίο ότι και η μεγαλύτερη υπηρεσία στη χώρα μας, η ΕΥΔΑΠ, βγήκε στο σφυρί και ζητείται σήμερα ένας μεγάλος φορέας, στρατηγικός επενδυτής όπως λέγεται, για την υλοποίηση της ιδιωτικοποίησης της εταιρείας.

Θα ήθελα να κάνω και κάποιες άλλες βασικές παρατηρήσεις. Για αυτό που λέει η εισηγητική έκθεση, δηλαδή ότι ο ν.1937 αποτέλεσε ένα βήμα, θα ήθελα να αναφέρω ότι όχι μόνο δεν αποτέλεσε βήμα, αλλά αντιθέτως έμεινε στα αζήτητα και σήμερα οδεύουμε και με αυτό το νόμο και με την προσαρμογή που γίνεται στην οδηγία 2060 της Ευρωπαϊκής Ένωσης ουσιαστικά στην εκμετάλλευση του νερού στους κανόνες της αγοράς. Δεν είναι τυχαίο το άρθρο 8 του ν. 1937, όπως και οι διατάξεις του συζητούμενου νομοσχεδίου.

Κατά τη συζήτηση του ν. 1937 είχαμε επισημάνει ποιος θα πρέπει να είναι ο ορισμός του νερού. Απορρίψαμε τον ορισμό που έλεγε ότι είναι φυσικό αγαθό.

Όλοι οι επιστημονικοί όροι παγκοσμίως τουλάχιστον λένε ότι το νερό είναι κοινωνικός πόρος. Είναι φυσικός κοινωνικός πόρος. Σαν τέτοιος, λοιπόν, δεν μπορεί παρά να είναι κοινωνικοποιημένος, δεν μπορεί να μεταβιβαστεί σε ιδιώτες και δεν μπορεί να αποτελέσει εμπόρευμα και πολύ περισσότερο από ιδιωτικές μεγάλες εταιρείες, όπως είναι αυτές οι γαλλικές οι οποίες ενδιαφέρονται να μπουν και στον ελληνικό χώρο.

Όπως λένε οι φυσιοδύτες είναι ζωσα ύλη, αναγκατάστατο και ο σημαντικότερος πόρος για τη ζωή του πλανήτη. Γι' αυτό και νομίζουμε ότι η μεγάλη του κοινωνική διάσταση, η μεγάλη του αναπτυξιακή διάσταση, η μεγάλη του κοινωνική σημασία για την υγιεινή επιβίωση των ανθρώπων και των συμπολιτών μας είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί, πέρα από τα διοικησιακά καθεστώτα, τα οποία πρέπει να φύγουν από τη μέση και τα οποία είναι τα γεωκτησιακά, όπως λέγονται δικαιώματα από το γεγονός ότι είναι ορυκτό στρατηγικής σημασίας και για την απόκτησή του, όπως φαίνεται, θα έχουμε και πολέμους. Χρειάζεται, λοιπόν, πρώτον λύση με το διοικησιακό καθεστώς.

Δεύτερον, το νομοσχέδιο περιορίζεται μόνο σε προβλήματα διαχείρισης και προστασίας των υδάτων. Όπως είπα προηγουμένως, έχει την κατεύθυνση των αναδιανομών και έχει φυσικά και μία προσαρμογή στην οδηγία 2060, αλλά μερικώς. Το περισσότερο είναι ενσωματωμένο με τον προηγούμενο νόμο και με ορισμένες άλλες αναδιανομές που γίνονται στο νόμο σε σχέση με τα εθνικά συμβούλια, τις επιτροπές, τα περιφερειακά συμβούλια, τις περιφερειακές επιτροπές κλπ., που όμως έχουν μεν διοικητικές αρμοδιότητες, αλλά όλες –και κυρίως αυτές του ΥΠΕΧΩΔΕ και της Περιφέρειας– στερούνται βασικής υποδομής, όπου η τεχνογνωσία που υπάρχει σήμερα δεν μπορεί να είναι προϊόν χρήσης αυτών των υπηρεσιών από την έλλειψη σημαντικών βασικών στελεχών στις υπηρεσίες. Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, η αρμοδιότητα που φεύγει από ένα καθ' ύλην Υπουργείο Ανάπτυξης και έρχεται στο ΥΠΕΧΩΔΕ, κατά την άποψή μας δεν θα μπορέσει να ανταποκριθεί από το γεγονός ότι δεν υπάρχει αυτή η υποδομή ύστερα από το ξεχαρβάλωμα που έχει γίνει στο δημόσιο τομέα από πλευράς προσωπικού και μιλάμε για πολύ εξειδικευμένο προσωπικό.

Το λέμε για πολλοστή φορά και έχει ακουστεί και από άλλους, κύριοι Βουλευτές. Λέμε ότι είμαστε μία από τις πλουσιότερες χώρες σε υδάτινους πόρους. Εκμεταλλευόμαστε, όμως, μόνο το 6% ή 7% από τα επιφανειακά ύδατα, τα βρόχινα δηλαδή και απ' αυτό το 80% περίπου πηγαίνει στην αγροτική παραγωγή. Τι γίνεται για όλο το υπόλοιπο; Τι έχουμε κάνει για τα υπόγεια ύδατα; Τι έχουμε κάνει τελικά για να βοηθήσουμε στην ανάπτυξη της χώρας; Και μάλιστα, έχουμε τα νερά σε περιοχές που έχουν πολλά νερά και στερούνται άλλες περιοχές που δεν έχουν νερό. Έχουμε μεγάλες πεδιάδες και εκτάσεις που το χρειάζονται για την ανάπτυξη και δεν υπάρχουν έργα μεταφοράς τουλάχιστον, για να ενισχυθούν αυτές οι περιοχές κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να γίνει η χρήση του νερού μέσα σε λογιστικά αναπτυξιακά θέματα.

Δεν είναι μόνο αυτή η αντίφαση ότι έχουμε νερά εκεί που δεν τα χρειαζόμαστε και δεν μπορούμε να τα μεταφέρουμε, αλλά υπάρχει και μία σειρά προβλήματα, τα οποία υπήρχαν και στο σχεδιασμό από τον προηγούμενο νόμο και από τον αναπτυξια-

κό σχεδιασμό και δεν έχει προχωρήσει τίποτε στην κατασκευή αυτών των μεγάλων έργων. Επομένως, πώς θα λύσουμε αυτά τα μεγάλα προβλήματα; Αυτό μάλιστα ξεκινά από το γεγονός του αν λαμβάνουμε το νερό σαν έναν αναπτυξιακό παράγοντα ή όχι. Και οι φόβοι μας είναι ότι και με αυτές τις διατάξεις που θα ψηφιστούν δεν θα υλοποιηθεί τίποτε σε σχέση με την υποδομή, την ανάπτυξη και την αξιοποίηση του νερού ως κοινωνικό πόρο. Δεν φαίνεται από πουθενά να διατίθενται χρήματα. Γι' αυτό θα χρησιμοποιηθεί από τους ιδιώτες, μιας και ανοίγει ξανά η πόρτα και θα εκμεταλλευτούν το νερό πέρα από τις δικές τους ατομικές και επιχειρησιακές ανάγκες, εξυπηρετώντας και άλλες ανάγκες, εφόσον πρόκειται για κοινωνική ωφέλεια, όπως λέει το νομοσχέδιο.

Με τη χρηματοδότηση, λοιπόν και την παραπέρα ανάπτυξη έργων υποδομής κλπ., μπαίνουμε ουσιαστικά στην πρωτοβουλία των ιδιωτών, οι οποίοι θα κυριαρχήσουν και σ' αυτόν τον τομέα και θα εκμεταλλευτούν το νεράκι που λέει ο κόσμος κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Θα ήθελα επίσης, να πω ότι σε αυτό το νομοσχέδιο δεν ορίζονται –γιατί δεν έχει φυσικά σκοπό να υλοποιήσει τέτοια έργα– ποιοι θα είναι οι φορείς όσον αφορά την αντιστοίχιση των χρήσεων με τις αντίστοιχες αρχές. Και θα το ξαναπώ, γιατί ίσως δεν το είπα με αρκετή σαφήνεια. Δεν ορίζονται οι φορείς. Δηλαδή η αντιστοίχιση των χρήσεων που πρέπει να γίνουν με τους φορείς που θα ξεκινήσουν τη διαδικασία υλοποίησης όλων αυτών που προβλέπονται για την προστασία, την έρευνα, την υποδομή και τη μεταφορά. Είναι τυχαίο; Όχι. Κατά την άποψή μας το ότι δεν υπάρχουν οι ορισμοί των υπηρεσιών αυτών για τις χρήσεις δεν είναι τυχαίο και δεν είναι κάτι που δεν έχει σημασία. Νομίζουμε ότι έχει να κάνει με την εμπορευματοποίηση του νερού.

Οι διατάξεις χορήγησης αδειών σε ιδιώτες μας ανησυχεί ιδιαίτερα όταν ήδη έχει αρχίσει η ιδιωτικοποίηση και αυτών των τομέων, όταν υπάρχει πρόγραμμα να μπουν όλες οι ΕΥΔΑΠ της χώρας σ' αυτό κανάλι των ιδιωτικοποιήσεων και πολύ περισσότερο οι κατευθύνσεις που έρχονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση να περάσει όλες τις υπηρεσίες στη βάση της αντιπαροχής, λειτουργώντας σαν μία ανώνυμη εταιρεία. Λείπει κατά την άποψή μας η οργανωτική δομή διαχείρισης σ' αυτόν το σημαντικό κατά την άποψή μας αναπτυξιακό παράγοντα, ο οποίος δεν καλύπτει μόνο ατομικές ανάγκες αλλά και συλλογικές, παραγωγικές, αναπτυξιακές. Όπου δεν υπάρχει χρησιμοποιείται περιοριστικά. Εδώ είναι το θέμα που μπαίνει και στα πρόστιμα και στις επιβαρύνσεις, που γίνεται καθαρά για εισπρακτικούς λόγους και θα το πούμε παρακάτω, παρά για την προστασία των υδάτινων πόρων. Και επειδή δεν διαφαίνονται από πουθενά πιστώσεις, ερχόμαστε στα μέτρα και στις κυρώσεις τα οποία παίρνονται.

Να πούμε κατ' αρχήν ότι ενώ καταρτίζεται ένα εθνικό μητρώο προστατευόμενων περιοχών ως το 2004 και φροντίζει ως το 2015 για την προστασία αναβάθμισης και απόκτησης όλων των συστημάτων των επιφανειακών υδάτων, όπως και των τεχνικών και τακτοποιημένων υδατικών συστημάτων, βάζει ένα εκτός, το οποίο ανατρέπει όλα αυτά τα οποία έλεγε στην προηγούμενη παράγραφο του άρθρου 4. Λέει, λοιπόν, ότι δεν θα γίνει τίποτε απ' αυτά αν τα παραπάνω είναι δυσανάλογα δαπανηρά ή λόγω ανωτέρας βίας ή φυσικών αιτιών ή ατυχήματος ή αν κάτι τέτοιο δεν καθίσταται εφικτό. Με αυτό, ό,τι έλεγε η προηγούμενη παράγραφος του ίδιου αυτού άρθρου αναιρούνται. Αναίρει τα πάντα. Και πόσο θα εκτιμηθεί το κόστος; Πώς θα εκτιμηθεί παραδείγματος χάρι η προστασία της Δοϊράνης; Πώς θα εκτιμηθεί η προστασία ενός ποταμού, μιας λίμνης κλπ., όπου ξέρουμε όλοι και έχουμε αναφερθεί όλοι στη μόλυνση που υπάρχει. Ποιο θα είναι το κόστος και η εκτίμηση για την εξυγίανση αυτής; Αν μ' αυτόν τον τρόπο είχε εκτιμηθεί και η εξυγίανση αυτών των περιοχών και του Αργοσαρωνικού εδώ, δεν θα γινόταν το έργο της Ψυτάλλειας και ο Αργοσαρωνικός θα ήταν στην κατάσταση που ήταν όλα αυτά τα χρόνια.

Πολλά θα μπορούσε να πει κανείς και θα πω και άλλα στη δευτερολογία μου, αλλά τώρα να πω το εξής: Κατά την άποψή του ΚΚΕ δεν λείπει μόνο η οργανωτική δομή για όλη αυτήν τη διαχείριση, ούτε πρέπει να κυριαρχήσει μόνο η αντίληψη της ελεύθερης αγοράς.

Επαναλαμβάνω ότι η δική μας άποψη είναι ότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί να προχωρήσει σε διαφορετική κατάσταση, απ' αυτές που έρχονται και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που λέει ότι οι εβδομήντα δύο χώρες –σύμφωνα με την απόφαση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου– που έχουν μείνει χωρίς την ιδιωτικοποίηση και εκμετάλλευση του νερού από ιδιώτες θα πρέπει πολύ σύντομα να το ιδιωτικοποιήσουν.

Για μας αυτό το κοινωνικό αγαθό πρέπει να το διαχειρίζεται ένας δημόσιος ενιαίος εθνικός οργανισμός νερού. Από δομική πλευρά μπορεί να έχει και περιφερειακές υπηρεσίες κατά υδρολογική λεκάνη και όχι κατά περιφέρεια, γιατί δεν συμπίπτουν οι υδρολογικές λεκάνες με τις περιφέρειες.

Επίσης, πρέπει να λύσει την αντίφαση να υπάρχουν πολλά νερά σε περιοχές που δεν χρειάζονται και να είναι διαθέσιμα σε άλλες περιοχές που έχουν έλλειψη. Αυτά εξάλλου τα έχουμε πει. Πρέπει να παρθούν μέτρα, να γίνουν αναδασώσεις που εμπλουτίζουν τον υπόγειο ορίζοντα και απορρίπτουν τη διάβρωση του εδάφους και περιορίζουν την απώλεια προς τη θάλασσα. Πρέπει να υπάρξει δημιουργία μικρών και μεγάλων υδραυλικών έργων, όπως είναι μικρά και μεγάλα φράγματα, λιμνοδεξαμενές, αγωγοί μεταφοράς, εγγειοβελτιωτικά έργα και να δοθούν κίνητρα γι' αυτά τα έργα. Να γίνουν έργα διασφάλισης της ποιότητας και της ποσότητας του νερού, έργα ανάπτυξης και ιδιαίτερα της γεωργίας και τεχνικό εμπλουτισμό διαφόρων.

Κεφάλαιο δεύτερο. Να υπάρχει προστασία αυτών των νερών από λύματα βιομηχανικά, αστικά, γεωργικά, υφαλμύρωσης κλπ. Στη δευτερολογία μου θα αναφερθώ ιδιαίτερα σ' αυτό το κεφάλαιο της μόλυνσης και ο μολύνων πληρώνει.

Τρίτο κεφάλαιο. Να υπάρχει ενιαία διοίκηση στη βάση μιας αναπτυξιακής λογικής και όχι μιας εισπρακτικής, όπου εκεί μπαίνει η πολιτική του περιορισμού, των προστίμων και της ακριβής χρήσης.

Αν δεν γίνει το πρώτο και το δεύτερο κεφάλαιο, μοιραία θα βγάλει ακριβά τιμολόγια, όπως είναι η κοστολόγηση που λέει κλπ. και νομίζουμε ότι θα περιορίσει ακόμα περισσότερο τη χρήση. Μια τέτοια πολιτική όμως δεν μπορεί να γίνει στο νερό ούτε από τη Νέα Δημοκρατία ούτε από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, από το γεγονός ότι έχει μια αναπτυξιακή λογική σύμφωνα με την οποία δεν θα το διαχειρίζεται και δεν θα είναι προς το συμφέρον της πλουτοκρατίας, αλλά θα λύνει λαϊκά, κοινωνικά, αναπτυξιακά προβλήματα. Γι' αυτό εμείς θα παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις να έλθει μια τέτοια πολιτική, με την αναστροφή, που υπάρχει σήμερα, των συσχετισμών του δικομματισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Η κ. Ξηροτύρη έχει το λόγο, εκ μέρους του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήματων και της Οικολογίας.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΥΡΟΤΗΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, το θέμα που συζητάμε σήμερα είναι ιδιαίτερα σοβαρό. Όλοι γνωρίζουμε ότι το νερό αποτελούσε πάντοτε τον πόλο έλξης των ανθρώπων και των δραστηριοτήτων τους, η οικονομική ανάπτυξη όμως των τελευταίων δεκαετιών διαμόρφωσε νέες συνθήκες στη χρήση των υδατικών πόρων, μιας και αποτελούν και αυτοί ένα μέσο για την επίτευξη των διαφόρων τομεακών, οικονομικών στόχων, παραμένοντας ωστόσο ένας από τους σημαντικότερους στόχους για την επιβίωση του ανθρώπου και για τη διατήρηση της οικολογικής προστασίας. Έτσι, στην περίοδο της παγκοσμιοποιούμενης νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής ολοκλήρωσης η εμπορευματοποίηση του νερού, καθώς και του περιβάλλοντος, διαμορφώνουν ένα σκληρό πλαίσιο δράσης εθνικών και διεθνικών φορέων με κύριο στόχο το κέρδος σε σημείο που ακόμη και στην τελευταία Σύνοδο του Γιοχάνεσμπουργκ για το περιβάλλον, τα θέματα ακόμα και της διαχείρισης των υδάτων να ανατεθούν σε πολυεθνικές εταιρείες, προκειμένου να επιλυθούν τα προβλήματα.

Σ' αυτό το περιβάλλον ερχόμαστε να εξετάσουμε και την ίδια την κοινοτική οδηγία, εάν όντως ανταποκρίνεται σ' αυτόν τον κύριο στόχο της, την περιβαλλοντική δηλαδή και ποσοτική προστασία και την καλή ποιότητα των υδάτων και να εξετάσουμε

εάν η εναρμόνιση αυτή γίνεται με σωστό τρόπο με το αυτό εδώ το νομοσχέδιο.

Το υδατικό δυναμικό της χώρας μας θα έλεγε κανείς ότι είναι πλούσιο, έχει όμως ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά. Ένα απ' αυτά -που είναι σημαντικά και δεν το εξετάζει καθόλου το νομοσχέδιο και δεν μας έπεισε στην αντίστοιχη επιτροπή για τους λόγους που δεν εξετάζεται- είναι ότι δεκατρείς χιλιάδες κυβικά εκτάρια εισρέουν από γειτονικές χώρες μέσω των μεγαλύτερων ποταμών, οι οποίοι ανήκουν και στη χώρα μας.

Είναι γεγονός επίσης ότι υπάρχει άνιση χωροχρονική κατανομή των υδατικών πόρων σε συνδυασμό με την άνιση ζήτηση που υπάρχει από τα μεγάλα αστικά κέντρα της Αθήνας κυρίως και της Θεσσαλονίκης, τη γεωμορφολογία της χώρας, το μεγάλο ανάπτυγμα των ακτών και βέβαια, τα πολλά ή με ελάχιστους υδατικούς πόρους νησιά της χώρας μας.

Η Ελλάδα έχει γενικά νερά καλής ποιότητας, αλλά οι μακροχρόνιες χωρίς προγραμματισμό και έλεγχο ανθρώπινες δραστηριότητες έχουν αρχίσει να κάνουν εμφανή τα τελευταία χρόνια την υποβάθμισή τους, τόσο στους επιφανειακούς όσο και στους υπόγειους υδατικούς πόρους. Με τα στοιχεία σημαντικών μελετών που έχουν γίνει, διαπιστώνεται ότι υπάρχει ελάττωση της διαθέσιμης ποσότητας νερού με επιπτώσεις στην κάλυψη των ζητήσεων, αλλά κυρίως ότι διαμορφώνονται κακές περιβαλλοντικές συνθήκες στις διάφορες περιοχές. Οι σοβαρότερες ζητήσεις που αφορούν βασικές ανάγκες καλύπτονται με έργα μεταφοράς. Η ποιοτική κατάσταση των νερών εμφανίζει μια σειρά προβλήματα που καταγράφονται με διαφορετικές εντάσεις στις διάφορες περιοχές λόγω υπερνάντησης, λόγω χρήσης γεωργικών λιπασμάτων και φαρμάκων, τοξικών βιομηχανικών αποβλήτων.

Εδώ θα πρέπει να αναφερθούμε σε μια σειρά καταστροφών που έχουν συντελεστεί, συμπεριλαμβανομένης και της λίμνης στην Κορώνεια, στη δική μου περιοχή, και στην αναλησσία του κράτους να λάβει μέτρα για την προστασία των υδατικών πόρων μας.

Το δίκτυο παρακολούθησης των ποιοτικών και ποσοτικών παραμέτρων, είναι ανεπαρκές και σε συνδυασμό με τις χαμηλές επενδύσεις και στον τομέα της έρευνας, το θέμα των υδατικών πόρων, το θέμα της διαχείρισης, το θέμα της προστασίας τους γίνεται ακόμη δυσκολότερο.

Τα προβλήματα οξύνονται ακόμη περισσότερο από τις πιέσεις και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και από το πρόγραμμα που εφαρμόζει η Κυβέρνηση για την ιδιωτικοποίηση και του νερού, με τις τελευταίες ιδιωτικοποιήσεις της ΕΥΔΑΠ και του Οργανισμού Ύδρευσης Θεσσαλονίκης και την τιμολόγησή του τελικά σαν να είναι ένα εμπορευματικό αγαθό.

Μέρος των προβλημάτων βέβαια, εντοπίζεται και στις ελλείψεις του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου. Για να αντιμετωπιστούν τα θεσμικά κενά, δόθηκε κυβερνητική εντολή να συγκροτηθεί μια διϋπουργική ομάδα εργασίας, ούτως ώστε να εξετάσει τα προβλήματα αυτά και κυρίως το θέμα της εναρμόνισης με την οδηγία. Παρ' όλα αυτά, δεν υπήρξε καμία συνεργασία με τους επιστημονικούς φορείς και βέβαια στην επιτροπή, ενώ θέσαμε επανειλημμένα αυτό το θέμα, δεν διαθέσαμε ούτε μια συνεδρίαση, με απόφαση της κυβερνητικής πλειοψηφίας να συζητήσουμε με τους φορείς γι' αυτό το τόσο κρίσιμο ζήτημα.

Η εναρμόνιση, λοιπόν, της χώρας μας με την οδηγία, έρχεται με μεγάλη καθυστέρηση και ένα μήνα πριν λήξει η υποχρεωτική προθεσμία εναρμόνισης. Θα έλεγα ότι στην κυριολεξία η Κυβέρνηση σέρνεται στην ενσωμάτωση της οδηγίας 60/2000, ενώ ελάχιστα βέβαια έχει αξιοποιήσει και εφαρμόσει μέχρι τώρα το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, κυρίως τον ν.1739, ενώ, όπως και σε άλλους τομείς, η χρόνια απουσία της πολιτικής νερού έχει δημιουργήσει μεγάλα και δυσεπίλυτα προβλήματα στην ύδρευση των αστικών κέντρων και των νησιών, στην αγροτική ανάπτυξη, στον τουρισμό, στην ενέργεια, και στην προστασία της ποιότητας και της ακεραιότητας των επιφανειακών, υπόγειων νερών και των υγροτόπων, ως σημαντικών περιβαλλοντικών συστημάτων.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο υποτίθεται ότι θα επίλυε τις λειτουργίες του παλιού θεσμικού πλαισίου και ότι θα εναρμόνιζε

την ελληνική νομοθεσία με την κοινοτική. Στην πραγματικότητα ούτε το ένα κάνει ούτε το άλλο αφού τα προβλήματα που προπαθεί να λύσει δεν αντιμετωπίζονται με το υπερσυγκεντρωτικό δυσλειτουργικό σχήμα που δημιουργεί με την κεντρική υπηρεσία στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Εφαρμόζει έτσι ένα νέο σχήμα που θα έλεγε κανείς ότι είναι ένα κακέκτυπο του παλιού ν. 1739. Δεν παίρνει, δηλαδή, την πρωτοβουλία να δημιουργήσει αυτόν τον πολυσυζητημένο ενιαίο εθνικό φορέα, ο οποίος θα έχει και στοιχεία διοικητικής αυτοτέλειας και μια ουσιαστική επιστημονική υποστήριξη. Μέσα από μια τέτοια διαδικασία αυτός ο φορέας θα μπορούσε να διαμορφώνει πράγματι μια εθνική πολιτική και προστασίας και διαχείρισης των υδατινών πόρων.

Εμείς λέμε ότι το νομοσχέδιο δεν συμβαδίζει και με βασικές οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης γιατί παραλείπει ουσιαστική σημασία σε ό,τι αφορά τις έννοιες της αρχής διαχείρισης των υδατικών πόρων σε επίπεδο υδρολογικής ενότητας, σε σαφή αναφορά των περιβαλλοντολογικών όρων και των αντίστοιχων δράσεων που πρέπει να γίνουν, ιδιαίτερα όσον αφορά την καλή ποιότητα των υδάτων, στον ορισμό και στη διάκριση μεταξύ των υπηρεσιών ύδατος και χρήσεων ύδατος, στην πρόβλεψη για εξασφάλιση επαρκούς παροχής επιφανειακού και υπόγειου νερού, στη μη πρόβλεψη διατάξεων για τα διακρατικά νερά.

Τίθεται έτσι το ερώτημα: Η εναρμόνιση στην οδηγία επιβάλλει ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο; Ή θα αρκούσε μια απλή νομοθετική πράξη και σε ό,τι αφορά το νόμο που έχουμε, τις αναγκαίες τροπολογίες και ρυθμίσεις σε θέματα πράγματι περιφερειακής ανασυγκρότησης στη διαχείριση και κυρίως σε επίπεδο πολιτικής βούλησης για την εφαρμογή του νομοθετικού μας πλαισίου κυρίως στα θέματα της προστασίας και της βιώσιμης ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδατικών πόρων που δεν υφίσταται σήμερα στη χώρα μας;

Εκείνο που έχει σημασία για όλους μας είναι ότι θα πρέπει μέσα από έναν ενιαίο φορέα η χώρα μας να αποκτήσει κάποτε μια πολιτική για το νερό σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Μέσα από αξιόπιστα, ενισχυμένα και σωστά στελεχωμένα κεντρικά και περιφερειακά όργανα και υπηρεσίες του δημόσιου τομέα να εξειδικεύσει αυτή την πολιτική και να εφαρμόσει ένα σύστημα ολοκληρωμένης διαχείρισης. Σύστημα που θα προτάσει τη στήριξη στην ποσοτική επάρκεια και την ποιοτική προστασία των υδατικών πόρων προκειμένου να καθορίσει στη συνέχεια με έναν ολοκληρωμένο τρόπο και τους αναπτυξιακούς σχεδιασμούς που συνδέονται με τη χρήση του νερού. Γιατί η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αξίζει να σημειώσουμε ότι έχει ορισμένα κρίσιμα σημεία πολύ σημαντικά.

Στο εισαγωγικό της κείμενο η οδηγία προσδιορίζει ότι το νερό δεν είναι εμπορικό προϊόν όπως τα άλλα, αλλά κληρονομιά που πρέπει να προστατεύεται και να τυγχάνει κατάλληλης μεταχείρισης. Επιβεβαιώνονται παρακάτω οι ανάγκες για τη βελτίωση της οικολογικής ποιότητας των επιφανειακών υδάτων και για την αειφόρο διαχείριση των υπογείων υδάτων.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι κύριοι στόχοι της οδηγίας είναι πράγματι η προστασία των υδατινών οικοσυστημάτων. Οι στόχοι αυτοί όμως απουσιάζουν από το νομοσχέδιο.

Δικαιολογηθήκατε ότι θα μπορεί κανείς ευθέως να προστρέχει στην κοινοτική οδηγία. Δημιουργείτε όμως ένα ολόκληρο νομοθετικό πλαίσιο. Έπρεπε να ενσωματώσετε τους στόχους και τους σκοπούς αυτούς εάν όντως αυτοί είναι οι σκοποί σας. Αλλά παρακάτω στα θέματα της χρήσης του νερού, στα θέματα ανάκτησης κόστους και της τιμολόγησης πολλές διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου ανατρέπουν τις γενικές αρχές και τους στόχους της κοινοτικής οδηγίας. Και η σημαντικότερη παράλειψη που κάνετε είναι ότι δεν υπάρχει ο ορισμός του νερού.

Είναι άκρως απαραίτητος ο ορισμός του νερού. Διολισθαίνει όμως το νομοσχέδιο και αφήνει συνεχώς μέσα από τις διατάξεις που έπονται να θεωρείται ότι το νερό είναι ένα εμπορικό αγαθό ενώ το νερό και σύμφωνα με την οδηγία και με το ν. 1739 οριζόταν καλύτερα. Εκείνος ο νόμος επισήμαινε ότι είναι ένα κοινωνικό αγαθό. Εδώ δεν υπάρχει κανένας ορισμός και καμιά προσέγγιση ακριβώς για να έχει λυμένα τα χέρια της Κυβέρνησης και να μπορεί να αποφασίζει, ό,τι θέλει για την πολιτική στη χρήση και στην τιμολόγηση του νερού.

Εμείς θεωρούμε ότι το νερό είναι φυσικός πόρος και μάλιστα σε ανεπάρκεια. Βάσει αυτής της αρχής θα πρέπει να στηριχθεί όλη η πολιτική για τη διαχείριση, τη χρήση και την τιμολόγηση του νερού.

Το νομοσχέδιο επιχειρεί να ρυθμίσει, λοιπόν, το μέρος της προστασίας και πολύ λιγότερο επιτυγχάνει να ρυθμίσει το θέμα της βελτίωσης της ποιότητας παρ' όλο που η κοινοτική οδηγία επιτάσσει αυτό το πράγμα. Περιορίζεται μόνο σε ασαφείς διατυπώσεις ώστε να αντιμετωπίσει το ποσοτικό θέμα σε σχέση με το ποιοτικό. Η Κυβέρνηση δεν θέλει να αναλάβει δεσμεύσεις για το πώς θα διαχειριστεί το ποσοτικό πρόβλημα. Αυτό συνδέεται με τους φορείς και τις υπηρεσίες διαχείρισης του πόσιμου νερού και με την ιδιωτικοποίηση που ήδη έχει γίνει, η οποία θα επεκταθεί και σε επόμενες χρήσεις του νερού, στην ενέργεια –όπου έχει γίνει σταδιακή ιδιωτικοποίηση– στην άρδευση κ.ο.κ.

Τα προβλήματα όμως είναι υπαρκτά. Οι εντάσεις μεγαλώνουν κυρίως στην αγροτική και τουριστική ανάπτυξη σε περιοχές ελλειμματικές σε νερό, όπως είναι τα νησιά. Εντείνονται παράλληλα και τα προβλήματα της υποβάθμισης της ποιότητας των υδάτινων πόρων.

Τελικά τι γίνεται; Ποιο ήταν το επισπεύδον Υπουργείο μέχρι τώρα για τα θέματα προστασίας των υδάτινων πόρων σύμφωνα με το ν. 1650/86; Το ΥΠΕΧΩΔΕ. Δεν εφάρμοσε το ν. 1650 για την προστασία των υδάτων. Θα τον εφαρμόσει τώρα που θα συγκεντρώσει και όλες τις άλλες αρμοδιότητες, τη στιγμή που δεν διαφαίνεται μια ουσιαστική αναδιάρθρωση και ανασυγκρότηση και στελέχωση αυτών των υπηρεσιών και των οργάνων που θα μπορέσουν να ασκήσουν αυτήν τη διαχείριση;

Τα θέματα ανάκτησης του κόστους του νερού, η κοστολόγηση και η τελική τιμολόγηση στοχεύουν πράγματι στο να αποτραπεί η σπατάλη του νερού από την κακή διαχείριση; Ή θα οδηγήσουν στην ιδιωτικοποίηση και αυτού του τομέα και στην αύξηση του κόστους παραγωγής ακόμη και για τα συνήθη αγροτικά προϊόντα ούτως ώστε στο τέλος να καταλήξουν να μην είναι ανταγωνιστικά στην ευρωπαϊκή και στην παγκόσμια αγορά;

Θα μπορεί στα πλαίσια της ανάκτησης κόστους για οικιακές χρήσεις να προβλέπεται και η ανάγκη επιδότησης του νερού σε χαμηλές καταναλώσεις;

Η διεύρυνση παράλληλα που γίνεται –ενώ δεν υπάρχει στην οδηγία– της αρχής ο ρυπαίων πληρώνει και ο χρήστης πληρώνει, καθιστά πράγματι το νερό ένα σύνηθες εμπόρευμα και διευκολύνει τις πολιτικές ιδιωτικοποιήσεις του νερού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Κυρία Ξηροτύρη, η αρχή «ο ρυπαίων πληρώνει» είναι ξεπερασμένη. Γιατί κατέληξε, ρυπαίων και απλά πληρώνω.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ -ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, αν ολοκληρώσω θα δείτε ότι συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Πρέπει να πάμε πιο πέρα απ' αυτό που λέγαμε παλιότερα.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ -ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Εμείς λέμε ότι πρέπει να πάμε πιο πέρα και ότι ο ρυπαίων αποκαθιστά. Τελικά με το πρόσχημα ότι ο ρυπαίων πληρώνει και ο χρήστης πληρώνει, μπορεί να οδηγηθούμε στην υποχώρηση των οποιωνδήποτε μέτρων, αν και έχουμε λίγα μέτρα, προστασίας των υδατικών πόρων.

Στο τέλος ξέρετε πού μπορεί να οδηγηθούμε; Στη λεγόμενη νεοφιλελεύθερη πολιτική ακόμη και για το νερό. Δηλαδή όποιος έχει και πληρώνει μπορεί και να ρυπαίνει και να κάνει υπερκατανάλωση. Διότι με τις ασαφείς διατάξεις όσον αφορά αυτήν την αρχή «ο ρυπαίων και ο χρήστης πληρώνει» υπάρχει πράγματι κίνδυνος να διαστρεβλώσουμε την εν λόγω αρχή που είχαμε προσπαθήσει να υλοποιήσουμε στη χώρα μας, αλλά λόγω έλλειψης αξιόπιστου δικτύου ελέγχου, δεν καταφέραμε να προστατεύσουμε ούτε τους υδάτινους πόρους.

Θα αναφερθώ λίγο στο νέο διοικητικό σχήμα. Αφού το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων δεν μπόρεσε να αποτελέσει αυτόν τον ενιαίο και με αυτοδιοικητικά κριτήρια φορέα διαχείρισης υδάτινων πόρων, θέλουμε η Εθνική Επιτροπή με το Εθνικό Συμβούλιο να αποτελέσουν τα κατ' εξοχήν όργανα που θα διαμορφώσουν και την πολιτική και θα εγκρίνουν και τα εθνικά και τα περι-

φερειακά σχέδια διαχείρισης. Θα πρέπει οπωσδήποτε αυτά τα δύο όργανα να υποστηρίζονται επιστημονικά. Υπάρχει πρόταση της ΟΚΕ για το Ινστιτούτο, αλλά προβλέψτε μία επιστημονική και διοικητική στήριξη αυτών των οργάνων, για να εφαρμόσουν μία εθνική πολιτική στους υδάτινους πόρους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Συγγνώμη που σας διέκοψα προηγουμένως, κυρία συνάδελφε, αλλά ακριβώς ήθελα να επισημάνω ότι μετά τις εξελίξεις σε παγκόσμιο επίπεδο, κατά την άποψή μου πρέπει να υπερβούμε την ξεπερασμένη αρχή «ο ρυπαίων πληρώνει» διότι κατέληξε ουσιαστικά να «δικαιώνει» τη ρύπανση. Σε παγκόσμιο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο πρέπει να πάμε σε πιο προωθημένες απόψεις για την προστασία του περιβάλλοντος.

Ο κ. Χρυσανθοκόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Η συζήτηση για την προστασία των υδάτων και τη διαχείρισή τους, είναι ένα μέγιστο ζήτημα που σαφώς αυτή τη στιγμή δεν μας απασχολεί σαν οξύμειο πρόβλημα, αλλά οσονούπω έρχεται να καταλάβει καίρια θέση στον καθημερινό προβληματισμό για το πώς θα αντιμετωπίσουμε σύγχρονα προβλήματα.

Σε λίγους είναι γνωστό ότι μόνο το 1% των παγκόσμιων αποθεμάτων νερού είναι γλυκό νερό, δηλαδή κατάλληλο για ύδρευση και άρδευση. Επίσης, σε λίγους είναι γνωστό ότι ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή για το νερό έχει αρχίσει και ότι η συμφωνία Τουρκίας Ισραήλ, για τον εμπλουτισμό της λίμνης Τιβεριάδος από Τίγρη και Ευφράτη είναι το πρώτο μέλημα των δύο χωρών και η προστασία του αγωγού του νερού πιο σημαντική από την προστασία των αγωγών πετρελαίου, για τους οποίους κόπτονται οι ΗΠΑ. Ίσως και κανείς να μη γνωρίζει σ' αυτήν την Αίθουσα ότι εδώ και τέσσερα χρόνια προχωράει και ένα άλλο πρόγραμμα που έχει να κάνει με τη υδροδότηση της κατεχόμενης Κύπρου από την Τουρκία. Και αυτά είναι σημαντικά ζητήματα στην παγκόσμια κατανομή εξουσίας διά μέσου του νερού.

Τέτοιου είδους μικρά προβλήματα έχει ο καθένας για την περιοχή του, όπως στην Αχαΐα. Προσδοκούμε άμεσα μέσα από μία μελέτη επέκτασης της διώρυγας του φράγματος Πηνειού στη δυτική Αχαΐα να αξιοποιήσουμε το 20% των περισσευμάτων του νερού που αρδεύει την Ηλεία προς την Αχαΐα, όπως η αρχική μελέτη εδώ και τριάντα χρόνια προέβλεπε. Αυτό αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την επιβίωση της παραγωγικής δυναμικής μας περιοχής, καθότι οι μελέτες του Πανεπιστημίου Πάτρας από δεκαετίας μαρτυρούν ότι έχουμε υφαλμύρωση στις περιοχές αυτές από την υπερβολική άντληση του υπόγειου ορίζοντα νερού στη δυτική Αχαΐα. Στην Ελλάδα υπάρχουν διακόσιες χιλιάδες γεωτρήσεις που εξαντλούν τα αποθέματα και έχουν φθάσει πλέον σε μεγάλα βάθη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**.)

Θέλω να επιστήσω την προσοχή σε μερικά καίρια ζητήματα. Αν άμεσα δεν λειτουργήσει σε επιτελικό επίπεδο αυτή η επιτροπή που θα διαχειριστεί το νερό στη χώρα μας, θα αντιμετωπίσουμε πολλαπλά προβλήματα. Και πρέπει να είναι ευέλικτη, όπως και η προσέγγιση του θέματος της επιτροπής του Αχελώου. Πρέπει να είναι διττή η δυνατότητα αξιοποίησης των υδάτων του Αχελώου προς δύο κατευθύνσεις, με την έννοια ότι έχουμε ένα υδατικό δυναμικό που θα πρέπει να ρέει ανάλογα με τις καταναλωτικές ανάγκες και όχι απλά να γίνεται ένας προσδιορισμός εκτροπής, που είναι και λαθεμένος. Εμείς συνολικά στη χώρα προχωρούμε με λιμνοδεξαμενές στη χώρα. Γιατί φράγματα μεγάλα δεν γίνονται εκτός από το φράγμα Πύρου-Παραπύρου στην περιοχή της Αχαΐας για λόγους ύδρευσης και μόνο όταν υπάρχουν περισσεύματα θα πηγαίνει για άρδευση. Αυτές οι μικρές λιμνοδεξαμενές είναι καθοριστικές. Αποδείχθηκε για όσες έχουν κατασκευαστεί στα νησιά του Αιγαίου ότι είναι υπερπολύτιμες.

Θα έλεγα ότι από τη στιγμή που έχουμε το 87% του υδάτινου δυναμικού της χώρας να διοχετεύεται προς τη γεωργία, και μόνο το 10% απ' αυτό διοχετεύεται στην παραγωγή διαμέσου της μεθόδου της στάγδην άρδευσης, ένα τεράστιο ποσοστό γύρω στο 40% πηγαίνει με την κλασική μέθοδο του αύλακα που σημαίνει ότι χύνεται. Και έχει πολλαπλές επιπτώσεις η

παλιά μέθοδος, όπως αλάτωση του εδάφους.

Είμαστε μπροστά σε μία καθοριστική περίοδο που πρώτα απ' όλα θα πρέπει με τη χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας, της δορυφορικής, να λύσουμε καίρια ζητήματα. Πρώτον, να καταγράψουμε το σύνολο του υδατικού δυναμικού της χώρας, τόσο τα επιφανειακά ύδατα που μπορούμε να προσδιορίσουμε με μεγαλύτερη ευκολία, όσο και τα υπόγεια.

Στα υπόγεια, όπου χρειάζεται σε περιοχές με τεχνητό εμπλουτισμό μέσα από γεωτρήσεις, πρέπει να προχωρούμε στον εμπλουτισμό των υπόγειων λεκανών. Διαμέσου αυτών των γεωτρήσεων που είναι επιτυχείς προσφέρονται εκατοντάδες χιλιάδες κυβικά στη διάθεση των αγροτών, ανεβάζοντας τη στάθμη του υδατίνου ορίζοντα στο υπέδαφος. Και επειδή έχουμε φαινόμενα, εκτός από τις προσχωματικές εναποθέσεις στις λεκάνες έχουμε και τα καρστικά φαινόμενα, στα δε καρστικά φαινόμενα, πενήντα δύο περιοχές της χώρας μας αδυνατούν να αξιοποιήσουν τα ύδατα γιατί αυτά χάνονται και πλέον εκβάλλουν στη θάλασσα, γι' αυτό και η δορυφορική τεχνολογία μπορεί να μας δώσει λύσεις, εκεί όπου η απλή γεώτρηση και οι θεωρητικές μελέτες δεν μπορούν να προσεγγίσουν το πρόβλημα. Και μπορεί να μας δώσει και πρακτική απάντηση για τη διαχείριση του νερού.

Αυτό το πρόγραμμα που έγινε σε ένα επίπεδο τηλεματικής και του προγράμματος STIDE αξιοποιώντας τις ευκαιρίες που μας έδωσε η Ευρωπαϊκή Ένωση, μας έδωσε τα εξωτερικά δεδομένα, δηλαδή θερμοκρασία αέρα, υγρασία, ύψος βροχής, εξάτμιση, διάρκεια -ύψος χιονιού, ολική ηλιακή ακτινοβολία, ύψος ανέμου, ένταση ανέμου και βαρομετρικά. Εμείς χρειαζόμαστε επιπλέον τις ποσότητες, να δούμε μέσω δορυφόρου απευθείας τη σύνθεση του νερού, έτσι και τις ρυπάνσεις για δραστηριότητα αντιμετώπιση. Δεν μπορούμε να βάζουμε τους αγρότες να πληρώνουν το κόστος της χρήσης λιπασμάτων, όταν από την άλλη ζητάμε ένταση παραγωγής. Είναι ζητήματα σε αντιπαράθεση το ένα με το άλλο.

Επίσης, οι λεκάνες απορροής είναι σημαντικό κομμάτι. Όλα τα ποτάμια δεν πρέπει να τα αποκόψουμε από την εκβολή τους στη θάλασσα. Καταστρέφουμε συνολικά τη βιοποικιλία. Θέλει ιδιαίτερη προσοχή η χρήση του νερού σε όλα τα πολλαπλά επίπεδα που απαιτείται.

Αν σήμερα είμαστε μπροστά σε φαινόμενα που απαιτούν χάραξη πολιτικής, η πολιτική είναι συνυφασμένη με τα επιστημονικά δεδομένα.

Τα επιστημονικά δεδομένα πρέπει να είναι ολικά και όχι κατά περίπτωση, γι' αυτό είπα προηγουμένως ότι η χρήση της δορυφορικής τεχνολογίας θα είναι ένα μέσο από το οποίο θα αντλήσουμε ταυτόχρονα όλα τα δεδομένα και μετά η πολιτική του ύδατος δεν θα είναι αντικείμενο διαμάχης ειδικών και επιστημόνων, αλλά θα είναι σε επίπεδο πολιτικής απόφασης, δηλαδή πώς αναπτύσσεται η χώρα, με τι κατανομές, με τι δυνατότητες, αν είναι ισόρροπη η ανάπτυξη και με ποια κριτήρια.

Ανάπτυξη δεν μπορεί απλά να είναι η διόγκωση μιας περιοχής καταναλωτικά, αλλά η ανάπτυξη πρέπει να έχει ποιοτικά χαρακτηριστικά, γιατί η χώρα μας έχει υδατικό πλούτο, όμως χρειάζεται να τον προστατεύσει κατ' αρχήν και να τον καταναείμει σωστά στη συνέχεια, για να συνεχίσει μια πορεία θετική, ώστε να επιβιώνουν και ο αγροτικός μας τομέας και οι γεωργικοί μας παραγωγοί, αλλά και να μην αντιμετωπίσουμε προβλήματα λειψυδρίας στις πόλεις.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση του Περιστευλίου της Βουλής με θέμα: «Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ – Ο πολιτικός και ο διανοούμενος», τριάντα έξι μαθητές του 4ου Δημοτικού Σχολείου Νέας Σμύρνης και δύο συνοδοί δάσκαλοι.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Τζαμπής έχει το λόγο.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, 1,1 δισεκατομ-

μύρια άνθρωποι ανά τον κόσμο δεν έχουν σήμερα πρόσβαση σε πόσιμο νερό. Το 2025 οι χώρες που βρίσκονται κάτω από τη Σαχάρα στην Αφρική θα αντιμετωπίσουν οξύτατο πρόβλημα λειψυδρίας. Η «ερμησιοποίηση», ένα φαινόμενο που δημιουργείται, απειλεί πλέον την Ευρωπαϊκή Ένωση και απειλεί πλέον και περιοχές της ίδιας της χώρας μας. Διαπιστώνουμε πλέον ότι δημιουργείται η διπλωματία του νερού.

Το νερό, κατά γενική ομολογία, είναι αυτό που θα δημιουργήσει συγκρούσεις και πολέμους παγκοσμίως. Ιδιαίτερα επικίνδυνες περιοχές είναι η περιοχή της Μέσης Ανατολής, η περιοχή της Αιγύπτου, αλλά και άλλες περιοχές. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται και περιοχές στα Βαλκάνια, όπως και η χώρα μας. Τα διακρατικά νερά μπορεί να δημιουργήσουν προβλήματα. Ο εφιάλτης της λειψυδρίας σήμερα δεν απειλεί απλά τη χώρα μας, δε βρίσκεται απλά προ των πυλών, αλλά έχει μπει μέσα στο σπίτι μας.

Τι συμβαίνει σήμερα στη χώρα μας; Έχουμε νερό, ναι ή όχι; Ο μεγαλύτερος μύθος είναι ότι η Ελλάδα δεν έχει νερά. Μπορεί να υπάρχει μία ανισότητα στην κατανομή, αλλά η χώρα μας έχει νερά. Από τα εκατόν δεκαεπτά δισεκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού από τις ετήσιες βροχοπτώσεις, τα πενήντα τέσσερα δισεκατομμύρια περίπου χάνονται από την επιφανειακή απορροή. Όλα τα υπόλοιπα δεν μπορούν να καλύψουν ανάγκες πεντέμισι δισεκατομμυρίων κυβικών μέτρων νερού που έχει ανάγκη η χώρα μας για την ύδρευση, την άρδευση και τη βιομηχανική χρήση.

Αυτό ουσιαστικά οφείλεται στην απουσία έργων υποδομής, μικρών και μεγάλων. Δεκατέσσερα υδατικά διαμερίσματα είχαν οριστεί από το 1976 από την κυβέρνηση τότε της Νέας Δημοκρατίας. Ακολουθεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και παραμένουν αυτά τα υδατικά διαμερίσματα και έχουμε συγκεκριμένα προβλήματα ποσότητας, ποιότητας, αλλά και υφαλμύρωσης. Τέτοια σοβαρά προβλήματα έχουμε στην Πελοπόννησο. Σοβαρά προβλήματα ποσότητας έχουμε στη Στερεά Ελλάδα. Οξύτατα προβλήματα έχουμε στο υδατικό διαμέρισμα της Αττικής. Σοβαρότατα προβλήματα και στην ποσότητα, αλλά και στην ποιότητα, έχουμε στην περίπτωση της Θεσσαλίας. Αυτή είναι η μοναδική περίπτωση όπου εφαρμόζεται ένα πρόγραμμα αποनि-τρούπανσης των εδαφών. Είναι οξύτατο το πρόβλημα της λειψυδρίας και της ρύπανσης, αλλά είναι οξύτατο και το πρόβλημα της υφαλμύρωσης λόγω της εξάντλησης του υπόγειου υδροφόρου ορίζοντα.

Υπάρχουν προβλήματα στη δυτική Μακεδονία από τη μόλυνση που υπάρχει στην περιοχή. Έχουμε προβλήματα στη Θράκη και φυσικά εκεί έχουμε και τα προβλήματα των διακρατικών νερών, όπου για τα τέσσερα ποτάμια που ξεκινούν από άλλες χώρες, η Κυβέρνηση μέχρι σήμερα δεν έχει πάρει καμία απολύτως απόφαση. Μόνο για το Νέστο έχει υπογραφεί μία συμφωνία που είναι ανενεργή. Δεν υπάρχει έλεγχος για την περίπτωση του Νέστου. Για τα άλλα τρία ποτάμια, τον Αξιό, το Στρυμόνα, τον Έβρο, δεν έχει υπογραφεί μέχρι σήμερα καμία απόφαση.

Θα εστιάσω λίγο στην κεντρική Μακεδονία, μία περιοχή που έχει νερά και ακόμα περισσότερο σε μία περιοχή όπως η Πέλλα, που έχει πάρα πολλά νερά. Έχουμε την Εδεσσαία και τον Αλμοπαίο ποταμό.

Κυρία Υπουργέ, στην Πέλλα δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα κανένα έργο. «Στα χαρτιά» έχετε αυτήν τη στιγμή τη λιμνοδεξαμενή Πλατάνης. Περιμένουν οι αγρότες και οι κάτοικοι τότε επιτέλους θα γίνει πράξη αυτή σας η υπόσχεση. Ξεχάσατε πλέον και την παραπέμπετε στο επόμενο δεκαετές πρόγραμμα με τη λογική «Ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι». Το φράγμα Καλής, ένα έργο τριπλού σκοπού για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, και για αντιπλημμυρικό και αρδευτικό έργο, το παρατήσατε, το βάλατε στη άκρη. Στη λιμνοδεξαμενή στα νότια της Αλμοπείας έχουν γίνει μόνο οι εκσκαφές και την αφήσατε έτσι.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αυτά είναι επιλέξιμα έργα;

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Είναι επιλέξιμα, κύριε Κεδικόγλου. Δαπανήθηκαν εκατοντάδες εκατομμύρια για μελέτες και δυστυχώς έχουν μείνει μόνο στις μελέτες. Για τη λιμνοδεξαμενή Πλατάνης έχουν δαπανηθεί μέχρι σήμερα περισσότερα από 600

εκατομμύρια για μελέτες και ακόμα είναι «στα χαρτιά».

Από και πέρα οι ταμειευτήρες στην επαρχία των Γιαννιτών παραμένουν μία υπόσχεση. Δε γίνονται αρδευτικά έργα. Αυτό είναι το μεγάλο μας πρόβλημα και η περιοχή αντιμετωπίζει πρόβλημα νιτρορύπανσης από την αλόγιστη χρήση νιτρικών λιπασμάτων.

Η λίμνη Βεγορίτιδα αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση σας έχει στείλει εγγράφως παρατηρήσεις για την εξυγίανσή της λίμνης αυτής, διότι εκεί καταλήγουν τα νιτρικά από την ΑΕΒΑΛ και οι αιθάλες από τα εργοστάσια. Λίμνες όπως του Νυσιού και της Βεγορίτιδας παρουσιάζουν φοβερά προβλήματα ευτροφισμού εξαιτίας των νιτρικών λιπασμάτων.

Θα ολοκληρώσω μιλώντας για τα νερά της Αραβισσού. Αυτή είναι άλλη μία περίπτωση υπεράντλησης του υπόγειου υδροφόρου ορίζοντα. Οι πηγές της Αραβισσού σήμερα τροφοδοτούν τη Θεσσαλονίκη εξαιτίας της ανικανότητάς σας να ολοκληρώσετε τα έργα για την υδροδότηση της Θεσσαλονίκης από τον Αλιάκμονα. Έτσι, φθάνετε σήμερα στο σημείο να εξαντλείτε τις πηγές και «τραβάτε» αλόγιστα νερό. Οι κάτοικοι δεν έχουν νερό για χρήση δική τους και στέλνουν νερό στη Θεσσαλονίκη. Επιτέλους, αυτή η κατάσταση πρέπει να σταματήσει.

Κυρία Υπουργέ, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δε φέρνει τίποτα καινούργιο. Νόμο είχατε. Είχατε το ν. 1739/1987. Δεν κάνετε τίποτα. Όλα έμειναν «στα χαρτιά». Αυτό που χαρακτηρίζει την Κυβέρνησή σας είναι η παντελής έλλειψη υδατικής πολιτικής για τη χώρα μας. Δε σας ενδιέφερε ο τομέας αυτός, δεν ασχοληθήκατε και γι' αυτό σήμερα έχουμε αυτά τα σοβαρά προβλήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο συνάδελφος κ. Αρσένης ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, εισάγεται ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν είναι κι ένας καινούργιος νόμος, δεν είναι κάτι ιδιαίτερο. Ενσωματώνει στο εσωτερικό μας δίκτυο μία συγκεκριμένη οδήγία της ΕΟΚ. Πρόκειται περί μιας πολύ θετικής πρωτοβουλίας του ΥΠΕΧΩΔΕ, απ' αυτές που η παρούσα ηγεσία τον τελευταίο καιρό μας έχει συνηθίσει.

Πριν μπω στην επεξεργασία του νομοσχεδίου θα ήθελα να κάνω κάποιες γενικότερες αναφορές, αφού οι συνάδελφοι σ' αυτό κυρίως δαπάνησαν το χρόνο τους και το περιεχόμενο των ομιλιών τους.

Σε ό,τι αφορά το Κομμουνιστικό Κόμμα και το Συνασπισμό, ανέπτυξαν κάποιες θέσεις με τις οποίες μπορεί κάποιος να συμφωνεί ή όχι, αλλά σε κάθε περίπτωση είναι σεβαστές θέσεις σχετικά με τη διαχείριση των υδάτων. Το δε Κομμουνιστικό Κόμμα ανέπτυξε την ειδικότερη θέση, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αρνητική στην επωφελή εκμετάλλευση των υδάτων στη χώρα, διότι δεν τα συγκαταλέγει ανάμεσα στα επιλέξιμα προς χρηματοδότηση έργα. Κι εγώ θα επεκτείνω για να το αντιληφθούμε καλύτερα, και απευθύνομαι κυρίως στην πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι φετίχ. Η Ευρωπαϊκή Ένωση βλέπει την Ελλάδα περισσότερο ως χώρα καταναλωσης, βλέπει τους Έλληνες ως καταναλωτές. Αν μας δέχθηκαν με ανοιχτές αγκάλες είναι γιατί είμαστε ένας καταναλωτικός λαός και κάνουν ό,τι μπορούν για να αναπτυχθούν έργα που διευκολύνουν την έλευση και αποχώρησή τους από εδώ. Παραλλήλως κάνουν και ό,τι μπορούν για να μειωθεί η ελληνική πρωτογενής παραγωγή. Αυτά να τα έχουμε υπόψη μας και να μην καθιστούμε φετίχ την υπόθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και θα ήθελα να σημειώσω για τον εισηγητή της Μειοψηφίας ότι παρουσιάστηκε εδώ η Ευρωπαϊκή Ένωση ως κριτής των πράξεών μας. Ε, όχι. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει τεράστιες ευθύνες για τον τρόπο με τον οποίο αναπτύσσεται η χώρα μας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει διαχειριστικές επιτροπές, που εγκρίνουν κάθε φορά ποιο κονδύλι θα έρθει και ποιο όχι και

μπορεί να εγκρίνουν ακόμα και την πρόοδο των κονδυλίων. Έχει τεράστιες ευθύνες και θα το είδατε αυτό προχθές στη συζήτηση για το Κτηματολόγιο. Πολλές φορές παρέσυρε τη χώρα μας σε εγγραφή έργων για συγχρηματοδότηση, τα οποία δεν ήταν καν ωφέλιμα και για τα οποία η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είχε πείρα.

Καμία πείρα δεν είχε η Ευρωπαϊκή Ένωση στα θέματα του Κτηματολογίου. Παρέσυρε τη χώρα μας μετά από μία ατυχή-στατη μελέτη του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας, σε δήθεν δυνατότητες ανάληψης πόρων για το θέμα του Κτηματολογίου, το οποίο ήταν αδύνατον να γίνει. Το Κτηματολόγιο είναι έργο μιας γενεάς. Οι κοινωνικοί καταναγκασμοί που έχουν δημιουργηθεί, δεν αφήνουν περιθώρια σε χρόνο λιγότερο από μία γενιά να αναπτυχθεί ένα Κτηματολόγιο σε μία χώρα και όχι να ολοκληρωθεί, όπως έθεσαν οι κύριοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης που σε καμία άλλη χώρα δεν ήταν σύμβουλοι σύνταξης του Κτηματολογίου. Ήρθαν να μάθουν εδώ στην Ελλάδα και μετά να έχουν και απαιτήσεις και να μας λένε να περιορίσουμε τους πόρους κλπ. Είναι φανερό ότι δεν είχαμε εμείς καμία ευθύνη. Οι ίδιοι ήταν ανεπαρκείς στις συμβουλές τους.

Να μην έχουμε, λοιπόν, φετίχ απέναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιτέλους να αναλάβουμε τη θέση μας και την κριτική μας τοποθέτηση απέναντι αυτών των κυρίων, οι οποίοι έχουν τεράστια ευθύνη και για το ποια έργα επιλέγονται και για τον τρόπο της ανάπτυξής τους.

Ένα άλλο θέμα, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι δεν ακούστηκαν οι γνώμες του ΤΕΕ, του Συλλόγου των Ελλήνων Γεωλόγων κλπ. Οι γνώμες του ΤΕΕ δεν μου εστάλησαν, αλλά των Γεωλόγων ήλθαν και είδα ότι ήταν ένα κείμενο που δεν περιποιεί τιμή σε έναν επιστημονικό σύλλογο.

Σε ό,τι αφορά το Τεχνικό Επιμελητήριο εμείς και προ της δικτατορίας και μετά απ' αυτήν κάναμε ό,τι μπορούσαμε για να δημιουργηθεί ένας τεχνολογικός οργανισμός, που να έχει πάρα πολλές δυνατότητες για τη συμβολή της ανάπτυξης της χώρας μας. Ιδιαίτερα αυτό έγινε με την προσπάθεια και τη δική σας, κύριε Πρόεδρε, αλλά και του κ. Γείτονα, για να γίνει ένας υπερσύγχρονος οργανισμός. Πού κατάντησε όμως τώρα;

Κυρία Υπουργέ, γνωρίζετε ότι το ΤΕΕ εισπράττει ετησίως πάνω από 13 δισεκατομμύρια δραχμές από την παρακράτηση του 2% επί των ακαθαρσιών αμοιβών των μηχανικών; Γνωρίζετε ότι αυτά τα 13 δισεκατομμύρια δεν είναι τίποτε άλλο παρά αμοιβές διαφόρων επιτροπών και επιμέρους Τμημάτων των Επιμελητηρίων; Γνωρίζετε δε πολύ καλύτερα από εμένα ότι ήρθε εδώ ο εκπρόσωπός τους και μας είπε ότι ναι, οι Έλληνες μηχανικοί δεν ξέρουν να συντάξουν τεχνικό δελτίο και ούτε μπορούν να το διαβάσουν. Αυτά τα είπαν τα στελέχη του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος.

Περί τίνος, λοιπόν, οργανισμού μιλάμε και τον αναγάγουμε σε φετίχ και μετά ψέγουμε την Υπουργό γιατί δεν έλαβε υπόψη της τη γνώμη του επιμελητηρίου; Αντίθετα, θα έπρεπε να πούμε, προχωρήστε κύριε Υπουργέ στην τροποποίηση όλου του νομικού πλαισίου του ΤΕΕ και -να πω και τη βαριά κουβέντα- «βάλτε χέρι» σ' αυτό το 2%. Είναι παράνομη η εισπράξή του. Να πάρете τα χρήματα αυτά και να κάνετε κάτι άλλο. Να πάνε ενδεχομένως στις συντάξεις των μηχανικών που είναι πολύ χαμηλές ή, εν πάση περιπτώσει, βάλτε κανόνες για το πού θα πάνε τα λεφτά αυτά.

Να μην, λοιπόν, αναγάγουμε σε φετίχ αυτούς τους οργανισμούς που έχουν όλα αυτά στην πλάτη τους. Είχαν και έχουν τις προϋποθέσεις να αναπτυχθούν. Δυστυχώς, οι εσωτερικές έριδες και η προσπάθεια κατάληψης ορισμένων εσωτερικών θέσεων και καρεκλών δεν τους έδωσε αυτήν τη δυνατότητα. Εύχομαι αυτό να γίνει συνειδητό και στις επερχόμενες εκλογές να υπάρξει μια καλύτερη διοίκηση.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο είναι μία πολύ θετική πρωτοβουλία η οποία εισάγει καινούργια θέματα και καινούργιες έννοιες. Το σημαντικότερο, που δεν τονίστηκε, είναι ότι το ύδωρ, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, είναι ένα κοινωνικό αγαθό και ξεκαθαρίζει ότι η προστασία και η διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού ανήκει στην περιφέρεια στα διοικητικά όρια της οποίας εκτείνεται. Δηλαδή παύει η ιδιωτική δια-

χείριση. Ορίζει σαφέστατα το ύδωρ κοινωνικό αγαθό και λέει ότι η διαχείρισή του ανήκει στο ελληνικό δημόσιο.

Δεύτερον, θέτει μία τάξη στον τρόπο διαχείρισης των υδάτων, αφού ενσωματώνει και καθορίζει συγκεκριμένους ορισμούς, για να μην υπάρχουν διάφορες γνώμες. Εδώ υπάρχει μια κατάταξη ορισμών, η οποία τέλος δημιουργεί μια βάση πάνω στην οποία μπορούμε να συζητήσουμε. Προχωρεί σε μια διαχείριση και δημιουργεί εκείνα τα όργανα τα οποία είναι αναγκαία. Δημιουργεί την Εθνική Επιτροπή Υδάτων για παράδειγμα και αυτή μπορεί να αποφανθεί για διάφορα θέματα.

Θα ήθελα επίσης να τονίσω ότι γίνεται μεγάλη χρήση της ικανότητας και δυνατότητας των γενικών γραμματέων. Για κάθε χρήση αμέσως αναπληρώνουν τους Υπουργούς, ενώ δεν είναι αυτή η αποστολή τους. Οι γενικοί γραμματείς είναι ταγμένοι και υπεύθυνοι για την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών.

Περαιτέρω, κύριε Πρόεδρε, δημιουργεί όλο το πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορεί κανείς να αναφερθεί και να ζητήσει την ανάπτυξη. Είναι ακόμα το νομοσχέδιο αυτό ατελές, εν αναμονή και της πείρας, προκειμένου να αναπτυχθεί σε διαχείριση άλλης μορφής. Σήμερα έχουμε την οικονομία της αγοράς ή τα διάφορα κονσόρτσιουμ και το ιδιωτικό κεφάλαιο θα έλθει και σ' αυτά τα έργα και θα πρέπει να βρεθεί το πλαίσιο εκείνο με το οποίο θα γίνονται οι συμβάσεις εκχώρησης, παραχώρησης και από δήμους και από νομαρχίες. Τέτοια έργα μπορούν να ζητηθούν από την περιφέρεια και να εγκριθούν, αλλά απαιτούν παράπλευρες ενέργειες, όπως απαλλοτριώσεις, εγκαταστάσεις κλπ.

Στους γενικούς κανόνες της χρήσης των υδάτων θέτει μία διαβάθμιση. Προηγείται η χρήση για την ύδρευση, αλλά εδώ θα έπρεπε να σκεφθούμε και ένα ισοζύγιο στη χώρα και στους κατοίκους στη χρήση του νερού, δεδομένης της έλλειψης που υπάρχει για τα νησιά μας. Και το θέτω αυτό για να είναι ανοιχτά τα χέρια σας, κυρία Υπουργέ, για τυχόν μεγαλύτερη δαπάνη αύριο, προκειμένου να εξασφαλίσετε λιμενοδεξαμενές και άλλους τρόπους αποθήκευσης, ακόμα και με μεταφορά σε περιόδους ξηρασίας με τάνκερ υδάτων σε λιμενοδεξαμενές των νησιών μας.

Τα νησιά πρέπει να έχουν άφθονο νερό διότι χωρίς ύδωρ τουρισμός δεν γίνεται. Και δεν γίνεται τουρισμός χωρίς πρωτογενή παραγωγή σε καμία περίπτωση, γίνεται τουρισμός-μείμω.

Δεν γίνεται ζωή ασφαλώς αλλά δεν αναπτύσσεται τουρισμός αν θέλουμε να λέμε χωρίς εγχώρια παραγωγή. Δεν υπάρχει, λοιπόν, τουρισμός χωρίς άφθονο ύδωρ. Και αν δείτε παντού ο τουρισμός, οι τουριστικές υπηρεσίες ανεβαίνουν όπου ανεβαίνει και η κατανάληση του νερού ή το ένα παρασύρει το άλλο. Και αυτό είναι θετικό, θα πρέπει να το λάβει υπόψη η Υπουργός.

Τέλος, κυρία Υπουργέ, λογαριάστε ότι υπάρχει σήμερα ένα νομικό πλαίσιο διαχείρισης των υδάτων. Δεν βλέπω αυτήν τη μεταβατική διάταξη από το Υπουργείο Φυσικών Πόρων, το παλιό, σε σας. Σ' αυτό νομίζω θα χρειαστεί κάποια ιδιαίτερη φροντίδα και προσοχή εκ μέρους σας.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, πρόκειται περί μιας θετικότητας πρωτοβουλίας ενός αναγκαίου νόμου για το εσωτερικό μας δίκαιο, το οποίο βεβαίως θα συμπληρωθεί. Ως τώρα το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ και ιδιαίτερα με την παρούσα ηγεσία μας έχει συνηθίσει σε θετικές πρωτοβουλίες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ξεκινήσω με τη γενική εκτίμηση του προλαλήσαντος συναδέλφου και θα συμφωνήσω μαζί του ότι τω όντι πρόκειται περί ενός σημαντικού νομοσχεδίου. Όχι μόνο γιατί και αυτό είναι αναγκαίο και πρέπει να γίνεται αλλά προσαρμόζει στον ευρύτερο χώρο ζωής της πατρίδας, στο ισχύον για τα ύδατα στην Ευρώπη δίκαιο διότι έρχεται με μια συγκροτημένη σκέψη με την οποία διαρθρώνεται, από την ανάδειξη της σπουδαιότητας και τον καθορισμό των ορισμών μέχρι τις προβλεπόμενες κυρώσεις για την παραβίαση των καθοριζομένων, συγκροτεί ένα ενιαίο κείμενο με γόνιμη άρθρωση και αντίστοιχη πρόνοια. Η σπουδαιότητα του ύδατος είναι γνωστή, αρκεί κανείς να επικαλεστεί μόνο ένα όρο, μια αναλογία. Το 75% του ανθρώπινου σώματος είναι

νερό.

Ένα δεύτερο στοιχείο. Μπορεί ο άνθρωπος να αντέξει την πείνα σε τριπλάσιο και τετραπλάσιο χρόνο απ' ό,τι τη δίψα.

Ένα τρίτο στοιχείο. Ο Έλληνας είναι υδρόβιος άνθρωπος. Είναι γεννημένος με το νερό, με τη θάλασσα. Η ιστορία του, οι παραδόσεις του, η άμυνά του τα τρεις χιλιάδες και πλέον νησιά. Ένα μεγάλο μέρος της εθνικής μας επικράτειας, κύριε Πρόεδρε, αν θυμάμαι καλά, είκοσι πέντε χιλιάδες έως τριάντα χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα είναι νησιά. Έναντι, δηλαδή, των εκατόν τριάντα δύο χιλιάδων τετραγωνικών χιλιομέτρων, τα τριάντα χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα είναι νησιά, το μείζον μέρος των οποίων βρίσκεται σε λιαν ευαίσθητη περιοχή που είναι το Αιγαίο. Θαρρώ ότι από τα διακόσια πενήντα δύο χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα που είναι η επιφάνεια του Αιγαίου η Ελλάδα με αιγιαλίτιδα ζώνη έχει μιλία παίρνει το 38%. Αν ασκήσουμε το προβλεπόμενο από το δίκαιο της Τζαμάικα, δικαίωμα διέυρυνσης μέχρι δώδεκα ναυτικά μίλια, το 64,8% του Αιγαίου ανήκει στην Ελλάδα. Αντιλαμβάνεστε και συνειδητοποιούμε όλοι μας τη σπουδαιότητα του νομοσχεδίου που έρχεται να βάλει σε μια τάξη τη χρήση, τη διαφύλαξη, την αποφυγή σπατάλης, την προσαρμογή στις ανάγκες, τη χωροταξική ρύθμιση, την ευθύνη κλπ., των οργάνων σε μια επιτέλους τάξη.

Η πατρίδα όπως είναι πλούσια, κυρίες Υπουργοί, σε ανθρώπους και να το λέμε και να σταματήσουμε να αποαζόμεστε τις κασσανδρικές εκτιμήσεις ότι είμαστε ξενόφοβοι, ποτέ δεν υπήρξε ξενοφοβία στον Έλληνα, ο Έλληνας ήταν πάντοτε ανοιχτός όπως είναι πλούσιος στα ανθρωπιστικά αισθήματα. Κύριε Πρόεδρε, τα δίδαξε αυτή η χώρα, να μην κάμπουμε το κεφάλι από κάτι ψευτοκουλτουριάρηδες. Ας σηκώσουμε το στήθος και το κεφάλι ψηλά σαν Έλληνες και δικαιούμαστε, κυρίες Υπουργοί, και εμείς όπως και ο κάθε λαός να είμαστε περήφανοι για τη χώρα μας.

Όπως, λοιπόν, πλούσια ο Θεός εκόσμησε την πατρίδα εμψύχω και αφύχως, πλούσια την τροφοδότησε και με το υψηλής ανάγκης αγαθό ζωής, τα ύδατα. Δεκαεννιά ποταμοί, από διακόσιες ενενήντα πέντε χιλιάδες που είναι ο Στρυμόνας μέχρι τα εβδομήντα χιλιάδες που είναι ο Πηνειός της Πελοποννήσου τροφοδοτούν τις ανάγκες του νερού. Δεκαεφτά φράγματα, εφτά λίμνες μεγάλες κλπ., είναι πλούσια η χώρα. Τι της έλλειπε; Ήταν φτωχή στη διαχείριση. Έγιναν προσπάθειες το 1984-1987. Δεν καταρτίστηκε τόσο συγκροτημένο, όπως είναι σήμερα, νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο βάζει μια τάξη σε έξι κεφάλαια και σε δεκαεπτά με το ακροτελεύτιο άρθρο. Κύριε Πρόεδρε, αρχικά στο κεφάλαιο Α' κάνει προσδιορισμό εννοιών και προβλέπει το πεδίο εφαρμογής του νομοσχεδίου. Εν συνεχεία ακολουθεί το κεφάλαιο Β' που περιλαμβάνει τα άρθρα 3-6 όπου καθορίζονται τα αντίστοιχα όργανα και συγκροτείται μια ιεραρχία ευθύνης ύδατος με τέσσερα- πέντε όργανα αρχής γενομένης από το υπουργικό συμβούλιο υδάτων. Και καταλήγοντας μέχρι την ευθύνη της περιφέρειας, μέσα στην οποία εξειδικεύονται όργανα ιεραρχούν την έκφραση και την πρόβλεψη της ευθύνης στο όλο κύκλωμα «νερό-προστασία-διαχείριση κλπ.». Εν συνεχεία πάμε στα υπόλοιπα άρθρα, στο κεφάλαιο Γ' να μην πολυλογώ με το προ τελευταίο που προβλέπει σε δύο άρθρα -θαρρώ 13 και 14- τις προβλεπόμενες κυρώσεις. Ο νόμος πρέπει να προβλέπει και τις κυρώσεις εις βάρος εκείνων που τον παραβιάζουν. Οι αρχαίοι Έλληνες πρόβλεψαν με τη γνωστή ιστορική σοφία τους, χαλεπότερον του κτίσασθαι είναι το διατηρήσαι τα αγαθά.

Έχουμε θησαυρό υδάτων. Πώς θα τον διατηρήσουμε. Και για να το διατηρήσουμε, εκτός από έργα υποδομής χρειάζεται και μια τάξη και μια πρόνοια στο πώς θα τα διαχειριστούμε. Και χρειάζεται η γνωστή απειλή ότι αν κύριε παραβιάξεις, όπως όλα τα πράγματα, το υφιστάμενο καθεστώς θα υπόκειται και στον κίνδυνο των αντίστοιχων εννοιών.

Κύριε Υπουργέ, είμαι ευαίσθητος στην αυστηρή κριτική. Προσπάθησα να βρω να σας κάνω κριτική και δεν βρήκα. Έτσι, κύριε Πρόεδρε, ψηφίζω με ιδιαίτερη χαρά το νομοσχέδιο. Βάζει μια τάξη. Πιστεύω ότι πραγματώνει όχι μόνο την προσαρμογή, την εξαρμόνιση. Είναι βασικός όρος. Δεν μπορείς να πηγαίνεις

με την οδοντογλυφίδα όταν ο άλλος κρατά ξίφος μέσα στο ανταγωνιστικό περιβάλλον που καλούμαστε να ζήσουμε.

Η εξαρμόνιση λοιπόν, η εναρμόνιση, η ενσωμάτωση στο νέο δικαίολο περιβάλλον, είναι όρος για να μπορέσει να επιβιώσει η πατρίδα. Όχι μόνο λέω για την εξαρμόνιση, αλλά διότι έχει μια σοφία τάξεως, κυρία Παπανδρέου. Είναι σημαντικό στοιχείο. Λείπει από την πατρίδα η σοφία της τάξεως. Προχειρολογούμε. Το νομοσχέδιο, δεν προχειρολογεί. Ψηφίζω το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Αν δεν κάνω λάθος, κύριε Καλογιάννη, έχετε συνεννοηθεί να προηγηθεί ο κ. Μαντέλης επειδή θέλει να φύγει.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν έχω αντίρρηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Μαντέλης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το παρόν νομοσχέδιο, κύριοι συνάδελφοι, οργανώνει καλύτερα τις υπηρεσίες διαχείρισης των υδάτων και τις μεταφέρει από το Υπουργείο Ανάπτυξης, στο ΥΠΕΧΩΔΕ γεγονός θετικό και ως εκ τούτου, το ψηφίζω. Θέλω να επισημάνω βέβαια, ότι ο προηγούμενος νόμος, ο 1739/87 ήταν ένας πλήρης και σωστός νόμος και φέρει τη σφραγίδα ενός σοβαρού πολιτικού ανδρός ο οποίος δυστυχώς δεν είναι ανάμεσά μας σήμερα, του Αναστάσιου Πεπονί. Οφείλω επίσης να επισημάνω και τη δική μου διαφωνία σ' αυτόν το νόμο, όσον αφορά την οργανωτική σύλληψη. Δεν θεωρώ τόσο σημαντικό το να δημιουργήσουμε μια νέα υπηρεσία σαν Υπουργείο ή να τη μεταφέρουμε από το ένα Υπουργείο στο άλλο. Θα θεωρούσα ορθότερο, αλλά κατά τη δική μου άποψη βέβαια, έναν ενιαίο, αυτοτελή διοικητικό φορέα, για τη διαχείριση των υδάτων της χώρας. Όμως, θέλω να σταθώ ιδιαίτερα σε δύο σημεία για τα οποία έχω καταθέσει και δύο τροπολογίες.

Το ένα που αφορά την πρώτη τροπολογία, είναι το ζήτημα της ποσοτικής επάρκειας των υδάτων. Ουδαμού στο νομοσχέδιο αναφέρεται η λέξη «επάρκεια» ή «ποσοτική διαχείριση», παρ' όλο που αποτελεί το μείζον πρόβλημα της ανθρωπότητας. Πρόβλημα δεν είναι η ποιότητα, αλλά η ποσότητα. Εκείνο το οποίο θα ταλαιπωρήσει την ανθρωπότητα τα επόμενα χρόνια, είναι το ζήτημα της επάρκειας. Είναι γνωστό ότι με τις κλιματολογικές αλλαγές, ολόκληρες περιοχές θα ερημωθούν και πρώτες σε υποψηφιότητα απερίμωσης, είναι οι περιοχές της Μεσογείου και ιδιαίτερα η Ελλάδα. Η ανύψωση της στάθμης της θάλασσας θα οδηγήσει σε κάλυψη των παράλιων περιοχών και των νησιών από τα θαλάσσια ύδατα και το χειρότερο, διείσδυση της θάλασσας μέσα στον υδροφόρο ορίζοντα. Θα οδηγηθούμε στην απερίμωση και μείζον πρόβλημα είναι η ποσοτική διαχείριση, το ζήτημα της επάρκειας. Και δεν υπάρχει στην αποστολή της κεντρικής υπηρεσίας που συνιστάει πραγματική αποστολή για τη διαχείριση των υδάτων όσον αφορά το ποσοτικό της στοιχείο. Και θεωρώ αναγκαίο αυτό το πράγμα να προστεθεί.

Επίσης, σ' αυτό το σημείο ακριβώς θέλω να προσθέσω ότι η κεντρική υπηρεσία και οι περιφερειακές υπηρεσίες έχουν ανάγκη τεχνογνωσίας και υποστήριξης από έναν φορέα που να μπορεί αποτελεσματικά να τους βοηθήσει σ' αυτό τους το έργο. Και αυτές οι υπηρεσίες και αυτή η τεχνογνωσία δεν υπάρχουν σ' αυτήν την κεντρική υπηρεσία. Και αυτή η υπηρεσία που δεκάδες χρόνια έχει συνεισφέρει στην ελληνική πραγματικότητα, είναι το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών. Αυτό έλυσε το πρόβλημα της λειψυδρίας της Ελλάδας τα τελευταία χρόνια. Αυτό έδωσε λύσεις σε χίλια δυο ζητήματα. Αυτό μπορεί να δώσει τεχνικές συμβουλές για τη διαχείριση των υπογείων υδάτων και για τη διαχείριση των υδατικών συστημάτων. Γι' αυτό, νομίζω ότι δεν χρειάζεται, να ζητάμε τη γνώμη του σ' ένα συμβούλιο χρηστών μια φορά το χρόνο και να μη συμμετέχει ως κατ' εξοχήν σύμβουλος, ως κατ' εξοχήν τεχνικός υποστηρικτής της κεντρικής υπηρεσίας και των περιφερειακών υπηρεσιών/

Κύριε Πρόεδρε, ξέρετε το ζήτημα πολύ καλύτερα από μένα. Θα κάνει καλύτερα τη δουλειά της αυτή η υπηρεσία και νομίζω

ότι πρέπει να γίνει αυτού του είδους η αλλαγή ή να γίνει αποδεκτή η τροπολογία σ' αυτό το σημείο, έτσι ώστε το ΥΓΜΕ να συμμετέχει στην κεντρική υπηρεσία υδάτων και στις περιφερειακές διευθύνσεις ως σύμβουλος και να γνωμοδοτεί επί των θεμάτων υπογείων νερών και υδατικών συστημάτων της χώρας. Όπως επίσης, στην παράγραφο 5 να προστεθεί ότι το Κεντρικό Συμβούλιο και η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων εισηγείται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα, ώστε να εξασφαλίζεται η επάρκεια ποσότητας και η ποιότητα βέβαια.

Το δεύτερο ζήτημα αναφέρεται στην περίπτωση της λίμνης Κάρλας. Είναι γνωστό ότι κατά την πενταετία 1957-1962 έγινε ένα από τα μεγαλύτερα περιβαλλοντικά εγκλήματα της χώρας. Αποξηράναμε τη λίμνη Κάρλα, στερήσαμε όλο τον υδροφόρο ορίζοντα της Θεσσαλίας από τον τροφοδότη του και μαζί μ' αυτό το περιβαλλοντικό έγκλημα, κάναμε και ένα κοινωνικό έγκλημα.

Όλο εκείνο τον κόσμο που ζούσε από τη λίμνη, τους ψαράδες, τους αναγκάσαμε να εγκαταλείψουν τις δουλειές τους, να κάψουν τις βάρκες τους, τις καλύψαμε τους και χωρίς καμία άλλη υποστήριξη τους αφήσαμε έρμαιο υποσχόμενοι ότι θα τους δώσουμε γη ώστε από ψαράδες να γίνουν αγρότες.

Πέρασαν έκτοτε σαράντα χρόνια. Στα τέλη της προηγούμενης δεκαετίας αποφασίστηκε να διορθωθεί το περιβαλλοντικό έγκλημα και να επαναπλημμυρισθεί η λίμνη Κάρλα. Πολύ σωστό και αναγκαίο. Έπρεπε να γίνει. Αλλά δεν διορθώσαμε το κοινωνικό έγκλημα για δεύτερη φορά που το διαπράττουμε, διότι όλους εκείνους που από ψαράδες τους κάναμε αγρότες αλλά δεν τους δώσαμε γη και είναι μέχρι σήμερα ακτήμονες. Στο Σμόκοβο δώσαμε κοινωνική αποκατάσταση, στη Μεσοχώρα πριν λίγο διάστημα δώσαμε κοινωνική αποκατάσταση, στον Αλιάκμονα επίσης το ίδιο και στον Αχελώο. Δεν υπάρχει αρδευτικό ή υδρευτικό έργο, της χώρας με μεγάλα φράγματα που να μην έχουμε λάβει πρόνοια και γι' αυτούς που έχουν ιδιοκτησίες και αποζημιώνονται και παίρνουν επιπλέον κοινωνική αποκατάσταση και για εκείνους που δεν έχουν ιδιοκτησίες, οι ακτήμονες που παίρνουν και εκείνοι κοινωνική αποκατάσταση. Έχουν μείνει μόνο οι ακτήμονες της Κάρλας. Παρ' όλο που υπάρχει νομική δέσμευση, παρ' όλο που υπάρχει ρητός νόμος ο 1341/83, οι άνθρωποι κατέφυγαν απελπισμένοι στα δικαστήρια. Ήδη βγαίνει η πρώτη απόφαση με την οποία λέει ότι το κράτος παρενόμησε που δεν τους έδωσε την ιδιοκτησία και υποχρεούται να τους αποζημιώσει.

Το ερώτημα είναι: Θα πάμε σε αλληπάλληλες δίκες που μπορεί να κρατήσουν και πέντε και δέκα χρόνια, εξαντλώντας και φέρνοντας σε δύσκολη θέση όλο αυτό τον κόσμο των ακτημόνων ή η πολιτεία πρέπει να κάνει ό,τι έχει κάνει για όλες τις άλλες περιπτώσεις ακτημόνων και παρόμοιων έργων, Σμόκοβο, Μεσοχώρα, Αλιάκμονας, Αχελώος και χίλια δυο άλλα;.

Με τη δεύτερη, λοιπόν, τροπολογία μου ζητώ να δεσμευτεί η Κυβέρνηση ότι θα αποκαταστήσει κοινωνικά τους ακτήμονες. Τα ποσά δεν είναι δική μας υπόθεση να τα καθορίσουμε, ούτε μπορούμε και συνταγματικά. Όπως ξέρετε, μπορεί εξ αυτού του λόγου να μη συζητηθεί η τροπολογία, γιατί θα έβαζε συγκεκριμένο οικονομικό βάρος και κατά το Σύνταγμα δεν θα μπορούσε να κατατεθεί. Αυτό μπορεί να το επεξεργαστεί η Κυβέρνηση και να καθορίσει ανάλογα με τις περιπτώσεις και τα δικαιώματα που έχει ο καθένας τι πρέπει να πάρει ο ακτήμονας, τι ο κτηνοτρόφος, να τα καθορίσει δηλαδή, ανάλογα με την κάθε περίπτωση. Όμως, θεσμοθετημένη δέσμευση νομίζω ότι μπορεί να αναληφθεί από την Κυβέρνηση και θα είναι πραγματικά ένα δίκαιο και σωστό μέτρο, όχι μόνο αποκατάστασης της ισότητας – αυτό είναι για μας τους νομικούς ή για μας στο Κοινοβούλιο – το κυριότερο είναι ότι θα σταθούμε στο πλευρό των ανθρώπων αυτών που αλλάζει για δεύτερη φορά μέσα στην ίδια γενιά η ζωή τους και χρειάζονται τα αναγκαία μέσα να προσαρμόσουν τον βιοπορισμό τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Σταύρος Καλογιάννης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όλοι γνωρίζουμε ότι η χώρα μας είναι πλούσια σε υδάτινο δυναμικό το οποίο έχει δύο ιδιαίτερα χαρακτηριστικά: άνιση

κατανομή αυτού του πλούτου στο χώρο και ανομοιομορφία κατανομή στο χρόνο. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, αξιοποιείται ουσιαστικά στη χώρα μας σήμερα μόνο το 25% των επιφανειακών υδάτων, επιβεβαιώνοντας έτσι την άποψη ότι δεν τίθεται πρόβλημα υδάτων, αλλά τίθεται πρόβλημα πολιτικής διαχείρισης των υδάτων.

Ένα σοβαρό ζήτημα που συνδέεται με τη διαχείριση των υδατικών πόρων και στο οποίο ορθώς κατά την άποψή μου αναφέρθηκε και ο κ. Μαντέλης, είναι το θέμα της ερημοποίησης. Σύμφωνα με την τελευταία μελέτη του ΟΗΕ, μεγάλες περιοχές της Μεσογείου αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της ερημοποίησης. Μεταξύ των περιοχών αυτών είναι και η χώρα μας. Πρέπει συνεπώς να συνεκτιμάται η ερημοποίηση ως σημαντική παράμετρος στην πολιτική διαχείριση των υδατικών πόρων.

Τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας έχουν εκδοθεί, αν μέτρησα καλά, περισσότερες από τριακόσιες ρυθμίσεις οι οποίες αφορούν θέματα διαχείρισης υδατικών πόρων.

Δύο όμως νόμοι της περασμένης δεκαετίας ήταν οι πιο σημαντικοί κατά την άποψή μου, ο ν. 1650/86 για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και ο ν. 1739/87 περί διαχείρισης υδατικών πόρων. Δυστυχώς, δεκαπέντε χρόνια μετά την ψήφιση των εν λόγω νόμων ακόμη δεν έχει εκδοθεί το σύνολο των προεδρικών διαταγμάτων που προβλέπονται σ' αυτά. Ειδικότερα, η αποτυχία του ν. 1739 θα μπορούσαμε να πούμε ότι έγκειται στην πολυδιάσπαση των αρμοδιοτήτων μεταξύ δεκάδων Υπουργείων και συναρμοδίων οργανισμών, δεύτερον, στη μη ένταξη της διαχείρισης των υδατινών πόρων στην περιβαλλοντική πολιτική και, τρίτον, στη γνωστή αναποτελεσματικότητα της κρατικής μηχανής.

Η ευρωπαϊκή οδηγία-πλαίσιο για το νερό ορίζει τον τρόπο με τον οποίο οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να οργανώσουν, να εκσυγχρονίσουν και να ομογενοποιήσουν τα συστήματα διαχείρισης των υδατικών τους πόρων με γνώμονα πάντα την αειφορία. Η Οδηγία εισάγει ένα νέο μοντέλο διαχείρισης των υδάτων, την ολοκληρωμένη υδατική διαχείριση ανά γεωγραφικό διαμέρισμα προωθώντας ουσιαστικά το γαλλικό μοντέλο διαχείρισης των υδατικών πόρων. Στη Γαλλία από το 1964 εφαρμόζεται το συγκεκριμένο μοντέλο και έχουν δημιουργηθεί επιτροπές διαχείρισης ανά λεκάνη απορροής ή ανά σύστημα λεκανών απορροής που όπως γνωρίζουμε είναι έξι.

Πώς μεταφέρεται η συγκεκριμένη οδηγία στο ελληνικό δίκαιο; Κατ' αρχήν οφείλω να πω ότι καμία απολύτως καινοτομία δεν εισάγεται. Συγκροτούνται πάρα πολλές επιτροπές πολυμελείς, χωρίς διακριτό αντικείμενο. Αναφέρω ενδεικτικά το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων έτσι, όπως περιγράφεται στο άρθρο 3 του νομοσχεδίου, το οποίο αποτελείται από είκοσι πέντε μέλη. Ουδείς γνωρίζει το αντικείμενό του και θα παρακαλούσα πολύ στην ομιλία της η κυρία Υπουργός να αναφερθεί σ' αυτό το συγκεκριμένο εθνικό συμβούλιο και να πει τι ακριβώς θα κάνει και ποιος είναι ο ρόλος του.

Παράλληλα, δεν ξεκαθαρίζεται στο νομοσχέδιο πόσες θα είναι οι λεκάνες απορροής. Ελπίζω να μη μείνουμε στο σημερινό μοντέλο, το οποίο βεβαίως δεν έχει αποδώσει στην πράξη. Όπως προανέφερα, μια χώρα σαν τη Γαλλία έχει μόνο έξι λεκάνες απορροής. Θα πρέπει οπωσδήποτε να μειωθούν και στη χώρα μας οι λεκάνες απορροής των ποταμών.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, όλες οι αρμοδιότητες για τη διαχείριση των υδατινών πόρων πάνε πλέον στο ΥΠΕΧΩΔΕ, στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων. Και αυτό κατ' αρχήν είναι θετικό, διότι αυτό που λείπει σήμερα στην πολιτική διαχείριση των υδατικών πόρων είναι ο συντονισμός. Με τη σύσταση στο ΥΠΕΧΩΔΕ μιας γνωμοδοτικής επιτροπής χρυσώνεται ουσιαστικά το χάπι στα υπόλοιπα Υπουργεία, τα οποία πλέον με έναν εκπρόσωπό τους θα μετέχουν στη συγκεκριμένη επιτροπή.

Παράλληλα, συγκροτούνται διευθύνσεις υδάτων ανά περιφέρεια. Αυτό, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι καθόλου καινούργιο. Και σήμερα υπάρχουν σε όλες τις περιφέρειες της χώρας οι περιφερειακές επιτροπές υδάτων. Αναφέρω ενδεικτικά ότι στην περιφέρεια Ηπείρου έχει συγκροτηθεί από το 1999 και επί τέσσερα χρόνια δεν συνήλθε ποτέ σε Σώμα η Περιφερειακή Επιτροπή Υδάτων και μάλιστα για το νομό Ιωαννίνων που αντιμε-

τωπίζει τεράστια προβλήματα ύδρευσης, άρδευσης και βεβαίως εμπλουτισμού της λίμνης Παμβώτιδας.

Μια συγκεκριμένη παράμετρος στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι οι φορείς διαχείρισης των λεκανών απορροής. Η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο άρθρο 3 παράγραφος 2, δεν αναφέρει ότι οι αρμόδιες αρχές θα εντάσσονται μέσα στις περιφέρειες. Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτό είναι ένα μεγάλο λάθος, γιατί ουσιαστικά ξαναστήνουμε την ίδια διαχειριστική αρχή, μια υπηρεσία μέσα σε περιφέρεια η οποία μέχρι στιγμής δεν έχει κάνει τίποτα απολύτως. Τι είναι αυτό που θα ωθήσει τις συγκεκριμένες υπηρεσίες να δώσουν πνοή στα νέα σχέδια;

Για ποια σχέδια μιλάμε όμως; Το νομοσχέδιο προβλέπει ότι σε κάθε λεκάνη απορροής πρέπει να καταρτιστεί σχέδιο διαχείρισης, πρόγραμμα μέτρων, πρόγραμμα παρακολούθησης και πρόγραμμα ειδικών μέτρων κατά της ρύπανσης. Το περιεχόμενο όλων αυτών των προγραμμάτων παραπέμπεται σε προεδρικά διατάγματα. Καταλαβαίνετε ότι, αν ποτέ εκδοθούν τα συγκεκριμένα προεδρικά διατάγματα, θα πρέπει στη συνέχεια να αρχίσουν να εκπονούνται τα σχέδια και φοβάμαι ότι οι προθεσμίες που τίθενται στο νομοσχέδιο δεν θα καλυφθούν.

Σε ό,τι αφορά ειδικότερα θέματα του νομοσχεδίου, το άρθρο 11 αναφέρει ότι για την έγκριση άδειας χρήσης νερού ή εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων θα πρέπει να τεκμηριώνεται η διαθεσιμότητα υδατικών πόρων από 1ης Ιανουαρίου 2005. Μέχρι το 2005 τι θα εφαρμόζουμε; Αυτό που ισχύει σήμερα; Αναφέρω ένα ενδεικτικό παράδειγμα που είναι η κατασκευή και εκμετάλλευση μικρών υδροηλεκτρικών έργων ανά τη χώρα, όπου, δυστυχώς, το σύστημα ανάθεσής τους δεν είναι καθόλου αξιοκρατικό. Μέχρι το 2001 οι αναθέσεις υδροηλεκτρικών έργων γίνονταν με μια απλή αίτηση και όποιος κατοχύρωνε έναν αριθμό πρωτοκόλλου κατοχύρωνε και τα νερά σε μια συγκεκριμένη περιοχή! Καμία κουβέντα για διαφάνεια. Από το 2001 και μετά η ΡΑΕ προσπάθησε να επιβάλει μια τάξη στον τρόπο ανάθεσης των μικρών υδροηλεκτρικών εισάγοντας συγκεκριμένες αξιολογήσεις των αιτήσεων, αλλά και πάλι δεν καλύπτεται το κριτήριο της διαφάνειας. Υπάρχει συγκεκριμένη πρόταση, επ' αυτού, κύριε Πρόεδρε, την οποία έχω καταθέσει στα Πρακτικά.

Ένα σημαντικό θέμα που δεν ρυθμίζει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι τι θα γίνει με τα ποτάμια τα οποία ρέουν σε δύο χώρες οι οποίες δεν είναι κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Αώος ποταμός διατρέχει το Νομό Ιωαννίνων και την Αλβανία. Πρέπει οπωσδήποτε να ληφθεί μέριμνα γι' αυτές τις υποθέσεις, όπως και για τα μεγάλα ποτάμια της Μακεδονίας.

Το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε νομίζω ότι απέχει πολύ από τις απαιτήσεις τις οποίες θέτει η συγκεκριμένη οδηγία, προτείνει μια νέα πολύπλοκη και γραφειοκρατική διοικητική δομή, διατηρεί έννοιες που κατά την άποψή μου είναι αναχρονιστικές σε ένα μοντέλο διαχείρισης των υδατικών πόρων. Επίσης, η οδηγία αναφέρεται στην ικανοποίηση των αναγκών εντός των φυσικών λεκανών απορροής, ενώ το νομοσχέδιο οργανώνει τις υπηρεσίες βάσει των διοικητικών περιφερειών. Επαναλαμβάνω ότι αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο λάθος το οποίο θα το βρούμε μπροστά μας στη εφαρμογή της οδηγίας. Καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει η κυρία Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε ένα θέμα προσαρμογής στην οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα θέματα της διαχείρισης των υδάτων. Θέλω να κάνω μια πολύ σύντομη αναφορά σε θέματα πολιτικής των υδάτων σε διεθνές και κοινοτικό επίπεδο.

Η πρόσβαση σε καθαρό νερό αποτελεί ένα από τα βασικά δικαιώματα του ανθρώπου, ενώ η αδιάλειπτη εξασφάλιση γλυκού νερού σε κατάλληλη ποιότητα και ικανή ποσότητα συνιστά καθοριστικό παράγοντα για τη διατήρηση της χλωρίδας και πανίδας του πλανήτη μας. Η διαχείριση των υδατινών πόρων αποτελεί μέρα με τη μέρα ένα περισσότερο δυναμικό σύστημα δράσεων σε διάφορα επίπεδα και στη διεθνή πρακτική η δια-

χείριση των υδάτινων πόρων αντιμετωπίζεται με περισσότερο ή λιγότερο ορθολογισμό ανάλογα με την παράδοση, το επιστημονικό, τεχνολογικό επίπεδο κάθε χώρας ή περιοχής. Οι περισσότερες ανεπτυγμένες χώρες έχουν αξιοποιήσει το μεγαλύτερο ποσοστό του ανθρωπίνου δυναμικού τους και τα υδραυλικά έργα που απαιτούνται για το υπόλοιπο ανεκμετάλλευτο προσωπικό είναι υψηλού και δύσκολα αποσβέσιμου κόστους ανά κυβικό μέτρο ύδατος στο οποίο πρέπει να προστεθεί και μια σημαντική νέα συνιστώσα που είναι αυτή του περιβαλλοντικού κόστους.

Κατά συνέπεια, η βελτίωση της διαχείρισης και η ορθολογική χρήση των υπό εκμετάλλευση υδατικών πόρων, με γνώμονα το καλύτερο δυνατό περιβαλλοντικό αποτέλεσμα, αποτελούν επιβεβλημένη πολιτική και για να ανταποκριθούμε σε παγκόσμια κλίμακα στην αυξανόμενη ζήτηση ενός ζωτικού φυσικού πόρου. Πρέπει να επισημάνω ότι σήμερα περίπου δυόμισι δισεκατομμύρια άτομα δεν έχουν πρόσβαση σε καθαρό νερό.

Στην πρόσφατη Παγκόσμια Διάσκεψη για τη βιώσιμη ανάπτυξη στο Γιοχάνεσμπουργκ μεταξύ των άλλων συζητήθηκαν και συμφωνήθηκαν οι ακόλουθες δράσεις για θέματα νερού:

Μείωση κατά 50% μέχρι το 2015 του πληθυσμού που δεν έχει πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό και συστήματα αποχέτευσης και δημιουργία σχεδίων διαχείρισης των υδατικών πόρων, έως το 2005, με έμφαση κυρίως στα θέματα διακυβέρνησης, ανάπτυξης ικανοτήτων και χρηματοδοτήσεων.

Το Μάρτιο του 2003 πραγματοποιήθηκε το 3ο Παγκόσμιο Forum Υδάτων στο Κιότο της Ιαπωνίας και προς την κατεύθυνση των στόχων του Γιοχάνεσμπουργκ οι Υπουργοί των χωρών συμφώνησαν σε διακήρυξη αρχών και δράσεων. Ο ρόλος της Ελλάδας, που προήδρευε τότε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν καθοριστικός στην υιοθέτηση αυτής της διακήρυξης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει εκφραστεί στον τομέα αυτό από τη δεκαετία '70 - '80 με την έκδοση μιας σειράς οδηγιών για την προστασία των υδάτων. Υπάρχει το Ε' Κοινοτικό Πρόγραμμα Δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που στοχεύει στην εξασφάλιση και της ποιότητας και της ποσότητας, αλλά ταυτόχρονα και στο να μη διαταραχθεί η φυσική ισορροπία του περιβάλλοντος.

Με το ΣΤ' Πρόγραμμα Δράσης τέθηκε σε προτεραιότητα η βιώσιμη χρήση των φυσικών πόρων και η διαχείριση αποβλήτων.

Υπάρχει μία σειρά από αποφάσεις και οδηγίες που αφορούν είτε το θαλάσσιο περιβάλλον είτε τη χρησιμοποίηση και προστασία των διασυνοριακών υδατορεμάτων και των διεθνών λιμνών.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση, γιατί αναφέρθηκε από ορισμένους συναδέλφους ότι στο νομοσχέδιο δεν λέμε τίποτα για τα διασυνοριακά ύδατα. Καθώς γνωρίζετε πολύ καλά, δεν μπορούμε εμείς να νομοθετούμε εδώ και να επιβάλουμε τις απόψεις μας σε άλλη χώρα. Υπάρχουν οι διακρατικές συμβάσεις που δεσμεύουν και τις δύο χώρες. Και οι διακρατικές αυτές συμβάσεις υπάρχουν με τις γειτονικές μας χώρες.

Η Ελλάδα έχει μία ιδιαίτερα εκτεταμένη ακτογραμμή, περισσότερο από δεκαπέντε χιλιάδες χιλιόμετρα και παρουσιάζει μεγάλη οριζόντια κατάτμηση λόγω των τριών χιλιάδων περίπου νησιών που έχουμε. Ο ελλαδικός χώρος διαθέτει ικανοποιητικά αποθέματα γλυκού νερού και κατατάσσεται μεταξύ των πλέον πλούσιων σε νερό μεσογειακών χωρών.

Στο εσωτερικό της χώρας παρουσιάζεται σημαντικός αριθμός ποταμών, καθώς και παραποτάμων, χειμάρρων και ρεμάτων συνεχούς ή διαλείπουσας ροής, καθώς και αξιοσημείωτος αριθμός λιμνών. Ακόμα, πλήθος πηγών νερού είναι διάσπαρτες στον ελληνικό χώρο.

Τα επιφανειακά νερά χρησιμοποιούνται κυρίως στη γεωργία, την αλιεία, τη βιομηχανία και την ύδρευση οικισμών. Τα υπόγεια νερά κυρίως για ύδρευση και άρδευση, ενώ τα παράκτια νερά για αλιεία, αναψυχή και τουρισμό.

Και επειδή ειπώθηκαν, σύμφωνα με έκθεση του Διεθνούς Οργανισμού Οικονομικής Ανάπτυξης και Συνεργασίας του ΟΟΣΑ η Ελλάδα κατατάσσεται μεταξύ των χωρών με καλή ποιότητα επίγειων και υπόγειων υδάτων. Όχι ότι δεν έχουμε κάποια

προβλήματα σε ορισμένες περιοχές, αλλά δεν έχουμε ευτυχώς ακόμη τα έντονα προβλήματα που παρουσιάζονται σε άλλες ανεπτυγμένες χώρες.

Παρά το φυσικό πλούτο της Ελλάδας σε υδατικούς πόρους, συχνά παρατηρούνται προβλήματα διαθεσιμότητας νερού σε πολλές περιοχές της χώρας λόγω της άνισης κατανομής των πόρων, παρά δηλαδή τις ικανοποιητικές ποσότητες. Παρουσιάζεται, όμως, λόγω της μορφολογίας του εδάφους και της γεωπολιτικής του σύστασης, μία πολύ ανομοιόμορφη κατανομή και των βροχοπτώσεων και στο χρόνο, αλλά και στο χώρο.

Υπάρχει μεγάλη εξάρτησή μας από πηγές άλλων χωρών εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Περίπου το 6% των επιφανειακών νερών της Ελλάδας προέρχονται από πηγές άλλων χωρών, Βουλγαρία, FYROM, Τουρκία. Οι μεγαλύτεροι ποταμοί της Ελλάδας πηγάζουν σε άλλες χώρες. Και έτσι εξαρτάσαστε από τις διεθνείς υδρολογικές λεκάνες των ποταμών στις οποίες μετέχει και η χώρα μας.

Έχουμε βέβαια και διασυνοριακές εμβέλεις λίμνες όπως είναι η Δοϊράνη και οι Πρέσπες.

Υπάρχει άνιση κατανομή του πληθυσμού και των δραστηριοτήτων με έξαρση στα νησιά, αλλά και σε άλλες παράκτιες περιοχές της χώρας που υπάρχει μία μεγάλη αύξηση του πληθυσμού κατά τους θερινούς μήνες, όπου τότε υπάρχει και η έλλειψη βροχοπτώσεων. Έχουμε, δηλαδή, μία έντονη εποχικότητα της ζήτησης. Αυτή, όμως, η εποχικότητα δεν είναι μόνο από τον τουρισμό. Είναι και από τη γεωργία, γιατί η μέγιστη κατανάλωση και στον τομέα της γεωργίας γίνεται κατά τους θερινούς μήνες. Και βέβαια υπάρχει υπερεκμετάλλευση και υπαλμύρωση των υπόγειων υδροφορέων λόγω της υπερβολικής άντλησης νερού σε ορισμένες περιοχές από υπόγειους υδροφορείς για την κάλυψη της ζήτησης είτε σε παράκτιες περιοχές είτε για θέματα γεωργίας.

Η ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος από χερσαίες πηγές και από πλοία μπορεί να λειτουργήσει περιοριστικά για ορισμένες χρήσεις. Η κατανομή και ανάπτυξη του πληθυσμού και των οικονομικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων στις λεκάνες απορροής των ποταμών, καθώς και οι αποκλίσεις των εδαφών της γεωργικής γης, δημιουργούν τοπικά ρυπαντικές πιέσεις. Η κατάσταση, όμως, έχει βελτιωθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια με την κατασκευή εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων σε πάρα πολλές πόλεις και μεγάλους οικισμούς της χώρας, που έχουν υλοποιηθεί και υλοποιούνται. Τα παράκτια ύδατα, παρά τα τοπικά προβλήματα, θεωρούνται στο σύνολό τους εξαιρετικής ποιότητας, κάτι το οποίο επιβεβαιώνεται κάθε χρόνο από τις σχετικές ετήσιες εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Πρέπει να πω ότι γίνονται μετρήσεις κάθε χρόνο. Παρακολουθούνται διακόσιοι ένας σταθμοί δειγματοληψίας που καταλαμβάνονται σε εξήντα τρία ποτάμια και έντεκα λίμνες. Το σύνολο των μετρούμενων παραμέτρων περιλαμβάνει εκατόν επτά παραμέτρους και η συχνότητα δειγματοληψιών είναι μία φορά κάθε τρεις μήνες. Επιπλέον, σε εκατό επιλεγμένα σημεία δειγματοληψίας παρακολουθούνται άλλες εκατόν τριάντα δύο πλέον σύνθετες τοξικές ουσίες.

Όλα αυτά τα στοιχεία στέλνονται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και υπάρχουν στα έντυπα αυτά –κι αν θέλετε μπορώ να σας τα στείλω– που αναφέρονται συγκεκριμένα τα αποτελέσματα των μετρήσεων. Σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις, εκτός πάρα πολύ λίγων, δεν έχουμε υπερβεί τα προβλεπόμενα όρια.

Στη χώρα μας υπάρχει ο νόμος του 1987, ο 1739, για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων που προβλεπόταν η χάραξη υδατικής πολιτικής ως προϋπόθεση της αναπτυξιακής πολιτικής που θα μεγιστοποιούσε τα αποτελέσματα στην παραγωγική διαδικασία. Προβλεπόταν ένα θεσμικό πλαίσιο που για την εποχή του ήταν πάρα πολύ καλό. Και αποτέλεσε ένα σημαντικό βήμα για τη συνειδητοποίηση από τους χρήστες και από όλους τους εμπλεκόμενους με τη διαχείριση του νερού, της αναγκαιότητας ορθολογικής και προγραμματισμένης χρήσης του.

Βέβαια, πρέπει να πω ότι έχει λειτουργήσει όχι επαρκώς για διάφορους λόγους. Το 2000, όμως, έχει υπάρξει η οδηγία –πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία είμαστε υπο-

χρεωμένοι να προσαρμοστούμε. Η οδηγία αυτή ενεκρίθη στις 22 Δεκεμβρίου του 2000 και αποτελεί το νέο θεσμικό εργαλείο για τη διαχείριση και προστασία των υδατινών πόρων μπροστά στα προβλήματα της έλλειψης επάρκειας νερού και της περιβαλλοντικής υποβάθμισης.

Η οδηγία αυτή εισάγει μία νέα θεώρηση στη διαχείριση των υδατικών πόρων και ταυτόχρονα αποτελεί μια νέα πολιτική πρόταση περιφερειακής οργάνωσης και προστασίας του περιβάλλοντος με την ολοκληρωμένη προσέγγιση της προστασίας των υδατικών πόρων μέσω του ορισμού υδατικών περιφερειών σε επίπεδο ή λεκανών απορροής, της ενιαίας θεώρησης όλων των τύπων υδατικών σωμάτων, του σχεδιασμού και της υλοποίησης προγραμμάτων διαχείρισης και την ανάπτυξη και ενίσχυση πολιτικών αποκέντρωσης με τη θέσπιση περιφερειακών διαχειριστικών αρχών και διασφάλιση και ενίσχυση της συμμετοχής του κοινού στη λήψη απόφασης.

Τα βασικά στοιχεία της οδηγίας, τα οποία εμπεριέχονται και στο σχέδιο νόμου που έχουμε καταθέσει, είναι:

Η διαμόρφωση κοινής ευρωπαϊκής στρατηγικής για τα νερά βασισμένη στην αρχή της επικουρικότητας και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» με πεδίο εφαρμογής στα εσωτερικά και παράκτια ύδατα. Η επίτευξη καλής οικολογικής κατάστασης των υδατικών οικοσυστημάτων που έχουν πληγεί και υποβαθμιστεί από ανθρώπινες δραστηριότητες με τον καθορισμό και την υλοποίηση των αναγκαίων μέτρων και η διαφύλαξη της καλής κατάστασης των υδάτων, όπου ήδη υπάρχει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Η υιοθέτηση ολοκληρωμένης διαδικασίας για τον έλεγχο της ρύπανσης των υδατικών συστημάτων υπό την εποπτεία και δημιουργία νέων φορέων διαχείρισης ανά λεκάνη απορροής ποταμού, ο συντονισμός της κοινοτικής πολιτικής υδάτων βάσει της αρχής συνδυασμένης προσέγγισης που εφαρμόζει τον έλεγχο της ρύπανσης στην πηγή ή μέσω του ορισμού οριακών τιμών εκπομπής και προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας. Η κοινοτική δράση επεκτείνεται και στα ζητήματα της ποσοτικής προστασίας του νερού.

Ο συντονισμός με τρίτα κράτη πέραν των ορίων της Κοινότητας για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων, η ανάπτυξη προγραμμάτων μέτρων και σχεδίων διαχείρισης, στα οποία εντάσσεται η καταγραφή των χαρακτηριστικών μιας λεκάνης απορροής ποταμού και των επιπτώσεων των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, η οικονομική ανάλυση της χρήσης του ύδατος και ο σχεδιασμός και η εφαρμογή προγραμμάτων παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων.

Ο καθορισμός των υδάτων που χρησιμοποιούνται για τη λήψη πόσιμου ύδατος και η διασφάλιση της μόρφωσης με την οδηγία 778/1980 περί της ποιότητας του πόσιμου νερού, η χρήση οικονομικών μέσων από μέρους των κρατών-μελών. Επιδιώκεται ο πλήρης καταμερισμός του συνολικού κόστους χρήσης του ύδατος περιλαμβανομένου και του περιβαλλοντικού κόστους κατά τομείς δραστηριότητας –οικιακή χρήση, βιομηχανία, γεωργία- και χρέωση του συνολικού κόστους στους αντίστοιχους χρήστες του υδατικού πόρου.

Ο ορισμός οριακών τιμών εκπομπής για ορισμένες ομάδες ή οικογένειες ρυπαντών και η λήψη ειδικών μέτρων για την αντιμετώπιση της ρύπανσης, που προκαλείται από την απόρριψη, τις εκπομπές ή τις διαρροές επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας. Και τέλος, η διασφάλιση και ενίσχυση της συμμετοχής του κοινού στην κατάρτιση των προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

Ο νόμος που εμείς προτείνουμε –και είναι υποχρέωσή μας- είναι η προσαρμογή στην οδηγία αυτή και θα αποτελέσει το πλαίσιο, μέσα στο οποίο θα επιδιωχθεί η βιώσιμη διαχείριση των υδάτων και θα συμβάλει στην επίτευξη της βιώσιμης ανάπτυξης της χώρας. Το νομοσχέδιο προσαρμόζεται στα δεδομένα που εισήγαγε η οδηγία και υπάρχουν και ορισμένες σημαντικές διαφοροποιήσεις, με βάση αυτά που ισχύουν σήμερα.

Είναι η σύσταση διυπουργικής εθνικής επιτροπής υδάτων για τη χάραξη πολιτικής ολοκληρωμένης προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, η σύσταση εθνικού συμβουλίου υδάτων με

συμμετοχή μη κυβερνητικών φορέων, ο ορισμός των λεκανών απορροής ποταμών και ο καθορισμός των αρμοδίων γι' αυτές περιφερειών, η σύσταση στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κεντρικής υπηρεσίας υδάτων. Δεν είναι ότι μεταφέρουμε αυτό που υπήρχε στο Υπουργείο Ανάπτυξης στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Είναι μια καινούργια πλέον υπηρεσία, η οποία έχει το συνολικό συντονισμό για όλες τις χρήσεις, όπως προβλέπεται από την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η κεντρική υπηρεσία θα αναλάβει το σύνολο των αρμοδιοτήτων και δραστηριοτήτων προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων. Το μέτρο αυτό θα συντελέσει στην εξάλειψη της μέχρι σήμερα παρατηρούμενης πολυδιάσπασης των αρμοδιοτήτων.

Η ενσωμάτωση στην πολιτική για τα ύδατα των πολιτικών συναρμόδιων Υπουργείων και η ενσωμάτωση της πολιτικής για τα ύδατα στις τομεακές πολιτικές εξασφαλίζεται με τη σύσταση στην κεντρική υπηρεσία υδάτων γνωμοδοτικής επιτροπής υδάτων. Ο προσδιορισμός των δράσεων σε περιφερειακό επίπεδο και η σύσταση των διευθύνσεων υδάτων ανά περιφέρεια, μέσω των οποίων θα ασκούνται οι αρμοδιότητες στις περιφέρειες για την προστασία και τη διαχείριση των υδάτων.

Η σύσταση ανά περιφέρεια περιφερειακού συμβουλίου υδάτων ως όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης σε θέματα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, το οποίο θα διασφαλίζει τη συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Ο προσδιορισμός των προδιαγραφών των σχεδίων διαχείρισης, που θα εκπονούνται από τις περιφέρειες και των προγραμμάτων μέτρων και παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων, καθώς και των προγραμμάτων μέτρων κατά της ρύπανσης, τα οποία θα καταρτίζονται από τις περιφέρειες.

Ο ορισμός των οικονομικών ρυθμίσεων του νερού και η εισαγωγή των εννοιών του περιβαλλοντικού και κοινωνικού κόστους στην κοστολόγηση και τιμολόγηση των χρήσεων και υπηρεσιών του νερού. Τέλος, προβλέπονται διοικητικές και ποινικές κυρώσεις για την κακή χρήση, ρύπανση ή υποβάθμιση του υδατικού πόρου ή την παράβαση των διατάξεων του νόμου.

Το σχέδιο νόμου προσαρμόζεται, όπως είπα. Υπάρχει ένα προεδρικό διάταγμα, το οποίο θα βγει. Είναι σε μεγάλο βαθμό έτοιμο. Και ένας άλλος λόγος που ορισμένα ειδικά θέματα ρυθμίζονται με εξοντωτικές διατάξεις είναι ότι αυτά συζητούνται ακόμη στις τεχνικές ομάδες εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επειδή η οδηγία έχει γενικές κατευθύνσεις και δεν είναι πολύ λεπτομερής και εξειδικευμένη και πρέπει να βγουν οι κανονιστικές αποφάσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, οι οποίες όμως ακόμη δεν έχουν ολοκληρωθεί. Γι' αυτό ορισμένα θέματα επιβάλλεται να ρυθμιστούν είτε με αποφάσεις είτε με προεδρικό διάταγμα.

Το προεδρικό διάταγμα, το οποίο σας λέω, είναι σε μεγάλο βαθμό έτοιμο. Αναφέρεται και στα παραρτήματα, τα οποία υπάρχουν στην οδηγία. Αλλά και σε ορισμένα σημεία τα παραρτήματα δεν έχουν επακριβείς ρυθμίσεις και γι' αυτό ακόμη οι τεχνικές ομάδες επεξεργάζονται ορισμένα θέματα.

Σκοπός του νομοσχεδίου είναι η θέσπιση πλαισίου για την προστασία και την αειφόρο διαχείριση των εσωτερικών επιφανειακών μεταβατικών παράκτιων και υπόγειων υδάτων. Η αειφόρος διαχείριση των υδάτων επιτυγχάνεται με την ολοκληρωμένη διευθέτηση του ισοζυγίου προσφοράς και ζήτησης και με την επιβολή μέτρων εξοικονόμησης, ώστε να εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα των υδατικών πόρων.

Ειδικότερα οι διατάξεις του νόμου αυτού και οι κανονιστικές πράξεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση αποσκοπούν στην πρόληψη της υποβάθμισης, καθώς και στην προστασία και αποκατάσταση των υδατικών οικοσυστημάτων και των άμεσα εξαρτώμενων απ' αυτά χερσαίων οικοσυστημάτων και υγροτόπων. Στη μακροπρόθεσμη προστασία των υδάτων, στην προοδευτική μείωση των απορρίψεων των εκπομπών και διαρροών των ουσιών προτεραιότητας, καθώς και στην παύση ή σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων εκπομπών και διαρροών των επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας.

Στη διασφάλιση της προοδευτικής μείωσης της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων και την αποφυγή της περαιτέρω μόλυν-

σης, στο μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες και στην προώθηση αειφόρου χρήσης των υδάτων με τη διευθέτηση της φυσικής προσφοράς του νερού σε σχέση με τη ζήτησή του σε περιοχές όπου υπάρχει έλλειψη ή προβλέπεται περιοδική ή οριστική εξάντλησή του.

Την πρόνοια για την πρόληψη απωλειών νερού και για την κατά το δυνατόν αξιοποίηση πλεονασμάτων, που μπορούν να προκαλέσουν ζημιές ή βλάβες εξαιτίας πλημμύρων ή άλλων αιτιών, την αντιμετώπιση των σημερινών ή μελλοντικών ανοιγμάτων ανάμεσα στην προσφορά και στη ζήτηση του νερού, την αποφυγή ή εξομάλυνση των συγκρούσεων ανάμεσα σε όμοιες ή ανταγωνιστικές χρήσεις –ξέρετε ότι υπάρχουν αρκετές τέτοιες περιπτώσεις στην Ελλάδα- και τον προσανατολισμό της ζήτησης χρήσης νερού στις οποίες αποβλέπουν τα προγράμματα ανάπτυξης της χώρας.

Νομίζω ότι με το νομοσχέδιο αυτό ενσωματώνονται όλες οι βασικές έννοιες, θεσπίζονται τα όργανα που είναι αρμόδια για την προστασία και τη διαχείριση των υδάτων, καθορίζονται οι βασικές αρχές και ο τρόπος προστασίας και διαχείρισης, τίθενται οι γενικοί κανόνες χρήσης των υδάτων και θεσμοθετούνται ποινικές και διοικητικές κυρώσεις.

Όπως είπα, οι λοιπές διατάξεις θα ενσωματωθούν στο προεδρικό διάταγμα, αλλά θα χρειαστεί αργότερα να μπουν και κάποιες κανονιστικές πράξεις, όταν ολοκληρωθεί και αυτή η διαδικασία σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Θα ήθελα να πω, γιατί νομίζω ότι ο εισηγητής της Πλειοψηφίας είπε ότι δεν έχουμε συζητήσει και ότι δεν έχουμε ρωτήσει το Τεχνικό Επιμελητήριο, πως έχω στείλει το σχέδιο νόμου από τον Ιούλιο του 2002 στο Τεχνικό Επιμελητήριο, στο ΓΕΟΤΕ, στο ΓΕΣΑΣ, στο ΙΓΜΕ, στην ΕΥΔΑΠ Θεσσαλονίκης, στη ΔΕΗ, στην Εθνική Επιτροπή Κατά της Ερημοποίησης και στην Ένωση των ΔΕΥΑ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Και κανείς απ' αυτούς δεν σας απάντησε;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Πάρα πολλοί έστειλαν παρατηρήσεις, τις οποίες έχουμε επεξεργαστεί. Ο μόνος φορέας που δεν απάντησε, είναι το Τεχνικό Επιμελητήριο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Γιατί δεν έχει πόρους.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Θα ήθελα να κάνω μία προσθήκη-αναδιατύπωση στο τέλος του άρθρου 2. Εκεί προστίθεται ορισμός λβ' ως εξής: «ποσοτική κατάσταση, η έκταση του βαθμού στον οποίο ένα σύστημα υπόγειων υδάτων επηρεάζεται από άμεσες ή έμμεσες αντλήσεις».

Στο άρθρο 3, στο τέλος της παραγράφου 2, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Ο Πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής για την Καταπολέμηση της Απερήμωσης».

Όπως γνωρίζετε, έχω καταθέσει μία τροπολογία για το Αττικό Μετρό, η οποία θα παρακαλούσα να τεθεί ως άρθρο 17 και να αναριθμηθεί το υπάρχον άρθρο 17 σε άρθρο 18.

Τέλος, κατά την ψήφιση του νομοσχεδίου θα πρέπει να προστεθούν στον τίτλο οι λέξεις «...και άλλες διατάξεις».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για να κάνω μία παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Γκατζή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Φοβάμαι ότι η τροπολογία που κατέθεσε η κυρία Υπουργός με την αναρίθμηση που έκανε, θα περάσει χωρίς να συζητηθεί. Η τροπολογία πρέπει να συζητηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εφάπαξ γίνεται η συζήτηση του νομοσχεδίου. Δεν πρόκειται να γίνει ειδική συζήτηση για τις τροπολογίες. Επομένως, ό,τι έχετε να πείτε, να το πείτε τώρα. Θα μιλήσετε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματός σας και θα τα πείτε όλα.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Πότε την κατέθεσε αυτήν την τροπολογία η κυρία Υπουργός;

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ: Τι είναι αυτή η τροπολογία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακα-

λώ, κύριοι συνάδελφοι. Ό,τι εισηγήθηκε η κυρία Υπουργός θα το αντιμετωπίσετε τώρα που θα μιλήσετε.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ: Μα, δεν έχουμε την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τη διάβασε η κυρία Υπουργός.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ: Όχι, είπε ότι την κατέθεσε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Βρείτε την, δεν υπάρχει θέμα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλογοσκούφης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κύρια Πρόεδρε, ενώ ήμουν έτοιμος να συγχαρώ την κυρία Υπουργό που δεν είχε καταθέσει καμία τροπολογία και που δεν χρησιμοποίησε το νομοσχέδιο ως όχημα για να περάσει κάποια ζητήματα που πρέπει να συζητούνται εν εκτάσει στη Βουλή, εκείνη μας αιφνιδίασε, λέγοντας ότι έχει καταθέσει τροπολογία, την οποία θέλει μάλιστα να ενσωματώσει στο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Αλογοσκούφη, αναφέρεστε στην τροπολογία που έχει καταθέσει η κυρία Υπουργός στις 31.10.2003;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Την ανέφερε τώρα, όμως. Δεν συζητήθηκε στην επιτροπή αυτή η τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Αφού δεν επανέφερε τίποτα. Είναι κατατεθειμένη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Δεν συζητήθηκε στην επιτροπή αυτή η τροπολογία. Δεν υπήρχε τροπολογία κατατεθειμένη στην επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Όλοι ήσαν μέσα στην επιτροπή και η τροπολογία ήταν κατατεθειμένη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Δεν έγινε καμία συζήτηση για καμία τροπολογία στην Επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εν πάση περιπτώσει, τώρα συζητείται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Θα είχε ενσωματωθεί. Δεν την έχουμε αυτήν την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ας εξηγήσει η κυρία Υπουργός εάν εμμένει στην τροπολογία ή όχι.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Βεβαίως και εμμένω στην τροπολογία. Έχει κατατεθεί στις 31.10.2003. Νομίζω ότι η συζήτηση στην επιτροπή ήταν πριν απ' αυτήν την ημερομηνία και η τροπολογία έχει κατατεθεί για την Ολομέλεια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Έχει κατατεθεί, δεν έχει συζητηθεί και νομίζω ότι ο Κανονισμός απαγορεύει ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Μισό λεπτό, κύριε Αλογοσκούφη.

Με πληροφορεί η Υπηρεσία ότι οι εργασίες της επιτροπής τελείωσαν στις 29.10.2003 και η τροπολογία κατατέθηκε στις 31.10.2003 εμπροθέσμως. Επομένως, συζητείται σήμερα αν η κυρία Υπουργός εμμένει σ' αυτή.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Η τροπολογία είναι εμπρόθεσμη και γνωστή σε όλους, έχει δικαίωμα η κυρία Υπουργός να εμμένει σ' αυτή και συζητείται εφάπαξ μαζί με όλο το νομοσχέδιο και τα άρθρα του.

Δεν υπάρχει άλλη διέξοδος από τον Κανονισμό. Τι να κάνουμε; Αυτόν τον Κανονισμό έχουμε ψηφίσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Πρέπει να μας δώσει κάποιες εξηγήσεις η κυρία Υπουργός για την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρία Υπουργέ, υπό τύπο παρεμβάσεως δώστε τις εξηγήσεις που ζητούνται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Πάντως, κυρία Πρόεδρε, ο Κανονισμός και το Σύνταγμα απαγορεύει σ' αυτό το στάδιο της συζήτησης να γίνεται η τροποποίηση του νομοσχεδίου μετά τη συζήτηση στην επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Αλογοσκούφη, και οι τροποποιήσεις επιτρέπονται και τα πάντα, αλλά εδώ δεν πρόκειται για τροποποίηση, πρόκειται για τροπολογία κατατεθειμένη.

Τα εξηγήσαμε όλα, κύριε Αλογοσκούφη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Δεν εξηγήσαμε τίποτα, κύρια Πρόεδρε, με συγχωρείτε πολύ. Ο Κανονισμός και το Σύνταγμα απαγορεύει να κατατίθενται σε αυτό το στάδιο, δηλαδή μετά τη συζήτηση στην επιτροπή που έγινε με βάση το άρθρο 70, άσχετες τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Δεν ξέρετε τον Κανονισμό, κύριε Αλογοσκούφη. Λυπάμαι! Έπρεπε να τον είχαμε ψηφίσει διαφορετικά τον Κανονισμό. Επιτρέπεται να κατατεθούν τροπολογίες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Είναι άσχετη τροπολογία. Δεν είναι σχετική με το συζητούμενο νομοσχέδιο. Παρακαλώ να ερωτηθεί ο Πρόεδρος της Βουλής για το εάν θα δεχθεί η Βουλή αυτήν την τροπολογία. Εμείς ως Νέα Δημοκρατία δεν δεχόμαστε να γίνει συζήτηση για μία άσχετη τροπολογία σ' αυτό το στάδιο μ' αυτόν τον αφιρινδιαστικό τρόπο. Είναι πάρα πολύ απλά τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριοι συνάδελφοι, η τροπολογία αυτή είναι πάρα πολύ απλή. Την έχουμε καταθέσει στις 31.10.2003 σύμφωνα με τον Κανονισμό.

Το μόνο που κάνουμε, επειδή στο Καταστατικό του Αττικού Μετρό που έχει ψηφιστεί με νόμο, αναφέρεται δίκτυο υπόγειου σιδηροδρόμου, είναι ότι απλώς αλλάζουμε και από δίκτυο υπόγειου, γίνεται δίκτυο αστικού σιδηροδρόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Άρα και υπέργειο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ναι, γιατί σε ορισμένες περιοχές θα πάει υπέργεια. Αυτή είναι η διαφορά.

Επίσης, μετά τις λέξεις «Νομού Αττικής» προστίθενται οι λέξεις «και Νομού Θεσσαλονίκης», γιατί όπως έχουμε πει, θέλουμε το «Αττικό Μετρό» να προετοιμάσει την προκήρυξη το συντομότερο δυνατό για το «Μετρό Θεσσαλονίκης» ως δημόσιο έργο. Έχω δεσμευτεί, επειδή το Αττικό Μετρό έχει την τεχνολογία ότι θα είναι η διευθύνουσα υπηρεσία και η επιβλέπουσα η ΕΓΝΑΤΙΑ Α.Ε.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Μα, τι ακούμε τώρα; (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Αλογοσκούφη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Απ' αυτά που είπε η κυρία Υπουργός είναι σαφές ότι η τροπολογία είναι εντελώς άσχετη με το αντικείμενο του νομοσχεδίου.

Είναι σαφές ότι η τροπολογία αυτή είναι σημαντική με την έννοια ότι επιφέρει μεγάλες τροποποιήσεις. Άλλο υπόγειος σιδηρόδρομος, άλλο υπέργειος. Άλλο Αθήνα, άλλο Θεσσαλονίκη. Αυτά είναι μεγάλα ζητήματα τα οποία πρέπει να συζητηθούν εκτενώς. Δεν υπάρχει ο χρόνος. Έχουν τοποθετηθεί ήδη οι εισηγητές του νομοσχεδίου στην πρωτολογία τους. Δεν υπάρχει ο χρόνος να συζητηθεί με την επάρκεια που χρειάζεται. Παρακαλώ η Κυβέρνηση να συναισθανθεί τις ευθύνες της, να αποσύρει αυτήν την τροπολογία, να την καταθέσει στο αμέσως επόμενο νομοσχέδιο το οποίο είναι διαθέσιμο, ώστε να συζητηθεί όπως πρέπει στη Βουλή. Δεν συζητήθηκε στην επιτροπή, ούτε σήμερα στην Ολομέλεια αυτή η συγκεκριμένη τροπολογία.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Θέλετε να γίνει το Μετρό της Θεσσαλονίκης ή όχι;

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Αφήστε τα αυτά τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, έχει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Επειδή με προκλητικό τρόπο θέτει η Υπουργός το ερώτημα «Θέλετε ή δεν θέλετε να γίνει το Μετρό Θεσσαλονίκης;», θέλουμε. Σε καμία όμως περίπτωση δεν πρόκειται να νομιμοποιήσουμε τη δική σας αδυναμία και τη δική σας ανικανότητα να προλαβαίνετε τις εξελίξεις. Έρχεστε τώρα στη Βουλή με εκβιαστικό τρόπο. Δεν πρόκειται να το δεχθούμε. Θα συζητηθεί όπως πρέπει.

Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε, να ερωτηθεί ο Πρόεδρος της

Βουλής. Επειδή πολλές φορές έχει δείξει την ευαισθησία του και έχει ζητήσει από την Κυβέρνηση να αποσύρει άσχετες τροπολογίες σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας, παρακαλώ πολύ να ερωτηθεί, διότι νομίζω ότι έχουμε μία ακόμη περίπτωση που η Κυβέρνηση προσπαθεί να κάνει το Σύνταγμα και τον Κανονισμό λάστιχο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ο Πρόεδρος της Βουλής όταν ξεκίνησε είπε ότι θα συζητηθεί και το νομοσχέδιο και η τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ:** Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο.

Με το νομοσχέδιο αυτό, κυρία Πρόεδρε, αποδεικνύεται ότι ούτε στον τομέα των υδάτων η Κυβέρνηση έχει επεξεργασμένη πολιτική. Διότι έρχεται με ένα νομοσχέδιο, με τρία χρόνια καθυστέρηση από τότε που εκδόθηκε η κοινοτική οδηγία, που υποτίθεται ότι προσαρμόζει την ελληνική νομοθεσία στην κοινοτική οδηγία για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, αλλά στην ουσία, όπως αποδείχθηκε και από τις τοποθετήσεις που έγιναν από τον εισηγητή μας κ. Κούβελα και τους άλλους συναδέλφους, πρόκειται για μια ακόμη χαμένη ευκαιρία.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που δεν παράγει πολιτική, παράγει ένα κέλυφος, κάποιες επιτροπές, κάποιες διευθύνσεις. Θα παράγει πολιτική στο μέλλον. Δηλαδή η Κυβέρνηση δεν έχει πολιτική, η οποία να αποτυπώνεται στο νομοσχέδιο αυτό. Τι κάνει το νομοσχέδιο; Φαίνεται καθαρά, αν αναλύσει κανείς τα άρθρα του. Το πρώτο άρθρο λέει ότι θα ενσωματωθεί η κοινοτική οδηγία, το δεύτερο είναι κάποιοι ορισμοί, τα άρθρα 3 έως 6 δημιουργούν επιτροπές και διευθύνσεις, αυτή είναι η πολιτική. Οι επιτροπές και οι διευθύνσεις είναι ή συμβουλευτικού ή εφαρμοστικού χαρακτήρα, αλλά πολιτική δεν παράγεται. Λέει ο απλός λαός: «Αν δεν θέλεις να ζυμώσεις, δέκα μέρες κοσκινίζεις». Φτιάχνουμε επιτροπές και διευθύνσεις. Αλλά πολιτική και κατεύθυνση δεν υπάρχει στο νομοσχέδιο. Τα επόμενα άρθρα λένε ότι θα κάνουν σχέδια διαχείρισης. Ορίζουν κάποιους κανόνες που είναι συμβατοί με την κοινοτική οδηγία για τη χρήση των υδάτων. Υπάρχουν κάποιες κυρώσεις και όλα τα άλλα είναι εξουσιοδοτήσεις.

Στην ουσία το νομοσχέδιο δημιουργεί ένα βαρύ και δυσκίνητο πλαίσιο για τη διαχείριση των υδάτων, ώστε να καλυφθεί τυπικά το θέμα της εναρμόνισης με την οδηγία 2000/60 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά πολιτική για τα ύδατα δεν υπάρχει. Και είναι ντροπή για όλους, αλλά κυρίως για την Κυβέρνηση που διαχειρίζεται τη χώρα τα τελευταία είκοσι χρόνια, στην Ελλάδα -σε μία χώρα στην οποία και βροχοπτώσεις έχουμε και βουνά έχουμε, που διατρέχουν το σύνολο της ηπειρωτικής Ελλάδας- να υπάρχει πρόβλημα νερού και μετά από τόσα χρόνια η Κυβέρνηση να μην μπορεί να πει ποια είναι η πολιτική μας για το νερό, ποια είναι η πολιτική μας για να συγκρατήσουμε τα ύδατα, να μη χάνονται, να μη χύνονται στη θάλασσα, ποια είναι η πολιτική μας για να τα αξιοποιήσουμε, να τα μεταφέρουμε στα μέρη της Ελλάδας τα οποία είναι άνυδρα, γιατί έχουμε πραγματικά άνυδρα μέρη στην Ελλάδα, στα νησιά του Αιγαίου Πελάγους.

Δεν υπάρχει τίποτα για όλα αυτά τα καίρια και κρίσιμα ζητήματα σ' αυτό το νομοσχέδιο. Θα μπορούσε, κυρία Πρόεδρε, για παράδειγμα να πει η Κυβέρνηση πώς θα υδροδοτούνται τα νησιά; Θα γίνουν λιμνοδεξαμενές; Θα μεταφέρουμε νερό από περιοχές της Ελλάδας που έχουν πολύ νερό στα νησιά κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού; Δεν χρειάζεται να υπάρχει μια συγκεκριμένη πολιτική για όλα αυτά τα ζητήματα;

Τι λέει αυτό το νομοσχέδιο; Με τις επιτροπές θα το λύσουμε τα ζητήματα; Τόσα χρόνια η Κυβέρνηση δεν έχει επεξεργαστεί πολιτική; Δεν έχει τίποτα να προτείνει για φράγματα που πρέπει να γίνουν; Δεν έχει τίποτα να προτείνει για κάποια σχέδια μεταφοράς των υδάτων στα νησιά το καλοκαίρι, για λιμνοδεξαμενές; Αυτά είναι που εγώ θα περίμενα ότι θα δικαιολογούσαν την καθυστέρηση των τριών χρόνων, ότι η Κυβέρνηση επεξεργάζεται κάποια συγκεκριμένη πολιτική, θα έρθει εδώ να μας τη φέρει. Αντί γι' αυτό τι μας έφερε; Ένα νομοσχέδιο που φτιάχνει

κάποιες γραφειοκρατικές διαδικασίες στην ουσία, γιατί αυτό είναι το μόνο που παράγει αυτό το νομοσχέδιο. Μα, από τέτοια νομοσχέδια έχουμε πήξει. Έχουμε πήξει από επιτροπές, από διευθύνσεις, από διευκρινήσεις. Πολιτική και αποτέλεσμα στα θέματα του νερού δεν υπάρχουν και χάνεται το νερό. Όπως σωστά είπε ο συνάδελφος κ. Καλογιάννης, είναι απαράδεκτο να αξιοποιούμε μόνο το 25% των υδάτινων πόρων στην Ελλάδα.

Αυτά περιμέναμε να δούμε στο νομοσχέδιο. Αντί γι' αυτά μας ήρθε πάλι ένα νομοσχέδιο δημιουργίας επιτροπών, να περάσουμε την τυπική υποχρέωση της εναρμόνισης με την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά πολιτική και αποτέλεσμα με βάση αυτό το νομοσχέδιο δεν μπορεί να περιμένει κανείς, γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη – Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Ανωμερίτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω πολλές φορές τονίσει ότι μετά το δημογραφικό το σημαντικότερο πρόβλημα της χώρας μας είναι το νερό και η διαχείρισή του. Χαίρομαι γιατί σήμερα με αφορμή την ενσωμάτωση της οδηγίας 2000/60 των ευρωπαϊκών κοινοτήτων συζητάμε για ένα νέο σύστημα διαχείρισης υδάτων, το οποίο χαράζει μια ολοκληρωμένη στρατηγική και θα σημαδέψει θετικά τις επόμενες δεκαετίες αυτού του αιώνα.

Προσωπικά θεωρώ αυτό το νομοσχέδιο ως ένα από τα πιο σημαντικά των τελευταίων ετών και δεν συμφωνώ με τις απαξιωτικές κρίσεις οι οποίες διατυπώθηκαν και αυτό όχι γιατί θεολογικά ή ιστορικά το νερό είναι η πηγή της ζωής, αλλά γιατί οι επτήσεις υδάτινες απορροές στα επόμενα χρόνια θα αρχίσουν να υπολείπονται της ζήτησης, με αποτέλεσμα την περιοδική εμφάνιση φαινομένων λειψυδρίας.

Είναι γνωστό ότι από τη δεκαετία του 1998 η παγκόσμια υπερθέρμανση έχει αρχίσει και όποιος δεν το έχει καταλάβει, καλά θα κάνει να το καταλάβει. Το φαινόμενο αυτό έχει ως συνέπεια τη μετακίνηση των βροχών προς τους πόλους, που σημαίνει λιγότερες βροχές στις εύκρατες ζώνες. Το φυσικό περιβάλλον της χώρας μας, όπως και άλλων χωρών, απειλείται και αυτό που σήμερα πλήττει τα δάση, τις λίμνες, τους υδροβιότοπους, αύριο θα πλήξει το φυτικό κεφάλαιο και αμέσως μετά την ίδια τη ζωή στις πόλεις.

Η απειλή της ερημοποίησης είναι υπαρκτή και χαίρομαι γιατί σαν Υπουργός Γεωργίας, στα πλαίσια και των αποφάσεων του ΟΗΕ, τόσο η Βουλή, όσο και οι διυπουργικές επιτροπές κατέστρωσαν το ελληνικό σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση των φαινομένων της ερημοποίησης. Στο πεδίο όμως της οικονομίας –και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι δεν είναι μόνο περιβαλλοντικά τα θέματα, αλλά και οικονομικά, γι' αυτό και πρωτίστως πολιτικά και πολιτική κουβέντα γι' αυτά τα θέματα πρέπει να κάνουμε εδώ στη Βουλή των Ελλήνων– η προϊούσα λειψυδρία θα πλήξει ευθέως την αγροτοδιατροφική βάση του παραγωγικού συστήματος.

Αυτός είναι και ο λόγος όταν πολλές φορές με ρωτάνε αν θα διψάσουμε από αυτά τα φαινόμενα και απαντώ ότι δεν θα διψάσουμε αλλά θα πεινάσουμε. Διότι κάθε πολίτης χρειάζεται μόνο δύο-τρεις λίτρα νερό την ημέρα για να πιει, διακόσια έως τριακόσια λίτρα νερό για τις οικιακές του ανάγκες αλλά τρεις χιλιάδες λίτρα νερό για να ποτίσει το κάθε φυτό.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε –και αυτό έχει μεγάλη σημασία για τις συνολικές πολιτικές μας– ότι το 83% έως 87% του νερού της χώρας καταναλώνεται από τη γεωργία. Χαίρομαι γιατί στα πλαίσια του κανονισμού 1257/99 για την ανάπτυξη της υπαίθρου και την ανασυγκρότηση της γεωργίας και στα πλαίσια της Ατζέντας 2000 ψηφίσαμε για πρώτη φορά σύστημα ορθών γεωργικών πρακτικών, που είναι υποχρεωτικό να εφαρμοστεί στη χώρα μας.

Η κοινοτική οδηγία 2000/60 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την πολιτική του νερού που εκδόθηκε τον Δεκέμβριο του 2000, στοχεύει στη διαμόρφωση μιας ευρωπαϊκής στρατηγικής για το νερό βασισμένης στην αρχή της επικουρικότητας και στην αρχή ο ρυπαίνων πληρώνει με πεδίο εφαρμογής τα εσωτερικά και τα παράκτια ύδατα. Στόχοι της οδηγίας είναι η μακροπρόθεσμη προστασία των υδάτων, η πρόληψη της υποβάθμισης και η μεί-

ωση της ρύπανσης. Μέσα από ένα ολοκληρωμένο διαχειριστικό σύστημα κατά λεκάνη απορροής ή και στον τόπο μας με ένα άλλο σύστημα παραπλήσιο, με περιβαλλοντικά και διαχειριστικά εργαλεία, επιβάλλει σε όλα τα κράτη μέλη μέχρι το 2019, μέσα από συγκεκριμένα στάδια και σταθμούς, να εφαρμοστούν πλήρη βήματα των πολιτικών για τη διαχείριση του νερού.

Φυσικά η Ελλάδα έχει ένα σύγχρονο πλαίσιο από το 1987. Να θυμίσω ότι από το 1945 έως το 1987 είχαμε δεκαέξι νόμους για τη διαχείριση των υδάτων με πιο βασικό και κορυφαίο το ν.1739/87 με τον οποίο επιτέλους είχαμε ένα συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο και για τον οποίο είχαν βγει μέχρι πρόσφατα δεκαεννέα νόμοι και προεδρικά διατάγματα. Η χώρα είχε θεσμικό πλαίσιο. Η χώρα δεν είναι γυμνή και αυτό φαίνεται αν κανείς κοιτάξει τα πραγματικά δεδομένα. Δεν πρέπει να μιλάμε απαξιωτικά λες και σε αυτήν τη χώρα δεν έχει γίνει τίποτα απ' όλες τις Κυβερνήσεις, απ' αυτήν την κυβέρνηση λες και η χώρα αυτή είναι τριτοκοσμική και ξαφνικά ανακάλυψε λόγω της κοινοτικής οδηγίας το θέμα της διαχείρισης των υδατικών πόρων.

Μόνο στη χώρα μας έχουμε τετρακόσιους δεκατέσσερις συλλογικούς φορείς διαχείρισης του νερού, έχουμε διακόσιοι τριάντα υδρομετρικούς και μετεωρολογικούς σταθμούς για το νερό, έχουμε πεντακόσιους εβδομήντα σταθμούς μέτρησης ποιότητας και φυσικά έχουμε ογδόντα ένα φράγματα συν σαράντα τα οποία εξελίσσονται. Τέλος αρδεύονται στη γεωργία μας δεκατέσσερα εκατομμύρια στρέμματα, χωρίς να προσθέσω τους ταμειυτήρες της ΔΕΗ που αυτήν τη στιγμή έχουν εντεκάμισι δισ. κυβικά μέτρα νερό, χωρίς να προσθέσω τις ογδόντα πέντε λίμνες και χωρίς να προσθέσω όλα τα άλλα που έχουμε κάνει.

Ακούω εδώ συζητήσεις για τα νησιά. Πράγματι πρέπει να έχουμε εξειδικευμένες πολιτικές για τα νησιά. Αλλά ποιος πήγε στην Αστυπάλαια να δει ότι έχουμε λιμνοδεξαμενή, μηχανολογικούς εξοπλισμούς για τη διύλιση του νερού; Ποιος πήγε στη Νάξο να δει ότι έχουμε δυο φράγματα εκ των οποίων το τελευταίο που έγινε έχει δύο εκατομμύρια διακόσια κυβικά μέτρα νερό τον περασμένο μήνα;

Φυσικά και δεν έχουμε αφήσει τη χώρα ανοχύρωτη. Όλα αυτά που γίνονται σήμερα είναι χάρη στη δουλειά των Υπουργείων, των νοσημάτων, των φορέων, των επιστημονικών μελετών, των διδακτορικών. Όποιος διαβάσει το κείμενο της ΟΚΕ, όποιος δει τη βιβλιογραφία που υπάρχει μόνο από Έλληνες επιστήμονες γι' αυτά τα θέματα, θα καταλάβει τη δουλειά έχει γίνει σε αυτόν τον τόπο.

Αυτό όμως το σχέδιο νόμου είναι σημαντικό γιατί έρχεται και βάζει τάξη, δημιουργεί ένα σύστημα στα πλαίσια μιας κοινοτικής οδηγίας που πρέπει να υπηρετήσουμε.

Χαίρομαι γιατί βλέπω εδώ τον Κώστα Λαλιώτη, γιατί μαζί του και με τον Πρωθυπουργό έχουμε κάνει επανειλημμένως συσκέψεις όταν εγώ ήμουν Υπουργός Γεωργίας και ο Κώστας Λαλιώτης Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ. Όταν έβγαине η οδηγία αυτή κάναμε συσκέψεις για να δούμε πώς θα καταλήξουμε μέσα από το πολυδαίδαλο και πολυνομικό σύστημα αυτής της χώρας σε ένα άλλο σύστημα, για να πάψουν να αντιδικούν τα Υπουργεία. Δεν μπορεί το νερό ως διαχείριση με το νόμο του '87 να ήταν στο Υπουργείο Ανάπτυξης όταν το 87% του νερού το διαχειρίζεται το Υπουργείο Γεωργίας και όταν τα θέματα περιβάλλοντος είναι στο ΥΠΕΧΩΔΕ.

Ε, λοιπόν σήμερα ερχόμαστε εδώ και λέμε ότι πρέπει να έχουμε ένα καινούργιο σύστημα διαχείρισης. Και δεν καταλαβαίνω γιατί η Νέα Δημοκρατία το καταψηφίζει όταν αυτό το νέο σύστημα διαχείρισης στο αγροτικό σας πρόγραμμα στη σελίδα 36 το προβλέπετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Όχι γι' αυτήν τη μορφή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ: Προβλέπετε ενιαίο φορέα διαχείρισης των υδατικών πόρων. Επομένως αυτό το ενιαίο σύστημα διαχείρισης ανεξάρτητα τι τίτλο έχει, σήμερα υπάρχει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Από ταμπέλες καλά πάμε. Η ουσία ποια είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ: Μη σας ενοχλεί, κύριε συνάδελφε, το ότι δεν ξέρετε τα προγράμματά σας, ή ότι έχετε πολυγλωσσία. Το θέμα είναι ότι και εσείς μιλάτε για ενιαίο φορέα

διαχείρισης και εδώ η Κυβέρνηση φέρει έναν ενιαίο φορέα διαχείρισης. Αν έχετε διαφορετική άποψη για την α ή την β επιτροπή είναι άλλο θέμα. Πρέπει πάντως να ομολογήσετε ότι μέσα από ένα πολυνομικό και πολυδαίδαλο σύστημα, έρχεται η Κυβέρνηση σήμερα και προτείνει ένα ενιαίο και συμβατό με την κοινοτική οδηγία σύστημα.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι με το συζητούμενο νομοσχέδιο η Κυβέρνηση: Πρώτον, ενσωματώνει στο εσωτερικό δίκαιο της χώρας, τις αρχές και τις ρυθμίσεις της οδηγίας 2000/60 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Δεύτερον, δημιουργεί εθνικό σύστημα διαχείρισης υδάτων μέσα από την εθνική επιτροπή υδάτων, το εθνικό συμβούλιο υδάτων, την κεντρική υπηρεσία υδάτων.

Να αναφέρω ότι εγώ γνωρίζω την κριτική που είχε γίνει τότε από πολλές πλευρές γιατί αυτή η κεντρική υπηρεσία υπάγεται στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Κάπου πρέπει να πάει. Δεν είναι δυνατόν σ' αυτόν τον τόπο τέσσερα Υπουργεία ή σε άλλα θέματα οκτώ Υπουργεία να ερίζουν για το ποιος θα έχει το πάνω χέρι. Επομένως μαζί και με τις περιφερειακές υπηρεσίες υδάτων υπάρχει ένα σχήμα. Αυτό το σχήμα είναι ο εθνικός φορέας.

Συνεχίζω λέγοντας ότι με αυτό το σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση, τρίτον, καθορίζει κανόνες χρήσης, άδειες χρήσης νερού και εκτέλεσης έργων, εισάγει οικονομικές ρυθμίσεις και την έννοια του περιβαλλοντικού και κοινωνικού κόστους και τέταρτον θέτει σειρά διοικητικών ποινικών κυρώσεων για όσους προκαλούν ρύπανση ή υποβάθμιση των υδάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική νομοθετική τάξη με αυτό το σχέδιο νόμου ξεκινά μια νέα πορεία. Είναι απόλυτα συνδεδεμένη με τις αποφάσεις του ΟΗΕ, του ΟΟΣΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προστασία και την ορθή διαχείριση των υδατικών πόρων της χώρας. Παρ' ότι το πνεύμα της οδηγίας είναι εξόχως φιλοπεριβαλλοντικό, όπως είπα και πριν θα πρέπει να δούμε τη συνολική του εφαρμογή σε όλα τα βήματα μέχρι το 2019, γιατί το θέμα είναι πρώτα απ' όλα οικονομικό και πολιτικό.

Πρέπει να καμαρώνουμε σ' αυτήν τη χώρα γιατί και στο πόσιμο νερό και στα θαλάσσια ύδατα είμαστε η πρώτη χώρα στην Ευρώπη.

Όταν ήμουν στην Ισπανία, μου είπαν «καλά, εσείς με την καθαρότητα των ελληνικών νερών στη θάλασσά σας, θα έπρεπε να είναι το κύριο σλόγκαν του τουρισμού σας.»

Πρέπει, λοιπόν, αυτά που έχουμε να αναδεικνύουμε και όχι μεμψιμοιρά να τα επισημαίνουμε. Σε όλα αυτά έχουμε έναν αγροτοδιατροφικό τομέα τον οποίο πρέπει να στηρίξουμε και επομένως, όλο το βάρος στο πολιτικό και εφαρμοστικό επίπεδο θα πέσει εκεί.

Δεύτερον, έχουμε ένα νησιωτικό γεωγραφικό χαρακτήρα. Σήμερα πληρώνουμε πέντε με έξι εκατομμύρια ευρώ μόνο για να μεταφέρουμε νερό. Πιστεύω, λοιπόν, ότι το νησιωτικό σύμπλεγμα, πέρα από το όλο θέμα αναφοράς που πρέπει να ενσωματωθεί με τις επόμενες αποφάσεις, θα είναι να έχει μια χωριστή πολιτική –όπως είπε και ο κ. Σφυρίου– όπως για όλα τα θέματα που αφορούν το νησιωτικό χώρο.

Τρίτον, θα ήθελα να σημειώσω για το σύστημα παραγωγής μικρού μεγέθους και άμεσης απόδοσης έργων ότι δεν είναι δυνατόν όλα αυτά να γίνονται από τα Υπουργεία. Απαιτείται και η αυτοδιοίκηση, όλοι μαζί να κάνουμε μικρές παρεμβάσεις στα συστήματα για να αντιμετωπίσουμε τη διαχείριση των υδατινών πόρων.

Τέλος, θα ήθελα να σημειώσω την άντληση των πόρων από νέους τρόπους συλλογής, όπως οι βιολογικοί καθαρισμοί, και την προστασία του υπόγειου υδατικού δυναμικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νερό υπό κανονικές συνθήκες στη χώρα μας επαρκεί για τη δημιουργία ενός θετικού ισοζυγίου εισροών και εκροών, το οποίο θα οδηγήσει σε μια ακριβή μέτρηση της προσφοράς και κατανάλωσης νερού.

Τρία είναι τα μεγέθη επηρεασμού αυτού του ισοζυγίου. Το πρώτο είναι η διαφανόμενη ανισοκατανομή των ετών λειψυδρίας, δεύτερον, η επιρροή των ορθών γεωργικών πρακτικών στην αγροτική παραγωγή και τρίτον, η διαπαιδαγώγηση της κοινής γνώμης, ως διαχειριστού της σπανιότητας ενός προϊόντος ζωής.

Πιστεύω ότι με αυτό το σχέδιο νόμου κάνουμε ένα ξεκίνημα αρχών απέναντι σε ένα σύστημα πολυαρχίας, το οποίο μίκραιν timer τις πολιτικές μας. Το νερό δεν είναι εμπορικό προϊόν, όπως όλα τα άλλα. Αποτελεί, όπως λέει και η οδηγία, κληρονομιά που πρέπει να προστατεύεται και να τυγχάνει της καλύτερης δυνατής μεταχείρισης. Όλοι οι χρήστες, αγρότες, αστοί, τουρισμός, βιομηχανία, οφείλουν να φροντίζουν για την ποιότητα των νερών της χώρας.

Θα έπρεπε να δούμε στην πορεία την καθιέρωση ενός ελάχιστου πόρου, για να δημιουργηθεί ένα ταμείο υδατικών πόρων ή ακόμα και μια ενιαία τράπεζα πληροφοριών.

Κλείνοντας, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι πολλές φορές απ' αυτό το Βήμα –και στην πρόσφατη αναθεώρηση του Συντάγματος, άρθρο 24– είχα προτείνει ότι θα μπορούσε και στο Σύνταγμα να δούμε το θέμα των υδατικών πόρων και του θαλασσίου περιβάλλοντος, που δεν είναι παραπαίδια κανενός οικολόγου ή οικολογούντος. Η φύση αυτής της χώρας δεν είναι ταυτισμένη κατ' ανάγκη με τα δάση, γι' αυτό και η ποιότητα των νερών, του γλυκού νερού κατά τη γένεση και του πικρού νερού είναι ένα μεγάλο θέμα για το οικοσύστημα το οποίο οφείλουμε να προστατεύσουμε ιδιαίτερα σε χαλεπούς καιρούς, προστατεύοντας μέσα από τη σωστή διαχείριση των νερών της χώρας και το μέλλον αυτού του τόπου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση του Περιστευλίου της Βουλής με θέμα: «ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ - Οπολιτικός και ο διανοούμενος», εξήντα ένας μαθητές και τρεις συνοδοί - δάσκαλοι από το 11ο Δημοτικό Σχολείο Τρίπολης Αρκαδίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Συνεχίζουμε στον κατάλογο των ομιλητών.

Ο κ. Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, συζητούμε ένα από τα πιο σημαντικά νομοσχέδια, την προσαρμογή μας στην κοινοτική οδηγία. Ποιο είναι το κεντρικό μήνυμα αυτής της οδηγίας; Ότι η αξιοποίηση των πόρων πρέπει να εξυπηρετεί το στόχο της αειφόρου ανάπτυξης της γεωργίας, να ικανοποιεί, δηλαδή, τις ανάγκες της παρούσας και των μελλοντικών γενεών, τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά, με το μικρότερο δυνατό κόστος.

Η προσαρμογή στις απαιτήσεις της οδηγίας πρέπει να θεωρηθεί ως μια ουσιαστική και εθνική αναγκαιότητα και όχι ως μια ακόμη υποχρέωση έναντι των Ευρωπαίων εταίρων μας.

Εκείνο που ήθελα να επισημάνω είναι ότι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα που θα αντιμετωπίσει η ελληνική γεωργία αλλά και γενικότερα η παγκόσμια κοινωνία, είναι η έλλειψη του νερού. Δυστυχώς, μέχρι σήμερα δεν υπήρξε μία ουσιαστική υδατική πολιτική. Είναι κοινά παραδεκτό ότι δεν υπήρξε μια ορθολογική, προγραμματισμένη και συνολική αντιμετώπιση του προβλήματος, παρά το γεγονός ότι υπήρχε το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο.

Η μέχρι σήμερα εμπειρία καταδεικνύει την αποσπασματική και ευκαιριακή αντιμετώπιση για κάθε ζήτημα που έχει σχέση με την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, αλλά και με τις κατηγορίες για πλημμελή προστασία του υδατινού πλούτου.

Κατά τη δική μου γνώμη τρεις είναι οι παράγοντες που δημιουργούν το υδατινό πρόβλημα:

Πρώτον, η πολυαρχία, που είναι το μεγάλο πρόβλημα στη διαχείριση των υδατινών πόρων της χώρας. Δέκα συναρμόδια Υπουργεία και έντεκα κεντρικοί φορείς εκπονούν ο καθένας τη δική του πολιτική σε εθνικό επίπεδο. Προστίθεται παράλληλα και ένας μεγάλος αριθμός νομαρχιακών οργανισμών σε περιφερειακό επίπεδο, όπως επίσης ένας μεγάλος αριθμός εταιρειών για τη διαχείριση του νερού και της αποχέτευσης από πλευράς δήμων. Κανένας όμως οργανισμός δεν υπάρχει που να διαθέτει ένα κεντρικό, ουσιαστικό, στρατηγικό όργανο με αποτέλεσμα να δημιουργείται αυτό το απόλυτο χάος.

Δεύτερον, είναι η ανεπαρκής χρηματοδότηση, η αδυναμία

απορρόφησης των πόρων. Και θα επισημάνω ότι ο προϋπολογισμός του 2001 προέβλεπε 22,5 δισεκατομμύρια, ενώ του 1998 προέβλεπε 28,5 δισεκατομμύρια, από τα οποία απορροφήθηκαν μόνο τα 11,5. Κάτι αντίστοιχο υπάρχει και στον προϋπολογισμό του 1999. Αντίστοιχη αδυναμία παρατηρείται και στην απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων. Στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έχουν ενταχθεί είκοσι τέσσερα έργα, εκ των οποίων τα έξι έχουν μείνει στις μελέτες, ένα έχει ολοκληρωθεί, δεκατρία συνεχίζονται και τέσσερα έργα έχουν μεταφερθεί στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Ακόμα ένας λόγος είναι τα έργα που δεν τελειώνουν, η απουσία έργων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της ανυπαρξίας της υδατικής πολιτικής, της απουσίας έργων, είναι ο Νομός Πέλλας, που θεωρείται ο δεύτερος νομός από πλευράς πλούτου επιφανειακών υδάτων και υπόγειων λεκανών. Ο νομός αυτός πνίγεται το χειμώνα από τα νερά και το καλοκαίρι λέει το νερό νεράκι. Δεν έχουν γίνει τα κατάλληλα έργα και μάλιστα έργα που ξεκίνησαν επί Νέας Δημοκρατίας στάματησαν το 1993, όπως οι λιμνοδεξαμενές, τα φράγματα των Προμάχων, του Θεοδωρακίου, της Νότιας, που αν είχαν ολοκληρωθεί –γιατί δαπανήθηκαν τεράστια κονδύλια– θα είχαν αρδεύσει μεγάλες εκτάσεις των περιοχών.

Κυρία Πρόεδρε, γνωρίζετε τους καταρράκτες της Έδεσσας. Το μέλλον τους θα είναι στα προσεχή χρόνια στεγνό. Φοβάμαι ότι σε δέκα χρόνια θα βλέπουμε τους καταρράκτες μόνο στις εκθέσεις ζωγραφικής και φωτογραφίας, γιατί δεν γίνεται το έργο του φράγματος του Σταυροποτάμου, που θα έδινε τη δυνατότητα της ενίσχυσης στους θερινούς μήνες των καταρράκτων και παράλληλα τη δυνατότητα της άρδευσης της περιοχής. Παραμένει δε στα χαρτιά και στα συρτάρια το έργο πνοής και ζωής, το φράγμα της Καλής. Αυτό εξαγγέλλεται κάθε φορά προεκλογικά, αλλά δυστυχώς δεν έχει ενταχθεί σε κανένα πρόγραμμα ούτε και στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Το ίδιο συμβαίνει και με το έργο της Πλατάνης. Υπάρχει το φράγμα της Γραμμόσκας, που θα έδινε δυνατότητες πάρα πολλές για άρδευση στην περιοχή. Επίσης, τεράστιο πρόβλημα αντιμετωπίζει και η ανατολική πλευρά του νομού με την υφαλμύρωση. Ενώ υπάρχουν τεράστιες ποσότητες νερού, όπως το Πλατανόρεμα, που δίνει το χειμώνα ένα εκατομμύριο κυβικά νερό, δεν έχουν γίνει έργα υποδομής για άρδευση χιλιάδων στρεμμάτων του νομού και των όμορων νομών της περιοχής.

Θα έδινε τη δυνατότητα της τροφοδότησης και του φράγματος της Αγροσυκιάς που παρουσιάζει μεγάλες κακοτεχνίες με αποτέλεσμα να κινδυνεύει κάθε χειμώνα η περιοχή από πλημμύρες, όπως και ο γειτονικός Νομός της Θεσσαλονίκης. Γι' αυτό θα πρέπει να γίνουν τα κατάλληλα αναχώματα προς αποφυγή αυτού του μεγάλου προβλήματος.

Έρχομαι σε ένα μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο Νομός Πέλλας και αναφέρονται στις πηγές της Αραβουσού. Είναι ένα φαινόμενο που δημιουργεί πάρα πολλά προβλήματα και η ΕΥΑΘ από το 1976 εγκατέστησε γεωτρήσεις τεράστιας απόδοσης και με το νερό που αντλούν υδροδοτείται η Θεσσαλονίκη. Το κακό είναι ότι αυτή η υπεράντληση σύμφωνα με τους εγκυρότατους επιστήμονες και τους πλέον ειδικούς του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης μπορεί να καταστήσει μη αναστρέψιμη την κατάσταση και κινδυνεύει γενικά όλη η περιοχή.

Παρά το γεγονός ότι ο ομιλών έχει κάνει πολλές κοινοβουλευτικές παραβάσεις όπως και άλλοι φορείς του νομού, εδώ, εδώ χρόνια έχουμε επισημάνει την κοροϊδία που υφίστανται οι κάτοικοι της περιοχής από την ΕΥΑΘ και τους αρμόδιους Υπουργούς. Κατ' επανάληψη είχαν δεσμευθεί ότι θα φροντίσουν για την προστασία του περιβάλλοντος και του υδροφόρου ορίζοντα και ότι θα τηρούν τις διεθνείς συμβάσεις. Είχαν ακόμη δεσμευθεί ότι δεν θα δημιουργούν προβλήματα ούτε θα υπάρξουν αυθαίρετες ενέργειες, αφινιδασμοί αλλά ότι θα εφαρμόσουν στην πράξη το διάλογο. Μέχρι τώρα δεν έχει γίνει τίποτε.

Πρέπει να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι είχαν δεσμευθεί πως αν η Θεσσαλονίκη υδροδοτείται από τον Αλιάκμονα θα μπορούσε να μειωθεί η άντληση από τις πηγές της Αραβουσού. Το έργο έγινε, η Θεσσαλονίκη υδροδοτείται με εκατόν πενήντα χιλιάδες κυβικά από τον Αλιάκμονα και όμως συνεχίζεται η υπε-

ράντληση των πηγών της Αραβουσού με αποτέλεσμα να καταστρέφεται όλη η περιοχή.

Κυρία Πρόεδρε, έχουμε ιερή υποχρέωση να διαφυλάξουμε τα ποτάμια, τις λίμνες, τον υδροφόρο ορίζοντα, κάτι που δανειστήκαμε από τις προηγούμενες γενιές και τα χρωστάμε στις επόμενες, στα παιδιά μας και έχουμε ιερή υποχρέωση να διαφυλάξουμε αυτά τα πολύτιμα αγαθά. Κάθε αυθαίρετη παρέμβαση δημιουργεί πρόβλημα στην καρδιά της ανθρωπότητας, στην ίδια την καρδιά της δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Τρυφωνίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξεπλάγην και εγώ απ' αυτήν την άσχετη τροπολογία που κατέθετε μετά τη ολοκλήρωση της συζήτησης στην επιτροπή και αφορά ένα άσχετο θέμα. Δείχνει δυστυχώς, με την αναφορά της κυρίας Υπουργού την προχειρότητα ακόμη και σε ένα τέτοιο θέμα και το πώς αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση, την κατασκευή του μετρώ στη Θεσσαλονίκη.

Είπε η κυρία Υπουργός ότι την επίβλεψη του έργου του μετρώ στη Θεσσαλονίκη θα την αναθέσει στην «Εγνατία ΑΕ», αν άκουσα καλά. Μπορεί να γίνει αυτό πριν ακόμη συζητηθεί μία τροπολογία που επεκτείνει την «ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ» στο μετρώ Θεσσαλονίκης και λόγω τεχνογνωσίας αναθέτει την επίβλεψη του έργου στην «ΕΓΝΑΤΙΑ» Α.Ε.;

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι προχειρότητες και τι σκοπιμότητες αναφέρονται σ' αυτήν την τροπολογία που ήρθε την τελευταία στιγμή εκ του πονηρού; Κάνω, λοιπόν και εγώ έκκληση γι' αυτήν την τροπολογία που είναι άλλο ένα δείγμα τσαπατσουλιάς, θα μου επιτρέψετε την έκφραση, εσκεμμένης τσαπατσουλιάς για να κρύψει κάποιες υποσχέσεις που έχει δώσει σε συνδικαλιστικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ η κυρία Υπουργός όσον αφορά τη διαχείριση του μετρώ της Θεσσαλονίκης, να αποσυρθεί και να έρθει να συζητηθεί σαν άρθρο νομοσχεδίου στο μέλλον.

Οπωσδήποτε αυτό που ανέφερα ισχύει και για το συζητούμενο νομοσχέδιο. Φαίνεται για μία ακόμη φορά ότι η Κυβέρνηση τρέχει πίσω από τα γεγονότα, δεν έχει ολοκληρωμένο σχεδιασμό και προσπαθεί να προλάβει προθεσμίες για τυπικούς λόγους.

Θα γυρίσω τώρα στο θέμα του μετρώ Θεσσαλονίκης γιατί όταν συζητιόταν πριν από πολλά χρόνια στη Βουλή το νομοσχέδιο, τότε αν υπήρχε σωστός σχεδιασμός θα έπρεπε να προβλεπόταν και η επέκταση των αρμοδιοτήτων της «ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ» στο μετρώ Θεσσαλονίκης. Αυτό θα έδειχνε ότι υπάρχει ένας ολοκληρωμένος σχεδιασμός από την Κυβέρνηση και όχι ότι την τελευταία στιγμή προσπαθεί επιτόλαιο να καλύψει κοιμητικές σκοπιμότητες ή πιέσεις που προέρχονται από διάφορες οδηγίες που εκδίδει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η διαχείριση και προστασία του υδάτινου δυναμικού είναι δυστυχώς ένα άλλο παράδειγμα της ολιγωρίας της Κυβέρνησης στην αντιμετώπιση των σοβαρών περιβαλλοντικών προβλημάτων της χώρας. Μέχρι τώρα στη διαχείριση των υδάτων έλλειπε η περιβαλλοντική διάσταση. Αν δούμε στη χώρα μας την ποιότητα των νερών, θα διαπιστώσουμε ότι υπάρχει σε μεγάλο βαθμό σωστή ποιοτική κατάσταση αλλά το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι έρχονται περιβαλλοντικά από τα βόρεια σύνορά μας, όπου μεγάλες ποσότητες δηλαδή κατεβαίνουν από τις γειτονικές χώρες χωρίς να είναι εξασφαλισμένες ποιοτικά. Θα αναφερθώ σε αυτό το θέμα αργότερα.

Εκείνο που θέλω να σημειώσω και θέλω να το προσέξετε είναι ότι δυστυχώς, η Κυβέρνηση κατασπατάλησε περίπου 2 τρισεκατομμύρια δραχμές κοινοτικών πόρων για έργα περιβάλλοντος χωρίς να έχει παράγει αντίστοιχο έργο. Η χώρα μας είναι ανοχύρωτη μπροστά σε αυτές τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει προς την Ευρωπαϊκή Ένωση με τις διάφορες οδηγίες όσον αφορά την ποιότητα αερίων ρύπων, την ποιότητα των υδάτων, τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων, την αντιμετώπιση των τοξικών αποβλήτων που όλα αυτά μολύνουν τον υδροφόρο ορίζοντα της χώρας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι λίγα χιλιόμετρα μακριά από εδώ, από την Αθήνα, στον ΧΥΤΑ

Άνω Λιοσίων, όπου ο υδροφόρος ορίζοντας δέχεται τις πιέσεις των σταλαγμάτων της χωματερής που κατέρρευσε και δυστυχώς οι προβλεπόμενες εκεί εγκαταστάσεις είναι ανίκανες και δεν μπορούν να παράγουν σωστά υδάτινα προϊόντα που δεν θα μολύνουν το περιβάλλον.

Όλα αυτά τα περιβαλλοντικά προβλήματα τα μεταβιβάζει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στην επόμενη κυβέρνηση, χωρίς η επόμενη να έχει αυτή την επάρκεια των χρηματικών πόρων που είχαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία χρόνια από τα ευρωπαϊκά ταμεία.

Τελειώνει και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης χωρίς να έχουμε τους αντίστοιχους πόρους και με τεράστιες δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και για την περίπτωση των υδάτων, που έρχεται εσπευσμένα τώρα για τυπικούς λόγους η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει.

Όπως ξέρετε, υπήρχε ο ν. 1987 που αφορούσε στη διαχείριση των υδάτων αλλά είχε μείνει ανενεργός εδώ και δεκαπέντε χρόνια και όπως αναφέρθηκε από τα τριάντα πέντε προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις μόνο εννέα είχαν υλοποιηθεί. Μην ξεχνάμε ότι η υπερεκμετάλλευση των υπογείων υδάτων έχει οδηγήσει στην υφαλμύρωση των υπολειπομένων, τη στιγμή που η ανεξέλεγκτη χρήση των φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων έχουν συσσωρεύσει μεγάλες ποσότητες νιτρικών ενώσεων στα υπόγεια νερά της χώρας και όλα αυτά τα χρόνια η Κυβέρνηση έμεινε αδιάφορη μπροστά σ' αυτήν την περιβαλλοντική διάσταση.

Θα μου επιτρέψετε να σας αναφέρω τρία παραδείγματα στη δική μου περιοχή, που αφορούν πρώτον την ποιότητα των πηγών Αγίου Γεωργίου Πρεβέζης, από τις οποίες υδρεύονται τρεις νομοί, η Πρέβεζα, η Άρτα και η Λευκάδα. Υπάρχει κίνδυνος να μολυνθούν αυτές οι πηγές από τη χωματερή Δουρούτης του λεκανοπεδίου του Νομού Ιωαννίνων.

Δεύτερο την ποιότητα των υδάτων του Αμβρακικού Κόλπου, του τεράστιου αυτού υδροβιότοπου για τον οποίο δυστυχώς η Κυβέρνηση αδιαφορεί και δεν έχει δείξει το αντίστοιχο ενδιαφέρον. Τρίτον, αναφέρω την περιοχή του Ελαιώνα της Πρέβεζας, όπου έχουμε το φαινόμενο που προανέφερα, την υπερεκμετάλλευση και τη «νιτροποίηση» των υδάτων. Όλα αυτά είναι κακή κληρονομιά.

Θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ και στο παρόν νομοσχέδιο και να σημειώσω ότι δυστυχώς η προτεινόμενη ρύθμιση δεν καλύπτει την περιβαλλοντική διάσταση και το πνεύμα που περιέχεται στην οδηγία 60/2000 όσον αφορά την ποιότητα του υδάτινου δυναμικού μας και πολύ περισσότερο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν για την προστασία της ποιότητας αυτής.

Ακόμα, σημειώνω κι εγώ μαζί με άλλους συναδέλφους, ότι η Κυβέρνηση δεν έλαβε υπόψη τις προτάσεις και τις οδηγίες που αφορούν στις λεκάνες απορροής.

Η Κυβέρνηση προτίμησε τις διοικητικές περιφέρειες της χώρας και, όπως προανέφερα στην επιτροπή, ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα του λάθους είναι ότι η Λευκάδα υδρεύεται από την Ήπειρο, από τις πηγές Αγίου Γεωργίου Πρεβέζης. Κι όμως, με το παρόν νομοσχέδιο εντάσσεται στην περιφέρεια Ιονίων νήσων, δηλαδή στην Κέρκυρα, όπου εκεί θα στέλνει τους εκπροσώπους της για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων που δεν έχει καμία σχέση, ούτε θα μπορέσουν να ικανοποιηθούν τα συμφέροντα της Λευκάδας. Οι εκπρόσωποι της Λευκάδας έπρεπε να είναι στο περιφερειακό συμβούλιο της Ηπείρου. Εκεί είναι και τα νερά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Τέτοιες αστοχίες εκ προοιμίου σηματοδοτούν ότι και αυτός ο νόμος ουσιαστικά, όπως ανεφέρθη από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο, είναι ένα περίβλημα, γιατί χρειάζεται ένας μεγάλος αριθμός προεδρικών διαταγμάτων και αποφάσεων. Με το παρόν νομοσχέδιο έχουμε μία τυπική κάλυψη της υποχρέωσης της Ελλάδας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς ουσιαστικά να δημιουργείται το θεσμικό εργαλείο που θα μπορέσει να αντιμετωπίσει αυτό το μεγάλο πρόβλημα της διαχείρισης των υδάτινων πόρων στη χώρα μας.

Θα ήθελα να απαντήσω στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο

του ΠΑΣΟΚ ότι οπωσδήποτε η Νέα Δημοκρατία είναι υπέρ του ενιαίου φορέα διαχείρισης των υδάτων. Όμως, εκεί που διαφωνούμε είναι με τη μορφή με την οποία η Κυβέρνηση προσπαθεί να σχηματοποιήσει αυτόν το μηχανισμό που είναι γραφειοκρατικός. Σας ανέφερα το παράδειγμα της Λευκάδας και τα προεδρικά διατάγματα που χρειάζονται. Δυστυχώς, δεν είναι το κατάλληλο εργαλείο με το οποίο η Ελλάδα θα αντιμετωπίσει τα θέματα που την απασχολούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα κλείσω με το θέμα της ρύθμισης που ζητήσαμε για τα διεθνή ύδατα. Αν το νομοσχέδιο αυτό είχε έλθει το 2000, δηλαδή τρία χρόνια πριν, η Κυβέρνηση θα είχε ένα θεσμικό όπλο, έναν ελληνικό νόμο, με αναφορά στα διεθνή ύδατα κατόπιν ευρωπαϊκών προδιαγραφών και θα είχαμε τρία χρόνια για να διαπραγματευτούμε την ποιότητα των υδάτων που μας «στέλνουν» οι βόρειοι γείτονές μας. Η ποιότητα είναι πάρα πολύ κακή από αρσενικό, από ουράνιο κλπ και δυστυχώς είμαστε ανοχύρωτοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Τρυφωνίδη, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτή είναι η ολιγωρία που ανέφερε η Νέα Δημοκρατία και για όλους αυτούς τους λόγους κι εγώ καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρία Υπουργέ, μήπως θέλετε να κάνετε κάποια διευκρίνιση;

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Όχι, ευχαριστώ, δε ζήτησα το λόγο, όταν θα έλθει η ώρα μου, θα μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Βαρβιτσιώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με ικανοποίηση σημειώνω ότι σήμερα, τόσο η κυρία Υπουργός, όσο και η κυρία Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ ήλθαν στην Αίθουσα αυτή. Το λέω αυτό όχι προς έπαινό τους, αλλά προς ψόγο όλων των συναδέλφων τους Υπουργών που αρνούνται να «τιμήσουν» την Αίθουσα με την παρουσία τους. Άρα, η παρουσία και των δύο αποτελεί μία θετική συμβολή στην αναβάθμιση του Κοινοβουλίου.

Όμως, δεν μπορώ να μην κακίσω τη νοοτροπία που υπάρχει σχεδόν σε όλη την Κυβέρνηση. Αυτή η νοοτροπία συνίσταται στην υποβολή άσχετων με το νομοσχέδιο τροπολογιών. Τι σχέση έχει το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα με την τροπολογία για το μετρό Θεσσαλονίκης, πλην της σχέσεως ότι και τα δύο υπόγονται στην αρμοδιότητα του ΠΕΧΩΔΕ; Αυτή δεν είναι σχέση, είναι σαφής παραβίαση των διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής και του Συντάγματος.

Ασφαλώς θυμάστε ότι κατά τη συζήτηση του Συντάγματος έγινε ευρεία συζήτηση ώστε να απαγορευθούν οι «εντροπολογίες». Έτσι τις ονομάζω εγώ, γιατί πράγματι αποτελούν ντροπή για το Κοινοβούλιο. Θα πρέπει, λοιπόν, το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ, όπως εκπροσωπείται τώρα, να αποσύρει αυτήν την τροπολογία. Είναι αιφνιδιαστική, είναι άσχετη, δεν έχει καμία σχέση με το νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, το πρόβλημα των υδάτινων πόρων σε παγκόσμια κλίμακα είναι τεράστιο. Οι περιοχές που αντιμετωπίζουν το μεγαλύτερο πρόβλημα επάρκειας υδάτινων πόρων και αποθεμάτων είναι η Αφρική, η Μέση Ανατολή και γενικότερα η λεκάνη της Μεσογείου, καθώς και ορισμένα μέρη της Νότιας Ασίας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία της UNICEF, οι φτωχοί στα αναπτυσσόμενα κράτη πληρώνουν κατά μέσο όρο δώδεκα φορές περισσότερο για ένα λίτρο νερού πόσιμου απ' ό,τι πληρώνουν οι κάτοικοι των αναπτυγμένων χωρών.

Επίσης, είναι χαρακτηριστικό ότι στην αναπτυσσόμενη Ναμίμπια η κατανάλωση του νερού ημερησίως δεν υπερβαίνει τα είκοσι λίτρα, ενώ στην ανεπτυγμένη Σουηδία και σε όλα τα άλλα κράτη της ανεπτυγμένης Ευρώπης, είναι εκατόν πενήντα έως διακόσιες φορές παραπάνω η ημερήσια κατανάλωση του νερού. Στην Ινδία περίπου ένα εκατομμύριο παιδιά το χρόνο πεθαίνουν από διάρροια διότι χρησιμοποιούν όχι καθαρό νερό. Στο Μπαγκλαντές το μολυσμένο με αρσενικό νερό από την αλόγιστη χρήση φυτοφαρμάκων είναι μία από τις βασικές αιτίες

θανάτου των κατοίκων της περιοχής.

Η γειτονική μας Τουρκία έχει άφθονες ποσότητες νερού λόγω του Τίγρη και του Ευφράτη. Απ' αυτές τις άφθονες ποσότητες ελάχιστα απολαμβάνουν η Συρία και το Ιράκ, που είναι γειτονικές και όμορες της χώρας. Έτσι, λοιπόν, το νέο φράγμα που ετοιμάζεται τώρα στην Τουρκία, για να αυξηθεί το κατά κεφαλήν εισόδημα της νότιας περιοχής της Τουρκίας, θα προκαλέσει μείωση της απορροής των υδάτων στις δύο γειτονικές χώρες και προκαλεί τις έντονες αντιδράσεις των χωρών αυτών.

Στην Ελλάδα δε φαίνεται να βρισκόμαστε σε ζώνη υψηλού κινδύνου όσον αφορά την επάρκεια των υδάτινων πόρων βραχυπρόθεσμα. Μακροπρόθεσμα πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτό το ορατό πρόβλημα διαχείρισης των υδάτινων πόρων.

Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση έχει βαριά ευθύνη, διότι δεν ασχολήθηκε με τη διαχείριση των υδάτινων πόρων.

Μονολεκτικά θα πω τι δεν έκανε οκτώ χρόνια που βρίσκεται στην εξουσία. Τα έργα στον Εύηνο δεν ολοκληρώθηκαν. Η εκτροπή του Αχελώου βρίσκεται ακόμα στα χαρτιά. Η επανασύσταση της Κάρλας αναβάλλεται διαρκώς για το μέλλον. Τα έργα του Αλιάκμονα καθυστερούν. Και θέλω να σημειώσω ότι την πενταετία από το 1994 μέχρι το 1999 τα ποσά που διετεθήσαν από το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων για εγγειοβελτιωτικά έργα ανέρχονται μόλις σε 80 δισεκατομμύρια δραχμές. Που σημαίνει 13 δισεκατομμύρια το χρόνο περίπου.

Έρχεται, λοιπόν, τώρα η Κυβέρνηση να φέρει προς έγκριση στη Βουλή ένα νομοσχέδιο που έχει συνταχθεί σύμφωνα με την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το πρώτο ερώτημα που τίθεται είναι το εξής: Η οδηγία αυτή εκδόθηκε τρία χρόνια πριν στις 22.12.2000. Γιατί άφησε τρία χρόνια να παρέλθουν για να φέρει αυτό το νομοσχέδιο;

Δεύτερον. Το νομοσχέδιο αυτό δημιουργεί μια πληθώρα πολυμελών οργάνων τα οποία είναι βέβαιο ότι δεν θα λειτουργήσουν. Προβλέπει πρώτον, τη σύσταση εθνικής επιτροπής υδάτων που θα αποτελείται από έξι Υπουργούς, οι οποίοι στην απουσία τους θα αναπληρώνονται από τους γενικούς γραμματείς.

Έχετε την εντύπωση ότι μπορεί να λειτουργήσει ποτέ αυτή η διυπουργική από έξι Υπουργούς επιτροπή; Ποτέ δεν θα μπορέσει. Συνιστάται ακόμα ένα δεύτερο όργανο το εθνικό συμβούλιο υδάτων, το οποίο έχει είκοσι τέσσερα μέλη. Και αυτό το εθνικό συμβούλιο δεν πρόκειται να λειτουργήσει. Τα πολυμελή όργανα είναι βέβαιο ότι δεν λειτουργούν. Και τρίτον, κάνετε σε κάθε περιφέρεια ένα περιφερειακό συμβούλιο υδάτων το οποίο θα απαρτίζεται περίπου από δεκαπέντε μέλη. Τι τα θέλετε όλα αυτά τα όργανα και δεν συνιστάται έναν ενιαίο φορέα διαχείρισης υδάτινων πόρων;

Επίσης, θα έλεγα ότι θα μπορούσατε παράλληλα μ' αυτό το όργανο να απλουστεύσετε τις διαδικασίες. Στην Ελλάδα υπάρχουν νόμοι, πάρα πολλοί και σωστοί και ημιτελείς. Το πρόβλημα όμως είναι ότι οι νόμοι αυτοί δεν εφαρμόζονται.

Εκπλήσσομαι γιατί ένας νόμος τον οποίο εσείς ψηφίσατε, ο 1739/87, επί δεκαπέντε χρόνια δεν εφαρμόστηκε. Και αναλαμβάνετε τώρα την υποχρέωση μέσα σε ένα χρόνο περίπου να ιδρύσετε μια κεντρική υπηρεσία υδάτων στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων; Στα χαρτιά μπορεί να τη δημιουργήσετε. Αλλά μέσα σε ένα χρόνο θα λειτουργήσει; Είμαι βέβαιος ότι θα μπορέσετε να τη συστήσετε, για ψηφοθηρικούς λόγους για να βολέψετε δικούς σας ανθρώπους, αλλά θα μπορέσει να λειτουργήσει; Θα είναι άχρηστη. Δεν πρόκειται να παραγάγει κανένα έργο.

Εκτός απ' αυτήν την υπηρεσία που πρέπει να ιδρύσετε όπως εσείς προβλέπετε μέχρι τις 22.12.2004, έχετε να εκδώσετε και σωρεία προεδρικών διαταγμάτων. Είμαι βέβαιος ότι κανένα απ' αυτά δεν θα εκδοθεί. Είμαι βέβαιος ότι το μέλλον αυτού του νομοσχεδίου είναι να μπει σε ένα χρονοντούλαπο όπως μπήκε και ο 1739. Και το απλούστερο που είχατε να κάνετε για να αντιμετωπίσετε το οξύτατο πρόβλημα της νησιωτικής Ελλάδας είναι να προχωρήσετε το πρόγραμμα των υδατοδεξαμενών στα νησιά. Δεν το κάνατε ούτε αυτό. Και ακόμα τα νησιά αυτά πλήττονται από πρόβλημα ποσίου ύδατος πολλές περιόδους του καλοκαιριού, όταν είναι βέβαιο ότι τα νησιά αυτά έχουν μια

αύξηση πληθυσμού λόγω της εισροής τουριστών.

Μ' αυτήν τη νοοτροπία, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι δυνατό να πάει ο τόπος μπροστά.

Θα ήθελα, κυρία Υφυπουργέ, να σας δώσω προς μελέτη ένα βιβλίο μου που εκδόθηκε πρόσφατα. Είναι οι τρεις απειλές του αιώνα. Αναφέρομαι σε τρεις απειλές, οι οποίες είναι η αύξηση του πληθυσμού των αναπτυσσόμενων χωρών, παράλληλα με τη μείωση του πληθυσμού των ανεπτυγμένων χωρών, το υδάτινο πρόβλημα και τρίτον ο επιθετικός ισλαμικός φονταμεταλισμός.

Δεν έχω την αξίωση να το διαβάσετε εσείς, αλλά δώστε το στην υπηρεσία σας να το διαβάσει και θα δείτε ότι εκεί εισηγούνται ορισμένα σαφή και συγκεκριμένα μέτρα. Και το πρώτο είναι η ίδρυση ενιαίου φορέα διαχείρισης υδάτινων πόρων. Όχι επιτροπές και παραεπιτροπές, πολυμελείς και πολυπληθείς από ειδικούς ή μη ειδικούς, από σχετικούς ή από ασχέτους, οι οποίοι δεν θα λειτουργήσουν. Ευχαριστώ πολύ.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Και εγώ σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψει ο κ. Βαρβιτσιώτης να υποδείξω και σε άλλους συναδέλφους πέραν της κυρίας Υφυπουργού ΠΕΧΩΔΕ να διαβάσουν το βιβλίο μου, διότι έτυχε να το γνωρίσω κατά την «παρουσίαση» του, και διεπίστωσα ότι όχι μόνο έχει χρήσιμες πληροφορίες για το ειδικό θέμα της διαχείρισης των υδάτων, αλλά έχει και αναφορές σε ζητήματα τα οποία ενδιαφέρουν όλους μας, όπως τα περί ισλαμικού φονταμεταλισμού, τα περί του θέματος του δημογραφικού.

Έρχομαι τώρα στο σχέδιο νόμου που αποτελεί και αντικείμενο της οδηγίας την οποία σήμερα κάνουμε νόμο του κράτους μας με καθυστέρηση τριάντι ετών.

Αγαπητή κυρία Υφυπουργέ, μέγα ζήτημα είναι η διαχείριση των υδάτων της οποίας προελεύσεως το οποίο προϊόντος του χρόνου γίνεται ακόμα μεγαλύτερο. Σε μας δε τους νησιώτες είναι το μέγιστο ζήτημα.

Τι συμβαίνει σήμερα στη νησιωτική Ελλάδα και αναφέρομαι συγκεκριμένα στο Αιγαίο. Ό,τι θέλει κάνει ο καθένας σήμερα. Το έχετε άλλωστε διαπιστώσει και εσείς κατά τις επισκέψεις σας στα νησιά μας και σας διαβεβαιώ ότι χαίρομασθε κάθε φορά που έρχεσθε κάτω. Αλλά θα πρέπει να δούμε και το αποτέλεσμα των επισκέψεών σας. Και ένα εκ των θετικών, κατά τη γνώμη μου, αποτελεσμάτων θα είναι μετά την επιψήφισή του σχεδίου αυτού νόμου, να επέλμπετε στο Αιγαίο. Ακούστηκε ο τίτλος «Ενιαίος φορέας». Αν αυτός είναι απαραίτητος για μια μικρή χώρα όπως είναι η Ελλάδα, είναι κυρίως απαραίτητος για μια περιοχή όπως είναι η νησιωτική Ελλάδα.

Τα δωδεκάνησα δαπανούν κάθε χρόνο 1 δισεκατομμύριο το καλοκαίρι για μεταφορά νερού στα άνυδρα νησιά. Δεν υπολογίζεται σ' αυτό το ιδιαίτερος υψηλό ποσό που δαπανάται για να υδροδοτηθεί το Κρατικό Θεραπευτήριο Λέρου. Λέτε και η Λέρος δεν ανήκει στα Δωδεκάνησα. Και μάλιστα το προμηθεύεται το νερό σε τιμή πολύ ψηλότερη απ' ό,τι το προμηθεύεται η νομαρχία Δωδεκανήσου.

Όλα αυτά τα παρατηρεί η Περιφέρεια -έδρα Σύρος- υποθέτω ότι τα γνωρίζουν τα αρμόδια Υπουργεία, αλλά δεν υπάρχει καμιά παρέμβαση. Όταν λοιπόν, σε ένα νομό όπως τα Δωδεκάνησα υπάρχει τέτοια αντίληψη περί διαχειρίσεως αυτού του αγαθού -κατά έναν νέο «αφορισμό» παύει πλέον να είναι αγαθό, είναι είδος προς εμπορία- φαντασθείτε τι γίνεται στην υπόλοιπη ευρύτερη περιοχή. Και θα περιορίσω τώρα και το πεδίο εφαρμογής της αντίληψης περί διαχείρισης των υδάτων σε ένα μόνο νησί για να καταλάβετε ακριβέστερα τι γίνεται ή να υπογραμμίσω τα όσα ήδη γνωρίζετε.

Ρόδος! Ο ένας δήμαρχος με δημοτική επιχείρηση υδρεύσεως-αποχετεύσεως, ασκεί την τάδε πολιτική και ο γειτονικός του δήμαρχος, μια άλλη πολιτική. Έχει δικό του πρόγραμμα έργων, κάτι που μέχρι κάποιου σημείου έχει αντικείμενο, αλλά παράλληλα έχει και δική του τιμολογιακή πολιτική η οποία διαφέρει αισθητά από την τιμολογιακή πολιτική του όμορου δήμου με καταναλωτές τους ίδιους επιχειρηματίες. Το παρακολουθείτε;

Ξενοδόχοι οι μεν, ξενοδόχοι οι δε, άλλο πληρώνει ο ένας, άλλο πληρώνει ο άλλος. Και ας μη μου πουν ότι το κόστος διαχειρίσεως είναι διαφορετικό. Όλα δε αυτά είναι προϊόντα της μη υπάρξεως συντονισμού δράσεων.

Θέλουμε να κάνουμε δίκτυο. Τώρα πια οι δήμοι μας έχουν αποκτήσει μια συνέχεια και οι οικισμοί προσήγγισαν ο ένας τον άλλον. Είναι φοβερό το ότι ουδείς διανοείται να επέμβει και να τους πει; Ακούστε, κύριοι δήμαρχοι, να μην έχετε δικαίωμα εκ νόμου να κάνετε εταιρείες για ύδρευση και αποχέτευση, αλλά όχι να κάνει ό,τι θέλει ο καθένας. Κάποιος πρέπει να έχει το δικαίωμα να μπει στη μέση, που το έχει με την κείμενη νομοθεσία και να τους πει ότι θα σας συντονίσουμε και για τα πολυδάπανα έργα αποχετεύσεως και τα εξ ίσου πολυδάπανα έργα υδρεύσεως. Απ' όλα αυτά, όμως, σχεδόν τίποτε δεν γίνεται.

Νησιά λοιπόν! Διαχείριση κατά το δοκούν, από τους διοικητικούς φορείς που ο καθένας στη ζώνη ευθύνης του αναπτύσσει δραστηριότητα περί την διαχείριση των υδατινών πόρων.

Έρχομαι τώρα στα σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος. Σε κάποια νησιά, δεν έχουμε νερό, είναι τα άνυδρα νησιά. Όπως είναι τα «άγονα», που περιλαμβάνονται στις άγονες γραμμές στην ακτοπλοΐα... Είναι και αυτό, κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα επιτεύγματα της Κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ. Εκήρυξε διά νόμου το Αιγαίο κατά τα 2/3 ως «άγονη γραμμή». Δεν αναφέρομαι σε σας, κύριε τώως Υπουργέ της Εμπορικής Ναυτιλίας, είναι κατόρθωμα του προκατόχου σας. Και έρχεται πάλι τώρα η ώρα και κάνουμε συσκέψεις επί συσκέψεων για τις άγονες γραμμές.

Έχουμε, λοιπόν, άγονα νησιά από τη φύση τους. Πώς αντιμετωπίζεται η κατάσταση; Ακουστική προηγούμενης κάτι για υδατοδεξαμενές, μικρά φράγματα κλπ. είναι μια πρακτική που αποδείχθηκε ότι αποδίδει. Το πρόγραμμα όμως πού βρίσκεται; Η Κάρπαθος φωνάζει χρόνια. Δεν έχουν δει ακόμα φράγμα. Στους Λειψούς έγινε ένα και αυτό με κακή κατασκευή αλλά καμία επέμβαση για να δουλέψει. Κόστισε πάντως κάμποσες εκατοντάδες εκατομμύρια. Και αυτό είναι παρελθόντων ετών. Πάμε τώρα στα επίκαιρα. Λέρος, τώρα αυτήν τη στιγμή. Πάρτε ένα τηλέφωνο να δείτε τι γίνεται. Να μην πούμε για τα μεγάλα έργα της Ρόδου τα οποία τα καθυστερήσατε τόσα χρόνια, που τώρα το φράγμα του Γαδουρά για να τελειώσει έχει κόστος τρεις φορές επάνω από τότε, που πάλι εσείς οι ίδιοι, που τα βρήκατε όλα έτοιμα, είχατε τη δυνατότητα να το κατασκευάσετε. Εννοώ οι ίδιοι, η ελληνική Κυβέρνηση. Πήγε τώρα τρεις φορές επάνω το κατασκευαστικό κόστος.

Η ανάγκη λοιπόν, πού οδηγεί; Οδηγεί στον σχεδιασμό της επεμβάσεως σ' όλο το Αιγαίο. Δύο είναι οι περιφέρειες άλλωστε του Αιγαίου, Βόρειο και Νότιο. Και μεθαύριο εκ των πραγμάτων, πρέπει να γίνουν μια περιφέρεια. Καταλαβαίνετε τι εννοώ. Αλλιώς θα χάσουμε. Μια περιφέρεια, ένας σχεδιασμός. Οι ανάγκες είναι βεβαιωμένες, πασίγνωστες, οι επεμβάσεις περίπου έχουν σχεδιαστεί και επομένως χρειάζεται συντονισμός δράσεως.

Επ' ευκαιρία, λοιπόν, αυτού του νομοσχεδίου, θα ήταν χρήσιμο, όπου λέτε ότι θα λειτουργήσει «Εθνική Επιτροπή Υδάτων», στην οποία μετέχουν Υπουργοί, έχετε περίπου δέκα Υπουργούς πλην του Υπουργού Αιγαίου. Να βάλετε και τον Υπουργό Αιγαίου, όχι απλώς για να συντονισθούμε προς τη συνταγματική επιταγή η οποία καθορίζει στο άρθρο 101 ότι πρέπει κάθε φορά που νομοθετούμε να επιδεικνύουμε ειδική μέριμνα για τη νησιωτική Ελλάδα, αλλά γιατί η ανάγκη το επιβάλλει. Όλη η ηπειρωτική Ελλάδα μπορεί πράγματι να αντιμετωπισθεί διά της συμμετοχής στην Ε.Ε.Υ. των Υπουργών που προβλέπει το σχετικό άρθρο του νομοσχεδίου. Όμως, η νησιωτική Ελλάδα έχει μια ιδιαιτερότητα. Και εφ' όσον έχουμε Υπουργείο Αιγαίου, να συμμετέχει ο Υπουργός Αιγαίου, για να πάψει έτσι ο Υπουργός Αιγαίου να είναι σχεδόν μόνο «εκδότης». Όπως ξέρετε, ο καλύτερος λειτουργών εκδοτικός οίκος σήμερα είναι το Υπουργείο Αιγαίου. Εξαιρετικές εκδόσεις. Σπίτια, παραλίες, ακτές, δέντρα, φυτά, πτηνά, απ' όλα βγάζει. Για να πάψει, λοιπόν, να είναι εκδότης ωραίαν καλλιτεχνικών εκδόσεων, ας ασχοληθεί με το νεράκι που πίνουμε καθημερινά.

Κυρία Υπουργέ, υπήρχε ένα πρόγραμμα το οποίο ίσως δεν το

γνωρίζετε, περί κατασκευής ενενήντα έξι φραγμάτων στο Αιγαίο με προοπτική αυτά να συγκρατήσουν εκατό εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού. Θα ήταν χρήσιμο επ' ευκαιρία αυτής της συζητήσεως να μας πείτε πού βρίσκεται όλη αυτή η ιστορία.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κατασκευάστηκαν δύο. Το είπε ο τώως Υπουργός Γεωργίας. Κατόρθωμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ: Κατασκευάστηκαν ογδόντα δύο λιμνοδεξαμενές και φράγματα και είναι σαράντα υπό εκτέλεση.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Όπως ξέρετε, κύριε τώως Υπουργέ Εμπορικής Ναυτιλίας, είμαι «ναυτικός» και με τα καΐκια, ταξιδεύω συχνά στα νησάκια. Ψάχνω να βρω φράγματα αλλά δεν βρίσκω. Σας το είπα, ότι είναι τρία όλα κίόλα και αυτά στραβά και ανάποδα. Δεν υπάρχει δυσκολία να το διαπιστώσετε. Πάμε ένα ταξιδάκι μαζί και θα τα δούμε όλα από κοντά. Όπως περιέγραφα προηγούμενα, θα διαπιστώσουμε ότι υπολειπούνται οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες οι οποίες τα «φόρτωσαν» όλα στους ΟΤΑ. Γυρίσαμε, έτσι κυρία Υφυπουργέ, στην κατάσταση της αρχαίας Ελλάδας: «οι πόλεις-κράτη». Αφού δεν μπορείτε να μπείτε στα ιδιαίτερα των ΟΤΑ, τουλάχιστον μπείτε σ' αυτό το θέμα της υδρεύσεως, για το οποίο διαβάζω από ένα κείμενο που μου έδωσε ο συνάδελφος κ. Κούβελας σχετικό με τις Δημοτικές Επιχειρήσεις Υδρεύσεως Αποχετεύσεως: «Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση, Περιφερειακή Πολιτική». Είναι ένα σημείωμα προς κυρίαν τάδε για να ενημερωθεί η κ. Διαμαντοπούλου. Μεταξύ των άλλων –δεν ξέρω αν το διάβασε ο κ. Κούβελας– αναφέρεται στον τρόπο λειτουργίας των δημοτικών επιχειρήσεων υδρεύσεως και αποχετεύσεως. Τι λέγει; «Η αναμόρφωση των εταιρειών διαχείρισης υδατινών πόρων μέσω δημιουργίας βιώσιμων εταιρειών υδάτων, πρέπει να ολοκληρωθεί. Πολλές εξ αυτών είναι πολύ μικρές, ώστε να είναι τεχνικά και οικονομικά βιώσιμες, πολλές έχουν ανάγκη μεγάλη οικονομικής συνένωσης και η απόδοσή τους θα πρέπει να παρακολουθείται και να υποστηρίζεται κεντρικά». Γιατί το διαβάζω. Παλιά η ιδέα των «συνδέσμων», η οποία προηγήθηκε του «Καποδίστρια», ήταν μια εξαιρετική ιδέα. Είχε σαν αντικείμενο τη συνένωση των δυνάμεων των ΟΤΑ για τέτοιες προπάντων δραστηριότητες, διαχείρισης των απορριμμάτων, διαχείρισης των υδάτων και άλλες παρόμοιες.

Κυρία Υπουργέ, ευχαριστώ για την προσοχή με την οποία έως τώρα παρακολουθήσατε όσα είπα. Αλλά, θα παρακαλούσα επί όσων σας είπα, όπου μπορείτε σήμερα να μας δώσετε μια απάντηση, αλλά προπάντων να ενστερνισθείτε την ιδέα «ενιαίας φορέας διαχείρισης υδάτων στο Αιγαίο», ώστε να μη βρισκόμαστε στην κατάσταση ο προηγούμενος νομάρχης Δωδεκανήσου να οργανώνει ολόκληρη εταιρεία για τα νερά, η περιφέρεια να την ακυρώνει και ο σημερινός νομάρχης σχεδόν επάνω στην προηγούμενη να χτίζει κάτι άλλο. Παρόμοια ακούω να συμβαίνουν στις Κυκλάδες και εν συνεχεία στο Βόρειο Αιγαίο. Άμεση επέμβαση, λοιπόν, και αξιοποίηση των πόρων που διατίθενται από το Γ' Κ.Π.Σ. που ατυχώς, στέκει ακόμη σχεδόν «ανέπαφο»!...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Τσιπλάκης για πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, άτεχνα, άκομψα, αβάσιμα, ακούστηκε πάλι πέραν των άλλων και διά στόματος του κ. Ανωμερίτη και βεβαίως της Υπουργού, ότι τη Νέα Δημοκρατία τη διακατέχει η διγλωσσία, ότι η Νέα Δημοκρατία άλλα λέει και άλλα πράττει και ότι προφανέστατα σε ζητήματα κοινής λογικής τοποθετείται κατά παράλογο τρόπο. Και το λέω αυτό στο παραπλανητικό φραστικό δίλημμα, που έθεσε κάποια στιγμή εν τη ροή του λόγου του ο κ. Ανωμερίτης ότι μα, εσείς λέτε στην τάδε σελίδα του προγράμματός σας ότι θα κάνετε ενιαίο φορέα διαχείρισης υδάτινων πόρων, γιατί τώρα αντιλέγετε και δεν υιοθετείτε τις ρυθμίσεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, το οποίο κάτι ανάλογο και αντίστοιχο προβλέπει; «Η ειπώθηκε από την πλευρά της κ. Παπανδρέου ότι «Εσείς δεν θέλατε να γίνει το μετρό στη Θεσσαλονίκη;» Μα, αν είναι δυνατόν.

Διαμαρτύρομαι εντονότατα για άλλη μια φορά. Δεν μπορεί να γίνεται μ' αυτούς τους όρους η συζήτηση στο Κοινοβούλιο. Πάντως, ας απεκδυθεί αυτής της νοοτροπίας επιτέλους και

μη θέλετε να εμφανίζεστε εσείς ως αυθεντικοί, πάντα έγκυροι, αξιόπιστοι, φερέγγυοι εκφραστές της πολιτικής κατάστασης στη χώρα την οποία μόνο εσείς μπορείτε στην πράξη κυβερνητικά να αντιμετωπίσετε. Αυτή είναι μια προεισαγωγική τοποθέτηση.

Επί της ουσίας τώρα του νομοσχεδίου. Εναρμόνιση λέει στην τάδε οδηγία, οδηγία η οποία υιοθετήθηκε το 2000 η οποία είχε προθεσμία τριών ετών και στο καταληκτικό χρονικό όριο κατά μήνα Νοέμβριο του 2003, εμείς ερχόμαστε να την υιοθετήσουμε φραστικά και κατά την άποψη μάλιστα ρητά εκφρασθείσα του εισηγητού της Πλειοψηφίας, ότι αποσκοπείται η εναρμόνιση διά του συγκεκριμένου νομοσχεδίου και όλα τα άλλα συναφή.

Πέρα, λοιπόν, αυτής της ουσιαστικά εκπρόθεσμης δικής σας νομοθετικής παρέμβασης και επί της ουσίας, δεν εναρμονίζετε με αυτούς τους στόχους, επιδιώξεις, κατευθυντήριες αρχές, ουσιαστικές μάλιστα της συγκεκριμένης οδηγίας. Και δεν το λέει αυτό ο Κώστας Τσιπλάκης ο αντιπολιτευόμενος εκ Σερρών Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας αλλά ποιοι το λένε; Θα σας το καταθέσω στα Πρακτικά. Το λένε συγκεκριμένες οργανώσεις ενασχολούμενες πλήρως, αιτιολογημένα κατά καιρούς και κατά βάσιμο τρόπο με αυτά τα ζητήματα. Η WWF-Ελλάς και η Μεσόγειος SOS. Και τι λένε αυτές οι οργανώσεις; Λένε αυτό το οποίο σας ειπώθηκε από πλευράς Νέας Δημοκρατίας εγκαίρως, το λένε με διαφορετικά λόγια. Λένε ότι πρώτα αυτό το νομοσχέδιο δεν ενσωματώνει σε καμιά περίπτωση τους στόχους της συγκεκριμένης οδηγίας, ότι το νομοσχέδιο υιοθετεί πεπερασμένες μη σύγχρονες ανάγκες ανάπτυξης στον συγκεκριμένο τομέα, ότι υιοθετεί ένα πολυδαίδαλο, πολύπλοκο από πλευράς διοικητικής δομής σύστημα και βέβαια δεν ενεργοποιεί τη συμμετοχική δράση, τη δράση των πολιτών. Κυρίαρχα στοιχεία, αποτυπώνονται σε συγκεκριμένα έγγραφα που θα σας καταθέσω και που η Νέα Δημοκρατία εγκαίρως σας το επεδείχθηκε με συγκεκριμένο σκεπτικό αιτιολογικό. Και το αιτιολογικό σκεπτικό είναι ότι δεν μπορεί εσείς να έρχεστε επί συγκεκριμένων άρθρων της οδηγίας, των άρθρων 4 έως 13 που κάνουν ουσιαστικές προσεγγίσεις σε θέματα, να έρχεστε εσείς και να μένετε σε επίπεδο κατευθυντήριων αρχών ή δεν ξέρω εξαγγελίας, προτιθέμενων συγκεκριμένων συμπεριφορών, με την έννοια των καθηκόντων. Σας είπε ευστοχάστα ο κ. Κούβελας ότι πρόκειται περί ενός γενικού καθηκοντολογίου, όχι περί ρυθμίσεων οι οποίες άπτονται ουσιαστικών ζητημάτων. Και το ουσιαστικό αναμφισβήτητο ζήτημα που είναι η ορθολογική διαχείριση των υδάτινων πόρων στη χώρα μας, σ' αυτό το ζήτημα δεν έχετε απαντήσει χρόνια τώρα και έχετε ευθύνη γι' αυτό και είναι αναμφισβήτητο, θεσμικά πλαίσια που διαμορφώσατε ποτέ δεν υλοποιήθηκαν και ο νόμος περί προστασίας του περιβάλλοντος ο 1650/86 και ο 1739/87, πάλι μας κάνετε παραπομπή σε αυτούς τους νόμους που έμειναν ανεκτέλεστοι. Είχαν νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις δεν υλοποιήθηκαν. Αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο πάλι επαφίεται με συγκεκριμένες τέτοιες κανονιστικές πράξεις, υπουργικές αποφάσεις, προεδρικά διατάγματα. Επαφίεται πάλι εν τω μέλλοντι εκδιδομένων τούτων να προχωρήσει σε υλοποίηση, σε προσέγγιση δηλαδή ουσιαστική των ζητημάτων. Και έρχεστε τελειωτικά να μας πείτε ότι επιτελείτε το νομοθετικό καθήκον, το ουσιαστικό πολιτικό έναντι της χώρας καθήκον. Όχι δεν είναι έτσι τα πράγματα. Σας ελέγχουμε, σας αιτώμεθα γι' αυτό.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς ανησυχούμε πραγματικά για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων που γίνεται με συγκεκριμένους τρόπους. Και μέχρι τώρα δεν τους επιδείξατε ούτε διαμορφώνεται και το πλαίσιο για να τους επιδείξετε. Διότι εμείς ξέρουμε ότι ούτε υδρονομικά έργα σε ορεινές περιοχές κάνετε ούτε αρδευτικά έργα κάνετε για τη μη κατασπατάληση των υδάτινων πόρων στη γεωργία ούτε διαχείριση περιβαλλοντική κάνετε, με την έννοια ότι δεν έχετε μηχανισμούς αποφυγής της αλόγιστης χρήσης φαρμάκων. Και επίσης ξέρουμε ότι έπρεπε εγκαίρως να διασφαλίσετε διαδικασία συμφωνίας με γειτονικά κράτη διότι έχουμε ύδατα είτε λιμνών είτε ποταμών εισερχόμενα στη χώρα τα οποία είναι ρυπαινόμενα ολοένα και περισσότερο.

Στο Νομό Σερρών προσφάτως –και πόνεσε η ψυχή μας, σας

λέω- και στη λίμνη Κερκίνη και σε ποταμούς του νομού, είχαμε τόνους ψόφια ψάρια διότι ρυπάνθησαν τα ύδατα, διότι δεν υπάρχουν μηχανισμοί να προσεγγίσουν αυτά τα ζητήματα εγκαίρως και να αποφύγουμε όλη αυτήν την καταστροφή. Για όλα αυτά υπάρχουν υπαίτιοι οι οποίοι κάποτε, στον ελάχιστο χρόνο που απομένει, θα πρέπει να σοβαρευτούν με την έννοια ότι έστω και αν εναρμονίζονται με οδηγίες, να εναρμονίζονται κατά ουσιαστικό τρόπο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Τσιπλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε Σφυρίου, έχετε και σεις πέντε λεπτά.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ελπίζω να είναι μεγάλα λεπτά, όπως έγινε και με άλλους συναδέλφους.

Κυρία Υπουργέ, θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα. Δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσω, με καλύπτουν για τη σημασία του όσα είπαν πολλοί άλλοι συνάδελφοι, τόσο για την ορθολογική διαχείριση της χρήσης των υδάτων κλπ., όσο και για την προστασία των υδάτων και εν γένει την προστασία του περιβάλλοντος. Αυτό ως εισαγωγή.

Επειδή η συζήτηση γίνεται πάλι, φοβούμαι, μονότονα από την πλευρά της Αντιπολίτευσης με το πνεύμα του μηδενισμού, θα ήθελα να δώσω μια όσο γίνεται πιο τεκμηριωμένη απάντηση και να καταδείξω πόσο μηδενιστικές είναι οι τοποθετήσεις που γίνονται.

Άκουσα προηγουμένως από τον παρόντα συνάδελφο κ. Κούβελα ότι για παράδειγμα σε όλο το Αιγαίο κατασκευάστηκαν μόνο δυο φράγματα. Δεν ξέρω τι γίνεται στην υπόλοιπη Ελλάδα, θέλω όμως να σας πω ότι στο Νομό Δωδεκανήσου κατασκευάστηκε το φράγμα στην Απολλοκιά της Ρόδου, κατασκευάζεται το φράγμα στην Κρητινεία της Ρόδου, κατασκευάζεται το φράγμα του Γαδουρά της Ρόδου. Κατασκευάστηκε το φράγμα στην Αστυπάλαια. Κατασκευάζεται το φράγμα στην Πάτμο, ολοκληρώθηκε και θέλει ορισμένες επισκευές το φράγμα στη Λέρο, κατασκευάστηκαν λιμνοδεξαμενές στο Καστελόριζο, στην Τήλο, στους Λειψούς, στη Νίσυρο. Το φράγμα της Καλύμνου θέλει μια παρέμβαση και βεβαίως επιβάλλεται να επιταχυνθεί η δημοπράτηση και η κατασκευή του φράγματος στην Κάρπαθο. Ίσως να ξέχασα και μερικά απ' αυτά. Αν, λοιπόν, σε ένα νομό μόνο έχουμε αυτήν την δημιουργική συμβολή της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στη δημιουργία της κατάλληλης υποδομής, καταλαβαίνετε πόσο μηδενιστικό είναι να έρχονται εδώ και να λένε ότι σε όλο το Αιγαίο κατασκευάστηκαν μόνο δυο φράγματα. Και όποιος κύριος θέλει ευχαρίστως, φιλοξενούμενος είναι στα Δωδεκάνησα, να γυρίσουμε μαζί να κάνουμε μια περιοδεία και να τα επισκεφθούμε. Είστε προσκεκλημένοι μου αν θέλετε να τα επισκεφθούμε ένα προς ένα.

Όμως, κυρία Υπουργέ, επειδή θέλω να έρθω και στο θέμα που έχει να κάνει με την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θυμίζω κάτι το οποίο τόνισα και στη συζήτηση στην κοινοβουλευτική επιτροπή, ότι οδηγία λέει πως τα κράτη-μέλη εξασφαλίζουν τις κατάλληλες διοικητικές ρυθμίσεις, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού της κατάλληλης αρμόδιας αρχής για την εφαρμογή των κανόνων της παρούσας οδηγίας μέσα σε κάθε περιοχή της λεκάνης απορροής.

Και σε ό,τι αφορά την πρόταση που κάνει το νομοσχέδιο για την Εθνική Επιτροπή Υδάτων στο άρθρο 3, συμφωνώ. Σε ό,τι αφορά την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων στο άρθρο 4 συμφωνώ. Από εκεί και πέρα διαφωνώ σε ό,τι αφορά τη διοικητική δομή που δίνει το νομοσχέδιο στη νησιωτική Ελλάδα. Το τονίζω και το υπογραμμίζω.

Άκουσα παρατηρήσεις προηγουμένως. Εκείνο που δεν μπορεί να αρνηθεί κανείς μέσα σ' αυτήν την αίθουσα είναι το ελληνικό Αρχιπέλαγος του Αιγαίου δεν υπάρχει σε καμιά άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Η οδηγία μας δίνει τη δυνατότητα, το Σύνταγμα μας επιτάσσει να κάνουμε ειδική πρόβλεψη σε ό,τι αφορά τη

διοικητική λειτουργία στη νησιωτική Ελλάδα. Άκουσα για παράδειγμα το συνάδελφο κ. Παυλίδη να υπάρχει ενιαίος φορέας. Συμφωνώ για το περιφερειακό συμβούλιο υδάτων. Θέλετε κατά νότιο και βόρειο Αιγαίο; Θέλετε σε ολόκληρο το Αιγαίο; Συμφωνώ να υπάρχει ο συντονισμός στο ζήτημα του προγραμματισμού σε επίπεδο ολόκληρου του Αιγαίου με τις υφιστάμενες δομές σήμερα στο νότιο και βόρειο Αιγαίο. Εκεί που δεν μπορώ με τίποτε να συμφωνήσω είναι στην άσκηση της διοίκησης στα πλαίσια του σχεδιασμού που γίνεται, για παράδειγμα σχέδια διαχείρισης. Και βεβαίως δεν είναι μόνο να τα γράφεις στα χαρτιά, είναι κυρίως να παρακολουθήσεις και να εξασφαλίσεις την εφαρμογή τους επιτόπου. Αν υπάρχει μια διεύθυνση στη Μυτιλήνη για παράδειγμα, για να εποπτεύει τι γίνεται στην Ικαρία, ή μια διεύθυνση στην Ερμούπολη για να εποπτεύει τι γίνεται στην Κάρπαθο και στα υπόλοιπα νησιά του νοτίου Αιγαίου, θα ασχολήσει και όχι μόνο ο σχεδιασμός που πιστεύω ότι ο σχεδιασμός πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες –και υπάρχουν από νησί σε νησί ιδιαιτερότητες– αλλά και σε ό,τι αφορά την εφαρμογή.

Το πρόγραμμα μέτρων και παρακολούθησης στο άρθρο 8. Δεν θα μπορεί μια διεύθυνση που θα εδρεύει στην έδρα να παρακολουθήσει –σας βεβαιώνω από προσωπική εμπειρία– τίποτα από τα τεκταινόμενα στα νησιά. Το ίδιο ισχύει και για την παρακολούθηση του προγράμματος των μέτρων κατά της ρύπανσης στο άρθρο 9. Ούτε αυτό θα μπορεί να το παρακολουθήσει η διεύθυνση. Κάθε άσκηση διοικητικών αρμοδιοτήτων από την έδρα της Περιφέρειας στο χώρο του νησιωτικού συμπλέγματος του Αρχιπελάγους του Αιγαίου είναι καταδικασμένη να αποτύχει. Αυτό είναι θέμα κοινής λογικής και αξιών από τη συζήτηση που είχαμε στην κοινοβουλευτική επιτροπή ότι αυτή η κοινή λογική θα γινόταν δεκτή από το Υπουργείο. Λυπούμαι που δεν γίνεται δεκτή και δεν είμαι πρόθυμος να ψηφίσω αυτές τις διατάξεις, εφόσον δεν υιοθετείται αυτή η κοινή λογική.

Πρότεινα, κυρία Υπουργέ, και το επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά, να ασκούνται οι αρμοδιότητες διοικητικού χαρακτήρα, αυτές που έχουν σχέση με τον έλεγχο, την έκδοση αδειών. Θα πηγαينοέρχονται τα χαρτιά στις έδρες των περιφερειών, για να εκδίδονται οι σχετικές άδειες. Όλες αυτές οι αρμοδιότητες πρέπει να αποκεντρωθούν στο νησιωτικό χώρο του Αιγαίου, σε επίπεδο νομού τουλάχιστον. Επιμένω σε αυτό, γιατί βιώνω τα προβλήματα εδώ και είκοσι δύο χρόνια ως Βουλευτής στην περιοχή και αξιώνω θέματα κοινής λογικής να γίνονται δεκτά από την πλευρά του Υπουργείου. Λυπούμαι που δεν γίνεται δεκτό και θα επιμείνω εστώ και αυτήν τη στιγμή να γίνουν δεκτές οι προτάσεις που κάνω γι' αυτόν τον τομέα. Βέβαια στο ζήτημα που έχει να κάνει με το σχεδιασμό και το πλαίσιο δεν έχω καμία αντίρρηση να γίνεται σε επίπεδο περιφέρειας, αλλά σε ό,τι αφορά την άσκηση των διοικητικών αρμοδιοτήτων επιμένω στην αποκέντρωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Τσιτουριδής.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Ο τρόπος με τον οποίο επιχείρησε η Κυβέρνηση να παρουσιάσει τη δήμενη αθώα τροπολογία για το «ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ», κύριε Πρόεδρε, αντίκειται και στο Σύνταγμα και στον Κανονισμό της Βουλής, γιατί στο άρθρο 88 παράγραφος 3 του Κανονισμού διαβάζουμε πως οι τροπολογίες πρέπει να σχετίζονται με το κύριο αντικείμενο του νομοσχεδίου ή της πρότασης νόμου.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξία και Δημοσίων Έργων): Είχα πει ότι θα μιλούσα γι' αυτό στο τέλος. Ήθελα οι κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να τοποθετηθούν και γι' αυτό. Με σεβασμό, λοιπόν, στις τοποθετήσεις σας, εστώ και αν αυτές ήταν αντιπολιτευτικές για την τροπολογία, περίμενα να μιλήσω. Ήθελα να ακούσω και τον κ. Βαρβιτσιώτη και εσάς, κύριε Τσιτουριδίδη, όλους εσάς που επιμένετε τεκμηριώνετε την επιμονή σας, να ακούσω το σύνολο της παρέμβασής σας, για να την αποσύρω. Ήταν πολύ εύκολο για μένα να το πω από την αρχή. Βλέποντας, λοιπόν, αυτήν την επιμονή σας λέω από τώρα ότι αποσύρεται αυτή η τροπολογία, παρ' ό,τι κατατέθηκε εμπρόθεσμα μέσα από τις διαδικασίες που

προβλέπονται στον Κανονισμό, για επόμενο πιο σχετικό με την τροπολογία νομοσχέδιο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ, που κάνατε δεκτή την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, διότι εδώ υπήρχε και τυπικό θέμα. Η μόνη σχέση του «ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ» με τους υδάτινους πόρους είναι πως, όταν βρέχει λίγο παραπάνω στην Αθήνα, πλημμυρίζει το μετρό, ένα πολυδιαφημισμένο έργο.

Θα παρακαλούσα όμως με την ευκαιρία αυτήν και μέσω υμών την Κυβέρνηση, κύριε Πρόεδρε, για τόσο σημαντικά ζητήματα να μη βρισκόμαστε μπροστά σε μεθοδεύσεις. Συζητήθηκε στην επιτροπή 29 του μηνός Οκτωβρίου ένα θέμα και 30 του μηνός ανακάλυψε η Κυβέρνηση ότι υπάρχει πρόβλημα για το πώς θα προχωρήσει ως κλασσικό δημόσιο έργο το μετρό της Θεσσαλονίκης; Περίμενε την επαύριο της επιτροπής μας; Μπορεί να έχουμε και πάλι τέτοια θέματα, για άλλες αφορμές. Από τις αρχές Σεπτεμβρίου εξήγγειλε η Κυβέρνηση ότι το μετρό της Θεσσαλονίκης θα γίνει κλασσικό δημόσιο έργο. Τι περίμενε, για να προχωρήσει στις όποιες αναγκαίες διαδικασίες;

Όσον αφορά στους υδάτινους πόρους, μιλούμε για ένα πολύ σοβαρό θέμα, για το οποίο οι επιδόσεις της Κυβέρνησης όλα αυτά τα χρόνια ήταν απογοητευτικές. Ούτε ορθολογική διαχείριση υδάτινων πόρων είχαμε ούτε προστασία των υδάτινων πόρων πετύχαμε. Είχαμε ένα νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο είπε η κ. Παπανδρέου πως δεν λειτουργήσε επαρκώς. Μα πώς να λειτουργήσει; Δεκαέξι χρόνια εκκρεμούν τα προεδρικά διατάγματα. Ήταν δυνατόν να λειτουργήσει ένα τέτοιο νομοθετικό πλαίσιο;

Σήμερα πρέπει να προχωρήσετε στην εναρμόνιση με μια κοινοτική οδηγία και ερχόμαστε τελευταίες μέρες και δεν θα προλάβουμε να εναρμονίσουμε την εθνική μας νομοθεσία, γιατί κάνατε δεκαέξι χρόνια για τα προεδρικά διατάγματα. Δεν ξέρω πότε θα εκδώσετε το προεδρικό διάταγμα το οποίο προβλέπεται εδώ ή τις εκτελεστικές διατάξεις. Θα σερβνόμαστε πάλι σε διαδικασίες παραβιάσεων. Αυτά τα προβλήματα απαιτούν σοβαρή αντιμετώπιση. Δεν νομίζω ότι με πολυδιάσπαση αρμοδιοτήτων –γιατί ενιαίος φορέας δεν επιτυγχάνεται με αυτό το νομοσχέδιο– θα μπορέσουμε να λύσουμε σοβαρά προβλήματα. Τα αποθέματα νερού στη χώρα μας εξαντλούνται, γιατί δεν φροντίζουμε να τα αναπληρώνουμε, δεν γίνονται αναδασώσεις, δεν καθαρίζονται φράγματα και ταμιευτήρες, δεν κατασκευάζονται στον αριθμό και με τους ρυθμούς που θα έπρεπε λιμνοδεξαμενές και άλλα αναγκαία έργα. Έχουμε φαινόμενα διασυνωριακής ρύπανσης, έχουμε λίμνες όπως η Δοϊράνη στα σύνορα με τα Σκόπια και η Κορώνεια που τείνουν να εξαφανιστούν.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να σας θέσω και ένα ερώτημα, κυρία Υπουργέ, γιατί η Δοϊράνη μαζί με τις Πρέσπες είναι οι δύο λίμνες τις οποίες ανέφερε η κ. Παπανδρέου. Τι θα γίνει επιτέλους με τη Δοϊράνη; Δέκα χρόνια τώρα ακούμε αντικρουόμενες κυβερνητικές απόψεις και δηλώσεις προθέσεων για το τι πρέπει να κάνουμε σε μία λίμνη, η οποία υποχωρεί προς την πλευρά των Σκοπίων. Έχουμε δηλώσεις αρμοδίων φορέων, συνέδρια, προτάσεις, σεμινάρια και ημερίδες. Έργο δεν βλέπουμε. Θα ήθελα, λοιπόν, ως εκπρόσωπος μιας ακριτικής και ευαίσθητης περιοχής να έχω μια υπεύθυνη απάντηση. Θα μας πει η Κυβέρνηση τι προτίθεται να κάνει με τη Δοϊράνη και πότε; Εξαφανίζεται μία λίμνη που είναι πολύ σημαντική υπόθεση, όχι μόνο για οικονομικούς, αλλά και για κοινωνικούς λόγους πάνω στη μεθόριο.

Η κοινοτική οδηγία εκτιμώ ότι θα μπορούσε να αποτελέσει μία μοναδική ευκαιρία για το θεσμικό εκσυγχρονισμό της διαχείρισης των υδάτινων πόρων της χώρας μας, ο οποίος έχει καθυστερήσει πάρα πολύ, αλλά και για την ουσιαστική διαφύλαξη της ποσότητας και της ποιότητας των νερών μας. Κάτι τέτοιο θα απαιτούσε τόλμη για μια ριζική τομή με παγιωμένες δομές και αντιλήψεις. Η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσέφερε μια τέτοια ευκαιρία. Λυπούμαι που θα το πω, αλλά η Κυβέρνηση με το σχέδιο αυτό χάνει και αυτήν την ευκαιρία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση του Περιστευλίου της Βου-

λής, με θέμα: «ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ –Ο πολιτικός και ο διανοούμενος» πενήντα δύο μαθητές και πέντε δάσκαλοι από το Δημοτικό Σχολείου Λεπενού Αιτωλοακαρνανίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κυρία Υφυπουργός.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, αν κάθε φορά σε κάθε σχέδιο νόμου που μετουσιώνει μία πολιτική –κι εδώ πρόκειται για εναρμόνιση της πολιτικής της χώρας μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση– χρειάζεται να βλέπουμε καθετί ως χαμένη ευκαιρία, νομίζω ότι βλέπουμε μισοάδαιο το ποτήρι και όχι μισογεμάτο, έστω και αν είναι μισό και όχι ολόκληρο, για να μπορέσουμε να το γεμίσουμε όλοι με συγκεκριμένες προτάσεις. Τέθηκαν πάρα πολλά ζητήματα, τα οποία όμως θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο κοινοβουλευτικού ελέγχου, καθώς θέσατε ερωτήσεις από τις εκλογικές σας περιφέρειες για συγκεκριμένα έργα και δράσεις, που αφορούν το Β' και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και σε πολλά άλλα τομεακά προγράμματα και του ΥΠΕΧΩΔΕ και άλλων Υπουργείων.

Και ζητήσατε συγκεκριμένες απαντήσεις για χρήματα και για μικρά έργα γνωρίζοντας πολύ καλά –καλύτερα εσείς από εμένα– πού βρίσκονται αυτά τα έργα και ότι πάρα πολλά έργα γίνονται στην Ελλάδα.

Εγώ θα συμφωνήσω με τους συναδέλφους που είπαν ότι δεν μπορούμε να μηδενίζουμε την ίδια μας τη χώρα, την ίδια την προοπτική της και τη δυναμική της. Θα συμφωνήσω όμως και μαζί σας και με όλους εκείνους που λένε ότι δεν υπάρχει τίποτα τέλειο. Γιατί βεβαίως, κύριοι συνάδελφοι, αν ήταν τέλειο θα ήταν και τελειωμένο και δεν θα κάναμε ούτε τις συζητήσεις μας ούτε θα προχωρούσαμε ούτε θα δίνουμε ελπίδα ούτε θα παλεύαμε.

Είδα, όμως, ότι με μεγάλη ευκολία μία εναρμόνιση σε Κοινοτικό Δίκαιο την αναδείξαμε πραγματικά στην κακή κυβέρνηση, στην ανεπάρκεια της Κυβέρνησης. Και άκουσα πολλά και στις τρεις πολύωρες συνεδριάσεις της επιτροπής, που βεβαίως δόθηκαν πάρα πολλές απαντήσεις και εξηγήσεις σε όλα αυτά τα ζητήματα.

Θα ήθελα να σας πω ότι η οδηγία αυτή δεν είναι μόνο για εμάς, αλλά για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρέπει επίσης να σας πω ότι από το 2001 υπήρχαν επιτροπές γι' αυτήν την εναρμόνιση. Δεν είναι μία απλή διαδικασία, παίρνουμε ένα πλαίσιο, αντιγράφουμε και κάνουμε τα ίδια. Η ευρωπαϊκή οδηγία είναι πλαίσιο. Η κάθε χώρα την εναρμονίζει με τα δικά της δεδομένα, αλλά πάντα μέσα στις αυστηρές κατευθύνσεις του πλαισίου. Τρεις επιτροπές. Και ήταν όλοι επιστήμονες αυτοί στους οποίους αναφερθήκατε και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και από τα πολυτεχνεία και από τα πανεπιστήμια και από όλους τους φορείς και τους θεσμούς και βεβαίως από το νομικό κόσμο της χώρας και που έκαναν αυτήν τη δουλειά.

Ολοκληρώθηκε όλη αυτή η εργασία με τις εξετάσεις των εξετάσεων. Τον Ιούλιο του 2002 ήταν πανέτοιμη και θωρακισμένη τεχνικά, νομικά. Και στείλαμε στους αρμόδιους φορείς να γνωμοδοτήσουν. Κάποιοι γνωμοδότησαν, κάποιοι όχι. Κάποιοι έκαναν κάποιες παρατηρήσεις που προσπαθήσαμε να τις ενσωματώσουμε, κάποιοι δεν έκαναν. Αλλά δεν μπορούμε να απολογούμεθα και γι' αυτό. Δηλαδή δεν μπορούμε να απολογούμεθα για το ότι τηρούμε τον 1650/1986, που ενώ εσείς τον κατηγορείτε, είναι ο νόμος του περιβάλλοντος αφ' ενός, αλλά και της διαβούλευσης για το περιβάλλον και όλες τις δράσεις και παρεμβάσεις αφ' ετέρου.

Απεναντίας, η διακυβέρνηση, την οποία πρεσβεύουμε, όπως πρεσβεύουμε τη διακυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση με ίσες ευκαιρίες και ισότητα, είναι και η διακυβέρνηση στη χώρα μας. Και δεν είναι θεωρητικό αυτό που λέω. Το είπατε όλοι σας. Από άλλους ακούστηκε να είναι ενιαίος φορέας, να είναι δηλαδή στην κορυφή όλα, γιατί οι δήμοι δεν κάνουν τίποτα, γιατί οι περιοχές δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν με τους μηχανισμούς και το know how τους και άλλοι είπατε ότι πρέπει να πάει στους δήμους, στις ιδιαίτερες περιπτώσεις βεβαίως που ανέφερε ο κ. Σφυρίου.

Άρα, λοιπόν, εδώ υπάρχει ένα ζητούμενο. Η διαχείριση των υδάτινων πόρων είναι ένα μείζον θέμα και η πολυπλοκότητα των αρμοδιοτήτων. Η νέα διοικητική μεταρρύθμιση, οι ήδη υπάρχουσες μελέτες και η δυναμική των μεταβολών που παρουσιάζονται στο χρονοχώρο του υδάτινου δυναμικού της χώρας, δηλαδή των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων, μας φέρνει συνεχώς σε μία ανάγκη διαλόγου, παρατηρήσεων, εμπλουτισμού και εναρμόνισης κάθε φορά με αυτό που προσδιορίζουμε οραματικά, αλλά και επιστημονικά και τεκμηριωμένα για το μέλλον.

Άρα, λοιπόν, η διαχείριση των υδάτινων πόρων είναι αν έγινε ένα φράγμα ή δεκαπέντε φράγματα σε ένα νομό; Είναι αυτό το θέμα; Το θέσατε, κύριοι συνάδελφοι, όλοι σας, ότι δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε. Το είπατε απλά. Δεν μπορούμε να συντονιστούμε. Άλλα αποφασίζει το νομαρχιακό συμβούλιο, άλλα το δημοτικό συμβούλιο και στην εφαρμογή μας λείπουν και οι μηχανισμοί ελέγχου. Και έχουμε καθυστερήσεις κλπ. Χάνουμε νερό στη θάλασσα, χάνουμε και πόρους από τις καθυστερήσεις λόγω των συγκρούσεων, λόγω των αντιπαράθεσεων, που είναι μέσα στη ζωή στην πολιτική και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και υπάρχουν. Σε όλα τα ζητήματα περιβάλλοντος και ποιότητας υπάρχουν.

Αναφέρθηκε ο κ. Βαρβιτσιώτης –που τον ευχαριστώ για το βιβλίο που μου χάρισε– σε κάποια έργα. Και πολλοί αναφερθήκατε στην Κάρλα και στον Αχελώο. Δεν είδα βέβαια την ίδια ευαισθησία να την έχουμε όλοι σαν χώρα, γιατί δεν είμαστε κράτος μόνο το ΥΠΕΧΩΔΕ. Είμαστε όλοι οι θεσμοί και οι πολίτες και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις που υπάρχουν. Ποια θέση παίρνουν για τα μεγάλα έργα της Κάρλας και του Αχελώου; Ρωτώ. Ποιες οικολογικές οργανώσεις βγήκαν και είπαν υπέρ του έργου να πάρει νερό η Θεσσαλία; Δεν είδα εγώ τέτοιες δηλώσεις. Το νερό, κοινωνικό αγαθό, φυσικό αγαθό, απαραίτητο. Κακιά κυβέρνηση που δεν μπορείς να το διαχειριστείς. Τι θέσεις παίρνουν; Γιατί σταμάτησε το έργο του Αχελώου; Διότι κάποιοι από έναν άλλο νομό –ήταν οι οικολογικές οργανώσεις ή οι μη οικολογικές, δεν ξέρω– τα πήγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Σταμάτησε το έργο, κύριοι.

Κάνουμε τροποποίηση και το έργο σήμερα γίνεται. Δεν μπορείτε να ακυρώνετε το έργο του Αχελώου ούτε το έργο του Σμοκόβου ούτε το έργο της Κάρλας, που γίνεται. Πενήντα δισεκατομμύρια από το ΕΠΕΡ στον τομέα περιβάλλοντος. Τι είναι αυτά που ακούγονται εδώ για έργα που γίνονται, που είναι οι εργολάβοι, που προχωρούν με πολλές δυσκολίες. Γιατί δεν μπορούμε βεβαίως να ακυρώσουμε το έργο της ανασύστασης των ταμιευτήρων της Κάρλας όπου βρέθηκαν δύο πόλεις αρχαίες και χρειάζονται χρήματα για να γίνουν όλες αυτές οι έρευνες, οι ανασκαφές και να γλιτώσουμε και τον πολιτισμό μας μαζί με τη φυσική και την πολιτιστική μας κληρονομιά. Αυτά θέλουν χρόνο όμως. Δεν γίνονται με μαγικό ραβδί. Αλλά δεν μπορούμε να πούμε ότι τα έργα δεν γίνονται.

Και για να διευκολύνω, αν θέλετε, ας μην το πούμε «εκτροπή από τον Αχελώο», να το πούμε «μεταφορά νερού από τον Αχελώο».

Και καλώ τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, που σας έχουν δώσει όλα αυτά τα στοιχεία, να πουν τι θέλουν. Έχει Συμβούλιο της Επικρατείας πάλι τώρα. Θα παραστούν όλοι εκείνοι που υποστηρίζουν ότι το νερό είναι αναγκαίο, φυσικό και κοινωνικό αγαθό για όλους μας, ανθρώπινο δικαίωμα, να το διαχειριστούμε όλοι και για πόσιμο και για την άρδευση και παντού ή είναι το δικό μου και το δικό σου; Θα βάλουμε διόδια ή θα βάλουμε οποιαδήποτε άλλα τέλη για το νερό, το απαραίτητο αγαθό;

Δεν μπορούμε, λοιπόν, ούτε να ακυρώνουμε τα έργα, ούτε κάθε φορά να επικαλούμεθα σε μία κοινοτική οδηγία, η οποία είναι πλαίσιο πιλοτικό σ' όλο τον κόσμο. Και επιτέλους –να σας το πω– δεν έχουν όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης εναρμονιστεί. Και ακόμα αυτή την οδηγία οι επιτροπές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αρμόδιες τεχνικές επιτροπές, την επεξεργάζονται. Γιατί οι γενικές της κατευθύνσεις θέλουν ιδιαίτερη εξειδίκευση σε κάποια σημεία.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Θα πάρουμε παράταση;

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας -

ας και Δημοσίων Έργων): Όχι. Η εφαρμογή της φαίνεται από το 2004. Δεν έχει σημασία.

Κύριε Τσιπουρίδη, να σας πω κάτι; Αν θέλουμε ή όχι να πάρουμε παράταση, αυτό κρίνει τελικά, γίνεται βαρόμετρο, το πώς εμείς το διάλογο και το έργο, τη σκέψη, την ιδεολογία, την πολιτική και τη δράση θέλουμε και να τα επιταχύνουμε αφ' ενός, αλλά και να τα ολοκληρώσουμε με την πληρότητα της παρέμβασής. Και αυτό είναι το ζητούμενο. Και μη νομίζετε ότι εγώ έχω καμία διάθεση να υπερασπιστώ και να πω ότι όλα έχουν γίνει τέλεια. Βεβαίως δεν έχουν γίνει όλα τέλεια. Αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση αναθεωρεί τις κοινοτικές της οδηγίες. Εκεί ήμουν προχθές, στο Συμβούλιο Υπουργών Περιβάλλοντος. Και αύριο θα έρθετε και θα πείτε για τετρακόσιες επιχειρήσεις χρωμάτων της Ελλάδας. Και απομονώθηκαν, έμεινα μόνη μου για να υποστηρίξω ότι δεν μπορούμε να ενσωματωθούμε. Γιατί το ζήτησαν οι παραγωγικές τάξεις της χώρας, ότι σε αυτά τα περιβαλλοντικά όρια που μπαίνουν δεν προλαβαίνουμε να αλλάξουμε τον εξοπλισμό μας και να αλλάξουμε τα πάντα μέσα σε δύο ή τρία χρόνια. «Θέλουμε παράταση», είπαν οι ελληνικές επιχειρήσεις. Δεν γίνεται χωρίς χρόνο. Χρειάζεται και χρόνος και σκέψη και διάλογος. Αρκεί να μην είμαστε αντιφατικοί και αρκεί να μη λέμε άλλα πράγματα.

Δεν έχει κανείς τη διάθεση να κρίνει αρνητικά, αλλά υπάρχουν ζητήματα. Τα έργα, όμως, γίνονται. Τα φράγματα γίνονται. Προχωρούν. Υπάρχουν δυσκολίες, αγκυλώσεις, συγκρούσεις, αντιπαραθέσεις. Και αναγκάζομαστε να νομοθετούμε, γιατί αναφερθήκατε και στους βιολογικούς καθαρισμούς και στα λύματα και στις χλωματέρες. Η κοινωνία της δημοκρατίας, του πολιτισμού και της προόδου, αναγκάζομαστε, γιατί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ή σε άλλους θεσμούς ή μεταξύ μας, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε.

Μίλησαν κάποιοι συνάδελφοι –έφυγαν δυστυχώς– για διαδημοτικές συνεργασίες, για συμπολιτείες, για την ανάγκη του «δια». Δηλαδή μιλάμε πολύ. Τα προβλήματα σήμερα είναι πολυσύνθετα, πολυδιάστατα και απαιτούν συνέργιες, συνεργασίες και πολυδιάστατες απαντήσεις. Δεν είναι απλά, ούτε με αποφασίζουμε και διατάσσουμε ενός Υπουργού ή ενός γενικού γραμματέα. Θέλει πολύ δουλειά. Και σε αυτό το διάλογο σας θέλουμε όλους μαζί με συγκεκριμένες προτάσεις, με συγκεκριμένες θέσεις για τη χώρα μας και το καλό της Εθνικής μας Αντιπροσωπείας και της πολιτικής, αν θέλετε και για το λαό μας. Δεν υπάρχει καμία αντιπαράθεση. Αλίμονο τώρα να βάλουμε όλα τα ζητήματα στην πόλη μας, στο χωριό μας, στην περιοχή μας, είτε που εκκρεμούν είτε που δεν μας αρέσουν είτε που αποτελούν αιχμή του δόρατος για πολιτική αντιπαράθεση, σε μια εναρμόνιση κοινοτικής οδηγίας.

Ξεφεύγουμε, κύριοι συνάδελφοι, από κάποια πράγματα. Διότι εγώ βεβαίως θα σας απαντήσω, αλλά θέλω κι εγώ, κύριε Πρόεδρε, χρόνο για να απαντήσω για τα συγκεκριμένα εγγειοβελτιωτικά έργα που βάλατε, να απαντήσω για τις διακρατικές συμφωνίες, γιατί δεν είναι ο Νέστος μόνο που έχει γίνει συμφωνία.

Ήμουν Υφυπουργός Οικονομίας και υπάρχουν με όλες τις γειτονικές χώρες και που δεν είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση εμπειρογνώμονες επιτροπές και τα προγράμματα FAR και IN DEREK, τα οποία έχουν δρομολογήσει παρεμβάσεις –διάλογο, συναπόφαση– και διακρατικές συμφωνίες στο διμερές επίπεδο των οικονομικών σχέσεων –μέσα εκεί εντάσσεται και η διαχείριση των νερών– και παρακολουθούν και λειτουργούν χωρίς να έχουν ολοκληρωθεί όλα αυτά, γιατί δεν είναι πάρα πολύ εύκολα.

Σας λέω ότι στο Κιότο που ήμασταν με την ελληνική Προεδρία, στο Τρίτο Παγκόσμιο Συνέδριο για το νερό, και που εκπροσωπούσα την Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα σ' αυτό το διεθνές forum, συζητούσαν όλοι εκεί κι έλεγαν «αυτήν την οδηγία που έχετε κάνει πρέπει να μας την περάσετε παντού σαν Ευρώπη, για να αρχίσουμε κι εμείς να βλέπουμε πώς θα πάμε». Κι ακόμη συζητιέται. Δεν είναι, λοιπόν, ζήτημα ότι πήραμε και αντιγράψαμε.

Σας άκουσα με πολλή προσοχή όλους σας και κατέγραφα τα πάντα. Έχω απαντήσει και για τη Δοϊράνη, έχω απαντήσει και για την Κορώνεια, έχω απαντήσει και στον κοινοβουλευτικό

έλεγχο συγκεκριμένα και για τα επιχειρησιακά και τα διαχειριστικά τους προγράμματα.

Γιατί όμως τη φοβόμαστε την αποκέντρωση; Δίνουμε ένα πεδίο δόξης λαμπρό σε όλους μας πάνω σ' αυτό το δομημένο, αν θέλετε, νομοσχέδιο σύμφωνα με την κοινοτική οδηγία, δίνουμε τη δυνατότητα να κριθούμε. Θα συμφωνήσω απόλυτα και ξέρω την επιμονή και ξέρω, αγαπητέ κύριε συνάδελφε –και απευθύνομαι σε σας, κύριε Σφυρίου– πάρα πολύ καλά πόσα πολλά χρόνια και πόσο πολύ βιώσατε ανάγκες μιας περιοχής ιδιαίτερης, την οποία επισκέπτομαι συχνά και βλέπω πραγματικά ότι έχει πολλά συγκριτικά πλεονεκτήματα, αλλά χρειάζεται και πολλή δουλειά ακόμα.

Δεν μπορώ αυτήν τη στιγμή να δεχθώ αυτού του είδους την αποκέντρωση μια που νομοτεχνικά, αλλά και σύμφωνα με την Οδηγία, έχει έτσι δομηθεί το νομοσχέδιο αυτό. Φοβάμαι όμως ότι δεν υπάρχουν και οι κατάλληλες υπηρεσίες σ' ένα δήμο, σε μία δημοτική αρχή σήμερα, τώρα...

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Σε επίπεδο νομού μίλησα.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): ...ή σε επίπεδο νομού. Ούτως ή άλλως τα διαχειριστικά σχέδια που θα γίνουν –και αυτό είναι το σημείο της ουσίας: τα διαχειριστικά σχέδια– θα συναποφασίζονται πια όχι μόνο σε επίπεδο περιφερειακής υπηρεσίας, η οποία θα δέχεται τις αποφάσεις. Και ξέρω τι λέτε: για την άσκηση της διοίκησης. Πολύ σωστό είναι αυτό που λέτε γιατί εκεί είναι και το ζητούμενο και στο χρόνο. Πιστεύω όμως ότι αυτό θα έχει έναν εμπλουτισμό πλέον και με τη διοικητική μας μεταρρύθμιση, έτσι ώστε οι αποφάσεις του νομαρχιακού ή του δημοτικού συμβουλίου να μπορούν να είναι και αποφάσεις δημιουργίας ενός διαχειριστικού σχεδίου και παρακολούθησής του με το ΟΚ της περιφέρειας ή του περιφερειακού συμβουλίου.

Θέλω δηλαδή να πω ότι αυτό που σήμερα είναι έλλειμμα στο διοικητικό κομμάτι της αποκέντρωσης θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε σ' αυτό με κάποιους άλλους ίσως μηχανισμούς. Η απόφαση σαφώς ανήκει στο κάθε νησί.

Είπε ο κ. Παυλίδης ότι υπάρχουν άλλες πολιτικές εδώ και άλλες πολιτικές εκεί. Εσείς και εμείς όλοι, κύριοι συνάδελφοι, έχουμε πει –εγώ το έχω πει πολλές φορές και ο Πρόεδρος της Βουλής το ξέρει, σαν συνάδελφοι μηχανικοί το συζητάμε– ότι είναι τόσο όμορφα ιδιαίτερο, αλλά και πολύπλοκο το ανάγλυφο της χώρας μας, οι δυνατότητες του υπόγειου χώρου της χώρας μας, αλλά και του επιφανειακού, που ακόμη και στα πολεοδομικά ζητήματα θα μπορούσαμε να είχαμε –αν θέλαμε έτσι την αποκέντρωση– ένα ΓΟΚ ξεχωριστό για κάθε περιοχή, για κάθε νομό ή για κάθε περιφέρεια, όπως κάνουμε τις ειδικές χωροταξικές μελέτες.

Έτσι, λοιπόν, καταλήγουμε στις λεκάνες απορροής –πάω σ' αυτό που βάλατε, κυρία Ξηροτύρη– και θα σας απαντήσω συγκεκριμένα. Τα σημείωσα όλα, αλλά χρειάζομαι πολύ χρόνο...

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Λέμε για το ΓΟΚ...

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Θα απαντήσω, θα καθίσουμε όσο πιο αργά γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δυστυχώς με όλη την εκτίμηση που σας έχω δεν μπορώ να σας δώσω περισσότερο χρόνο. Φροντίστε, λοιπόν, να απαντήσετε σε ένα-δύο λεπτά ακόμη γιατί δεν μπορώ να σας δώσω περισσότερο χρόνο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Όλοι παινέσατε έναν παλιό νόμο, όπου πραγματικά δεν στάθηκε δυνατό σε πάρα πολλά σημεία αυτός ο νόμος να υιοθετηθεί σωστά, να λειτουργήσει σωστά γιατί οι νόμοι και οι θεσμοί, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι το Κοράνι, το Ευαγγέλιο για να μην αλλάζουν. Έχουν μία δυναμική. Βλέπεις, αποτιμάς κάποια ζητήματα. Δεν λειτουργήσε. Όμως και αυτός ο νόμος που όλοι παινέσατε, σύμφωνα με τις λεκάνες απορροής που ισχυριστήκατε –δεν ξέρω πόσο τον έχετε μελετήσει και σας τον διάβασα στην επιτροπή– αναφέρεται ακριβώς η λεκάνη απορροής ή άθροισμα λεκανών απορροής και διοικητική περιφέρεια. Είναι ακριβώς το ίδιο. Αν τον μελετήσετε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Δεν έχει σχέση με την κοινοτική οδηγία.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Υπάρχει σχέση με την κοινοτική οδηγία σύμφωνα με τις λεκάνες απορροής.

Η χώρα τότε, κυρία Ξηροτύρη, μπορεί να έχει μία μικρή λεκάνη απορροής, όπως λέει πολύ καλά ο εκλεκτός συνάδελφος, ο κ. Σφυρίου, σε κάθε μικρό νησάκι, ακόμη και σ' αυτά που δεν κατοικούνται και θα χρειάζεται κι εκεί μία ιδιαίτερη αναφορά. Μιλήσαμε και το έχουμε ξεκαθαρίσει αυτό.

Αναφερθήκατε όμως και στα οικονομικά ζητήματα. Ξέρετε κάτι; Η αυξανόμενη πίεση που υπάρχει στους υδάτινους πόρους και η περιορισμένη διαθεσιμότητα νερού για την Ελλάδα δεν είναι τόσο άσχημα όσο για τις άλλες χώρες. Αλλά επειδή επιμένει ο Συνασπισμός διά της κ. Ξηροτύρη να λέει «το σε ανεπάρκεια αγαθό κλπ», εγώ γνωρίζω ότι σαν έργα διαχείρισης υδάτινων πόρων –αναφερθήκατε και στις ΔΕΥΑ και παντού– έχουν κόστος, όφελος, έχουν οικονομικές μελέτες, έχουν φυσικό και οικονομικό αντικείμενο. Και ξέρω ότι για τους βιολογικούς καθαρισμούς ή για την ύδρευση και αποχέτευση σε μια περιοχή πληρώνετε τα τέλη σας κανονικά σε κάθε δήμο και σε κάθε περιοχή και πολύ καλά κάνετε.

Στη δεκαετία του 1990, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η έννοια της βιωσιμότητας των υδάτινων πόρων έθεσε σε αμφισβήτηση τη θεώρηση του νερού ως φυσικού και κοινωνικού αγαθού που πρέπει να διατίθεται σε όλο τον κόσμο, χωρίς κανέναν περιορισμό.

Στη Διάσκεψη που έγινε στο Δουβλίνο το 1992 επικράτησε η άποψη ότι το νερό εκτός από φυσικό και κοινωνικό αγαθό αποτελεί και οικονομικό αγαθό με συγκεκριμένη αξία και τιμή –είναι αποφάσεις αυτές– για κάθε μία από τις ανταγωνιστικές χρήσεις.

Μου έχετε κάνει ερώτηση για την Κορώνεια και μου έχετε κάνει και ερώτηση –μιλώ για τις ανταγωνιστικές χρήσεις– για το πώς θα αρδεύσουν τα χωράφια τους οι δίπλα. Και σας λέω λοιπόν: γιατί τόσα χρόνια κάνετε την ίδια ερώτηση και δεν πάτε στους δίπλα να πείτε στους αγρότες ότι δεν πρέπει να παίρνουν το νερό από την Κορώνεια, που τώρα έχει φτάσει η στάθμη στο μηδέν; Αλλά για άλλους λόγους κοινωνικούς ή λαϊκίστικους λέτε «φέρτε νερό από την Κορώνεια να αρδεύσουν τα χωράφια». Τι θα κάνουν οι ακτήμονες ή οποιοδήποτε άλλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρία Υπουργέ, δεν μπορώ να σας δώσω περισσότερο χρόνο. Με φέρνετε σε δύσκολη θέση.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Το ξέρω. Έχω καταγραφμένες όμως τις ερωτήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν πάρα πολλά ζητήματα. Κύριε Πρόεδρε, είναι πραγματικά μια σοβαρή οδηγία. Είναι και ένα πολύ σοβαρό νομοσχέδιο που τελικά θα βοηθήσει, ώστε να λύσουμε χρονίζοντα ζητήματα που αποσπασματικά προσπαθούσαμε να λύσουμε, αλλά κάθε φορά γύριζαν ανάποδα, σ' αυτό που λέμε «ορθολογική, χρηστή και ολοκληρωμένη στρατηγική» στη διαχείριση των υδάτινων πόρων. Και δεν μιλάμε για μια στρατηγική μόνο ποσοτική. Μιλάμε και για ποιοτική στρατηγική.

Σ' αυτό το νομοσχέδιο αγκαλιάζονται, παντρεύονται, η ποσοτική και η ποιοτική στρατηγική με όλες τις δυνατότητες που δίνονται σε όλη τη χώρα με ισονομία και ισοπολιτεία σ' αυτό το αγαθό να το διαχειριστούμε για το καλό των πολλών χωρίς διακρίσεις και χωρίς αποκλεισμούς, όπως πολλές φορές ο μαξιμαλισμός μας για την εκλογική μας περιφέρεια ή για οποιοδήποτε μέρος μας το έκανε να συμβαίνει κι έτσι να μην έχουμε το τελικό καλό αποτέλεσμα για το σύνολο της χώρας.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επανέλθω γιατί έχω σημειώσει πάρα πολλά θέματα και πρέπει να απαντήσω στους συναδέλφους, αν και πάρα πολλοί έχουν αποχωρήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μισό λεπτό. Θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι δεν κάνουμε κοινοβουλευτικό έλεγχο. Κάνουμε κάποια άλλη εργασία. Νομοθετούμε. Και σε μία συζήτηση, προσπαθούμε εφόσον έχει περάσει το νομοσχέδιο από την επιτροπή, να δούμε θέματα τα οποία από την Επι-

τροπή δεν είχαν προληφθεί. Δεν κάνουμε κοινοβουλευτικό έλεγχο για τη Λίμνη της Κάρλας, για τον άλφα ή το βήτα λόγο.

Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί οι συνάδελφοι επιμένουν. Αυτά τα θέματα μπορούν να τα θέσουν με ερωτήσεις, με επερωτήσεις και να συζητηθούν.

Θα δώσω το λόγο από πέντε λεπτά στους εισηγητές.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Αν είχαμε, δηλαδή, τρεις Υφυπουργούς, θα μιλούσαν από είκοσι λεπτά ο καθένας;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δώστε μας από επτά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα σας δώσω από πέντε λεπτά. Δεν φτάνει ο χρόνος. Τι να κάνουμε;

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Εμείς θα την πληρώσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γιαννακόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είχα σκοπό να δευτερολογήσω, γιατί ειπώθηκαν αναλυτικά στην επιτροπή τα θέματα. Ότι είχα να πω το είπα με σοβαρότητα, πιστεύω, κι ευθύνη, χωρίς φραστικές κορώνες στην πρωτολογία μου.

Όμως, οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, ιδιαίτερα της Νέας Δημοκρατίας –χωρίς να υστερεί και η Αριστερά– προσπάθησαν να απαξιώσουν και να εκμηδενίσουν το έργο, τις προσπάθειες για την εναρμόνιση αυτής της οδηγίας στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Ειπώθηκαν σ' αυτήν την Αίθουσα τέτοιες ανακρίβειες, ιδιαίτερα από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, σύμφωνα με τις οποίες η χώρα μας θα πρέπει να είναι η χώρα με τα πιο μολυσμένα ύδατα, πόσιμα και θαλασσινά, τα πάντα να είναι βρώμικα και να μην υπάρχει τίποτα καθαρό ή να είναι μια τριτοκοσμική χώρα.

Έτσι, λοιπόν –στην επιτροπή δεν είχαμε τα στοιχεία– κύριε Κούβελα, ούτε όμως τώρα θέλετε να κατανοήσετε ότι γίνονται εκτεταμένοι έλεγχοι. Θα σας διαβάσω τα στοιχεία, αν και σας είπα η κυρία Υπουργός να σας τα δώσει. Υπάρχουν δεκαπέντε εργαστήρια σε δεκατέσσερα υδατικά διαμερίσματα. Υπάρχουν διακόσιοι ένας σταθμοί δειγματοληψίας. Γίνονται δειγματοληψίες τέσσερις φορές το χρόνο. Απ' αυτούς τους σταθμούς οι εκατόν πενήντα επτά είναι στα ποτάμια και οι είκοσι ένας σε λίμνες. Δεν μπορείτε να το αρνηθείτε αυτό, γιατί είναι πραγματικό δεδομένο.

Ούτε μπορείτε να πείτε –όχι μόνο εσείς, αλλά και άλλοι συνάδελφοι σας– ότι δεν έχουν διατεθεί κεφάλαια για το περιβάλλον, δεν έχουν διατεθεί κεφάλαια για άλλους λόγους. Σας πληροφορώ ότι από τις διακόσιες τριάντα έξι περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, που υπάρχουν στη χώρα μας, αναφέρονται εδώ οι είκοσι πέντε. Οι πενήντα δύο χαρακτηρίζονται ως ζώνες ειδικής προστασίας, οι δέκα ως εθνικοί δρυμοί κ.ο.κ.

Για τα κεφάλαια θα σας πω ενδεικτικά ότι υπάρχει προϋπολογισμός από το μέτρο ένα – ένα 12 εκατομμύρια ευρώ. Τα 1.800.000 ευρώ είναι για την παρακολούθηση των νερών κολύμβησης. Γι' αυτό που συζητάμε σήμερα έχει προβλεφθεί ποσό δράσης για την κάλυψη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την οδηγία – πλαίσιο για τα νερά, δηλαδή από την οδηγία 2060 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για την ανάπτυξη και εφαρμογή μεθοδολογίας παρακολούθησης και αξιολόγησης 1.470.000 ευρώ συν 1.350.000 ευρώ. Για το θέμα της οδηγίας αυτής κάνουμε τον εναρμονισμό.

Ακόμα είπατε ότι και οι θαλασσές μας είναι ακατάλληλες. Φτάνετε στο σημείο με τις ανακρίβειες που λέτε στις τοποθετήσεις σας να κάνετε κακό στον τουρισμό της χώρας, στη μεγαλύτερη βιομηχανία της χώρας μας. Πιστεύω ότι αυτό το κάνετε εν τη ρύμη του λόγου σας και όχι από πρόθεση. Για όνομα του Θεού! Η Ελλάδα είναι η χώρα των γαλάζιων σημαίων. Στην Ελλάδα του 2002 πάρθηκαν είκοσι δύο χιλιάδες είκοσι τρία δείγματα σε χίλια εννιάκόσια δέκα οκτώ σημεία δειγματοληψίας.

Εάν θέλετε, να σας αναφέρω, κύριε Κούβελα, πόσες γαλάζιες σημαίες έχει η περιοχή σας, η Θεσσαλονίκη, γιατί εγώ πήγα τα στοιχεία και τα διάβασα. Αν θέλετε, να σας πω και πόσες έχει η Μεσσηνία.

Πού πρέπει όμως να σταθούμε; Πρέπει να σταθούμε σε εκεί-

νες τις χώρες στις οποίες αναφέρθηκαν προηγουμένως. Στη Γαλλία και στη Γερμανία πίνουν νερό μη κατάλληλο. Από τι ρυπάνθηκε αυτό το νερό; Ο μεγαλύτερος ρυπαντής είναι η ελληνική γεωργία με τα φάρμακα και τα λιπάσματα. Εκτός του ότι είναι ο μεγαλύτερος χρήστης -με ογδόντα επτά κατ' άλλους, ενενήντα πέντε αναφέρετε στο δικό σας φυλλάδιο, κυρία Υπουργέ- είναι και ο μεγαλύτερος ρυπαντής, γιατί από τα τόσα γεωργικά φάρμακα, ιδιαίτερα τα νιτρικά αλλά και το φώσφορο, που μπαίνει στα έγκατα της γης και στους υδροφόρους ορίζοντες, αλλά κυλά και στις θάλασσες και στα ποτάμια, πεθαίνουν πράγματι τα ψάρια σε ορισμένες περιοχές.

Όμως, υπάρχει και ένας άλλος μεγάλος κίνδυνος, στον οποίο κανένας δεν αναφέρθηκε. Το άζωτο και ο φωσφόρος, πηγαίνοντας στη θάλασσα και στα ποτάμια, δημιουργούν το λεγόμενο «ευτροφισμό». Όλοι ξέρουμε τι είναι ο ευτροφισμός. Δημιουργούνται φύκια και διάφορα φυτά στη θάλασσα και στα ποτάμια, τα οποία αλλάζουν στην κυριολεξία το οικοσύστημα.

Εάν, λοιπόν, μία από τις αιτίσεις σας έχει κάποια σοβαρότητα, αυτή είναι η της γεωργικής ρύπανσης, από τα λιπάσματα και τα δηλητήρια, με τα οποία ραντίζουν οι γεωργοί. Ας δούμε αυτό το θέμα, ας εστιάσουμε εκεί την προσοχή μας και ας σταματήσουμε να λέμε ότι φταίει το γεγονός ότι δεν είναι καθαρά τα νερά, τα ποτάμια κ.ο.κ.

Δεν έχω το χρόνο να πω περισσότερα πράγματα. Κύριε Πρόεδρε, όμως θα ήθελα να τονίσουμε ότι πέρα από τα φράγματα που έχουν γίνει στα Δωδεκάνησα -λαθεμένα οι συνάδελφοι από την Αντιπολίτευση δεν το ρωτούν τουλάχιστον και λένε ότι έχουν γίνει σε δύο, ενώ έχουν γίνει σε τουλάχιστον εννέα, στη Ρόδο είναι τρία- θα πρέπει επιτέλους το Υπουργείο να δει ότι τα όμβρια ύδατα δεν πρέπει να χάνονται. Δεν πρέπει να μαζεύουν αυτές τις μάζες, δεν πρέπει να απογυμνώνονται τα βουνά μας. Πρέπει να γίνεται αποκατάσταση των καμένων περιοχών, έτσι ώστε να στέκεται το νερό στις περιοχές που πέφτει, να πηγαίνει στα έγκατα της γης.

Έχω, λοιπόν, την εντύπωση ότι ως Αντιπολίτευση, κύριε Κούβελα, με τις ανακρίβειες που λέτε κι εσείς και οι συνάδελφοί σας -εσείς μόνο γι' αυτό το θέμα- προσπαθείτε και νομίζετε ότι κερδίζετε τις εντυπώσεις. Δεν κερδίζονται έτσι οι εντυπώσεις, γιατί δεν είναι ακριβή τα στοιχεία τα οποία αναφέρετε και εκτιθέμεθα όλοι κι εσείς κι εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κούβελας έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι γιατί έστω και τελευταία στιγμή ο αγαπητός συνάδελφος ο εισηγητής της Πλειοψηφίας αναγνώρισε την ύπαρξη μεγάλων προβλημάτων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μόνο στο γεωργικό τομέα.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Αντιθέτως, πρέπει να σας πω ότι η κυρία Υπουργία και η κυρία Υφυπουργός, παρ' όλο που θέτουμε μεγάλα ζητήματα από τότε που ξεκίνησε η συζήτηση στην επιτροπή, είναι σαν να μην υπάρχουν, σαν να μη ακούν, σαν να μην παρακολουθούν. Καμία απάντηση δεν παίρνουμε για τα ζητήματα αυτά.

Ο κ. Γιαννακόπουλος νομίζει ότι τα προβλήματα προέρχονται μόνο από τη χρήση των λιπασμάτων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και των δηλητηρίων.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Ε, λοιπόν, σας θυμίζω, κύριε συνάδελφε -απευθύνομαι κυρίως στην Κυβέρνηση- ότι εδώ υπάρχουν διαπιστώσεις εφιαλτικές. Στην κοιλάδα του Αξιού, στη Χαλκιδική σε ορισμένες περιοχές, η συγκέντρωση του αρσενικού είναι δεκαπέντε φορές μεγαλύτερη από την επιτρεπόμενη, από τα όρια που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην περιοχή της Σίνδου όλα τα λύματα, ανεξαιρέτως των βιομηχανιών πέφτουν σε μια μεγάλη τάφρο, τη λεγόμενη τάφρο Σίνδου, η οποία είναι ένα ποτάμι από πίσσα, που πέφτει στη θάλασσα. Ότι οι αγρότες σε πάρα πολλές περιοχές αντλούν θάλασσα και αλάτι αντί να αντλούν νερό, είναι γνωστό και γεγονός. Ότι αντί να κατασκευάζονται έργα προστασίας των εδαφών και συγκράτησης των υδάτων, κατασκευάζονται έργα διευκόλυνσης των υδάτων για να πεταχτούν στη θάλασσα, είναι γνωστό.

Επείσημα και στην Επιτροπή και νωρίτερα ότι, εάν τα λεφτά που δόθηκαν για τη διευθέτηση του Κηφισού διетίθεντο για

έργα ορεινής υδρονομίας, για έργα προστασίας των χειμάρρων, για έργα διευθέτησης στα ανάντη, τότε θα μπορούσε σε όλη την Ελλάδα να δημιουργηθεί ανάσχεση των πλημμύρων.

Όμως εμείς πάμε ανάποδα. Αφήνουμε να εκδηλώνονται οι πλημμύρες και προκειμένου να μην πνιγούμε, λέμε να πετάξουμε τα νερά στη θάλασσα.

Δεν είναι αυτή η ορθή διαχείριση. Επισημαίνουμε, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο δεν έχει μέσα του αυτό το στοιχείο της αλλαγής της πολιτικής προς την κατεύθυνση που απαιτείται. Στη γεωργία, αντί να έχουμε υπερκατανάλωση νερού, να αλλάξουμε τις ποικιλίες, να αλλάξουμε τον τρόπο άρδευσης, ώστε να έχουμε ποιοτικές καλλιέργειες που απαιτούν λιγότερο νερό. Διότι αν θέλουμε να συνεχίσουμε με τον τρόπο που μέχρι τώρα καλλιεργούμε, μετά από τέσσερα -πέντε χρόνια δεν θα υπάρχει πλέον νερό.

Αυτά θέτουμε στην Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση δεν απάντησε σε αυτά, δεν απάντησε γιατί το νομοσχέδιο υστερεί εν σχέση με εκείνα που η οδηγία απαιτεί. Δεν έχει σκοπούς το νομοσχέδιο. Ακόμα και τις προτάσεις που κάναμε για τους ορισμούς, να διορθωθούν ορισμένοι ορισμοί που εξοφθάλμως είναι λάθος, και αυτές η Κυβέρνηση δεν θέλησε να τις ακούσει.

Όσο δε για το μέγα θέμα της υποχρέωσης συνεργασίας με τις γειτονικές χώρες, δεν είναι θέμα το οποίο μπορεί να το παραπέμψουν στις καλές δυνάμεις. Η οδηγία υποχρεώνει εντός της τριετίας, δηλαδή μέχρι τέλος Δεκεμβρίου, να έρθουν και οι συμφωνίες που έχουν συναφθεί με τις γειτονικές χώρες. Τα πολλά διατάγματα του προηγούμενου νόμου, που δεν μπόρεσαν να εκδοθούν στα δεκαεπτά χρόνια, τώρα -λέει- θα τα κάνουμε ένα. Μα, τα ίδια θέματα θα συσσωρευθούν. Ένας λόγος παραπάνω να προκύψει μεγαλύτερη δυστοκία.

Παρά ταύτα, η οδηγία δεν αρκείται στο να παραπέμψουμε τα θέματα σε ατέλειωτες διαδικασίες. Ο κ. Υπουργός διατείνεται ότι ακόμη τα συζητούν στην Ευρώπη. Δεν είναι ακριβές. Αντιθέτως μέχρι τέλος Δεκεμβρίου, δηλαδή σε ενάμιση μήνα, πρέπει να είναι έτοιμα και τα διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις και οι διακρατικές συμφωνίες. Προς την κατεύθυνση αυτή δεν έχει γίνει η προετοιμασία που πρέπει.

Αυτά καταλογίζουμε στην Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας ευχαριστώ, κύριε Κούβελα, που σεβαστήκαμε το χρόνο.

Το λόγο έχει ο κ. Γκατζής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Θέλω κατ' αρχήν, κύριε Πρόεδρε, να πω στην τροπολογία η οποία έχει έρθει και η οποία συζητείται, ενώ κατετέθη μετά τη λήψη των εργασιών της Επιτροπής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Απεσύρθη η τροπολογία. Μην τη συζητάτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Απεσύρθη; Με συγχωρείτε, είχα βγει έξω και δεν το αντιλήφθηκα.

Έρχομαι, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, σε ορισμένα τα οποία δεν πρόλαβα να ολοκληρώσω στην πρωτολογία μου. Εσείς αναφερθήκατε κατά κόρον στις προσπάθειες που κάνει η Κυβέρνηση. Δεν αμφισβητεί κανείς οποιαδήποτε προσπάθεια κλπ, αλλά γίνονται μέσα στο πλαίσιο του αν υπάρχουν οικονομικές δυνατότητες, αν αυτά δεν είναι ανατρεψίμα, δηλαδή τα έργα αυτά έχουν τέτοια μεγάλη καταστροφή. Εδώ αυτή η παράγραφος που βάζετε στο άρθρο 4 παράγραφος 1 ια ουσιαστικά απαλλάσσει εσάς και όλο αυτό το οργανωτικό σχήμα το οποίο έχει στήσει το Υπουργείο να προχωρήσετε σε ορισμένα έργα με αυτήν ακριβώς τη δικαιολογία. Οποιοδήποτε έργο μπορεί να πάει στις καλές δυνάμεις. Το ένα είναι αυτό.

Δεύτερον δεν θα σταθώ στους λαθεμένους και ασαφείς επισημονικούς όρους που έχει το άρθρο 2. Θα σταθώ όμως στη στελέχωση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων που κατά την άποψή μου προκαλεί πολλά ερωτηματικά καθώς σε αυτήν συμμετέχουν -ακούστε- οι Εταιρείες Ύδρευσης και Αποχέτευσης που δεν εκπροσωπούνται -γιατί άραγε;- από την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης. Πέρα από αυτό, λέει ότι τα όποια προγράμματα τα οποία θα διαχειρίζονται τα παραπάνω επιτελικά όργανα κλπ και καταρτίζουν και σχέδια διαχείρισης και προγράμματα μέτρων, προκύπτει ότι το ανώτερο όργανο, το κύριο όργανο ασκήσεως υδατικής πολιτικής σε

επίπεδο προγραμματισμού, ελέγχου, προλήψεως, καταστολής, περιβάλλοντος, οικονομίας κλπ βρίσκεται ουσιαστικά έξω από αυτήν τη διαδικασία που είναι τα περιφερειακά αυτά συμβούλια υδατικού δυναμικού.

Είναι γεγονός ότι από την πρώτη ακόμα παράγραφο στέλνεται ουσιαστικά τις επιτροπές αυτές να παρθεί η απόφαση από την κεντρική επιτροπή, από το κεντρικό συμβούλιο, αγνοώντας την παραπέρα διαδικασία. Εδώ πια δεν μιλάμε για αποκέντρωση. Είναι αποσυγκέντρωση. Πολύ περισσότερο τι γίνεται με την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Προχωρώ όμως και στη συνέχεια αυτής της επιτροπής, στην οποία μιλούσαμε προηγουμένως. Σε αυτήν την επιτροπή, ενώ συμμετέχουν δύο μη κυβερνητικές περιβαλλοντικές οργανώσεις –ποιες είναι άραγε; Δεν ξέρουμε– αντιθέτως δεν μετέχουν σε αυτή φορείς αρμόδιοι για το υδάτινο δυναμικό, όπως είναι τα πανεπιστήμια π.χ. ή η Ελληνική Γεωλογική Εταιρεία. Δεν είναι μέσα. Ή η Ελληνική Επιτροπή Υδρογεωλογίας. Όπως είναι και ο επίσημος εκπρόσωπος στην Ελλάδα της Διεθνούς Ενώσεως Υδρογεωλόγων. Γιατί άραγε δεν βρίσκονται αυτές;

Να πάμε σε ορισμένες άλλες παρατηρήσεις που έχουν σχέση και με τη μόλυνση του περιβάλλοντος και με μέτρα τα οποία παίρνει η Κυβέρνηση. Είπε η κυρία Υπουργός προηγούμενα ότι παύονται ορισμένα μέτρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω οκτώ λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Χρόνο δεν έχει η συνολική συνεδρίαση. Δεν το καταλαβαίνετε; Η συνεδρίαση είναι καθορισμένη από τον Κανονισμό. Νομίζετε ότι είμαι σε ευχάριστη θέση να αντιδικώ με τους συναδέλφους; Εν τω μεταξύ περιπτώσεις, να φύγουμε από το Προεδρείο και κάντε τη συνεδρίαση μόνοι σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν έχω καμία εντύπωση ότι σας είναι ευχάριστο, όμως δεν μπορείτε, κύριε Πρόεδρε, να διαθέτετε το χρόνο όπως εσείς νομίζετε. Δεν μπορεί να δίνετε δέκα λεπτά επιπλέον στην κυρία Υφυπουργό, δεκαπέντε λεπτά στην κυρία Υπουργό και να στερείτε από εμένα, που είμαι και μόνος μου, τα τρία λεπτά τα οποία δικαιούμαι. Δεν το καταλαβαίνω. Και μου φάγατε και ένα λεπτό τώρα με αυτήν τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο χρόνος είναι σταματημένος, δεν το βλέπετε; Είμαι δίκαιος και τίμιος με τους συναδέλφους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Όχι, δεν το είδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Μάλιστα.

Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να αναφερθώ ουσιαστικά σε ορισμένα βασικά θέματα που έχουν να κάνουν πολύ περισσότερο με τη βασική αρχή «Ο ρυπαίνων πληρώνει». Κατά την άποψή μας δεν μπορεί να αποτελέσει τη βάση της κατασταλτικής αντιμετώπισης του θέματος. Πρώτα γιατί ανοίγει ο δρόμος για κατοχυρωμένη αυθαιρεσία, αφού με τη φράση αυτή μπορεί εύκολα να πει κάποιος: «Πληρώνω, άρα ρυπαίνω». Δεύτερον γιατί δεν αναφέρονται πούθενά οι βασικές αρχές που διέπουν την πληρωμή αυτή, χρηματική, διοικητική κλπ και τα κριτήρια εφαρμογής της.

Η παραπομπή που κάνετε, κυρία Υφυπουργέ, στα πρόστιμα από 200 έως 600.000 ευρώ αφήνει ελεύθερο το πεδίο για εφαρμογή στην περίπτωση αποφάσεων, σε πεδία πελατειακής σχέσης και εκτιμώμενου πολιτικού κόστους. Παραδείγματος χάρη, τι αντιπροσωπεύει πρόστιμο 200 ευρώ ή 600.000 ευρώ σε μία οικολογική καταστροφή η οποία θα είναι της τάξης δισεκατομμυρίων ελληνικών χρημάτων ή αν θέλετε και δισεκατομμυρίων ευρώ; Πώς αυτή η ζημιά μπορεί να αντικατασταθεί στον πολίτη, όταν μπορεί να έχουμε και θανάτους ακόμα; Και αν η ζημιά αυτή αποζημιώνεται, ο θάνατος αποζημιώνεται με οποιοδήποτε θέμα.

Επίσης επειδή αναφέρθηκε η κυρία Υπουργός και στα υγρά απόβλητα, τι γίνεται όμως με τα στερεά; Πάρτε παράδειγμα την περιοχή μας, το Βόλο. Όλα τα απόβλητα από τις κλινικές πηγαίνουν στους σκουπιδότοπους. Ευτυχώς έχουμε κάποιον οργα-

νωμένο και ίσως εκεί είναι πολύ λιγότερες οι ζημιές. Όχι ότι δεν υπάρχουν ζημιές ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους με ηπατίτιδες κλπ. Τι γίνεται όμως στις άλλες περιοχές, τι γίνεται τελικά με τις χρηματοδοτήσεις αυτών των έργων που δεν αναφέρονται πούθενά, πιστώσεις...

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Έχουμε υπογράψει κοινή υπουργική απόφαση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Όχι, δεν μιλάω για εκεί. Γενικά για πιστώσεις, για τα την προστασία κλπ. Μπορεί π.χ να μου πείτε ότι ο Ασωπός θα θεωρηθεί ένα από τα έργα τα οποία δεν μπορεί να επανέλθει; Ή ο Λουδίας ή η Κερκίνη ή τα Οινόφυτα που είναι άλλες περιοχές κλπ.

Να σας πω για τον Ποδονύφη; Μια λάσπη βλέπετε. Όλα αυτά είναι σκέτα απόβλητα.

Τι γίνεται μ' αυτόν τον έλεγχο; Τι γίνεται με την αέρια ρύπανση, με τα στερεά απόβλητα με τα άλλα επικίνδυνα απόβλητα που υπάρχουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είναι δυνατό να τα λύσουμε όλα τώρα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Όχι, αλλά είναι και αυτά μέσα στα θέματα.

Νομίζουμε ότι η δραστηριότητα και της προστασίας και της εκμετάλλευσης αφήνεται στον ιδιωτικό τομέα. Διαφωνούμε μ' αυτό κάθετα. Είπαμε την πρότασή μας πώς εννοούμε τη διαχείριση με τον ενιαίο εθνικό φορέα.

Γι' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Ξηροτύρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο άρθρο 2. Ο ν.1739 έπρεπε να προσαρμοστεί στην κοινοτική οδηγία σε δύο τρία βασικά του σημεία. Δεν χρειαζόταν όλη αυτή η φιλολογία.

Το πρώτο θέμα που το είπαμε όλοι αλλά και ο κύριος Πρωθυπουργός πριν από δύο χρόνια είναι ότι πρέπει να συστηθεί ένας ενιαίος φορέας για τη διαχείριση και την ολοκληρωμένη προστασία των νερών. Δεν τον περιελάμβανε ο ν. 1739 και γι' αυτό έπρεπε να γίνει. Και αυτό ήταν αναγκαίο και για την εναρμόνιση αλλά και για τις ανάγκες της χώρας που δεν είχε ποτέ μια ενιαία υδατική πολιτική και ούτε όργανα για την προστασία των υδατινών πόρων και τη διαχείρισή τους.

Τι κάνει, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο; Έρχεται να συστήσει πάλι δύο άτυπα όργανα. Η Εθνική Επιτροπή συνεδριάζοντας μια φορά το χρόνο και μη έχοντας καμία άλλη διασύνδεση είτε μ' ένα επιστημονικό όργανο είτε μ' ένα όργανο διοίκησης που έχει επιστημονικό και τεχνικό χαρακτήρα να ασκεί έρευνα, δεν μπορεί να επιτελέσει έργο.

Εμείς στην Εθνική Επιτροπή Υδάτων θα βλέπαμε και βλέπουμε το ρόλο του ενιαίου φορέα εφόσον αυτή η επιτροπή θα διατέτει τα εργαλεία για να κάνει τη δουλειά της και όχι συνεδριάζοντας μια φορά το χρόνο για να εγκρίνει τα σχέδια. Έτσι, όπως προτείνεται, δεν μπορεί να εμβαθύνει στα σχέδια, κι ούτε μπορεί έτσι να διαμορφώσει και να χαράξει υδατική πολιτική.

Το ίδιο συμβαίνει και με το Εθνικό Συμβούλιο. Και εδώ δεν προβλέπεται καμία αρμοδιότητα. Κάπου λέει ότι εξετάζει τα σχέδια και τα εισηγείται παραπέρα και τίποτα άλλο, καμιά υποστήριξη, καμία αρμοδιότητα.

Εμείς λέμε ότι εφόσον δεν προχωρήσατε σε έναν ενιαίο φορέα, η Εθνική Επιτροπή Υδάτων και το Εθνικό Συμβούλιο θα πρέπει να εξοπλιστούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να ασκήσουν όλες τις αρμοδιότητες που αφορούν όχι μόνο τη χάραξη πολιτικής αλλά και τη διαμόρφωση και την έγκριση όλων των σχεδίων και των κεντρικών και των περιφερειακών. Πρέπει να έχουν και το συντονισμό όλων των υπηρεσιών και φορέων που εμπλέκονται στη χρήση ύδατος.

Είναι δυνατόν η Υπηρεσία Υδάτων να υπάγεται στο ΥΠΕΧΩ-ΔΕ και να παίζει ρόλο ενιαίου φορέα; Είναι δηλαδή ένα όργανο της διοίκησης! Αυτό λέει η κοινοτική οδηγία; Δεν υπάρχει καμιά σχέση με το πνεύμα της κοινοτικής οδηγίας. Δεν μπορεί μια κεντρική υπηρεσία ενός Υπουργείου να παίζει το ρόλο του

συντονιστή με τους άλλους φορείς, προς τις αποφάσεις, τις μελέτες, τον σχεδιασμό τους κλπ. Υπάρχει μια υπερσυγκέντρωση αρμοδιοτήτων. Επίσης η υπηρεσία αυτή του ΥΠΕΧΩΔΕ δεν έχει τον εθνικό χαρακτήρα ή το χαρακτήρα μιας διοικητικά ανεξάρτητης αρχής, για να δράσει ως ένα όργανο συντονισμού, αλλά και απεμπλοκής από τον ανταγωνισμό των διαφόρων φορέων και από κει και πέρα να χαράξει εθνική πολιτική.

Τι άλλο σημαντικό δεν γίνεται; Δεν γίνεται τίποτε για τα θέματα των λεκανών απορροής και των υδάτινων διαμερισμάτων. Ο προηγούμενος νόμος είχε προβλήματα και γι' αυτό δεν λειτούργησε. Γι' αυτό εμείς λέμε ότι θα έπρεπε να πάτε κάπως ανάποδα, δηλαδή να καθοριστούν τα υδατικά διαμερίσματα με βάση τις λεκάνες απορροής σ' ένα διαμέρισμα που θα μπορούσε με αυτόαρκεια να καλύψει τους απαραίτητους υδάτινους πόρους για την περιοχή, να εξασφαλίσει δηλαδή ποιότητα και ποσότητα. Αυτό το διαμέρισμα θα μπορεί να εμπεριέχει διοικητικά δύο μέχρι τρεις περιφέρειες. Αλλά το διαμέρισμα αυτό με άλλους όρους υδρολογικούς, ποιότητας και επάρκειας, θα μπορούσε να συσταθεί και όχι διοικητικούς. Έτσι θα προέκυπταν λιγότερα διαμερίσματα και θα μπορούσε αυτό το κράτος κάνοντας οικονομία των δυνάμεών του, να δημιουργήσει όργανα και υπηρεσίες που να επιτελέσουν αυτό το έργο που επιβάλλεται από τις ανάγκες που έχει η χώρα μας και από την κοινοτική οδηγία. Τώρα δεν κάνετε τίποτα. Απλά κάνετε έναν πολυκερματισμό. Δεν υπάρχει λόγος ο γενικός γραμματέας της περιφέρειας να έχει όλες αυτές τις ευθύνες. Δεν είναι αυτό αποκέντρωση.

Ορισμένα πράγματα που εξαρτώνται από φυσικούς προσδιορισμούς δεν μπορούν να γίνουν διοικητικά. Ούτε εκεί μπορούμε να εξαντλήσουμε άλλοι τύποι σκοπιμότητες. Έχει ανάγκη η χώρα από μια ενιαία συγκρότηση και οργάνωση τουλάχιστον σ' αυτά τα κρίσιμα ζητήματα του περιβάλλοντος, του νερού, της ενέργειας κλπ. Πρέπει να αποκτήσουμε περιφερειακή πολιτική με όργανα και μονάδες που θα μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους, παράγοντας και εφαρμόζοντας πολιτική.

Αυτό εμείς λέμε για τις λεκάνες απορροής. Ξέρουμε πολύ καλά τα προβλήματα και του προηγούμενου νόμου και τα προβλήματα που θα δημιουργήσει αυτός ο νόμος στο μεταβατικό στάδιο. Θα έχετε λοιπόν, δεκατρείς περιφέρειες και μία πανσπερμία οργάνων με έναν το πολύ υπάλληλο για να εφαρμόσετε αυτήν την πολιτική. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

Όσον αφορά την τροπολογία που αποσύρθηκε, σας παρακαλώ όταν θα την ξαναφέρετε εξετάστε καλά το θέμα. Δεν είναι δυνατόν να φθάσουμε σ' αυτήν την ακραία κατάσταση. Για το μετρό της Θεσσαλονίκης θα έχουμε πάλι το Αττικό Μετρό; Έλεος, κύριοι συνάδελφοι! Αν θέλετε να το κάνει μετά η Εγνατία Οδός, δώστε το από τώρα. Γιατί καμαρώνετε για την Εγνατία Οδό όταν τα πάει καλά και τώρα δεν μπορεί να κάνει αυτήν την ταχύρρυθμη υποποίηση; Οι απευθείας αναθέσεις κλπ. θα γίνουν από την «Αττική Α.Ε.» που γίνονται στην Αθήνα; Να μην αρχίσουμε να καταγγέλλουμε διάφορα. Αλλά από θέση αρχής αυτό το πράγμα με βρίσκει εντελώς αντίθετη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μα σε τροπολογία που έχει αποσυρθεί κάθεστε και συζητάτε;

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Βεβαίως και θα συζητήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μα σε τροπολογία που δεν υπάρχει;

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ανωμερίτης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα έλεγα ότι οι παρατηρήσεις και οι επισημάνσεις που έγιναν από πολλούς συναδέλφους, αναδεικνύουν ακόμη περισσότερο γιατί ένα τέτοιο νομοσχέδιο έπρεπε να ψηφιστεί στην ελληνική Βουλή.

Πιστεύω ότι η δημιουργία ενός εθνικού συστήματος συμβατού με το ευρωπαϊκό για τη διαχείριση του νερού, είτε διαφωνούμε αν η αρχή θα έπρεπε να έχει την α' μορφή ή τη β' μορφή, είναι κάτι που έπρεπε να γίνει. Το νερό έχει τεράστιες κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις. Γιατί όταν μιλάμε για νερό μιλάμε για γεωργία και άρα μιλάμε για αγροτικό εισόδημα. Όταν

μιλάμε για νερό, μιλάμε για τον τουρισμό και άρα μιλάμε για το τουριστικό εισόδημα. Όταν μιλάμε για νερό, μιλάμε για τις πόλεις, για τα σπίτια, για τις κατοικίες, για τη βιομηχανία. Δεν είναι ένα αφηρημένο οικολογικό θέμα αθροίσματος εννοιών που θα πάμε να προσεγγίσουμε.

Πιστεύω ότι διοικητικά, τεχνικά, κοινωνικά, οικονομικά θέματα ερχόμαστε σήμερα να ρυθμίσουμε με αυτό το πλαίσιο σαν συνέχεια προηγούμενου. Και δεν είναι ότι το προηγούμενο πλαίσιο του 1987 δεν εφαρμόστηκε. Είπα στην πρωτολογία μου ότι δεκαεννέα νόμοι και προεδρικά διατάγματα βγήκαν σε εφαρμογή αυτού του πλαισίου.

Έχουμε ένα πλαίσιο όπως και ένα άθροισμα έργων που έγιναν, που γίνονται, που μελετήθηκαν, έργων που έχουν ενταχθεί από πολλούς φορείς. Έχω ένα βιβλίο με πολλές φωτογραφίες απ' όλα τα φράγματα και λιμνοδεξαμενές που έγιναν από το Υπουργείο Γεωργίας, άλλα από το ΥΠΕΧΩΔΕ, άλλα από τη ΔΕΗ, άλλα από το Υπουργείο Εσωτερικών. Αν τα αθροίσουμε, είμαστε πρότυπο για την Κύπρο και για το Ισραήλ. Γιατί πολλές φορές λέμε ότι εκείνοι είναι πρότυπο.

Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι με αυτά τα έργα και άλλα που μπορούν να γίνουν για την ανάκτηση υδάτων –το ανέφερα στην επιτροπή και πρέπει να το δει το ΥΠΕΧΩΔΕ- των καθαρών πλέον νερών μετά την επεξεργασία τους από την Ψυττάλεια. Είναι ένα εκατομμύριο κυβικά μέτρα την ημέρα που μπορούν να πάνε για βιομηχανία, αλλά κυρίως για αναδασώσεις και για περιαστικό πράσινο στην πόλη. Υπάρχουν τρόποι που πρέπει να δούμε εφόσον συζητάμε πολιτικά το θέμα του νερού. Δεν είναι μόνο περιβαλλοντικό.

Ένα τελευταίο. Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα καλό ξεκίνημα, αρκεί στην εφαρμογή του να μην επισκιαστεί από κάποια Υπουργεία. Αντίθετα να εμπιστευτούμε την ελληνική περιφέρεια, την αυτοδιοίκηση να αποκεντρώσουμε όλα τα έργα. Οι δήμοι τα κάνουν γρηγορότερα και οικονομικότερα. Μόνο έτσι θα ολοκληρώσουμε αυτό που υπάρχει στον τόπο για να μπορούμε να λέμε μετά και μέσα από τα εθνικά σχέδια που έχουμε κάνει και από τους φορείς, ότι πραγματικά φροντίσαμε για τις επόμενες γενιές γιατί αυτό που συζητάμε δεν είναι ένα ιστορικό παρελθόν που θα κρίνουμε, αλλά για τα επόμενα δύσκολα χρόνια. Και εξήγησα γιατί τα είναι δύσκολα. Έχουμε μεγάλη ευθύνη να λειτούργησουμε ένα τέτοιο πλαίσιο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση του Περιστευλίου της Βουλής με θέμα: «ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ - Ο πολιτικός και ο διανοούμενος», πενήντα επτά μαθητές και πέντε συνοδοί-δασκάλοι από το Β' Δημοτικό Σχολείο Αγίου Αχάϊας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι σήμερα με αυτό το σχέδιο νόμου, η Ελλάδα μας, η Εθνική μας Αντιπροσωπεία δημιουργεί ένα ακόμη βήμα σε αυτήν τη μεγάλη σύγκλιση που θέλουμε να έχουμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δηλαδή είναι και αυτό ένα λιθαράκι στο χάρτη της σύγκλισης σε ό,τι αφορά την κοινοτική νομοθεσία και την εφαρμογή της, στην ευρωπαϊκή οικογένεια στην οποία είμαστε μέλη, για το καλό πρώτα απ' όλα των πολιτών. Το νερό και η ορθολογική του διαχείριση είναι βαρόμετρο της δημοκρατίας και του πολιτισμού μας και κυρίως αυτού που λέμε αλληλεγγύη, γιατί σήμερα στον κόσμο, οι αναπτυσσόμενες χώρες –πέραν του ότι ζητούν τη συμβουλή μας- δεν μπορούν πλέον να μπουν σε αυτόν τον ανταγωνισμό με τις δικές μας αποσκευές γεμάτες και εκείνοι, όπως σωστά είπε ένας συνάδελφος, να παλεύουν με μία οδο-ντογλυφίδα.

Υπάρχουν πολλά ζητήματα, που στον ορθολογικό τρόπο διαχείρισης των υδάτινων πόρων κρίνονται πολλά σημεία της ιστορίας μας, του πολιτισμού μας, αλλά και της προοπτικής μας στην Ευρώπη και στον κόσμο.

Με όλες τις δυσκολίες και τις παρατηρήσεις, αυτό το νομοσχέδιο προσπαθεί να εναρμονίσει τη δική μας νομοθεσία στην

κοινοτική μας υποχρέωση. Και βάλαμε τον καλύτερο εαυτό όλοι μας με όλες τις παρατηρήσεις των συναδέλφων στην επιτροπή, ώστε ο νόμος να είναι ένας καλός μπούσουλας για το όλο σύστημα διακυβέρνησης της χώρας μας, ιδίως των υδάτινων πόρων με όλες τις παραμέτρους. Θα είναι και το κλειδί της ανάπτυξης που έχουμε ορίσει ως στόχο, της βιώσιμης ανάπτυξης. Και οικονομική ευημερία και κοινωνική συνοχή, αλλά και προστασία του περιβάλλοντος.

Να τελειώσω με τον ορισμό που έδωσε η Συνδιάσκεψη του Ρίο για το νερό: «Η σύνθεση όλων αυτών των επιχειρημάτων οδήγησε στην άποψη και στην αντίληψη που κατατέθηκε το 1992, ότι ολοκληρωμένη διαχείριση των υδατικών πόρων βασίζεται στην αντίληψη του νερού σαν βασικό συστατικό του οικοσυστήματος, ένα φυσικό πόρο και ένα οικονομικό και κοινωνικό αγαθό». Ως τέτοιο αγαθό, όλοι σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής αποδεχθήκαμε ότι θα πρέπει να το διαφυλάξουμε, ώστε να είμαστε στο οικοσύστημα θεματοφύλακες αυτών των πόρων αλλά και της ανάκτησής τους μέσα από τους ολοκληρωμένους σχεδιασμούς μας και θέλω να σας ευχαριστήσω και να σας καλέσω να ψηφίσετε όλοι το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κηρύσσεται περαιωμένη η ενιαία συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων: «Προστασία και διαχείριση των υδάτων- Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο ;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων: «Προστασία και διαχείριση των υδάτων- Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και στο σύνολο με τις τροποποιήσεις της κυρίας Υπουργού και έχει ως εξής:

“Προστασία και διαχείριση των υδάτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α’ ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και των κανονιστικών πράξεων που προβλέπεται να εκδοθούν κατ’ εξουσιοδότησή του, εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L327/22.12.2000).

Άρθρο 2 Πεδίο εφαρμογής - Ορισμοί

1. Ο νόμος αυτός εφαρμόζεται για την προστασία και διαχείριση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων.

2. Κατά την έννοια του νόμου αυτού και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ’ εξουσιοδότησή του, νοούνται ως:

α) «Επιφανειακά ύδατα»: είναι τα εσωτερικά ύδατα, εκτός των υπόγειων υδάτων, τα μεταβατικά και τα παράκτια ύδατα. Στα επιφανειακά ύδατα περιλαμβάνονται και τα χωρικά ύδατα για τη χημική τους κατάσταση.

β) «Υπόγεια ύδατα»: είναι το σύνολο των υδάτων που βρίσκο-

νται κάτω από την επιφάνεια του εδάφους στη ζώνη κορεσμού και σε άμεση επαφή με το έδαφος ή το υπέδαφος.

γ) «Εσωτερικά ύδατα»: είναι το σύνολο των στάσιμων ή των ρεόντων επιφανειακών υδάτων και όλα τα υπόγεια ύδατα, τα οποία βρίσκονται προς την πλευρά της ξηράς σε σχέση με τη γραμμή βάσης, από την οποία μετράται το εύρος των χωρικών υδάτων.

δ) «Ποταμός»: είναι σύστημα εσωτερικών υδάτων το οποίο ρέει, κατά το μεγαλύτερο μέρος του, στην επιφάνεια του εδάφους, αλλά το οποίο μπορεί, για ένα μέρος της διαδρομής του, να ρέει και υπογείως.

ε) «Λίμνη»: είναι σύστημα στάσιμων εσωτερικών επιφανειακών υδάτων.

στ) «Μεταβατικά ύδατα»: είναι συστήματα επιφανειακών υδάτων κοντά σε στόμια εκβολής ποταμών, τα οποία είναι εν μέρει αλμυρά λόγω της γεινιάσής τους με παράκτια ύδατα, αλλά τα οποία επηρεάζονται ουσιαστικά από ρεύματα γλυκών υδάτων.

ζ) «Παράκτια ύδατα»: είναι τα επιφανειακά ύδατα που βρίσκονται στην πλευρά της ξηράς μιας γραμμής, κάθε σημείου της οποίας βρίσκεται σε απόσταση ενός ναυτικού μιλίου προς τη θάλασσα από το πλησιέστερο σημείο της γραμμής βάσης από την οποία μετράται το εύρος των χωρικών υδάτων, και τα οποία, κατά περίπτωση, εκτείνονται μέχρι του απώτερου ορίου των μεταβατικών υδάτων.

η) «Τεχνητό υδατικό σύστημα»: είναι το σύστημα επιφανειακών υδάτων που δημιουργείται από ανθρώπινη δραστηριότητα.

θ) «Ιδιαίτερος τροποποιημένο υδατικό σύστημα»: είναι το σύστημα επιφανειακών υδάτων του οποίου ο χαρακτήρας έχει μεταβληθεί ουσιαστικά, εξαιτίας αλλοιώσεων στη φύση του από ανθρώπινες δραστηριότητες. Με το προεδρικό διάταγμα, που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15, καθορίζεται το αρμόδιο όργανο χαρακτηρισμού των συστημάτων αυτών, η μεθοδολογία χαρακτηρισμού τους και κάθε σχετικό θέμα.

ι) «Σύστημα επιφανειακών υδάτων»: είναι διακεκριμένο και σημαντικό στοιχείο επιφανειακών υδάτων, όπως π.χ. λίμνη, ταμειυτήρας, ρεύμα, ποταμός ή διώρυγα, τμήμα ρεύματος, ποταμού ή διώρυγας, μεταβατικά ύδατα ή ένα τμήμα παράκτιων υδάτων.

ια) «Υδροφόρος ορίζοντας»: είναι υπόγειο στρώμα ή στρώματα βράχων ή άλλες γεωλογικές στοιβάδες επαρκώς πορώδεις και διαπερατές, ώστε να επιτρέπουν, είτε σημαντική ροή υπόγειων υδάτων, είτε την άντληση σημαντικών ποσοτήτων υπόγειων υδάτων.

ιβ) «Σύστημα υπόγειων υδάτων»: είναι ο συγκεκριμένος όγκος υπόγειων υδάτων εντός ενός ή περισσότερων υδροφόρων οριζόντων.

ιγ) «Λεκάνη απορροής ποταμού»: είναι η εδαφική έκταση από την οποία συγκεντρώνεται το σύνολο της απορροής, μέσω διαδοχικών ποταμών, ποταμών, λιμνών σε συγκεκριμένο σημείο υδάτινου ρεύματος (συνήθως λίμνης ή συμβολής ποταμών).

ιδ) «Υπολεκάνη»: είναι η εδαφική έκταση από την οποία συγκεντρώνεται το σύνολο της απορροής μέσω σειράς ρευμάτων, ποταμών και, πιθανώς, λιμνών σε συγκεκριμένο σημείο υδάτινου ρεύματος (συνήθως λίμνης ή συμβολής ποταμών).

ιε) «Περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού»: αντιστοιχεί στη θαλάσσια και χερσαία έκταση, που αποτελείται από μια ή περισσότερες γειτονικές λεκάνες απορροής ποταμού μαζί με τα συναφή υπόγεια και παράκτια ύδατα και αποτελεί τη βασική μονάδα με βάση την οποία γίνεται η διαχείριση και η προστασία των λεκανών απορροής ποταμού όπως ορίζεται στο άρθρο 5.

ιστ) «Κατάσταση επιφανειακών υδάτων»: είναι η συνολική αποτύπωση της κατάστασης ενός επιφανειακού υδατικού συστήματος, που καθορίζεται από τις χαμηλότερες τιμές της οικολογικής και της χημικής του κατάστασης.

ιζ) «Καλή κατάσταση επιφανειακών υδάτων»: η κατάσταση επιφανειακού υδατικού συστήματος που χαρακτηρίζεται τουλάχιστον «καλή», τόσο από οικολογική όσο και από χημική άποψη.

ιη) «Κατάσταση υπόγειων υδάτων»: είναι η συνολική αποτύπωση της κατάστασης υπόγειου υδατικού συστήματος, που καθορίζεται από τις χαμηλότερες τιμές της ποσοτικής και της

χημικής του κατάστασης.

ιβ) «Καλή κατάσταση υπόγειων υδάτων»: η κατάσταση υπόγειου υδατικού συστήματος που χαρακτηρίζεται τουλάχιστον «καλή», τόσο από ποσοτική όσο και από χημική άποψη.

κ) «Οικολογική κατάσταση»: είναι η ποιοτική αποτύπωση της διάρθρωσης και της λειτουργίας υδατινών οικοσυστημάτων που συνδέονται με επιφανειακά ύδατα, η οποία ταξινομείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κα) «Καλή οικολογική κατάσταση»: η κατάσταση ενός συστήματος επιφανειακών υδάτων το οποίο ταξινομείται κατ' αυτόν τον τρόπο σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κβ) «Καλό οικολογικό δυναμικό»: η κατάσταση ενός ιδιαίτερα τροποποιημένου ή τεχνητού υδατικού συστήματος, το οποίο ταξινομείται κατ' αυτόν τον τρόπο σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κγ) «Καλή χημική κατάσταση επιφανειακών υδάτων»: η χημική κατάσταση που απαιτείται για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων για τα επιφανειακά ύδατα, οι οποίοι καθορίζονται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κδ) «Καλή χημική κατάσταση υπόγειων υδάτων»: η χημική κατάσταση συστήματος υπόγειων υδάτων, η οποία πληροί όλους τους όρους που ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κε) «Επικίνδυνες ουσίες»: ουσίες ή ομάδες ουσιών που είναι τοξικές, σταθερές και επιρρεπείς σε βιοσυσσώρευση, καθώς και άλλες ουσίες ή ομάδες ουσιών που δημιουργούν ανάλογο βαθμό ανησυχίας.

κστ) «Ουσίες προτεραιότητας»: Ουσίες που καθορίζονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 9 παρ. 2. Μεταξύ των ουσιών αυτών διακρίνονται οι «επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας», δηλαδή ουσίες που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ίδιου άρθρου για τις οποίες πρέπει να ληφθούν μέτρα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 9.

κζ) «Ρύπανση»: είναι η άμεση ή έμμεση εισαγωγή, στον αέρα, το νερό ή το έδαφος, ουσιών ή θερμότητας εξαιτίας ανθρώπινων δραστηριοτήτων, που μπορούν να είναι επιζήμιες για την υγεία του ανθρώπου ή για την ποιότητα των υδατικών οικοσυστημάτων ή των χερσαίων οικοσυστημάτων που εξαρτώνται άμεσα από υδατικά οικοσυστήματα, συντελούν στη φθορά υλικής ιδιοκτησίας, ή επηρεάζουν δυσμενώς ή παρεμβαίνουν σε λειτουργίες αναψυχής ή σε λοιπές νόμιμες χρήσεις του περιβάλλοντος.

κη) «Ποιοτικό περιβαλλοντικό πρότυπο»: η συγκέντρωση, στο νερό, το ίζημα ή το βιόκοσμο, συγκεκριμένου ρύπου ή ομάδας ρύπων της οποίας δεν πρέπει να σημειώνεται υπέρβαση, ώστε να προστατεύεται η υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον.

κθ) «Υπηρεσίες ύδατος»: όλες οι υπηρεσίες οι οποίες παρέχουν, για τα νοικοκυριά, τις δημόσιες υπηρεσίες ή για οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα:

α) άντληση, κατακράτηση, αποθήκευση, επεξεργασία και διανομή επιφανειακών ή υπόγειων υδάτων,

β) εγκαταστάσεις συλλογής και επεξεργασίας λυμάτων, οι οποίες στη συνέχεια πραγματοποιούν απορρίψεις σε επιφανειακά ύδατα.

λ) «Οριακές τιμές εκπομπής»: η μάζα, εκφρασμένη σε σχέση με ορισμένες ειδικές παραμέτρους, η συγκέντρωση ή/και η στάθμη μιας εκπομπής, της οποίας δεν επιτρέπεται η υπέρβαση κατά τη διάρκεια μιας ή περισσότερων συγκεκριμένων χρονικών περιόδων. Οριακές τιμές εκπομπής μπορούν επίσης να ορίζονται και για συγκεκριμένες ομάδες, οικογένειες ή κατηγορίες ουσιών, όπως ειδικότερα ορίζεται στο προεδρικό διάταγμα, που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου 15.

Οι οριακές τιμές εκπομπής ουσιών ισχύουν κανονικά στο σημείο όπου οι εκπομπές βγαίνουν από την εγκατάσταση, χωρίς να υπολογίζεται, για τον προσδιορισμό τους, η τυχόν αραιώσή τους. Όσον αφορά τις έμμεσες απορρίψεις στο νερό, οι επιπτώσεις ενός σταθμού επεξεργασίας λυμάτων μπορούν

να συνυπολογίζονται κατά τον προσδιορισμό των οριακών τιμών εκπομπής της συγκεκριμένης εγκατάστασης, υπό την προϋπόθεση ότι κατοχυρώνεται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας του όλου περιβάλλοντος και ότι δεν γεννώνται μεγαλύτερα ρυπαντικά φορτία για το περιβάλλον.

λα) «Έλεγχος εκπομπών»: έλεγχος οι οποίοι απαιτούν περιορισμό μιας συγκεκριμένης εκπομπής, π.χ. μια οριακή τιμή εκπομπής, ή οι οποίοι ορίζουν, κατ' άλλον τρόπο, όρια ή συνθήκες για τις επιπτώσεις, τη φύση ή άλλα χαρακτηριστικά μιας εκπομπής ή τις συνθήκες λειτουργίας που επηρεάζουν τις εκπομπές.

λβ) «Ποσοτική κατάσταση»: η έκφραση του βαθμού στον οποίο ένα σύστημα υπόγειων υδάτων επηρεάζεται από άμεσες ή έμμεσες αντλήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Άρθρο 3 Εθνική Επιτροπή Υδάτων

1. Συνιστάται Εθνική Επιτροπή Υδάτων, η οποία χαράσσει την πολιτική για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, παρακολουθεί και ελέγχει την εφαρμογή της και εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων αποτελείται από:

- α) τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ως Πρόεδρο,
- β) τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών,
- γ) τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,
- δ) τον Υπουργό Ανάπτυξης,
- ε) τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας,
- στ) τον Υπουργό Γεωργίας.

Στην Επιτροπή συμμετέχουν, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, και άλλοι Υπουργοί εφόσον συζητούνται θέματα αρμοδιότητάς τους. Στην Επιτροπή μετέχει και ο Υπουργός Εξωτερικών, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν διακρατικά ύδατα.

Τα μέλη της Επιτροπής αναπληρώνονται από τους Γενικούς Γραμματείς των αντίστοιχων Υπουργείων.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων μπορεί να συνιστά Γνωμοδοτικές - Επιστημονικές Επιτροπές για τη στήριξη του έργου της.

2. Συνιστάται Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων με Πρόεδρο τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, στο οποίο συμμετέχουν με έναν εκπρόσωπό τους:

- κάθε κόμμα που εκπροσωπείται στη Βουλή,
- η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.),
- η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.),
- η Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης,
- οι εταιρείες ύδρευσης και αποχέτευσης που δεν εκπροσωπούνται από την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης,
- η Πανελλήνια Συνομοσπονδία Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών (Π.Α.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ.),
- ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.),
- η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.),
- η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Ε.),
- το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.),
- το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος,
- το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (Ι.Γ.Μ.Ε.),
- το Εθνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών (Ε.Κ.Θ.Ε.),
- το Εθνικό Κέντρο Βιοτόπων-Υδροτόπων (Ε.Κ.Β.Υ.),
- το Εθνικό Κέντρο Φυσικών Επιστημών (Ε.Κ.Ε.Φ.Ε. Δημόκριτος),

- δύο περιβαλλοντικές μη κυβερνητικές οργανώσεις,
- το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (Ε.Κ.Π.Α.Α.),
- το Ινστιτούτο Καταναλωτών (ΙΝ.ΚΑ.),
- το Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικών και Γεωργικών Ερευνών (ΕΘ.Ι.Α.Γ.Ε.),
- ο Πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής για την καταπολέμηση της Απερήμωσης.

3. Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων υποβάλλει στη Βουλή και στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων ετήσια έκθεση σχετικά με την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας, την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, καθώς και για τη συμβατότητα με το κοινοτικό κεκτημένο.

4. Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων συγκαλείται από τον Πρόεδρό του τουλάχιστον μια φορά το χρόνο.

5. Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων, συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και συγκαλείται από τον Πρόεδρό του τουλάχιστον μια φορά το χρόνο. Με όμοια απόφαση καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας του, η υπηρεσία που παρέχει γραμματειακή υποστήριξη, ο τρόπος υπόδειξης του εκπροσώπου των εταιρειών ύδρευσης και αποχέτευσης που δεν εκπροσωπούνται από την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης και κάθε άλλο θέμα αναγκαίο για τη λειτουργία του.

Άρθρο 4 Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, η οποία ασκεί τις εξής αρμοδιότητες:

α) Καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδάτινου δυναμικού της χώρας και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή τους. Τα εθνικά προγράμματα διακρίνονται σε μακροχρόνια με διάρκεια πάνω από έξι έτη και μεσοχρόνια, με διάρκεια από δύο έως έξι έτη.

Πριν την έγκρισή τους, εισάγονται για διαβούλευση στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων.

β) Καταρτίζει την ετήσια έκθεση που προβλέπεται στην παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου.

γ) Συντονίζει τις υπηρεσίες και τους κρατικούς φορείς και μετέχει στα αρμόδια κοινοτικά όργανα για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και τη διαχείριση των υδάτων.

δ) Εισηγείται τους γενικούς κανόνες κοστολόγησης και τιμολόγησης των υδάτων και παρακολουθεί την τήρησή τους σύμφωνα με τα μακροχρόνια και μεσοχρόνια προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

ε) Εισηγείται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων.

στ) Παρακολουθεί σε εθνικό επίπεδο την ποιότητα και την ποσότητα των υδάτων σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υδάτων των Περιφερειών και μεριμνά για την ανάπτυξη και τη λειτουργία εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων.

ζ) Διαχειρίζεται βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων σε εθνικό επίπεδο και μεριμνά για τη διαρκή της ενημέρωση. Κρατικές υπηρεσίες, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης Α' ή Β' βαθμού, καθώς και κάθε φορέας που συμμετέχει στο εθνικό δίκτυο παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων, υποχρεούνται να παρέχει δωρεάν στοιχεία στη βάση δεδομένων του προηγούμενου εδαφίου. Την ίδια υποχρέωση έχει και κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί άδεια χρήσης νερού ή εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων, σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους που καθορίζονται στην άδεια.

η) Παρακολουθεί τη λειτουργία των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών και παρέχει οδηγίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.

θ) Για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού, η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων υποχρεούται έως 22.12. 2004:

- να συντάξει πλήρη και αναλυτική έκθεση των χαρακτηριστικών της·

- να διαπιστώσει τις επιπτώσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων·

- να προβεί στην οικονομική ανάλυση κάθε χρήσης ύδατος στη λεκάνη αυτή.

ι) Καταρτίζει το Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών έως 22.12.2004. Με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15 καθορίζεται αναλυτικά το περιεχόμενο του Μητρώου.

ια) Φροντίζει, το αργότερο έως το 2015, για την προστασία, αναβάθμιση και αποκατάσταση όλων των συστημάτων των επιφανειακών υδάτων, καθώς και των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, με σκοπό την επίτευξη καλής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων και καλού οικολογικού δυναμικού και καλής χημικής κατάστασης για τα επιφανειακά ύδατα των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, εκτός αν για αυτά, τα παραπάνω είναι δυσανάλογα δαπανηρά ή αν λόγω ανωτέρας βίας ή φυσικών αιτιών ή ατυχήματος κάτι τέτοιο δεν καθίσταται εφικτό.

2. Η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων αποτελεί ενιαίο διοικητικό τομέα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, του οποίου προΐσταται μετακλητός ειδικός γραμματέας με βαθμό Β' της κατηγορίας ειδικών θέσεων και οργανώνεται σε Διευθύνσεις και Τμήματα με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών. Με την ίδια απόφαση μπορεί να καταργούνται υφιστάμενες οργανικές μονάδες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων που ασκούν συναφείς αρμοδιότητες ή να μεταφέρονται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, προσδιορίζονται αναλυτικά οι αρμοδιότητες της Υπηρεσίας, κατανέμονται οι αρμοδιότητες στις Διευθύνσεις και τα Τμήματα και συστήνονται οι αναγκαίες θέσεις μόνιμου και με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου προσωπικού ανά κλάδο, κατηγορία και βαθμό. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 28 του ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137 Α').

3. Συνιστάται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων Γνωμοδοτική Επιτροπή Υδάτων, η οποία αποτελείται από τον Προϊστάμενο της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων ως πρόεδρο, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Ανάπτυξης, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Γεωργίας, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Η Γνωμοδοτική Επιτροπή Υδάτων συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και γνωμοδοτεί προς την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων για την άσκηση των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β' και δ' της παραγράφου 1.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Γεωργίας, Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών, Υγείας και Πρόνοιας, ορίζεται εθνικό δίκτυο παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων με καθορισμό των θέσεων (σταθμών) μετρήσεων και των φορέων που υποχρεούνται στη λειτουργία τους. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι υποχρεώσεις των φορέων που συμμετέχουν στο εθνικό δίκτυο παρακολούθησης και κάθε θέμα σχετικό με την ανάπτυξη και τη λειτουργία του.

Άρθρο 5 Διεύθυνση Υδάτων της Περιφέρειας

1. Η προστασία και διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού ανήκει στην Περιφέρεια στα διοικητικά όρια της οποίας εκτείνεται.

2. Με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καθορίζονται οι λεκάνες απορροής ποταμών και ορίζονται οι Περιφέρειες, οι οποίες είναι αρμόδιες για τη διαχείριση και προστασία τους.

3. Αν λεκάνη απορροής ποταμού εκτείνεται στα διοικητικά όρια περισσότερων Περιφερειών, οι ανωτέρω αρμοδιότητες ασκούνται από κοινού. Με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, επιτρέπεται να κατανέμονται οι αρμοδιότητες μεταξύ των Περιφερειών ή να καθορίζεται μια Περιφέρεια ως αποκλειστικός αρμόδια και να καθορίζεται ο τρόπος και η ειδικότερη διαδικασία άσκησης των αρμοδιοτήτων της παρούσας παραγράφου.

4. Σε κάθε Περιφέρεια συνιστάται Διεύθυνση Υδάτων μέσω της οποίας ασκούνται οι αρμοδιότητες της Περιφέρειας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών:

- α) συνιστώνται οι αναγκαίες θέσεις προσωπικού ανά κατηγορία και κλάδο για τη στελέχωση της Διεύθυνσης,
 - β) ορίζεται η διάρθρωση της Διεύθυνσης σε τμήματα, κατανέμονται οι αρμοδιότητες σ' αυτά και ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με την οργάνωση και τη στελέχωσή της.
5. Η Διεύθυνση Υδάτων έχει τις εξής αρμοδιότητες:
- α) Λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για:
 - την πρόληψη της υποβάθμισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων,
 - την αναβάθμιση και αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων,
 - την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας,
 - την προώθηση της βιώσιμης χρήσης του νερού βάσει μακροπρόθεσμης προστασίας των διαθέσιμων υδατινών πόρων,
 - τη διασφάλιση της ισορροπίας ανάμεσα στην άντληση νερού από τους υδροφόρους και τον εμπλουτισμό τους,
 - το μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες και
 - την εφαρμογή όλων των στόχων και προτύπων που προβλέπονται για τις προστατευόμενες περιοχές.

β) Εξειδικεύει και εφαρμόζει μακροχρόνια και μεσοχρόνια προγράμματα προστασίας και διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμού.

γ) Καταρτίζει Σχέδια Διαχείρισης και Προγράμματα Μέτρων, όπως προβλέπεται στα άρθρα 7 και 8.

δ) Εφαρμόζει τα Σχέδια Διαχείρισης και τα Προγράμματα Μέτρων και συντάσσει ετήσια έκθεση εφαρμογής τους. Η ετήσια έκθεση διαβιβάζεται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων.

ε) Καταρτίζει μητρώο προστατευόμενων περιοχών το οποίο επανεξετάζεται και ενημερώνεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, και το οποίο, διαβιβάζεται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων προκειμένου να καταρτιστεί Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών.

στ) Μεριμνά για την ουσιαστική συμμετοχή του κοινού, στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, και ιδίως στη διαδικασία εκπόνησης, ενημέρωσης και αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης, όπως περιγράφεται στο άρθρο 7.

Ειδικότερα, η Διεύθυνση Υδάτων θέτει στη διάθεση του κοινού, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών, για τη διατύπωση παρατηρήσεων:

- το χρονοδιάγραμμα και το πρόγραμμα εργασιών για την εκπόνηση του Σχεδίου, τουλάχιστον τρία έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το σχέδιο,
- τα Προγράμματα Μέτρων του άρθρου 8,
- ενδιάμεση επισκόπηση των σημαντικών ζητημάτων διαχείρισης των υδάτων που εντοπίστηκαν στη λεκάνη απορροής ποταμού, τουλάχιστον δύο έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το Σχέδιο Διαχείρισης.

ζ) Συγκεντρώνει και επεξεργάζεται τα στοιχεία της ποσότητας και της ποιότητας των υδάτων και τα αποστέλλει στη βάση υδρολογικής και μετεωρολογικών δεδομένων. Παρακολουθεί και ελέγχει τις ποιοτικές παραμέτρους και την ποσοτική κατάσταση των υδάτων, την οικολογική κατάσταση των επιφανεια-

κών υδάτων, καθώς και την κατάσταση των προστατευόμενων περιοχών, όπως ειδικότερα καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

η) Συντονίζει όλους τους φορείς για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την προστασία των υδάτων.

θ) Λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να πραγματοποιείται:

- ανάλυση των χαρακτηριστικών της κάθε περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού,

- επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων και

- οικονομική ανάλυση της χρήσης των υδάτων.

ι) Μεριμνά για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα επιφανειακά, υπόγεια και παράκτια ύδατα.

ια) Εφαρμόζει μέτρα για τον έλεγχο της ρύπανσης στην πηγή μέσω του ορισμού οριακών τιμών εκπομπής και προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας.

ιβ) Εφαρμόζει Πρόγραμμα Μέτρων Προστασίας από τη ρύπανση, καθώς και απορρύπανσης των υδάτων.

ιγ) Σχεδιάζει και επιβάλλει όλα τα αναγκαία προληπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών.

ιδ) Επιβάλλει μέτρα για την προστασία των υπόγειων υδάτων και την αντιμετώπιση αυξητικών τάσεων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στις συγκεντρώσεις ουσιών στα υπόγεια ύδατα.

ιε) Εκδίδει τις άδειες που προβλέπονται στο άρθρο 11 και ελέγχει την εφαρμογή τους.

ιστ) Επιβάλλει σε υφιστάμενα ή σε νέα έργα και δραστηριότητες, που είναι πιθανό να υποβαθμίσουν τα ύδατα, τους περιορισμούς και τα μέτρα που είναι πρόσφορα για την προστασία τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 8.

6. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας επιβάλλονται περιορισμοί ή άλλα μέτρα στη χρήση των υδάτων και την εκτέλεση έργων αξιοποίησής τους προκειμένου να επιτυγχάνονται οι στόχοι του Σχεδίου Διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 7 και των Προγραμμάτων Μέτρων και Παρακολούθησης που προβλέπονται στο άρθρο 8.

Άρθρο 6 Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων

1. Συνιστάται σε κάθε Περιφέρεια Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων το οποίο αποτελεί όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για θέματα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων.

Στο Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων συμμετέχουν:

- α) ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας, ως Πρόεδρος,
- β) ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας,
- γ) ένας εκπρόσωπος κάθε Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης που υπάγεται στα διοικητικά όρια της Περιφέρειας,
- δ) ένας εκπρόσωπος κάθε Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.) των Νομών της Περιφέρειας,
- ε) ένας εκπρόσωπος όλων των Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης Αποχέτευσης της Περιφέρειας,
- στ) ανά ένας εκπρόσωπος του Τεχνικού, Γεωτεχνικού, Εμπορικού, Βιομηχανικού Επιμελητηρίου,
- ζ) ένας εκπρόσωπος κάθε Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών της Περιφέρειας,

η) ένας εκπρόσωπος των περιβαλλοντικών μη κυβερνητικών οργανώσεων,

θ) ένας εκπρόσωπος από κάθε Γενικό Οργανισμό Εγγείων Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.),

ι) ένας εκπρόσωπος από κάθε φορέα διαχείρισης προστατευόμενης περιοχής κατά τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 και του άρθρου 13 του ν. 3044/2002.

2. Το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων γνωμοδοτεί πριν την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης και εκφράζει τη γνώμη του προς το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας για κάθε θέμα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων που αυτός του υποβάλλει.

3. Το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων, πριν γνωμοδοτήσει για το Σχέδιο Διαχείρισης, το δημοσιοποιεί προκειμένου το

κοινό να πληροφορηθεί το περιεχόμενό του και να συμμετάσχει στη δημόσια διαβούλευση γι αυτό, μέσα σε προθεσμία που ορίζει το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων.

4. Η συγκρότηση του Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας και συγκαλείται από τον Πρόεδρό του, τουλάχιστον μια φορά το χρόνο.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας και η γραμματειακή υποστήριξη των Περιφερειακών Συμβουλίων Υδάτων, ο τρόπος δημοσιοποίησης του Σχεδίου Διαχείρισης και συμμετοχής του κοινού στη δημόσια διαβούλευση, καθώς και κάθε άλλο θέμα για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Άρθρο 7 Σχέδιο Διαχείρισης

1. Κάθε Περιφέρεια εκπονεί Σχέδιο Διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών αρμοδιότητάς της, το οποίο ισχύει για έξι χρόνια. Για τις λεκάνες απορροής ποταμών για τις οποίες είναι συναρμόδιες δύο ή περισσότερες Περιφέρειες, καταρτίζονται από κοινού Ειδικά Σχέδια διαχείρισής τους, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά με την απόφαση που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 5. Το Σχέδιο Διαχείρισης περιέχει όλα τα στοιχεία, πληροφορίες και εκτιμήσεις που είναι απαραίτητα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Το ειδικότερο περιεχόμενο των Σχεδίων Διαχείρισης καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

2. Το Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται από τη Διεύθυνση Υδάτων της Περιφέρειας και εγκρίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ύστερα από γνώμη του Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων και σύμφωνη γνώμη της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, ύστερα από αίτημα του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, είναι δυνατόν το Σχέδιο Διαχείρισης να καταρτισθεί από την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

3. Κατά την κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης λαμβάνονται υπόψη και οι κατευθύνσεις και προτάσεις των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης που προβλέπονται στο άρθρο 8 του ν. 2742/1999, το περιεχόμενο των γενικών και ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, καθώς και οι ανάγκες που προκύπτουν για την προστασία και διαχείριση προστατευόμενων περιοχών.

4. Το πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται και ε-γκρίνεται υποχρεωτικά μέχρι 22.12.2009.

Άρθρο 8 Προγράμματα Μέτρων και Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων

1. Οι Περιφέρειες καταρτίζουν:

- α) Πρόγραμμα Μέτρων και
- β) Πρόγραμμα Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων.

Το Σχέδιο Διαχείρισης της Περιφέρειας περιλαμβάνει υποχρεωτικά ως μέρη του τα ανωτέρω προγράμματα.

2. Το Πρόγραμμα Μέτρων καθορίζει σε γενικές γραμμές τα μέτρα που απαιτούνται για:

- α) την προστασία και διαχείριση των υδάτων των λεκανών απορροής ποταμών που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα κάθε Περιφέρειας,
- β) τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του υδάτινου περιβάλλοντος,
- γ) την αντιμετώπιση της ρύπανσης των υδατικών οικοσυστημάτων, ανεξάρτητα από την πηγή προέλευσής της και
- δ) τη διασφάλιση της αειφόρου χρήσης των υδάτων.

3. Το Πρόγραμμα Μέτρων περιέχει, ανάλογα και με τις ανάγκες και ιδιομορφίες των λεκανών απορροής, βασικά και συμπληρωματικά μέτρα, το αναλυτικό περιεχόμενο των οποίων καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

4. Το Πρόγραμμα Μέτρων καταρτίζεται και εγκρίνεται όπως και το Σχέδιο Διαχείρισης. Το πρώτο Πρόγραμμα Μέτρων καταρτίζεται και εγκρίνεται υποχρεωτικά μέχρι 22.12.2009 και όλα τα μέτρα είναι έτοιμα προς εφαρμογή μέχρι 1.1.2012.

5. Το Πρόγραμμα Παρακολούθησης περιέχει ειδικότερα μέτρα που εξασφαλίζουν τη διαρκή παρακολούθηση των ποιοτικών παραμέτρων και της ποσοτικής κατάστασης των υδάτων, καθώς και της οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων.

6. Τα Προγράμματα Παρακολούθησης εγκρίνονται όπως τα Σχέδια Διαχείρισης, το αναλυτικό τους περιεχόμενο καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 15 και τίθενται σε εφαρμογή το αργότερο μέχρι 31.12.2006.

Άρθρο 9 Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης

1. Κάθε έργο ή δραστηριότητα, που μπορεί να προκαλέσει ρύπανση με απόρριψη υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, οφείλει να εναρμονίζεται με τα εγκεκριμένα Σχέδια Διαχείρισης, ώστε να επιτυγχάνεται η προστασία και η επίτευξη του στόχου της καλής οικολογικής κατάστασης των υδάτων.

2. Κάθε Περιφέρεια καταρτίζει Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης των υδάτων από μεμονωμένους ρύπους ή ομάδες ρύπων που αποτελούν σημαντικό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού, συμπεριλαμβανομένων και των υδάτων που προορίζονται για την άντληση πόσιμου ύδατος. Για τους ρύπους αυτούς, που καθορίζονται με απόφαση των αρμόδιων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μέτρα αποσκοπούν στην προοδευτική μείωση ή ανακύκλωση και, για τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας που καθορίζονται με όμοια απόφαση, στην παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών.

3. Κάθε Περιφέρεια καταρτίζει Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούν στην επίτευξη του στόχου της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων.

4. Τα Προγράμματα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης καταρτίζονται και εγκρίνονται όπως τα Σχέδια Διαχείρισης. Το ειδικότερο περιεχόμενο των Προγραμμάτων Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 15.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Άρθρο 10 Γενικοί κανόνες χρήσης των υδάτων

1. Οι χρήσεις υδάτων διακρίνονται σε ύδρευση, άρδευση, βιομηχανική χρήση, ενεργειακή χρήση και χρήση για αναψυχή. Η χρήση για ύδρευση έχει προτεραιότητα, ως προς την ποσότητα και την ποιότητα, έναντι κάθε άλλης χρήσης.

2. Για κάθε χρήση εφαρμόζονται οι παρακάτω κανόνες, οι οποίοι λαμβάνονται υπόψη στα Σχέδια Διαχείρισης:

α) Κάθε χρήση πρέπει να αποβλέπει στη βιώσιμη και ισόρροπη ικανοποίηση των αναπτυξιακών αναγκών και να διασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη προστασία των υδάτων, την επάρκεια των αποθεμάτων τους και τη διατήρηση της ποιότητάς τους, ιδιαίτερα δε τη μείωση και την αποτροπή της ρύπανσής τους.

β) Η ικανοποίηση της ζήτησης του νερού γίνεται με βάση τα όρια και τις δυνατότητες των υδατικών αποθεμάτων, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών για τη διατήρηση των οικοσυστημάτων, καθώς και της ισορροπίας που απαιτείται μεταξύ άντλησης

κι ανατροφοδότησης των υπόγειων υδάτων. Οι ανάγκες των χρήσεων σε νερό ικανοποιούνται κατά το δυνατόν σε επίπεδο περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού. Κατά τη διαχείριση των υδάτων πρέπει να εξασφαλίζεται η εξοικονόμηση νερού μέσω της χρήσης τεχνικών μεθόδων, οικονομικών κινήτρων και εργαλείων.

Άρθρο 11 **Άδειες χρήσεως νερού και εκτέλεσης** **έργων αξιοποίησής του**

1. Κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο μπορεί να χρησιμοποιεί νερό ή να εκτελεί έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων για την ικανοποίηση των πραγματικών αναγκών του. Μπορεί επίσης να εκτελεί έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων και για ανάγκες πέρα από τις δικές του ή ανεξάρτητα από αυτές, εφόσον εξυπηρετούν την κοινή ωφέλεια.

Για την παροχή νερού, τη χρήση νερού και την εκτέλεση έργου για την αξιοποίησης υδατικών πόρων, καθώς και για κάθε έργο ή δραστηριότητα που αποσκοπεί στην προστασία από τη ρύπανση λόγω απόρριψης υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, από φυσικό ή νομικό πρόσωπο του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, απαιτείται άδεια. Για την έκδοση άδειας χρήσης νερού ή εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων πρέπει να τεκμηριώνεται η διαθεσιμότητα των ποσοτήτων νερού που θα αξιοποιηθούν, καθώς και η σκοπιμότητα έκδοσής της σύμφωνα με το οικείο Σχέδιο Διαχείρισης και τα μέτρα που καθορίζονται από το Πρόγραμμα Μέτρων.

2. Οι άδειες της προηγούμενης παραγράφου εκδίδονται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Γεωργίας, Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται οι κατηγορίες των αδειών, η ειδικότερη διαδικασία έκδοσής τους, το περιεχόμενό τους, η διάρκεια ισχύος τους και κάθε σχετικό θέμα.

3. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας μπορεί να προβλέπεται η τήρηση πρόσθετων ή ειδικότερων προϋποθέσεων και η διενέργεια πρόσθετων ελέγχων, προκειμένου να εκδοθεί άδεια συγκεκριμένης χρήσης νερού ή και εκτέλεσης συγκεκριμένης κατηγορίας έργου, καθώς και η δυνατότητα επιβολής περιοριστικών μέτρων στις χρήσεις και τη λειτουργία έργων, σε συνδυασμό και με ειδικές περιστάσεις.

Άρθρο 12 **Ανάκτηση κόστους για υπηρεσίες ύδατος**

Με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι διαδικασίες, η μέθοδος και τα επίπεδα ανάκτησης του κόστους των υπηρεσιών ύδατος στις διάφορες χρήσεις λαμβάνοντας υπόψη:

- α) την ανάλυση των χαρακτηριστικών των λεκανών απορροής,
- β) την επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων,
- γ) την οικονομική ανάλυση, που διενεργείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15,
- δ) την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»,
- ε) τα κοινωνικά, τα περιβαλλοντικά και τα οικονομικά αποτελέσματα της ανάκτησης, καθώς και τις γεωγραφικές και τις κλιματολογικές συνθήκες της οικείας περιοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' **ΚΥΡΩΣΕΙΣ**

Άρθρο 13 **Διοικητικές κυρώσεις**

1. Σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ρυπαίνουν ή υποβαθμίζουν με άλλον τρόπο τα ύδατα ή παραβαίνουν τις διατάξεις του

νόμου αυτού ή των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, καθώς και στους παραβάτες των όρων και των περιορισμών που καθορίζονται στις άδειες που προβλέπονται στο άρθρο 11, επιβάλλεται ως διοικητική κύρωση πρόστιμο από 200 ευρώ μέχρι 600.000 ευρώ, ανάλογα με την σοβαρότητα, τη συχνότητα και την υποτροπή της παράβασης, ανεξάρτητα από την ποινική ή την αστική ευθύνη ή τις διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται από άλλες διατάξεις.

2. Το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, ύστερα από αυτοψία, έκθεση διαπίστωσης της παράβασης και εισήγηση της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας.

Αρμόδια για τον έλεγχο και τη διαπίστωση της παράβασης είναι και τα κλιμάκια Ελέγχων Ποιότητας Περιβάλλοντος, που προβλέπονται στο άρθρο 26 του ν. 1650/1986. Στην περίπτωση αυτή το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

3. Σε περίπτωση εξαιρετικά σοβαρής ρύπανσης ή υποβάθμισης των υδάτων και ιδίως στην περίπτωση που το είδος ή η ποσότητα των ρύπων ή από την έκταση ή τη σημασία της υποβάθμισης των υδάτων υπάρχει κίνδυνος θανάτου ή βαριάς σωματικής βλάβης ή ευρείας οικολογικής διατάραξης ή καταστροφής, το ύψος του προστίμου μπορεί να ανέλθει μέχρι 1.500.000 ευρώ.

4. Αν μια επιχείρηση ή δραστηριότητα προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση των υδάτων, μπορεί να απαγορευθεί προσωρινά η λειτουργία της μέχρις ότου ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να πάψει οριστικά η ρύπανση ή η υποβάθμιση των υδάτων. Μπορεί επίσης να επιβληθεί η οριστική διακοπή της λειτουργίας της, αν η επιχείρηση ή δραστηριότητα παραλείπει να συμμορφωθεί προς τα υποδεικνυόμενα μέτρα ή αν η λήψη αποτελεσματικών μέτρων είναι ανέφικτη. Η διακοπή επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ύστερα από εισήγηση, αυτοψία και σχετική έκθεση διαπίστωσης της παράβασης της Διεύθυνσης Υδάτων. Με την πράξη επιβολής της απαγόρευσης λειτουργίας μπορεί να προβλέπεται και πρόστιμο από 500 ευρώ έως 50.000 ευρώ για κάθε ημέρα παράβασης της απαγόρευσης.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να μεταβιβάζονται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού αρμοδιότητες που αφορούν τον έλεγχο και την επιβολή κυρώσεων κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ή να καθορίζεται η διαδικασία ελέγχου και επιβολής της κύρωσης και κάθε σχετικό θέμα.

Άρθρο 14 **Ποινικές κυρώσεις**

Σε όποιον προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει με άλλον τρόπο τα ύδατα, με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων ή αποφάσεων, καθώς και σε όποιον ασκεί δραστηριότητα ή επιχείρηση χωρίς την απαιτούμενη, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων ή αποφάσεων, άδεια ή έγκριση ή υπερβαίνει τα όρια της άδειας ή έγκρισης που του έχει χορηγηθεί και υποβαθμίζει τα ύδατα, επιβάλλονται οι ποινικές κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 του ν. 1650/1986.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' **ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ, ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ** **ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 15 **Εξουσιοδοτικές διατάξεις**

1. Με το προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Ανάπτυξης, Γεωργίας, Οικονομίας και Οικονομικών,

Εμπορικής Ναυτιλίας, Υγείας και Πρόνοιας και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, εκτός από τα θέματα που προβλέπεται να ρυθμίζονται στις προηγούμενες διατάξεις του νόμου αυτού, καθορίζονται:

α) Η ειδικότερη διαδικασία και ο τρόπος παρακολούθησης της κατάστασης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, καθώς και των προστατευόμενων υδατικών οικοσυστημάτων.

β) Ο τρόπος και η διαδικασία ελέγχου των σημειακών και διάχυτων πηγών ρύπανσης.

γ) Ενσωματώνονται στο εσωτερικό δίκαιο οι ρυθμίσεις των παραρτημάτων της Οδηγίας 2000/60/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και

δ) Ρυθμίζεται κάθε άλλο θέμα σχετικό με την προστασία και διαχείριση των υδάτων και την ενσωμάτωση των διατάξεων της ανωτέρω Οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

2. Με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού μπορεί να καθορίζονται ειδικότερα οι φορείς που υποχρεούνται, κατά το άρθρο 4 παρ. 1 περίπτωση ζ', να παρέχουν στοιχεία στην Εθνική Τράπεζα Υδρολογικής και Μετεωρολογικής Πληροφορίας, καθορίζεται ο τρόπος παροχής των πληροφοριών και κάθε άλλη λεπτομέρεια για τη λειτουργία και τη διαρκή ενημέρωση της βάσης δεδομένων.

Άρθρο 16

Καταργούμενες και μεταβατικές διατάξεις

1. Κάθε διάταξη που αντιβαίνει τις διατάξεις αυτού του νόμου ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από αυτόν καταργείται από την έναρξη ισχύος του. Ωσπου να αρχίσουν να ισχύουν οι κανονιστικές πράξεις που προβλέπεται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος, ισχύουν οι μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις που ρυθμίζουν το ίδιο αντικείμενο.

2. Η αρμοδιότητα για την έκδοση των αδειών της παραγράφου 2 του άρθρου 11 ασκείται από τις οικείες Περιφέρειες από 1.1.2005. Μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία αρμόδιες για την έκδοση των αδειών της παραγράφου 2 του άρθρου 11 είναι οι φορείς που ορίζονται από τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις.

3. Οι άδειες χρήσης και έργων αξιοποίησης υδάτων, που εκδίδονται μέχρι την 1.1.2005, εκδίδονται σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις και δεν επιτρέπεται να έχουν χρονική διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών. Οι άδειες αυτές μπορούν να ανανεώνονται μία ή περισσότερες φορές για ίσο χρονικό διάστημα, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού και των διατάξεων των αποφάσεων που προβλέπονται στις παρα-

γράφους 2 και 3 του άρθρου 11.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Ανάπτυξης, Γεωργίας και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζονται οι διαδικασίες, οι όροι, οι προϋποθέσεις και η αποκλειστική προθεσμία μέσα στην οποία όσοι έχουν δικαίωμα χρήσης υδάτων σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις υποχρεούνται, εφόσον δεν έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1739/1987, να υποβάλουν αίτηση για τη χορήγηση άδειας."

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 29 Οκτωβρίου 2003 και Παρασκευής 31 Οκτωβρίου 2003 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνονται.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 29 Οκτωβρίου 2003 και Παρασκευής 31 Οκτωβρίου 2003 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.04, λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 13 Νοεμβρίου 2003 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: συζήτηση και ψήφιση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Τροποποιήσεις των 1388/1983 «Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης», Ίδρυση Εθνικής Σχολής Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις» σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 4 του Συντάγματος και 108 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

